

[Selmer, Erik Gløersen]

besesal

SELMER-SLÆGTEN GJENNEM 4 AARHUNDREDER

STAMTAVLE

OVER

DE NORSKE FORGRENINGER

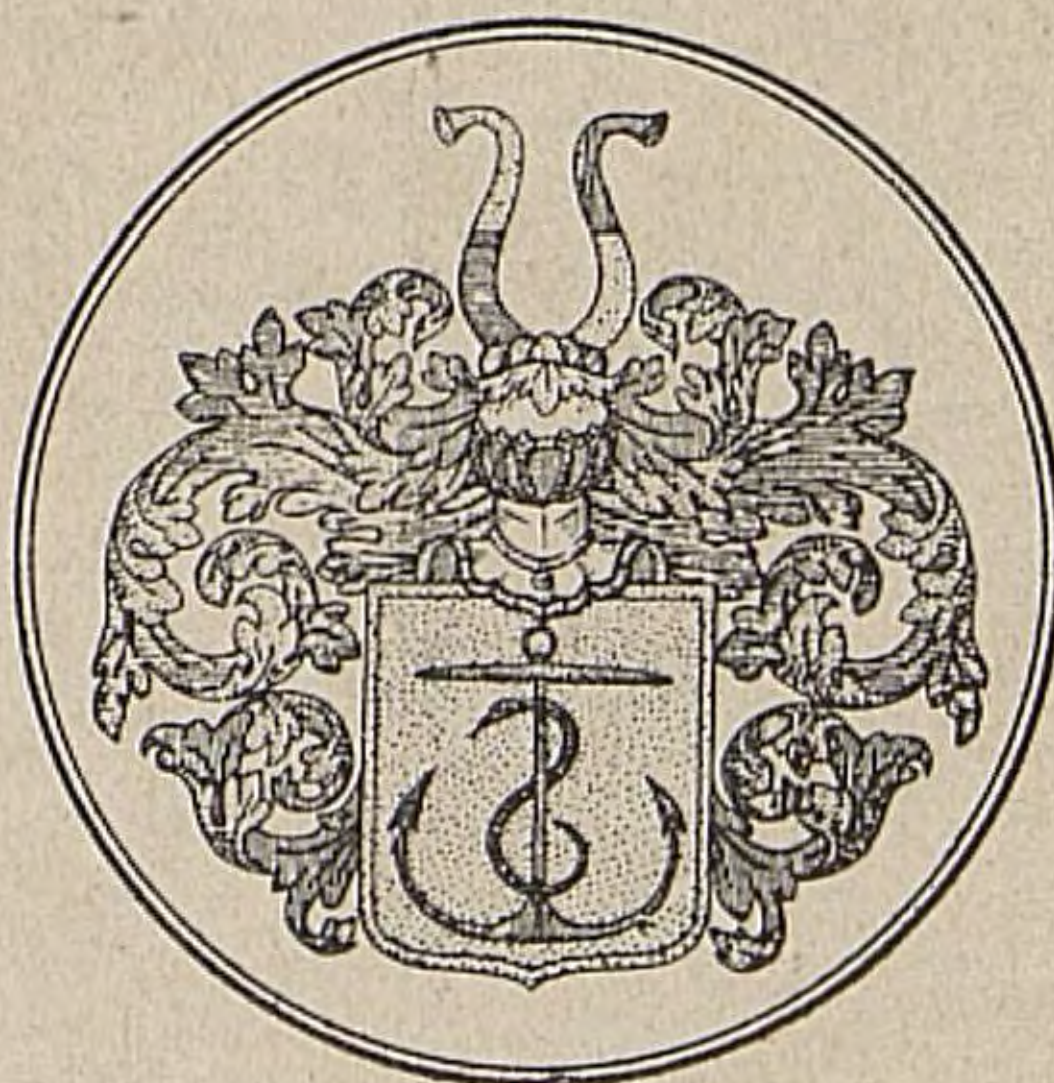
AV

SELMER-SLÆGTEN

INDTIL 10. GENERATION

Nasjonalbiblioteket
Depotbiblioteket

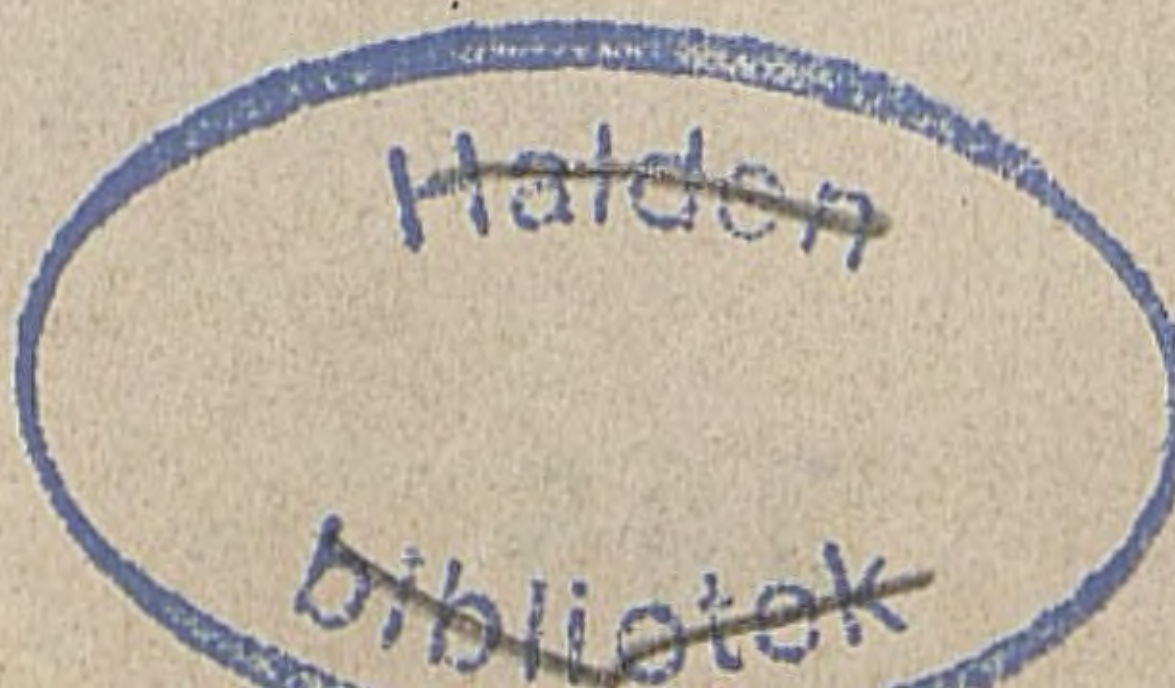
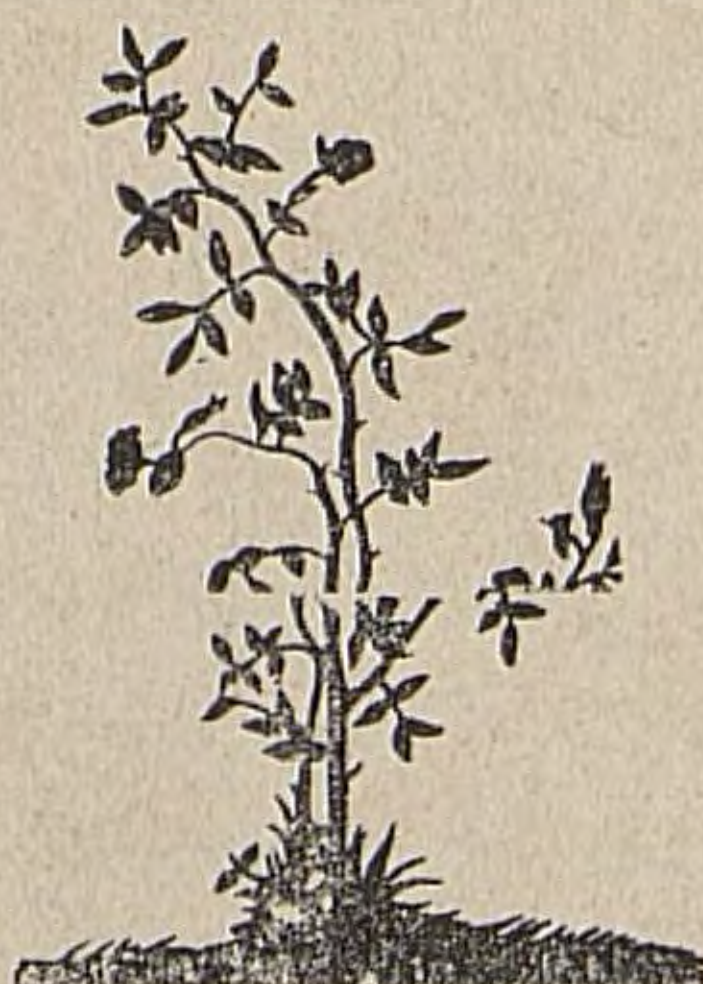

mag
g 929.2

Selmer
1. del.

~~HALDEN FOLKEBIBLIOTEK~~

UDARBEIDET PAA GRUNDLAG AF STAMTAVLEN AV 1868 VED VIII 56

m røf 929.2

Se 49 se ✓

1 ex

~~Ikke til utlån~~

FORORD.

Som det turde være de ældste nulevende Medlemmer af Selmerslægten bekjendt trykkedes der i Juni 1864 en „Stamtavle over de *norske* Forgreninger af Slægten Selmer“, udgivet af „to af sammes Medlemmer i Danmark“. Disse to var *Justitsraad H. P. Selmer* (V. 26) og hans Broderdatter Frøken *Johanne Christiane Selmer* (V. 35), assisterede af den daværende unge Løitnant *William Benzon*, Søn af Justitsraad Benzon og Hustru Mariane f. Selmer (V. 41).

Denne Stamtavle efterfulgtes allerede i December 1868 af en Udgave „over de danske og norske Forgreninger af Slægten Selmer“, udgivet af H. P. Selmer.

Disse ovennævnte tre bør Selmerfamilien være taknemmelige for det grundlæggende Arbeide, de udførte for vor Stamtavle. — „Det første Schema“ — skrev Benzon til mig i 1908 — „hvorpaa min gamle Onkel byggede sin første Udgave af 1864, havde jeg nedskrevet efter Diktat af min Moders Søster, Frøken Christiane Selmer, som med udmærket Hukommelse og omfattende Kendskab til sin Faders norske Slægt forstod at lægge et fortrinligt Grundlag, hvorpaa hendes Fætter saa ved grundigt Studium i Biblioteker og Arkiver, ved megen Flid og Opofrelse af Tid udarbejdede det overraskende fortrinlige Resultat, som er nedlagt i Udgaven af 1868“.

Stamtavlen af 1864 slutter med disse Ord: Det var tilvisse meget at ønske, at nogen af Slægtens Medlemmer vilde lade det være sig magtpaaliggende at optegne og samle alle de Oplysninger, som kunde tjene til Stamtavlens Fuldstændiggjørelse eller Berigtigelse — og Fortsættelse ergang i Fremtiden.

Det var denne Opfordring, som i Slutten af forrige Aarhundrede ansporede mig til at forsøge paa at udarbejde en ny Udgave av Slægtsregistret, og naar nu endelig Bogen foreligger, er det ingeniunde bare mit Arbeide, det skyldes. Mange Slægtninge har vist Interesse for, at Stamtavlen førtes à jour, og bidraget til Bestridelsen af Trykningsomkostningerne, saa nærværende Bog kan betegnes som et Familieforetagende. Og ønskeligt var det, om Familiens Medlemmer herigjennem lærte hinanden bedre at kjende, og om Bogen kunde bidrage til at forhindre de i den senere Tid hyppigere og hyppigere forekommende Misbrug af vort kjære Familienavn.

* * *

Da jeg for en 10—12 aar siden havde faaet færdig den norske Hovedlinie, begyndte jeg det langt vanskeligere Arbeide: at samle Stof til Stamtavlen over de yngste Generationer af de *danske* Linier, vanskeligt, fordi disse fjerne Slægtninge var mig aldeles fremmede. Men her kom mig Kaptein W. Benzon med sjelden Elskværdighed til Hjælp. Danskerne har „forgrenet sig“ over Tyskland, Rusland og Colonierne. Og naar jeg saa vort Navn i Udlandet, troede jeg, det var Slægtninge, som jeg da tilskrev for at udfinde Forbindelseslinierne. — I Tyskland er jo Navnet ret hyppigt og det i alle Samfundslag.

Jeg overraskedes saaledes engang i Hamburg ved i en liden Kjelderbutik at finde Skildtet: Selmer, Schuster. Og Komponisten Johan Selmer fortalte mig, at han i Kiel passerede en Borger af lignende Bestilling, en, „som særlig havde Reperatur som sin Opgave“, og som hed ikke bare Selmer, men ogsaa havde Komponistens Fornavn. — Komponisten Selmer havde ogsaa ellers paa sine Reiser oftere stødt paa Navnet. I Frankrige findes baade Selmer og Celmer, udtalt Selmèr. — Paa mine mange Breve fik jeg bl. a. saadant Svar fra en over 80 Aar gammel Dame i Nordtyskland:

„Aus Skandinavien wanderte (Anfangs des 17ten Jahrhunderts?) mein Urgrosswater „Selmer mit 2 Söhnen aus und kam nach Neustrelitz, wo er Pagenhofmeister wurde. „Der älteste Sohn wurde Pastor in Bülow in Mecklenburg, der zweite Iustitsrat in „Schwerin. — Der Pastor wurde mein Grosswater und er verbrannte den Adelsbrief und „Stammbaum der Familie im Schmerz über den Tod seines Sohnes. Er heiratete jedoch „noch zum zweiten Mal und da wurde ihm wieder (1775) ein Sohn, Johan Heinrich, „geboren, der schon mit 9 Jahren den Vater verlor. Ein Petschaft ist in unserer Familie: „Es stellt einen Pelikan dar, unten 3 Sterne“

Fra Skandinavien udvandrede hendes Stamfader, og Navnet Johan Heinrich var jo det samme, som den norske Hovedlinies Stamfader bar. Dette fik mig til at haabe, at jeg her var paa Sporet efter den i Stamtavlen af 1868 antydede Fader til Stamfædrene for den norske og danske Hovedlinie, i hvilken Hensigt jeg bl. a. gjorde Henvendelser baade til Statsarkivet i Mecklenburg og til en Statsraad Selmer i Neustrelitz, hvis Adresse en Consul skaffede mig. Men intet Svar fik jeg desværre.

Jeg fandt da at burde opgive Arbeidet med de danske Grene, da en complet Stam-tavle sikkerlig vilde falde dyr at trykke, og bestemte mig efter Raad fra flere Slægtninge til at lade den norske Hovedgrens Stamtavle ugives alene som i 1864. Til dens frem-tidige Bearbejdelse er indbundet rene Blade, som Slægtningene flittig maa benytte til genealogiske Notater.

Min Ortografi er ikke efter Reglerne af 1907. Bogstaveringen af Navnene er paa flere Steder forskjellig, idet jeg har rettet mig efter Vedkms. eget Opgivende. — Biogra-fierne er ikke altid Selvbiografier. Statsminister C. A. Selmers helt objektive Biografi har den med Drammensforhold godt kjendte Sorenskriver Rolfsen velv. skrevet for mig. — Til Supplering af det biografiske Stof har jeg fundet paa at lade optrykke som Anhang nogle Avisnotitser o. l., hvilket kanske Genealoger af Fag vil finde rart. Men jeg har tænkt mig, at kun Slægten vil have Interesse af Bogen, som derfor ikke maa blive Gjen-stand for Kritik af Fagfolk.

„Eriksheim“, Skien, den 20. September 1923.

E. Selmer (VIII 56).

Slægten Selmer er baade temmelig gammel og meget udbredt i Norge og Danmark og stammer utvivlsomt fra Slesvig-Holsten, medens dog et enkelt usikkert Spor kunde tyde hen paa Slægtens Oprindelse fra Tyskland. At Slægten tidlig har været meget udbredt i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, sees af nedenstaaende Fortegnelse over 6 forskjellige Prester af Navnet Selmer i Slesvig og 3 i Holsten. I Slesvig maa den vel endog antages at have været ret gammel og har maaske sin egentlige Oprindelse derfra. Thi af H. N. A. Jensens „Versuch ein. kirchl. Statistik d. Herzth. Schleswig“ S. 1210 Anm. sees, at der engang har existeret en Landsby ved Ekkernfjord ved Navn *Selmersdorf*, som bestod endnu i 1609, men senere er bleven nedlagt og inddraget under det adelige Gods Altenhof, og som omtales allerede Aaret 1295, da den var Gjenstand for et Mageskifte mellem Grev Adolf og hans Broder Henrik, under Navnet Celmerstorpe. Det kan nu ikke vides bestemt, om enten denne Landsby oprindelig har faaet sit Navn af en dalevende Celmer eller Selmer, eller om muligens i Tidernes Løb en eller anden af Byens Børn kan have taget Navn efter Landsbyen ved at borkaste den sidste Stavelse.

Ifølge nysnævnte Skrift og I. H. B. Lübkers „Versuch einer kirchlichen Statistik Holsteins“ har Følgende af Navnet Selmer været Prester i Hertugdømmerne:

1. **Bernhard Selmer**, i Ording, om hvem kun vides, at han maa være blevet Prest i 1533 eller kort efter, da hans Formand i dette Aar blev forflyttet.
2. **Jørgen (Georgius) Selmer**, i Kejtum fra 1554, fra 1561 i Ostenfeld v. Husum, hvor han døde 1604 over 70 Aar gml. Han var født i Husum, studerede i Wittenberg 1550—1552 sammen med Herm. Tost d. y. og to andre Husumensere. Ved Høiskolen i W. findes han indskrevet den $12/6$ 1551 som Georgius Selmerus Husemensis Holsatus (se N. Kirkehist. Sml. 1, S. 470). I sin Alder og Svaghed fik han i 1600 tilforordnet Peter Hamer som Medhjælper.
3. **Hans (eller Johan) Selmer** som var Lagmand (eller Landfoged) paa Færøerne i Christian IV's Tid. Han er antagelig den samme Hans Selmer, der nævnes i Fortegnelsen over Medlemmer af det islandske Compagni 1631 som Kjøbmand paa Island og Færøerne.
4. **Conrad Selmer**, blev Diakonus i Svesing 1572 og synes at have været der i en Aarrække, da hans Eftermand først sees udnævnt 1597.
5. **Cornelius Selmer**, fra Kiel, Prest i Svesing fra 1597 til — som det synes — 1604. Han var derefter Diakonus i Farensted til 1606, da han blev Prest til Johannesklosteret i Slesvig og Hadeby. 1613 blev han av Hertug Johan Adolf udnævnt til Sogneprest i Ekkernfjord, i hvilken Stilling han døde 1650, 85 Aar gml.
6. **Matias Selmer**, Prest i Ulsnæs i Angel fra Slutningen af 1627 til sin Død 1672.
7. **Ulrik Selmer**, Prest i Vonsbek, af den nu uddøde flensborg-danske Slægtslinie. Han var født $16/12$ 1684, tog 1716 teol. Examen i Kjhavn og giftede sig $11/7$ 1720 med Margarete Kathrine Petersen (født $8/7$ 1695, d. i Kolding $15/7$ 1755), med hvem han havde 2 Sønner og 1 Datter. — Ulrik Selmer døde $13/12$ 1726.

8. **Mathias Selmer**, der fra 1564 til Paasken 1581 var Pastor zu Barkau ved Kiel, men hvorfra han af Mangel paa fornødent Underhold efter 17 Aars Forløb drog til Westensee nær Kiel (Se Nachr. v. d. Stadt Kiel v. N. H. Schwarze, herausggb. v. I. H. Fehse, S. 400. Denne M. S. førte fra 1583 til 1585 Proces mod Klosteret Preutz, hvilken i Aarene 1611—1613 førtes videre av hans Søn **Daniel Selmer** zu Rendsborg, der senere ifl. „Beyträge zur Schw. Holst. Civil- und Kirchen-Historie“, Hamburg 1744, var keyserlich Notarius Publicus zu Schw. og i 1623 Rathsherr zu Schleswig og levede endnu i 1638.
9. **Christian Selmer**, Prest i Heiligenstedten, d. 1680.

Foruden de ovennævnte maa der endnu have været en tredie Prest Selmer i Holsten, da P. Rhode i „Haderslev Amts Beskrivelse“ S. 159 omtaler en Hof- og Sogneprest Lr. Boëthius, som var gift med Magdalene Selmer, „Pastor Selmers Datter i Smalsted“. Efter Lübkert er Schmalstede et af de enkelte Distrikter i det nuværende Bordsesholm Sogn; men Presterne i dette findes hos L. først i 1736, da Sognet blev indrettet, som det nu er. — Foruden disse Prester vil man nedenfor finde flere — andre Personer af Navnet, der har levet i Hertugdømmerne, navnlig Stamfædrene for de tre af de i Danmark indkomne Linier og disses Børn o. s. v. — Men hvorvidt der iøvrigt har været nogen Slægtsforbindelse mellem hine Prester eller andre i Hertugdømmerne og de danske Linier, kan, hvor sandsynligt det end i sig selv synes at være, ikke her oplyses, dog er det værdt at lægge Merke til, at Navne som Matias Selmer og Christian Selmer forekommer hyppigt i de tre danske Hovedlinier. Et Forsøg, som Stamtavlen (av 1868) Udgiver, Hannibal Peter Selmer, gjorde i 1867 paa at udfinde de ældste Slægtsforbindelser ved at indrykke Opfordringer i slesvigske Aviser, førte ikke til noget, men tjente kun til at bekræfte, hvor udbredt Slægten var i begge Hertugdømmerne.

Den ældste Mand af Navnet Selmer, som vides at være indkommet i Kongeriget Danmark, er den i Hübertz' „Aktstykker vedk. Staden og Stiftet Aarhus“ 2. S. 71 omtalte Georgius Selmer, som under 14 April 1636 fik kongelig Bevilling som „Okulist og Bruchsnider“, „som haver tjent os baade i den sidste svenske Krig saavel som i den tyske for en Feldscherer, og nu sig haver nedersat i voris Kiøbstad Viborig, at han alene och ingen Fremmede, som her i Riget kommer indløbendis, maa sin Kunst med Okulisteri og Bruchsniden udi forne vort Land Jutland bruge, dog hermed ikke forbudet, at voris egne Undersaatter eller Andre, som sig udi vore Kiøbstæder vil nedersætte och tage Borgerschabft, jo samme Kunst maa bruge“. Af disse Udtryk kunde det synes, at han har været en Udlænding; men de strider dog ikke imod at antage ham for en Slesviger, maaske netop Søn eller Sønnesøn af ovennævnte Presten Jørgen Selmer i Ostfeld, hvis Navn han bar. At han har efterladt sig nogen Børn, har ikke kunnet udfindes, men at han var gift, erfares dog af samme Skrift, hvor der længere ude, paa Side 207 meldes om et i Aaret 1637 indgaaet Forligelsesmaal mellem Kristen Kaa (i Aarhus) og „Mester Jørgen Selmer, Brochsnider, der var blevet ham skyldig for Logi, Øl og Mad for sig og sin Kvinde fra Pintse Mandag og til 4. Septbr. 13 sl. Daler 1 Mk. 6 sk., for hvilken Sum han leverede Kristen Kaa i Pant en gammel Sleden, Groffgröns Kappe og 35 Alen groft Blaargarn“.

Senere end denne Mand er der i Danmark og Norge indkommet 4 forskellige Linier af den Selmerske Slægt, de tre som før sagt stammende fra Hertugdømmerne, rimeligvis ogsaa den Fjerde, og hvorefter den ene (den flensburgske) i første Halvdel af det 19de Aarhundrede er uddød. At alle 4 Linier er i Slægtsforbindelse med hinanden, er da ikke umuligt — vel endog sandsynligt, men kun for to af dem kan Slægtskabet bestemt paa-vises, idet de synes at nedstamme fra to Brødre i Rendsborg, hvis Fader dog er ube-

kjendt; vel kaldes den ene af Brødrene i nedenanførte Indberetning med et urigtigt Fornavn, og om den anden siges, at han indkom fra Mecklenborg, hvilket sikkert maa være urigtigt (medmindre han først skulde være udvandret og senere kommet tilbage), da Broderen bestemt angives at være født i Rendsborg; men efter Indberetningens øvrige Indhold kan der dog vel neppe være Tvivl om, at de har været Brødre. Af disse to rendsborgske Linier er den ene kommet til Norge omtrent i Begyndelsen af det 18de Aarhundrede, hvor den har udbredt sig stærkt, stærkere end de tre andre Grene tilsammen, medens dog enkelte af dens Medlemmer er vendte tilbage til og tilhører, med sine Descendenter, Danmark; omvendt vides Descendenter af danske Selmere at være indvandrede til Norge, hvor de nu er bosat. — Den anden Hovedlinie har af alle Linierne den stærkeste Udbredelse i Danmark. Den tredie Hovedlinie, som stammede fra Assens, hvor den ældste bekjendte Mand — sandsynligvis en Slesviger — var Byfoged, har ogsaa havt en talrig Udbredelse i Danmark og er endnu blomstrende; men medens de to førstnævnte er naaet ned til det 9de Slægtsled, har den tredie Linie, saavidt vides, kun naaet det 7de. — Den fjerde Hovedlinie stammede fra Flensborg, havde kun en ringe Udbredelse og uddøde med det 5te Slægtsled. — Foruden disse fire Hovedlinier er endnu at nævne en femte Linie, som egentlig er en uægte eller kvindelig Sidelinie af den norske, idet dennes oprindelige Navn — Trollum — blev ombyttet med det Selmerske efter Stammoderen, som var en Selmer. — Denne Linie, hvis Stamregister var indtaget i H. P. Selmers Stamtavle af 1868, og som var udbredt baade i Danmark og det sydlige Norge, hidsættes ikke, da det har været vanskelig — for ikke at sige umulig — at faa fuld Rede paa dens Forgreninger, som nu paa én Undtagelse nær alle er uddøde. De gjenlevende Medlemmer af Linien lever paa Jylland.

De to foran omtalte Hovedlinier, de Rendsborgske, maa som nævnt antages at nedstamme fra to Brødre, hvis Fader desværre er ubekjendt.

Den ene Hovedlinie er væsentlig udbredt i Danmark, medens den anden, som er norsk, i det Følgende fremstilles ført à jour paa Grundlag af Stamtavlen af 1868, idet man faar haabe, at Danskerne vil bearbejde sin Hovedlinie for sig.

Efterretningerne om

den norske Hovedlinie

grunder sig væsentlig paa erholdte Oplysninger fra Kontorchef V. Lassen, Christiania, Udskrifter af Rendsborgske og andre Kirkebøger samt Undersøgelser i Geheimearkivet i København, Statsarkivet i Slesvig etc. sammenholdt med Familieoptegnelser og Erindringer.

Den ældste navngivne Mand af den norske Hovedlinie var:

- I. **Christian Selmer**, Over-Krigs- og Landkommissær i Rendsborg, der efter et Familiesagn skal have været Søn eller Sønnesøn af en Brygger sammesteds. Han giftede sig ifølge de rendsborgske Kirkebøger d. $4/9$ 1665 med Vibeke Magdalene Rheder, født $15/8$ 1647, Datter af Jürgen Rheder, med hvem han havde de nedenanførte 6 Børn, og efter hendes Død, den 29de Januar 1676, begr. $20/2$ 1676, giftede han sig for 2den Gang med en Cæcilia Voigt, med hvem han fik de dernæst nævnte 4 Børn. I Kirkebogudskrifterne kaldes han altid „Monsieur“ eller „Hr.“ Christian Selmer indtil 1678, da han nævnes som kongel. Kommissarius og senere Overkrigskommissarius. Han døde $23/8$ 1689 og hans Enke ægtede derefter $27/6$ 1691 den nedenfor nævnte Oberst de Bruin, Chef for det fynske nasjonale Fodfolkregiment, som da laa i Garnison i Rendsborg. Iøvrigt nævnes Overkrigskommissær Selmer saavel som hans Søn Matias i Vegener's Bog „Om Landshøjheden over d. gl. Rendsborg p. Ejderøen“ Side 168 og fl. St. At det har været en i sin Tid fornem og

anseet Familie, sees noksom deraf, at blandt flere fornemne Faddere ved de forskjellige Daabshandlinger forekommer en Gang „seine hohe Excell. Ulrich v. Gölldenlow“. Fra 1682 til sin Død eiede han det adelige Gods „Westensee“, som laa $2\frac{1}{4}$ Mil sydvest for Kiel i Holsten, og Godset var i hans Arvingers Besiddelse til 1696. — Desuden eiede han Hus i Rendsborg og udenfor denne By Godset „Selmershof“. Alle hans 10 Børn døbt i Rendsborg og var følgende:

- II. 1. **Matias Selmer**, db. $\frac{17}{5}$ 1666, d. 1710, var kgl. Proviant-, Ammunisjons- og Bygningskommissær og giftede sig $\frac{4}{5}$ 1685 med Katrine Moldenit fra Tønning, med hvem han havde flg. 5 Børn, samtlige fødte i Rendsborg:
- III. 1. **Magdalene Cæcilia Selmer**, db. $\frac{31}{1}$ 1686, d. 1689.
- 2. **Christian Erasmus Selmer**, db. $\frac{16}{10}$ 1687, blev $\frac{12}{7}$ 1722, udnævnt til Proviantkommissær i Glykstad, hvilken Post han beklædte indtil 1732, da han enten maa være død eller afskediget. I sin fra Slesvig indgivne Ansøgning om dette Embede siger han, at han har været 4 Aar Proviantkommissær i Stade og 5 Aar i Stralsund, men er ved begge Fæstningers Overgivelse 2 Gange sat ud af Tjenesten; hans Onkel Kammerraad Moldenit i Glykstad var nu villig til at afstaa ham Embedet i Glykstad. (Formodentlig den samme Mons Erasmus Moldenit, Landskriver i Tønning, som ved Daaben var hans Gudsfarer).
- 3. **Ulrik Fredrik Selmer**, db. $\frac{7}{3}$ 1694. Navnet formodentlig efter hans ovennævnte høitstaaende Fadder, men iøvrigt vides intet om ham.
- 4. **Cæcilia Magdalena Selmer**, db. $\frac{24}{4}$ 1696.
- 5. **Frederik Carl Selmer**, db. $\frac{12}{7}$ 1702. Det er vel rimeligst, at det har været denne Fr. C. Selmer — altsaa en Brodersøn og ikke en Søn af Oberst Joh. Hn. Selmer, som ifølge norske Oplysninger den $\frac{12}{11}$ 1721 blev Overløjtnant ved 1ste eller vestre aggerhusiske Nasjonalregiment og den $\frac{28}{4}$ 1727 ved det numedalske Kompagni under samme Regiment — det samme som Farbroderen var Chef for —, men som med Aaret 1732 forsvinder af den norske Militærkalender. Rimeligvis er det den samme Fr. C. Selmer, som $\frac{28}{10}$ 1733 findes m. m. fl. at være beskikket til Drabant ved Drabantgarden; den $\frac{12}{3}$ 1734 bliver igjen Kaptajn af Drabantgarden Fr. C. Selmer udnævnt til Stabskaptajn ved Generalmajor Scholtens „gevorbnæ“ Regmt. tilfods.
- II. 2. **Eranke Elisabeth Selmer**, db. $\frac{24}{9}$ 1667, ifl. Rendsborg Krkbg. død i Barselseng i Glykstad $\frac{6}{6}$ 1689.
- 3. **Katrine Hedeveg Selmer**, db. $\frac{15}{12}$ 1668, ifl. sm. Kirkebog gift med Dr. Rejnhold Fugsen eller Fuysen, og død 1720.
- 4. **Susanne Magdalene Selmer**, db. $\frac{6}{4}$ 1671.
- 5. **Anna Margrete Selmer**, db. $\frac{8}{8}$, d. $\frac{13}{8}$ 1673.
- 6. **Kristiane Helene Selmer**, db. $\frac{17}{9}$ 1674.
- 7. **Johan Henrik Selmer**, db. $\frac{18}{4}$ 1678, død som Oberst og Regimentschef 1721, den nærmeste Stamfader for de norske Slægtslinier, se om ham nedenfor.
- 8. **Katrine Barbara Selmer**, f. $\frac{9}{2}$ 1682.
- 9. **Frederikke Marie Selmer**, db. $\frac{12}{8}$ 1686.
- 10. **Christian Selmer**, f. $\frac{6}{1}$ 1688, d. $\frac{19}{5}$ 1713.

Om den ovenfor nævnte Oberst, senere Generalmajor *Jakob de Bruin*, som var de nævnte 10 Børns Stedfader og siden Johan Henrik Selmers Svigerfader, er der fundet flg. Oplysninger: Han var fra 1682—99 Chef for det foran nævnte Regiment, men maa i sidstnævnte Aar være gaaet af som saadan; i „Militærkalenderne“ i Geheimearkivet opføres han som afskediget Generalmajor fra 1713 til 1722, men synes dog senerehen at have gjort nogen Tjeneste, da han i en kongelig Skrivelse siges i 1718 at have været fraværende „med vore Trupper i Holsten“. Formodentlig er han død 1722 ell. 1723, og i en meget høi Alder; thi allerede i en Tjenestesag i 1720 omtales hans høie Alder, og dersom han er den samme Person som i Kjøbenhavn i Frels. ks. Kirkebog findes i 1658 dom. 4. p. epiph. at være viet under Benævnelse af Luytenant Ruysk de Bruin, til Katrina von Kotwis's Enke, saa maa han vel være født i det seneste 1638 eller ved sit Bryllup have været mindst 20 Aar gml. — Han giftede sig 3die Gang med Karen Krabbe, Dtt. af Tage Krabbe til Jordberg i Skåne (og Gunderslevholm?) og Kirsten Nilsdatter Vind. — I en Brevveksling i 1710 siges, at Bruin „for nogle Aar siden“ har indladt sig i dette Ægteskab med Karen Krabbe, som omtales „med hendes nuhavende Børn“; der udnævnes Kommissarier til at forrette Skifte med hans særkulds Børn af de to første Ægteskaber, og der siges udtrykkelig, at Major I. H. Selmers Hustru var Datter af hans første Ægteskab. Hvilke hans Børn var, har iøvrigt ikke kunnet erfares. Jakob de Bruin var fra 1699 til 1719 Eier af Sandholt Gaard og Gods paa Fyen, som han i førstnævnte Aar købte af Kancelliraad Konrad Hesse, men allerede i 1718 blev Gaard og Gods udlagt til Rektor og Professorer ved Kjøbenhavns Universitet for en deri indestaaende Hovedstol, og dem siden ved Høiesterets Dom tilkjendt, og det solgtes derefter til den rige Justitsraad H. Nobel. Ikke bedre gik det med en anden ham tilhørende Eiendom ved Navn Selmershof tæt ved Rendsborg (senere kaldet Margrethenhof), rimeligvis erhvervet ved hans 2det Ægteskab, som omtrent paa samme Tid blev, efter Domsudlæg, solgt for 3200 rd. Kroner til hans Svoger, Kaptajn Iver Krabbe til Søbysøgaard, som havde en Pengestol deri indestaaende. Generalmajor Bruin nævnes som Eier af Sandholt baade i „Danske Atlas“ og i Rik. o. Beckers Prosp. af dn. Herreg. — Naar i det førstnævnte Skrift hans 3die Hustru kaldes Karen Selmer Krabbe, er dette aabenbart feil, rimeligvis foranlediget ved hans andet Ægteskab med Enkefrue Selmer.

Stamfader for de norske Selmere var altsaa som sagt førnævnte

II. 7. Oberst **Johan Henrik Selmer**, døbt i Rendsborg den $18/4$ 1678, død i Decbr. 1721. Som ganske ung kom han ved Hjælp af sin Stedfader ind i Krigstjenesten, hvor han hurtig rykkede op til de høiere Grader; thi allerede 1693, altsaa kun 15 Aar gml., findes han som Fændrik (ved Oberstens eget Kompagni) i det fynske Regiment tilfods, og 3 Aar derefter, den $11/4$ 1696, oprykker han til Overløjtnant, $17/6$ 1700 bliver han karakteriseret Kaptajn og $1/12$ 1703 Kaptajn og Kompagnichef, $16/9$ 1709 Sekondmajor, $22/8$ 1712 virkelig Major og 1715 Oberstløjtnant, alt i det samme Regiment. Efter Sagnet skal han have været med ved Stralsunds Beleiring under Krigen mod Sverige (1714—1715). Den $11/11$ 1718 udnævntes han til Oberst og Chef for det 1ste eller vestre Aggerhusiske Nasjonalregiment i Norge, i hvilken Stilling han dog ikke blev længe, da han neppe 3 Aar efter forflyttedes til Danmark, hvor han kort efter døde. Han blev nemlig den $22/10$ 1721 udnævnt til Chef for det „gevorbnæ“ sjællandske Regiment tilfods, overensstemmende med den Akkord han derom havde gjort med dettes hidtilværende Chef, Oberst Zeplin (om Afstaaelse mod en vis Pengesum); men under $15/12$ s. A. findes

en kgl. Skrivelse, hvori det, i Anledning af Oberst Selmers Død, tillades Zeplin indtil videre at beholde Regimentet mod at tilbagebetale de 3000 Rd., som alt paa Selmers Vegne var blevne ham udbetalte, og ligeledes de øvrige omakkorderede 4000 Rd., forsaavidt noget deraf skulde være udbetalt. Han maa være død kort før den nævnte Dag og temmelig pludselig, antagelig i Kj.havn; thi i et Brev fra Zeplin af $\frac{8}{12}$ omtales han endnu som levende og værende i Kj.havn. Imidlertid findes han ikke begravet fra nogen af de kj.havnske Kirker, hvis Bøger fra den Tid endnu er til, omend flere af dem mangler, navnlig ved Petri tyske Kirke, som brændte 1728.

Som ovenfor nævnt blev *Johan Henrik Selmer* i Aaret 1693 kun 15 Aar gammel Fændrik, og samme Aar var han blandt de første 50 Personer, som optoges i det den 15de April Anno 1692 inaugurerede kgl. Academie. I det danske Rigsarkiv findes Fortegnelse (Album Regiæ Academiæ Equestris) over de i Akademiet optagne Personer og deres Vaaben, og paa den kgl. Samlings No. 1090 Side 36 staar:

Johan Hinrich Selmer, Anno 1693, den 23. January Anno ætatis 15.

Nedenfor indtages saa hans Vaaben nøiagtig som hosstaaende Reproduction.

Ifølge Det kgl. Academis Statuter kunde baade Adelige og Borgelige optages. Det var en Skole „hvori alle og enhver, som har Lyst enten ved Hoffet, Militien eller anden „civil Charge i sin Tid at employeres, kunde have Leilighed, uden stor Omkostning, at „gjøre sig capabel i alle de Videnskaber, Sprog og ridderlige exercitiis, som dertil for- „nemmelig rekvireres og udkræves, saa de ikke skal have Aarsag med saa stor Farlighed, „Møje, Bekostning, Tids- Penge- og Helbreds Spilde, som hidindtil skeet er, tit og ofte „forgæves, at søge derom til fremmede Steder

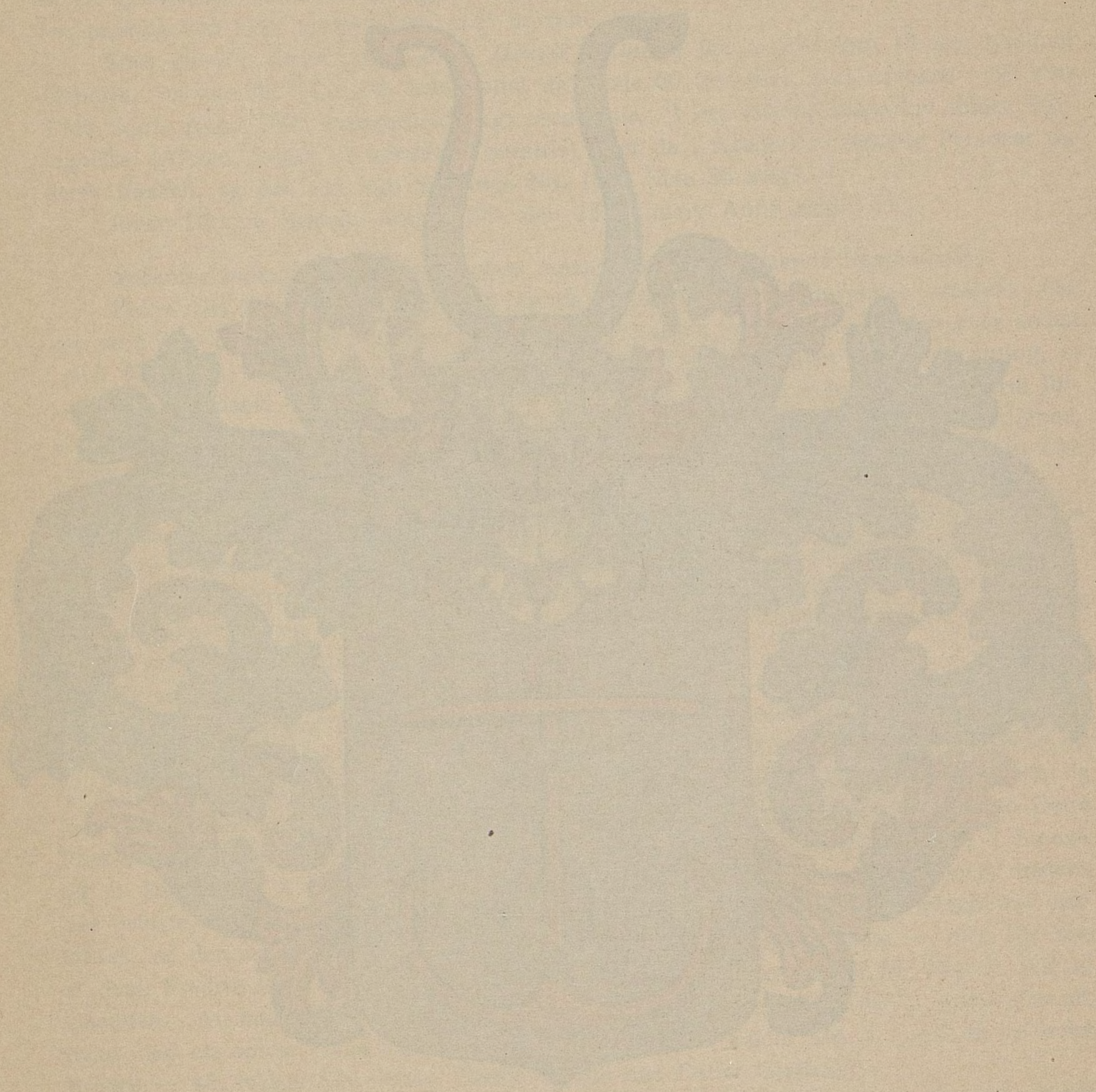
Den Borgelige, som intet Vaaben havde, fik ved Indtrædelsen et saadant. Figurene i Selmers Vaabenskjold er et Speilbillede af hans Navn: Spaltes Ankeret, dannes 2 Bogstaver I, den høire omvendt. Disse sat ved Siden af hverandre danner H = Henrik. Og ser man Slangen i et Speil, fremkommer S = Selmer. Det er saaledes et Familie-merke, som Slægten kan bruge som Signet.

Oberst J. H. Selmers Hustru var *Anna Gjertrud Bruin*, Dtr. af Selmers førnævnte Stedfader Generalmajor Jakob de Bruin. — Hvilket Aar de blev gifte vides ikke bestemt, men rimeligvis har det været omkring 1700. Hun synes at være død, før han drog op til Norge; thi under Opholdet der er hun antagelig neppe død, og at hun ikke levede, da han døde, kan temmelig sikkert sluttet deraf, at der dengang tilstodes hans to Døtre Pension, men der tales ikke om nogen Enke. De havde de nedenfor anførte 4 Sønner og 2 Døtre (III, 6—11), hvoraf de 3 Sønner sees at være fødte i Rendsborg, medens den ældste Gut og Døtrene maa være fødte andetsteds. Efter norske Optegnelser paa-staaes, at der var 2 ældre Sønner — foruden de tre i Rendsborg fødte — men den ene af dem, Fredrik Carl, er formodentlig den forannævnte Brodersøn (III 5), ikke en Søn af Obersten. At Jakob Mathias har været hans Søn og den ældste af de 4, synes efter alt, hvad der er oplyst, ikke at kunne betvivles; saaledes kaldte han — ligesom de andre Brødre — sin ældste Søn Johan Henrik og sin ene Datter Gjertrud.

Nedenfor opføres nu efter hverandre de 4 Sønner (III 6—9), som hver især stiftede Hovedgrener af den norske Slægtslinie, hvoraf dog den fra den ældste (III 6) nedstammende saavidt vides er uddøet, og derefter nævnes de to Døtre, III 10 og 11.

- III. 6. **Jakob Matias Selmer**, f. omtr. 1700, død i Bragernæs som Major $\frac{14}{8}$ 1763. Blev $\frac{22}{4}$ 1720 Overløjtnant ved Modumske Komp., 1732 ved Strømsøske Komp., $\frac{22}{2}$ 1747 Kaptajn og s. A. Chef for det Botneske, 1751 for det Hurumske Komp., alt under 1ste ell. vestre Aggershusiske Nasjonalregiment (Faderens

Regm.); $18/2$ 1761 blev han Major af Fodfolket. Gift paa Skredsvig i Modum $17/2$ 1745 m. Severine Moss Klebo, f. $22/3$ 1707, d. i Chra. $29/11$ 1776, Dtr. af Christian Kleboe. De havde flg. 5 Børn:

IV. 1. **Karen Selmer**, f. $30/4$ 1745, d. i Chra. $16/2$ 1785. Gf. 1764 m. Kaptajn, senere Oberst Ole Kristoffer Flink, f. i Danmark $30/4$ 1716, d. i Chra. $14/5$ 1804, første Gang, 1756, gf. m. Sofie Ulriksdal. (11 Børn).

- 2. **Johan Henrik Selmer**, db. i Modum $29/4$ 1746, d. $7/11$ 1788. Var Værkbasse i Norge (o: Underofficer) v. 1ste aggerhusiske Natn. Inf. Rgmt. og senere Underløjtnant den $10/3$ 1762, forsat til nordenfj. gevorbne Rgmt. $4/12$ 1765, Overløjtnant v. 1. aggerhusiske Nasjonl. Rgmt. $1/5$ 1769, Kaptajnløjtn. $17/3$ 1786, Kapt. og Komp.chef $4/1$ 1788. — Gf. $9/4$ 1772 i Bragernæs m. Anna Marie Leuning f. $22/5$ 1745, d. $3/1$ 1815, Dtr. af Kjøbmand i Bragernæs Peder Jørgensen Leuning. (Af de nedenauførte 3 Børn stod de 2 første i Stamtavlen af 1864 blandt de „enespredte“ Selmere, men de hører rimeligvis hid, hvilket især sees af Navnet Severine Alette. Og endda synes der at maatte have været flere Børn).

V. 1. **Peter Selmer**, daabsfæstet som Akademist (Kadet) i Chra. $2/10$ 1791 15 Aar gml., altsaa f. 1776; han er rimeligvis identisk med den Peter Selmer, som efter danske Optegnelser i 1809 var Overløjtnant ved nordenfj. gevorbne Rgmt. tilfods.

- 2. **Severine Alette Selmer** blev daabsfæstet i Strømsø $11/10$ 1795 15 Aar gml., som Dtr. av afd. Kapt. Selmer, altsaa født 1780, d. i Lier $11/1$ 1798.

- 3. **Anna Katrine Selmer**, f. omtr. 1783, d. i Bragernæs $7/10$ 1821. Gf. smst. m. Kjøbmand Jens Bruun. (Børn).

- 3. **Christian Selmer**, f. paa Modum $16/8$ 1747. Dette er formodentlig den Proprietær Chr. Selmer „paa Lillemoen“ ved Drammen, som døde paa Bragernæs 1797 (begrv. $15/2$) $49\frac{1}{2}$ Aar gml., og i saa Fald gf. smst. $24/1$ 1781 m. Jomfru Maren Jansdatter Nilsen, f. smst. $19/12$ 1758, d. smst. $12/6$ 1826, Dtr. af Kjøbmand i Drammen Jan Nilsen og Anna Marie Tomasdatter Cudrio. Flg. 7 Børn, som alle er fødte i Bragernæs:

V. 4. **Jacob Matias Selmer**, f. $24/10$ 1781, d. i Kjhavn som Student 1802. Han blev sat ind paa Kongsbergs Skole 1797 og afgik derfra til Højskolen 1800, hvor han bestod de to første Examiners med laudabilis.

- 5. **Anna Marie Selmer**, f. $13/10$ 1782, d. paa Lillemoen v. Drammen 18 . . gf. i Bragernæs $27/9$ 1801 m. Kjøbmd. Jens Peter Borgen, d. 185 .; aarstallet vides ikke, de havde 5 Børn.

- 6. **Severine Alette Selmer**, f. $19/11$ 1783, d. i Chra. i Mai 1808, gf. $24/12$ 1803 i Bragernæs m. Søren Falk Muus fra Chra., som døde som Forvalter ved Chra. Glasmagazin. (3 Børn).

- 7. **Eleonora Christiane Selmer**, db. $4/2$ 1885, d. $1/7$ 1809, gf. i Bragernes $17/1$ 1805 m. Kjøbmd. Morten Petersen, f. 1774, d. 1845. (1 Søn, 2 Døtre).

- 8. **Johan Nilsen Selmer**, f. $11/2$ 1787, d. paa Søren som Sømand 25 à 26 Aar gml.

- 9. **Karen Henrikke Selmer**, db. $22/10$ 1791, død ugift i Bragernæs 1859.

V. 10. **Christian Selmer**, db. $18/5$ 1797, d. $21/8$ 1834. Han var Kjøbmand først i Chra., senere i Bragernæs, hvor han $18/5$ 1828 blev gift m. Magdalene Marie Bloch, f. $11/12$ 1809, Dtr. af Kjøbmand Søffren Bloch og Anna Kirstine, f. Poulsen, og gf. 2. Gg. 1837 med Undertoldbetjent Stoltenberg. — En Søn, nemlig:

VI. 1. **Søren Christian Selmer**, f. $2/5$, d. $22/5$ 1829.

IV. 4. **Gjertrud Christiane Selmer**, f. paa Modum $17/9$ 1748, d. i Chra. $24/8$ 1789. Gf., formodentlig 1768, m. Kaptajn og Generaladjutant Hans Vilhelm Kristoffer Huitfeldt, f. før 1733, d. i Chra. $25/5$ 1786, Søn af Major Tønne Huitfeldt og Hustru Amalie f. Moltke, og gf. 1. Gg. m. Susanne Katrine Ulriksdal.

Børn, hvorav 2 Døtre: Severine Alette og Sofie Amalia Huitfeldt var efter hinanden gifte m. Sørenskriver i Nedre Telemarken Jonas Wessel, Søstersøn af Digteren Johan Herm. Wessel.

- 5. **Severine Alette Selmer**, f. i Sandsvær $30/9$ 1749, d. i Chra. $12/4$ 1812. Gf. i Chra. $16/11$ 1771 m. Kaptajn, senere Oberstløjtnant Peter Christian Kreyberg, f. $16/11$ 1731, d. i Chra. $5/4$ 1792. Han var Prestesøn fra Jylland og teolg. Candidat.

III. 7. **Frederik Christian Selmer**, db. i Rendsborg $28/1$ 1704, naar og hvor han døde vides ikke, dog omtales han endnu som levende i en Indberetning fra den danske Prest Johan Hn. S. af $10/1$ 1769. — $13/1$ 1719 blev han Overløjtnant ved Egerske Komp. under 1ste Aggershusiske Nasjonalrgmt., fik Kapteins Karakter $14/10$ 1733 og Afsked $14/6$ 1743. Han var gift 2 Gange: 1. Gang med Alhed Schønberg, db. i Eger $11/1$ 1705, begr. $23/5$ 1732 i Eger, Dtr. af Sørenskriver paa Modum Christian Schønberg, begr. i Eger $6/8$ 1722, 49 Aar og 7 Mdr. gml., og Hustru Karen f. Klebo. 2. Gang gf. i Eger $2/8$ 1743 m. Kristine Marie Trulsdatter, der døde i Vestfossen i Eger 1759, 52 Aar gml., begr. $25/9$ som „Fru Selmer i Vestfossen“. — Af de flg. 12 Børn henhører altsaa de 6 ældste til den første Kone; det syvende Barn kunde synes at forudsætte en tredie Kone, som født 1 Aar efter den første Kones Død og 10 Aar før det sidste Ægteskab; men herom er der intet oplyst, og det er vel rimeligere at antage, at Barnets Fødsel feilagtig er angivet 1733 istedetfor 1732 — eller omvendt at Konens Dødsaar er urigtigt. —

IV. 6. **Gjertrud Christiane Selmer**, f. i Eger $22/1$ 1724, gf. paa Toten $28/12$ 1758 m. Fændrik, senere Løjtnant Christian Falk, f. i Chra. $13/10$ 1733, Søn af Krigsraad Vilhelm Falk; om disse vides intet andet end, at de paa Toten 1767 og 1768 havde en Søn og en Datter til Daaben —

- 7. **Johan Henrik Selmer**, f. i Eger 1725, om ham vides intet med Sikkerhed. (En Johan Henr. Selmer blev $10/3$ 1762 „reformert Underconductør“, men det var vistnok hans forannævnte Fætter af sm. Navn (IV 2), som netop samme Aar og Datum blev Underløjtnant).

- 8. **Marie Elisabet Selmer**, f. 1726, d. i Chra. $13/11$ 1809. Skal have været gift 1ste Gang 1752 m. Justitsraad Anton Bøjesen Skøjendal til Gaarden østre Skøjen i Aker (hans egentlige Navn var Bøjesen), f. 1678, d. i April 1752. Marie Elisabet blev viet til ham paa hans Dødsleie.

Om dette Ægteskab kan der dog tvivles, da intet findes derom i Akers Kirkebog, ligesom hun i den kjhavnske Enkekasse ved Ægteskabet m. Fremming ikke nævnes som Enke. Hun blev 2den Gg. gift i Februar 1753 m. Kaptajn, senere Oberst Valdemar Fremming f. 1721, d. $5/2$ 1794, Søn af Oberstløjtnant Hans Fremming og Katrine Hedevig Hadeln. Blandt deres Børn var nedenfor nævnte Barte Margrete Fremming, hvis Datter blev Erik Gl. Selmers (VI 8) Hustru.

IV. 9 og 10 — 2 Børn, hvis Navn og Kjøen er unævnt. De vides kun begravede i Eger ved Paasketider 1731, tilhørende Løjtnant Selmer.

- 11. **Peder Klebo Selmer**, db. i Eger $1/11$ 1731, død i Aurdal i Valdres 1797. Han var i 1751 og endnu i 1755 Sergeant, blev $10/3$ 1762 Underløjtnant, $1/1$ 1766 Overløjtnant v. yttre valderske Komp. under 2. ell. vestre oplandske Nasjonalrgmt., $4/4$ 1781 Kaptajn v. samme Regiment, $14/5$ s. A. Kaptajn. — Gf. 1ste Gang $16/3$ 1767 m. Johanne Marie Borchsenius, f. $30/6$ 1738, d. $21/3$ 1778, Dtr. af Sogneprest til Næs i Hallingdal Jens B., f. 1706, d. 1763 og Anna f. Munk; 2den Gg. 1780 m. Anna Jakobæa Borchsenius, hans Svigerinde, d. 1804. 8 Børn, hvoraf 6 med den første og 2 med den anden Kone. (V 11—18). Se nedenfor.

- 12. **Mette Helene Frederiksdatter Selmer**, db. i Eger 1733 5te Søndag eft. Paaske, d. ugift i Oslo Hospital, 90 Aar gml. — Som ovenfor bemærket synes Fødselsaaret 1733 at maatte være en Feil for 1732, dersom man ikke vil antage et 3die Ægteskab eller en uægte Fødsel.

- 13. **Alhed Selmer**, db. i Eger 1743. Hun levede ugift i Kjøbenhavn sammen med sin nedenfor nævnte Søster Frederikke og findes begravet i 1811 i Gjentofte Sogn som „Frøken Ahlet Selmer, 68 Aar gml.“

- 14. **Frederikke Kirstine Selmer**, db. i Eger paa Søndag seksag. 1745. Hun levede ugift i Kjøbenhavn med Søsteren Alhed, hvor hun døde paa Frederiks Hospt. $13/7$ 1815, „62 Aar gl.“ (Men i saa Fald skulde hun være født 1753). Stamtavlen av 1868 bemærker: Nulevende Medlemmer af Familien her erindrer endnu disse to gamle Søstre.

- 15. **Mette Alette Selmer**, død ugift i Oslo Hospital 183.

- 16. **Rangdi Selmer**, db. i Eger $17/6$ 1747.

- 17. **Anton Skøjendal Selmer**, db. i Eger $12/2$ 1749 (nævnes udtrykkelig som Søn af Kaptajn Frederik Selmer). } Ubekjendte.

V. 11. Et Barn, Navn ubekjendt, f. 1768, død s. A.

- 12. **Alet Marie Selmer**, f. 1769, d. $10/7$ 1770.

- 13. **Frederik Selmer**, db. i Aurdal $10/2$ 1770, død i Næs paa Hedemarken $25/3$ 1838. Han blev Fændrik ved 2det oplandske Rgmt. $6/8$ 1788, $14/1$ 1791 Underløjtnant; forsat til 1ste aggershusiske Rgmt. 1794, $18/5$ 1809 blev han Kaptajn og sattes $1/1$ 1818 paa Ventepenge. Samme Aar fik han Giftetilladelse paa Betingelse af, at han forud maatte gjøre Indskud i Enkekassen; men hertil skortede det ham paa Midler, og først den $16/7$ 1831 benyttede han den givne Tilladelse, idet han da — for gammel til at sætte i Enkekassen — ægtede Jomfru Anna Cæcilie Liiberg, f. 1788, Dtr. af Glaspuster Paul Liiberg, med hvem han i mange Aar havde været forlovet og havde nedenaftørte 6 Børn (VI 2—7).

Hans Enke levede paa Gaarden Søndre Raaholt, ligesom hun i flere Aar havde Restauration paa Dampskibet „Jernbarden“, hvor Børnene hjalp hende med Arbeidet. Den næstældste Søn, Peter Andreas, fik en Part af Søndre Raaholt. Fru Anna Cæcilie Selmer døde i Eidsvold 1871.

VI. 2. **Cæcilia Frederikke Selmer**, f. i Næs paa Hedemarken $18/6$ 1811, d. ugift i Chra. omtr. 1842.

- 3. **Carl Frederik Selmer**, f. 1813, d. i Eidsvold af Brystsvaghed $11/1$ 1839.
- 4. **Peter Andreas Selmer**, f. i Eidsvold $14/10$ 1814. Snedkermester. Boede først paa Lillehammer, hvor han $7/6$ 1845 blev gift med Anne Helene Dahlberg, f. 1827 i Chria: (Hendes Fader var Skræddermester Esping, som døde, da hun var 3 Aar gml. og Moderen giftede sig senere med Guldsmed Dahlberg, Chra., som tilflyttede Lillehammer). Hun døde $22/12$ 1902 i Lincoln Co., Wisconsin U. S. A. — Senere boede Peter Andreas Selmer i 4 Aar paa Eidsvold, hvor han fik en Part af sin Moders Gaard, Søndre Raaholt. — Den 20. April 1853 emigrerede han og ankom — betegnende for den Tids Communicationer — 6. Juli s. A. til Milwaukee, hvor han boede i 2 Aar, siden drog han til Waupaka, hvor han døde i Juni 1903. Følgende 11 Børn, hvoraf de 4 fødtes før Reisen til America:

VII. 1. **Carl Fredrick Selmer**, født $21/7$ 1846 paa Lillehammer, confirm. i Wisconsin 1861, d. $23/9$ 1899, gf. $10/7$ 1869 i Scandinavia, Wisc. m. Anne Kathrine Torbenson, Han var Farmer. Flg. 7 Børn [alle fødte i Jola, Wisc.] VIII 1—7.

VIII. 1. **Anton Theodor Selmer**, f. $21/2$ 1871, confirm. $10/10$ 1886 i Hiterdals Kirke, Jola, gf. smst. $2/6$ 1898 m. Beatta Peterson. 3 Børn, fødte i Harrison, Wisc.

IX. 1. **Cora Geneva Selmer**, f. $1/4$ 1899.

- 2. **Theodor Franklin Selmer**, f. $18/12$ 1900.
- 3. **Elwin Cornelius Selmer**, f. $5/10$ 1902.
- 4. **William Selmer**, f. 1904.
- 2. **Marie Charlotte Selmer**, f. $18/6$ 1873, confm. i Hiterdals Kirke $23/9$ 1888, gf. smst. $26/11$ 1891 med Ole J. Toe (4 Døtre, hvoraf 2 Tvillinger).
- 3. **Carl Fredrick Selmer**, f. $27/2$ 1875, confm. i Htrdl. Kk. Jola, $7/12$ 1890, Kjøbmand.
- 4. **Clara Henriette Selmer**, f. $27/11$ 1877, confm. i Htrdl. Kk., Jola, $4/12$ 1892, gf. smst. $16/10$ 1902 med Christian I. Kolden.
- 5. **Adolph Otto Selmer**, f. $31/7$ 1879, d. $6/5$ 1887.
- 6. **William Ludwig Selmer**, f. $23/7$ 1881, confm. i Htrdl. Kk. $25/5$ 1896. Han er Kjøbmand og havde til 1903 sammen med sine 2 Brødre en Forretning, etabl. $1/11$ 1901, under Firma: Selmer Bros., i Reams, Wisc., siden 1903 Medlem af Firma J. L. Jensen & Co. i Rosholt, Wisc., gf. $28/5$ 1907 m. Mabel Brekke. 3 Børn:

IX. 5. **Ruth Sodalía Constance Selmer**, f. $12/3$ 1908.

- 6. **Andrew Fredrick William Selmer**, f. $17/5$ 1910.
- 7. **Morgan Luther Gerhardt Selmer**, f. $26/12$ 1911.

VIII. 7. **John Morgan Selmer**, f. $18/1$ 1884, cnfm. i Hiterdals Kirke, Jola, $5/6$ 1898. Kjøbmand, var Partner i Firmaet: Selmer Bros, Reams.

VII. 2. **Anne (Annie) Cecilia Selmer**, f. $23/11$ 1847 paa Lillehammer, døbt smst., cnfm. i Waupaca 1862, gf. smst. $29/8$ 1865 m. Farmer Ole Knudson Tresnes, f. $24/10$ 1824, d. 1892. Af deres 8 Børn var den ældste Datter, Elise Margrethe, gf. 1. Gg. m. sin nedennævnte Slægting Anton Frithjof Olaf S. (VII 16), efter hvis Død hun er gift 2. Gg. med Buslett.

- 3. **Johan (John) August Selmer**, f. paa Eidsvold d. $7/8$ 1849, cnfm. i Scand. Wisc. 1866, gf. $10/10$ 1878 m. Maggie Lien. Farmer & Lumberman. 8 Børn, alle fødte i Jola, Wisc., og cnfm. i Hiterdals Kirke smst.:

VIII. 8. **Emma Helene Selmer**, f. $22/9$ 1879, cnfm. $7/5$ 1895, gf. $19/6$ 1901 m. Ingeman E. Helgeson (1 Datter).

- 9. **John Oscar Selmer**, f. $25/11$ 1881, d. $5/9$ 1884.
- 10. **Ella Josephine Selmer**, f. $8/2$ 1884, cnfm. $5/6$ 1898.
- 11. **Palma Oletta Selmer**, f. $3/3$ 1886, cnfm. $1/7$ 1900.
- 12. **James Le Ray Selmer**, f. $7/5$ 1888, cnfm. $8/6$ 1902.
- 13. **Mabel Amanda Selmer**, f. $30/9$ 1890.
- 14. **Bessie Christina Selmer**, f. $12/1$ 1894.
- 15. **Evelyn Rosella Selmer**, f. $20/9$ 1896.

- 4. **Johan Petter Selmer**, f. $18/9$ 1851, d. $14/9$ 1865.

- 5. **Bolette Helene Selmer**, f. i Milwaukee, Wisc., $4/12$ 1854, cnfm. i Scand., Waupaca, gf. m. Cornelius O. Foxen, Farmer. (6 Børn).

- 6. **Cecilia Selmer**, f. i Jola $28/3$ 1857, cnfm. 1872, gf. $22/12$ 1879 m. Samuel I. Robinson, død $14/5$ 1897. (4 Børn).

- 7. **Syverine Selmer**, f. i Jola $9/2$ 1858, d. $18/2$ 1861.

- 8. **Christian Otto Selmer**, f. i Jola d. $7/9$ 1861, cnfm. i Scand. Kk. 1876, gf. $23/6$ 1893 m. Gunhild Olsen, f. $17/12$ 1873 i Telemarken, Norge, kom 1885 til Waupaca, hvor hun blev confirmeret. 2 Børn:

VIII. 16. **Olger Frithjof Selmer**, f. $16/4$ 1894.

- 17. **Morris Bernhard Selmer**, f. $9/2$ 1898.

- 9. **Antonette Severine Selmer**, f. i Jola, Wisc., $20/2$ 1864, db. $3/7$ 1864, cnfm. Scand. Kk. $21/9$ 1879, gf. $30/5$ 1884 m. Frederik William Langendorf, f. i Grant Co., Wisc., $18/3$ 1855. (7 Børn, fødte i Merrill, Lincoln Co., Wisc.)

- 10. **Frederika Christine Selmer**, f. $20/2$ 1867, var 3 Aar gift m. den dansk-fødte Malermester Robert Jansen; hun døde børnløs.

- 11. **Johan Peder Selmer**, f. $3/2$ 1869 i Jola, cnfm. 1883, gf. $22/7$ 1896 i Scand. Kk. m. Julia Anna Sendsen, f. $26/10$ 1873 i Jola, cnfm. i Scand. Kk. 1889. 3 Børn:

VIII 18. **Farris Alta Selmer**, f. $4/11$ 1897.

- 19. **Herrold Fredrik Selmer**, f. $2/10$ 1899.

- 20. **Benny Leonard Selmer**, f. $24/12$ 1900.

VI. 5. **Anna Marie Selmer**, f. paa Eidsvold d. $11/11$ 1818, d. $4/2$ 1873, gf. med Gaardbruger Peder Larsen Næs, f. $24/3$ 1818, d. $15/11$ 1873. (5 Børn).

VI. 6. **Johan Christian Selmer**, f. 1825, d. $23/5$ 1882, var Bundtmager, bosat paa Dal i Eidsvold, gf. m. Enken Julie Ingeborg f. Dahl, f. $16/4$ 1825, d. i Chra. $15/10$ 1912. 4 Børn:

VII. 12. **Cecilia Ingeborg Fredrikke Selmer**, f. paa Eidsvold $1/8$ 1861. — Gf. $24/11$ 1883 med Kjøbmand Svend Hansen Bjørge, f. $28/3$ 1849 paa Tysnes, Stord, d. i Chria. $20/6$ 1910. Efter hans Død drives S. H. Bjørges Forretning af hans Enke i Christiania. (9 Børn).

- 13. **Emilie Antonette Selmer**, f. paa Eidsvold $4/1$ 1863, d. $26/10$ 1918, gf. $26/3$ 1886 i Skedsmo m. Landhl. i Lillestrøm Johan T. Aamodt, f. $27/6$ 1853. (6 Børn).

- 14. **Johan Christoffer Selmer**, f. $24/11$ 1865, gf. $26/7$ 1901 m. Kitty Bøe, f. $25/9$ 1876, Dtr. af Kunstdreier i Chra. Christian Axel Johansen, f. $21/7$ 1849, d. $25/9$ 1876, og Hustru Hilda Gustava, f. $20/3$ 1854. — *Joh. Chr. Selmer* ansattes ved Statsbanerne $1/10$ 1880, blev Kontorist paa Chra. Ø. 1888, 1ste Kl. Kontorist $22/12$ 1899, blev Stationsmester ved Alnabru St. $20/1$ 1902, forflyttet $1/3$ 1908 til Dal St. — Høsten 1912 tildeltes Joh. Chr. Selmer Kongens Fortjenstmedalje i Sølv. — 1 Søn:

VIII. 21. **Erling Christian Selmer**, f. $17/5$ 1902.

- 15. **Olaf Anton Frederik Selmer**, f. paa Eidsvold $13/6$ 1867. Var i 15 Aar ansat i Larsens Vaabenforretning, Chra., indtil 1898, da han startede egen Forretning (Bicycler og Vaaben) under Firma: O. Selmer & Co. ved Ankerbroen, Chra. 1900 reiste han m. Haandværkerstipendium udenlands. — Olaf S. har faaet Patent paa flere Opfindelser: i 1900 et Redningsapparat, som vandt Kong Oscar II's Bifald, saa Kongen bestilte et saadant, og paa Verdensudstillingen i Paris vilde dette have opnaaet Guldmedalje, hvis S. havde haft en Ingeniørs Udtalelse om det. I 1913 fik S. Patent paa den Skipaabinding, som opkaldtes efter Skiløberen Bergendal. I 1914 paa en Anordning saakl. „Slangebeskytter“ paa Cyclers. — Siden $24/6$ 1905 er S. ansat som Værksmester v. en Cyclefabrik paa Lillehammer. — Gf. i Janr. 1893 m. Marie Elisabeth Person, f. $24/6$ 1866, Dtr. af Kirkesanger Matias Person i Strømsdal. 6 Børn:

VIII. 22. **Dora Cecilie Selmer**, f. i Chra. $7/8$ 1893, db. $24/9$ 1893, cnfm. Vaaren 1908. — Gf. $13/5$ 1917 i Chra. m. Ciselør Paul Skarsten, f. i Nordfjord $7/5$ 1893. Søn af Gaardbrg. Rasmus Sk., f. $23/1$ 1867 og Hustru Pernille, f. $30/4$ 1866. (1 Barn).

- 23. **Ruth Frederikke Selmer**, f. smst. $25/11$ 1897, db. smst. $6/3$ 1898, cnfm. $10/5$ 1913. — Gf. $15/11$ 1919 m. Disponent Emanuel Karlson, Gjøvik, f. $12/6$ 1891 i Ørebro. (1 Barn).

- 24. **Jul Olaf Selmer**, f. smst. $17/6$ 1900, db. $12/8$ 1900, cnfm. $3/12$ 1916. Tog Middelskexm. 1917 (tf.) og Jernbaneskoleexm. $2/6$ 1920 (2.30). Var i ca. 6 Aar ansat v. Jernbn. som Kontorist og Telegrafist, til han $10/8$ 1923 reiste til U. S. A.

- 25. **Øivind Selmer**, f. smst. $28/11$ 1902, db. $5/4$ 1903, d. i Chra. $12/2$ 1905,

VIII. 26. **Julie Johanne Selmer**, f. paa Lillehammer $6/1$ 1906, db. 2. Paaskedag 1906, cnfm. $4/12$ 1920. Tog 1923 Exm. (Hovedkt. 1.—) v. Lillehm. kommnl. 2 aarige Handelsskl.

- 27. **Arne Selmer**, f. paa Lillehammer $14/10$ 1908, db. $26/12$ 1908, cnfm. $1/12$ 1923.

VI. 7. **Peter Frederik Klebo Selmer**, f. $23/3$ 1831 paa Næs, Hedemarken, d. i Chra. $7/10$ 1911. Han var Bogtrykker paa Lillehammer hos H. I. Selmer (VI. 11), til han i 1852 kom til Wulfsberg, Chra.; var ansat som Typograf i „Morgenbladet“ fra 1867, til han i 1906 fik Pension. Gf. $7/4$ 1863 paa Eidsvold m. Dora Emilie Dahl, f. 1833, d. $5/10$ 1907, Dtr. af Toldbetjent i Chra. Ole Dahl og Hustru Ingeborg f. Larsen. — 1 Søn:

VII. 16. **Anton Olaf Frithjof Selmer**, f. i Chra. $14/3$ 1865, udvandrede 1882 til Wisc., U. S. A., gf. smst. $10/4$ 1886 med sin Niece Elise Margrethe Knudson, f. $24/6$ 1866, db. $29/7$ s. A. cnfm. $16/12$ 1881 (se under VII. 2). — Anton Selmer døde $4/3$ 1889. — 1 Barn:

VIII. 28. **Dora Juliane Selmer**, f. $25/3$ 1888, cnfm. $8/6$ 1902.

V. 14. **Alet Marie Selmer**, f. i Aurdal $7/4$ 1771, d. paa Toten $24/7$ 1849. Gf. i Aurdal $25/12$ 1801 m. Lensmand i Vestre Toten Hans Lemmich Juell, f. $12/8$ 1775, d. $4/8$ 1841, Søn af Sorenskr. H. Lemmich Juell og Hustru Dorothea f. Blix. (6 Børn).

- 15. **Jens Andreas Selmer**, f. i Aurdal $12/8$ 1776, d. i Chra. $24/11$ 1830. Løitnant, senere Kaptajn og Landinspektør og endelig Overtoldbetjent i Chra. — Gf. $4/1$ 1804 m. Marie Magdalene Gløersen, f. i Kjhavn $24/4$ 1784 og d. af Kolera i Oslo $6/9$ 1853, Dtr. af Sorenskr. i Nordre Hedemarken, senere Valdres, Erik Gløersen, f. i Solør $30/1$ 1751, d. paa Ringsaker $2/4$ 1819, og Hustru Marthe Elisabeth f. Gløersen, f. $14/10$ 1752, d. $27/1$ 1823. — Lige efter Brylluppet, som Brudens Fætter Løitnant, senere Krigskommissær Frisak har skildret som meget animeret, reiste J. A. Selmer med sin endnu ikke 20 Aar gml. Hustru til Kjhavn for at underkaste sig Landmaalerexamen for at kunne tiltræde den ham lovede Landinspektørpost i Chrssands Stift. — Oljemalerier i $1/2$ natrl. Størrelse af saavel J. A. Selmer som hans Svigerfader eiedes af Kaptein, senere Directør H. A. Gløersen's Enke, Chra. (VII 21). — 6 Sønner og 4 Døtre (VI 8—17):

VI. 8. **Erik Gløersen Selmer**, f. i Chra. $30/1$ 1805, Student 1824, cand. theol. (laud.) 1828, $29/11$ 1830 udnv. til Sogneprest til Bakke, Chrssands Stift, og $28/6$ 1842 til Vaage, Hedalen og Sel i Gulbrandsdalen, hvor han døde $12/8$ 1882. — Gf. i Chra. $28/3$ 1831 m. sit forannævnte Næstsøskendebarn (se under IV 8) Marie Elisabeth Holmen, f. i Aker $29/8$ 1799, d. i Vaage $6/7$ 1882, Dtr. af Gaardbrg. Even Hansen Holmen og Barte Margrethe f. Fremming. 4 Sønner og 3 Døtre (VII 17—23) alle fødte i Bakke:

VII. 17. **Jens Andreas Selmer**, f. $26/1$ 1832. Student (laud.) 1852, cand. med. 1859 (laud.), ansattes 1863 som Læge v. Amtssygehuset i Namdalen, 1869 Reservelæge v. Gaustad Asyl, 1872 Distriktslæge i Søndre Valdres og blev 1875 Directør

for Rotvold Sindssygeasyl, hvilken Stilling han havde til 1911, da han traadte af m. Pension. Siden var han bosat paa Lysaker v. Chra., hvor han døde $^{25}/_8$ 1916. Han var Ridder af St. O. O., til han $^{21}/_1$ 1904 blev Kommandør af 2. Kl. — Gf. $^{16}/_6$ 1868 m. Jacobine Kristine Thams, f. $^{26}/_1$ 1850, d. paa Lysaker $^{8}/_2$ 1915, Dtr. af Trælasthandler i Fredriksstad, senere Brukseier i Ørkedalen (Trondhjem) Wilh. Aug. Thams og Ida Olava f. Mandskow. 3 Børn:

VIII. 29. **Einar Thams Selmer**, f. $^{25}/_{11}$ 1869. Examen fra Thjems tekn. Skole. Jernbaneingeniør med Bopæl i Drammen siden 1922. Gf. i Chra. $^{28}/_{12}$ 1907 m. Alette Kristine Landstad, f. $^{15}/_6$ 1878, Dtr. af fhv. Provst til Eidsvold Hans Landstad, f. $^{2}/_2$ 1835, og Anne Marte Marie f. Aamodt, f. $^{16}/_9$ 1838, d. $^{12}/_2$ 1884. — 4 Børn:

IX. 8. **Anne-Marie Selmer**, f. $^{24}/_3$ 1909.

- 9. **Jens Andreas Selmer**, f. $^{17}/_5$ 1911.

- 10. **Ida Margrethe Selmer**, f. $^{25}/_6$ 1913.

- 11. **Erik Gløersen Selmer**, f. i Fana $^{25}/_2$ 1916.

- 30. **Jens Vilhelm Selmer**, f. $^{20}/_{12}$ 1872 i Nordre Aurdal, cand. med. 1902 (haud.). Var fra 1904 Kommunelæge i Vestnes (Romsdalen) og beskikkedes $^{18}/_{12}$ 1914 til Distriktslæge smst. Den $^{16}/_9$ 1920 tiltraadte han som Director for Valen Asyl i Søndhordland. Gf. $^{20}/_{12}$ 1910 m. Marthe Strande, f. i Aadalen $^{17}/_6$ 1880, Dtr. af Gaardbrg. Anders Strande og Else Marie f. Holte. — 2 Børn:

IX. 12. **Else Marie Selmer**, f. $^{8}/_8$ 1913.

- 13. **Inger Ida Jakobine Selmer**, f. $^{7}/_8$ 1917.

- 31. **Jacobine Marie Selmer**, f. $^{14}/_4$ 1878. Hun er uddannet som Arkitekt og som saadan ansat i Akers Kommune.

VII. 18. **Marius Maximilian Selmer**, f. $^{28}/_3$ 1833, d. $^{28}/_3$ 1916, Student 1853 (haud), 1855 Exm. philsphe. (laud.) og 1858 cand. juris (haud). — Høsten 1858 reiste han til Tyskland, hvor han i 3 Semestre v. Universt. i Giessen og 1 Smst. v. Unvst. i Göttingen studerede Forstvidenskab m. forskj. Bifag. $^{15}/_8$ 1860 anst. s. Forstassistent i det Trondhjemske under Forstm. P. C. Asbjørnsen; constitueredes 1864 som Forstmester i nævnte Distrikt, til han 1866 fik fast Anst. smst. Dengang boede M. Selmer indtil Vaaren 1868 i Namdalen, senere paa Levanger, hvor han var Medlem i Komms. Ligningskomm. — Ved kgl. Resl. af $^{6}/_2$ 1875 udn. M. Selmer til Skovdirectør i det da oprettede Embede, efterat han Aaret forud var beskikket til Medlem af den v. kgl. Resl. af $^{28}/_3$ 1874 nedsatte Komm. til Behandl. af Skovlovgivningen. — 1881 besk. til Formd. i den v. kgl. Resl. af $^{25}/_7$ s. A. nedst. Komm. til Undersgl. af forskj. Spørgsmaal vedk. Kongsberg Sølvværks Forstvæsen. 1884 besk. til Medlem af den v. kgl. Resl. af $^{14}/_6$ s. A. oprettede „Norges geogrf. Kommission“. — Udn. 1882 til Ridder af St. O. O. og 1901 Kommandør af 2. Kl. af St. O. O. for fortjenstfuld Embedsvirksomhed. — M. Selmer søgte sin Afsked (med Pension) fra Nyt-aar 1903. — Gf. $^{8}/_5$ 1866 i Thjem m. Benedicte Eleonore Elisabeth Thams, f. $^{4}/_2$ 1841 i Fr.stad, d. i Chra. $^{24}/_2$ 1916 (Søster af forann. hans Broders, Director J. A. Selmers Hustru. Ang. disse se „Ætten Thams“, 1860, Pag. 13). 5 Børn (VIII 31—35):

VIII. 32. **Eivind Vidkun Selmer**, f. $^{22}/_{12}$ 1868 paa Levanger, db. $^{2}/_4$ 1869 smst., cnfm. $^{12}/_4$ 1885 i Chra., tog Midl.exm. 1887 og besøgte Chra. tekn.

Skole 1 Aar, som han p. G. a. Sygdom maatte forlade. Samtidig havde han gennemgaaet 4 Klasser paa den kgl. Kunst- og Haandvk.-skole i Chra. — Udexm. ved Hortens tekn. Skole i 1890, hvorefter han studerede Skibskonstruction, reiste $^{10}/_{10}$ 1890 til U. S. A., hvor han ansattes paa Cramp & Sons Skibsverft i Philadelphia. Høsten 1898 blev han Chef for Tegnekontoret v. Marinens Skibsbyggeri, Horten. Siden 1904 har han havt lign. Stilling v. Thjems mek. Verksted. — Gf. $^{6}/_{11}$ 1890 i Philadelphia m. Jenny Petrine Henriksen, f. $^{6}/_{10}$ 1869. — 3 Børn:

IX. 14. **Alf Carl Selmer**, f. $^{18}/_{9}$ 1891 i Philadelphia, db. smst. $^{10}/_{3}$ 1892, cnfm. i Thjem $^{21}/_{4}$ 1906, d. i Thjem $^{17}/_{10}$ 1918. Han gik 15 Aar gml. tilsjøs og fik sin første Sjømandsuddannelse omb. i Skoleskibet „Tordenskjold“, tog 1911 Styrmd.exm. og 1914 Skipperexm. Han var 1ste Styrmand paa et af Nordenfjeldske Dampskibsselskabs Skibe. Paa en Reise fra Nordland til Thjem brød Spanskesygen pludselig ud ombord og Kapteinen, 2den Styrmand og flere af Mandskabet maatte gaa tilkøis. Selv var han ogsaa angrebet, men forblev allikevel i ca. 24 Timer paa Kommandobroen og førte Skibet ind til Thjem. Men da var han ogsaa færdig. Han blev baaret iland og kjørt paa Sygehuset, hvor han kort Tid efter afgik ved Døden. Saa man maa sige om ham, at han døde paa sin Post. — Gf. i Thjem $^{26}/_{6}$ 1918 m. Ingeborg Berg, f. $^{20}/_{7}$ 1891, Dtr. af Skibskapt. Sigvart Christian Berg f. $^{19}/_{12}$ 1859 og Laura Jensine Elisabet f. Thoresen, f. $^{24}/_{11}$ 1858. — 1 Barn:

X. 1. **Carl Eivind Selmer**, f. $^{18}/_{3}$ 1919.

- 15. **Eivind Maximilian Selmer**, f. $^{22}/_{1}$ 1894 i Philadelphia, db. smst. $^{23}/_{7}$ 1894, tog Middelsk.exm. og Exm. fra Thjems tekn. Skole i 1915. Han praktiserte etpar Aar som Ingeniør v. norske Skibsbyggerier, studerte som Hospitant v. den tekn. Høiskole i Thjem og i 1920—1921 som Hospitant v. Tekn. Høiskole i Danzig. Sommeren 1921 reiste han til Rouen, hvor han praktiserte som Skibsingeniør, til han Høsten 1922 ansattes ved Thjem mek. Verksted.
- 16. **Kaare Edgard Selmer**, f. $^{6}/_{5}$ 1898 i Philadelphia, db. smst. $^{27}/_{8}$ 1898, praktiserte efter bestaaet Middelsk.exm. i 3 Aar v. mekaniske Verksteder. Var i $1\frac{1}{2}$ Aar Elev af den 2-aarige Tekn. Mellemkole i Thjem, hvorefter han har arbeidet som Mekaniker i Automobilbranchen. Blev 1924 ansat ved Automobilfabrik i Amerika.

VIII. 33. **Ida Marie Selmer**, f. $^{22}/_{5}$ 1870 i Levanger, db. smst. $^{10}/_{7}$ 1870, d. i Chra. $^{23}/_{11}$ 1875.

- 34. **Valborg Selmer**, f. $^{16}/_{2}$ 1872 i Levanger, db. smst. $^{1}/_{4}$ 1872, cnfm. $^{8}/_{4}$ 1888 i Chra. Fra $^{14}/_{3}$ 1892 var hun henved $1\frac{1}{2}$ Aar i Monterau (Seine & Marne), hvor hun tog en Examen, omtrent svarende til vor Middelsk.examen. Gf. 1. $^{17}/_{11}$ 1896 i Chra. m. cand. juris Peter

Prydz Bloch Roshauw, f. $^{23}/_8$ 1864, Søn av Kæmner i Chra. A. E. S. Roshauw, f. $^{29}/_1$ 1823, d. $^8/_4$ 1895, og Agnes Vanda f. Raabe, f. $^{25}/_9$ 1827. — En Datter i dette Egteskab: Agnes Benedicte Elisabeth Roshauw, f. i Chra. $^9/_10$ 1897. — — Skildt fra P. Roshauw giftede hun sig 2. d. $^1/_11$ 1913 med Forretningsmand, Generalkonsul Niels Tønder Lund Bull, f. i Chra. $^{17}/_{12}$ 1863, Søn af Kjøbmand Thomas A. Bull, f. $^{24}/_9$ 1831, d. $^2/_7$ 1877, og Cathrine Johanne Christiane f. Kraft, f. $^9/_2$ 1833.

VIII. 35. **Karl Selmer**, f. i Levanger $^{27}/_{12}$ 1873, d. smst. $^{25}/_6$ 1874.

- 36. **Hjalmar Carl Marius Selmer**, f. i Chra. $^{25}/_7$ 1879, db. smst. $^7/_10$ s. A., cnfm. $^{21}/_4$ 1895. — Tog 1894 Middelsk.exm., gik et Aar i Gymnasiet, derefter paa Chra. Hndl.gymnasium, hvorfra udexm. 1897 med Karakt. 1.8. — Efter ca. 2 Aars Kontorarbeide i Chra. reiste han Marts 1899 til La Rochelle i Frankrige, hvor han havde Ansættelse til Høsten 1902, da han kom til Chr. Salvesen & Co., Leith; $^1/_1$ 1904 ansat hos H. Clarkson & Co., London, og siden 15. Mai 1905 hos Treschow-Fritzøe, Laurvig. — Gf. i Tønsberg $^{29}/_{12}$ 1909 m. Fredrikke Margrethe Tønning, f. $^{10}/_8$ 1882, Dtr. af Apotheker i Tønsberg Peder Raskanus Frimann Tønning, f. $^{16}/_{12}$ 1840, og Christiane Elise f. Finch, f. $^{13}/_{10}$ 1848. 2 Børn:

IX. 17. **Carl Marius Selmer**, f. i Laurvig $^{22}/_{10}$ 1910, db. $^{30}/_4$ 1911.

- 18. **Per Tønning Selmer**, f. smst. $^{18}/_9$ 1923, db. $^{21}/_3$ 1924.

VII. 19. **Eveline Margrete Selmer**, f. $^{29}/_9$ 1834, d. i Skien d. $^{18}/_{11}$ 1812; gf. i Vaage $^{29}/_8$ 1860 m. sin nedenauførte Fættcr (VII 24) Forstmester J. W. Fleischer Selmer.

- 20. **Johan Fredrik Klebo Selmer**, f. $^{27}/_{12}$ 1835 i Bakke, død nær Trondhjem $^{10}/_6$ 1920. Uddannet som Agronom ved en svensk Lnbrg.skole. Proprietær til Ingdalen i Stadsbygden (m. Underbruget Grostad), hvilken Eiendom kom i hans Besiddelse ved Ægteskab med Louise Magrethe Selmer (VI 53), med hvem han blev gift i Ingdalen den $^8/_8$ 1859. Underbruget Grostad solgtes $^{30}/_5$ 1860 til en af hans Svigerfaders Forpagtere, mens S. beholdt og eiede Hovedbruget „Nedre Ingedal“ til $^9/_3$ 1905, da han solgte det til F. C. Hagen, Eier af Storfossen i Ørlandet. „Nedre Ingdal“, som under Joh. F. K. Selmers Besiddelse ved Salg blev formindsket med 6 Husmandspladse og 1 Slaatteeng, er en Jord- og Skogeiendom paa ca. 15000 Maal, hvorfra dog adskilligt mindre end Halvdelen kun er skogbevokset. Eiendommen, hvortil hører Sag- og Møllebrug m. m., har ca. $^1/_4$ Mil lang Strandlinje langs Trondhjemsfjorden med godt Laksefiske. Endelig er „Nedre Ingdal“ eneberettiget til Vandretten i Ingdalselven samt til Fossefaldet, som ligger et Par Hundrede Meter fra Elvens Udløb i Trondhjemsfjorden. — Med sin ovenn. Hustru, d. $^8/_5$ 1890, hadde S. 12 Børn (VIII 37—48):

VIII. 37. **Erik Gløersen Selmer**, f. $^{21}/_6$ 1860 i Ingdalen. Reiste i 2 Aar tilsøs som halvbefaren Matros og udvandrede 1880 til U. S. A., hvor han nu er Mekaniker ved et Jernb.verksted i Kansas City. — Gf. derst. 1: $^{16}/_{10}$ 1889 m. Kristine Gjødeborg, f. $^{27}/_{12}$ 1865, d. $^4/_1$ 1896, Dtr. af Lars og Karen Gj. fra Gefleborg, Sverige. 2: $^{23}/_4$ 1898 m. Anna Olsen, f. $^{13}/_7$ 1879 paa Ytterøen, Dtr. af Oluf og Maren Olsen. 2 Børn af 1. Ægtesk., f. i Kansas City:

IX. 19. **Laura Johanne Selmer**, f. $10/3$ 1890, gf. $10/3$ 1910 m. Cassens Clay Tull, f. $5/7$ 1886, som er Contractør. 1 Søn.

- 20. **Elmer Kristofer Selmer**, f. $22/6$ 1895, d. $18/12$ s. A.

VIII. 38. **Hadoline Kristiane Fremming Selmer**, f. smst. $8/11$ 1861, d. $4/7$ 1871.

- 39. **Edvard Marentius Selmer**, f. smst. $15/10$ 1863, gik fra 1875—1879 paa Thjems Realskole, døde af Hjertefeil d. $30/11$ 1881.

- 40. **Ernst Wilhelm Fremming Selmer**, f. smst. $8/4$ 1866, d. paa Røros $18/3$ 1919. Klassisk Exm. artium fra Thjems Kathedralskole 1885, Exm. philosophicum 1885. Gjennemgik derefter et „merkantilt Kursus for Studenter“ ved Kra. Hndl.gymn. m. Afgangsexm. 1888. — Opholdt sig i Pittsburgh Pa. U. S. A. fra Høsten 1889 til ultimo 1890 og var en kort Tid ansat paa Pennsylvania Railroad Comp.s Kontor. I 1892 ansattes han som Bogholder og Kasserer ved Thjems Aktie Trælastcomp. Fra Septb. 1898 til 1919 Hovedbogholder v. Røros Kobberverk, Røros. — Da Faderen Vaaren 1905 solgte Eiendommen „Ingdalen“, som har været i Slægten Selmers Besiddelse siden 1790, anlagde W. Selmer samme Aars Høst Odelssøgsmal. Efter Afsigelse af 2 Høiesteretsdomme (ingen af disse vedkom selve Odelsløsningen, idet den ene Tvist gjaldt Overodelstaksten, og den anden et formelt Spørgsmaal af processuel Art) blev Odelsløsningen fuldbyrdet $14/4$ 1914 i H. t. Odelsløsningsdom af $2/10$ 1913 (afsagt af Sorenskriveren i Fosen m. 4 Meddomsmænd — Takstmændene v. Underodelstaksten). Wilh. Selmer blev saaledes Eier af „Ingdalen“, som efter hans Død toges ved Odel af Søsteren Ragna i 1922.

- 41. **Karl Andreas Selmer**, f. smst. $28/10$ 1867. Uddannet som Snedker. Udv. 1887 til U. S. A., hvor han nu som Mekaniker er ansat v. et Jernbaneverkst. i Springfield, Miss. Gf. $17/10$ 1895 m. Hilda Karolina Gustafson, f. $17/9$ 1872 i Vadstena, Sverige, Dtr. af Carl August og Eva Katarina Gustafson (børnløs).

- 42. **Eveline Marie Selmer**, f. smst. $1/2$ 1873, d. Kansas City $14/3$ 1907. Udvaldrede 1893 til Kansas City, U. S. A., hvor hun 1900 blev gf. m. Konduktør Anders Dalin, f. $30/3$ 1870 i Lima, Falu Län, Sverige, og d. i Kansas City $2/8$ 1907. Dalin var Enkemand m. 1 Barn. Eveline fødte ham 2 Børn og døde v. sin 3. Nedkomst.

- 43. **Jenny Petra Selmer**, f. smst. $10/11$ 1874, gf. $2/6$ 1903 m. Seminarist og Folkeskolelærer i Ingdalen Nils Wesche, f. $24/12$ 1876, Søn af Gdbruger Johan Martin Olsen Wesche, f. $2/10$ 1830, og Hustru Ingeborg Kristine Pedersdatter f. Gjømbles, f. $26/12$ 1831. (4 Børn).

- 44. **Johanne Louise Selmer**, f. $31/3$ 1877. Styret Huset for sin Søster Ragna.

- 45. **Ragna Selmer**, f. smst. $12/11$ 1878, Middelsk.exm. i Thjem 1894, har Exm. fra Levanger Seminarium 1900. Ansat som Lærerinde ved Aalesunds Folkeskole 1900—1901, senere v. Thjems Folkeskl. Gf. $24/5$ 1904 i Thjem m. Seminarist, Student Trond Nergaard, som har været ansat v. Klæbo Blinde-skole v. Thjem, senere v. Dalens Blindeskole, f. $20/5$ 1876, Søn af Gdbruger Ole Throndsen Nergaard og Hustru Martha paa Tusteren i Nordmøre. (2 Børn).

- 46. **Ragnvald Selmer**, f. smst. $12/11$ 1878. Smed. Arbeidet i Thjem, til han 1903 emigrerede til U. S. A., hvorfra han vendte hjem Vaaren 1905 for paany at reise derover i Mars 1906. Er Smedeformand paa et Jernb.verksted i Kansas City. Bestyrede fra April 1901 til 1903 sin Faders Eiendom „Ingdalen“, som

derefter bortforpagtedes til Svogeren Lærer Wesche, som disponerede den indtil Salget i Mars 1905. — Gf. i Kansas City $^{22}/_{10}$ 1909 m. Anna Pauline Grønningen, f. $^{14}/_2$ 1879 i Lensviken, Stadsbygdens Prestegjæld, Dtr. af Gdbruger Johan Petter G. (f. 1833, d. 1881) og Hustru Ane Louise (f. $^4/_2$ 1835, d. $^4/_12$ 1893). 4 Børn:

IX. 21. **Louise Margrethe Selmer**, f. $^{26}/_7$ 1910 i Kansas City, db. $^{16}/_{10}$ 1910 smst.

- 22. **Johan Fredrik Klebo Selmer**, f. smst. $^{15}/_8$ 1912, db. smst. $^{27}/_{10}$ 1912.

- 23. **Agnes Eveline Selmer**, f. smst. $^{26}/_7$ 1916, db. $^{24}/_9$ 1916.

- 24. **Ragna Pauline Josefine Selmer**, f. smst. $^{19}/_{10}$ 1918, db. smst. $^{13}/_4$ 1919.

VIII. 47. **Edvard Marentius Selmer**, f. $^{19}/_3$ 1883, tog 1902 Exm. v. Skiensfj. mek. Fagskole i Porsgrund. Udvandrede i 1903 til U. S. A., hvor han lærte Malerfaget og er nu Malerformand hos et Bygmesterfirma i Minneapolis, Minn. — Gf. derst. $^{20}/_{10}$ 1906 m. Petra Larsen, f. i Ingdalen $^{16}/_2$ 1876.

- 48. **Ingvald Kristian Selmer**, f. smst. $^5/_12$ 1884. Han for tilsjøs paa Seilskude fra Sommeren 1901 til 1903, udvandrede i Mars 1904 til U. S. A., hvor han i Minneapolis, Minn., er Inspector v. Great Western Railway. — Gf. $^{26}/_8$ 1916 m. Minnie Larson, f. $^8/_9$ 1881. — 2 Børn:

IX. 25. **John Richard Selmer**, f. $^{13}/_2$ 1917.

- 26. **Robert Wynne Selmer**, f. $^9/_11$ 1922.

VII. 21. **Marie Magdalene Selmer**, f. $^{10}/_6$ 1838, d. i Chra. $^6/_4$ 23. Gf. i Vaage d. $^6/_5$ 1864 m. sin Fætter Artillerikapt., senere Director f. Chra. Tugthus for Kvinder, Hans August Gløersen, f. $^5/_11$ 1837, d. i Chra. $^6/_8$ 1902, Søn af Havnefoged i Chra. Peter Paul Ferdinand Gløersen og Hustru Hanne Christine f. Selmer (VI 13). H. A. Gløersen var R. Sv. O. og R. St. O. O. — 7 Børn angd. hvilke se „Stamtavle over Slægten Gløersen“, udarb. af Forstmester A. T. Gløersen, Side 21.

- 22. **Peder Martin Selmer**, f. $^{17}/_9$ 1839, d. i Hevne $^9/_8$ 1912, Student 1858, cand. med. 1867; var Distriktslæge i Loppen, Finmk., senere i Hevne. Efterat han havde taget sin Afsked (m. Pension) boede han en Tid i Hevne og i Thjem. Gf. $^1/_8$ 1867 m. sin nedenanførte Slægtning Ernesta Vilhelmine Hadoline Selmer (VI 55), f. $^{17}/_{12}$ 1844, d. $^6/_12$ 1898. — 4 Børn:

VIII. 49. **Johan Louis Frederik Selmer**, f. $^{10}/_6$ 1868. Udvandrede som voksen til U. S. A. og er nu Kjøbmand i Northport, Wash., hvor han i 1914 valgtes til Borgermester (Mayor). Gf. smst. $^9/_5$ 1919 med Bertha Kristine Loven, f. $^{21}/_3$ 1891 i Spokane, Wash., Dtr. af Farmer John Loven (norsk Løvøen) fra Aremark, Smaalenene, og Hustru Oline Kleiven, f. i Nordre Fron. 1 Datter:

IX. 27. **Gjertrud Oline Selmer**, f. $^{24}/_{10}$ 1914 i Spokane, Wash.

VIII. 50. 1 Søn, f. 1871, døde som liden.

- 51. 1 Søn, } f. $^{29}/_5$ 1886, døde sm. Aar.
 - 52. 1 Datter, }

VII. 23. **Kaja Kristiane Selmer**, f. $^{3}/_2$ 1842, d. $^{24}/_{10}$ 1844.

VI. 9. **Peder Martin Selmer**, f. i Chra. $^{24}/_9$ 1806, Student 1827 (laud.), Exm. philos. (laud.), cand. theol. $^{2}/_{12}$ 1830 (laud.), persl. Kapellan i Vestre Toten $^{12}/_{10}$ 1831, resd. Kapellan til Froen $^{13}/_8$ 1838, Sogneprest til Indvigen $^{13}/_{11}$ 1843, og $^{10}/_3$ 1854 Sogneprest til Seljord i Telemarken, hvor han døde $^{12}/_{10}$ 1876. — Gf. i Vaaler $^{3}/_{11}$ 1831 m. Frederikke Louise Katrine Fleischer, f. $^{16}/_{10}$ 1810, d. i Chra. $^{2}/_9$ 1882, Dtr. af Sogneprest i Botne Isak Vilhelm Castberg Fleischer og Kristine f. Calmeyer. — 2 Sønner:

VII. 24. **Isak Wilhelm Fleischer Selmer**, f. paa Toten $^{29}/_{11}$ 1832, d. i Skien $^4/_9$ 1904. Besøgte Lillehammer Skole og blev Student (laud.) 1853, hvorefter han i 2 Aar studerede Realia, indtil han 1857 reiste til Universitetet i Giessen, hvor han i 1859 fik Afgangsexm. i Forstvidenskab (Karakter: „ausgezeichnet“). Fra Vaaren 1860 var han ansat paa Aas Landbrugsskole som Lærer i Botanik og Skovhusholdning. Sommeren s. A. udnævntes han til Forstassistent i Gulbrandsdalen, 1866 forflyttet til Christianssands Stift som Forstmester med Bopæl i Skien. Ved Indførelsen i 1896 af den nye Forstordning blev I. W. Fleischer Selmer udnævnt til Skogforvalter i Østager, hvilken Stilling han indehavde til $^{15}/_{10}$ 1903, da han, efter 43 Aars Tjeneste i Statens Forstvæsen, paa Ansøgning fik Afsked med Pension. — Gf. i Vaage $^{29}/_8$ 1860 m. sin forannævnte Cousine (VII 19) Eveline Margrethe Selmer. 4 Børn:

VIII. 53. **Frederikke Louise Kathrine Selmer**, f. i Vaage $^{12}/_9$ 1861, cnfm. i Skien $^{28}/_4$ 1878. Bor ugift i Skien sammen med Søsteren.

- 54. **Marie Elisabeth Selmer**, f. i Vaage $^{21}/_6$ 1863, cnfm. i Skien $^8/_4$ 1880. Var Elev af Agathe Backer Grøndahl. Musiklærerinde i Skien; har været Organist paa Herre i Bamle, nu paa Skotfos i Solum.

- 55. **Peder Martin Selmer**, f. i Solum $^1/_10$ 1872, db. smst. $^5/_11$ s. A., cnfm. i Gjerpen $^8/_4$ 1888, Middel-sk.exm. 1887 (m. g.), Exm. art. 1890 (m. g.), Exm. philos. 1891 (m. godt), jur. Embedsexm. 1896 (laud.), derefter var han i 2—3 Aar edsv. Fuldmægtig hos Sorenskriveren i Hardanger og Voss og hos Kriminaldommeren i Bergen, O.R.sagfører 1899 og var som saadan først i Bergen, fra 1900 i Sarpsborg, 1901 beskikket som off. Forsvarer v. Meddoms- og Forhørsretterne i Sp.borg og en Del af Tune Sorenskr., senere ogsaa i en Del af Onsø Sorenskr. — I Sarpsborg har P. M. Selmer indehavt en Række kommunale og andre Tillidshverv. I 1908 var han Byens Ordfører, fra 1909 er han Sekretær i Formandskabet og for Ligningsvæsenet. Gf. 1. $^{19}/_{10}$ 1901 m. Thora Ingeborg Othilia Woxen, f. i Sarpsborg $^1/_2$ 1873, d. smst. $^3/_3$ 1919, Dtr. af Kjøbmand Emil Thorvald Woxen, f. $^{13}/_7$ 1841, d. $^{14}/_8$ 1911, og Hustru Fredrikke Kathrine f. Hofgaard, f. $^{23}/_9$ 1841, d.

¹⁶/₁₀ 1923. — Gf. 2. ³¹/₇ 1920 m. Ida Thelander, f. ²³/₄ 1884, Dtr. af Carl Andreas Thelander, f. ⁹/₆ 1839, d. ¹²/₄ 1914, og Hustru Hilda Josefine f. Grevelius, f. ³¹/₅ 1841, d. ³/₂ 1915.

VIII. 56. **Erik Gløersen Selmer**, f. i Skien ¹⁵/₁ 1874, cnfm. i Gjerpen ¹³/₄ 1890, Middelsk.exm. 1889, ansattes i April 1890 som Assistent i Skiensfj. Kreditbank, Skien; reiste 1894—1896 til Tyskland, Frankrige og England og ansattes Vaaren 1898 som Sekretær i den nyoprettede Skiens og Oplands Privatbank, ²⁵/₉ 1906 meddeltes han Collectivprocura, fra ¹/₄ 1921 til ⁷/₁₁ 1922 var han constitueret som Bankchef. Fra ⁷/₁₁ 1922 er han Sekretær i Bøndernes Bank i Skien. — Gf. ²⁰/₉ 1899 i Göttingen m. Auguste Marie Mathilde Jenny Hoyer, f. i Göttingen ¹/₇ 1870, Dtr. af Fotograf Johan Heinrich Hoyer, f. ²³/₁₀ 1837, d. ²⁰/₁₂ 1915, og Hustru Mathilde Frida f. Boie, f. ¹⁷/₇ 1841, d. ¹³/₄ 1922. — 5 Børn:

IX. 28. **Erika Mathilde Selmer**, f. ²⁷/₅ 1901 i Skien, db. ²⁰/₇ s. A., cnfm. i Skien ¹/₁₂ 1918, Middelsk.exm. 1917.

- 29. **Henrik Hoyer Selmer**, f. ²³/₁ 1903 i Skien, db. ²⁷/₅ s. A., cnfm. i Skien ¹/₁₂ 1918.

- 30. **Isak Wilhelm Fleischer Selmer**, f. i Skien ⁴/₁₁ 1905, db. ²⁵/₅ 1906, cnfm. ¹²/₃ 1922, Middelsk.exm. 1923; 1924 Hndlsk.exm. m. 1,85.

- 31. **Margareta Eveline Elisabeth Selmer**, f. smst. ²⁴/₁ 1908, db. ⁶/₁₀ 1908, cnfm. ²/₁₂ 1923. Middelsk.exm. 1924.

- 32. **Curt Per Herman Selmer**, f. i Gjerpen ²⁵/₇ 1913, db. smst. ²⁰/₉ 1914.

VII. 25. **Jens Andreas Selmer**, f. i V. Toten ¹⁰/₄ 1835, d. paa Kongsberg ¹¹/₁₀ 1907. — Forstcand. fra Universitetet i Giessen. — Janr. 1861 beskikket til Forstaspirant ved Kongsberg Sølvværk, indtil han 1863 blev Holzførster v. Sølvværket. I denne Stilling var han samtidig 10 Gange (tilsm. 5 Aar) constitueret som Overførster. 1890 udnævntes J. A. Selmer til Overførster, hvilken Stilling han indehavde til 1896, da han tog Afsked. — Gf. ²⁰/₁₂ 1863 m. Mathilde Karsch, f. ²⁹/₁₀ 1842, Dtr. af Brugseier Lars Karsch og Henriette Marie f. Steemshorn. — 1 Datter:

VIII. 57. **Fredrikke Louise Jenny Selmer**, f. ¹¹/₅ 1865, db. ¹⁸/₆ 1865, d. i Chra. ²⁶/₁ 1912. Gf. ¹/₇ 1893 m. cand. jur. og Sekretær i Arbeidsdepartementet Hans Eduard Caspary Ambjørnsen, f. ¹¹/₁₀ 1863. (2 Døtre).

VI. 10. **Johan Frederik Klebo Selmer**, f. i Chra. ¹/₁₀ 1807. Kompagnikirurg. Student 1827, cand. med. 1833, døde ⁴/₅ 1835 i Chrssand som Læge under en Typhus-Epidemi. (Han var forlovet m. sin Cousine Anna Juell, som siden ægtede hans flg. Broder),

VI. 11. **Hans Jensen Selmer**, f. i Næs, Hedemarken, $^{24}/_{11}$ 1809, d. paa Lian $^{14}/_{1}$ 1892 (hos sin yngste Søn). Redaktør og Bogtrykker paa Lillehammer; gf. paa Toten $^{19}/_{10}$ 1837 m. sin Cousine Anna Juell, f. $^{4}/_{3}$ 1804, d. $^{13}/_{2}$ 1873, Dtr. af Lensmand paa Toten Hans Lemmich Juell, f. $^{12}/_{8}$ 1775, d. $^{4}/_{8}$ 1841, og Alet Marie Selmer (V 14). 2 Sønner:

VII. 26. **Hans Andreas Einar Selmer**, f. paa Lillehammer $^{25}/_{12}$ 1848, var Pharmaceut i Stavanger, senere Apotheker i Eau Claire i Wisc., U. S. A., hvor han døde $^{2}/_{1}$ 1889. — Gf. i Haugesund m. Anna Nielsen, f. $^{19}/_{11}$ 1855, Dtr. af Byfoged i Haugesund N. Nielsen, f. 1819, d. $^{2}/_{9}$ 1895, og Hustru Johanne Caroline f. Stolt, f. 1822, d. $^{27}/_{2}$ 1896 i Haugesund. — Efter H. A. Selmers Død giftede hans Enke sig $^{4}/_{3}$ 1889 m. Grosserer Sigvald A. Quale, d. $^{17}/_{5}$ 1891. Dennes Forretning fortsattes under sm. Navn, eiedes af Enken og bestyredes af Svigersønnen H. Knutson. (1 Barn af 2det Ægteskab: Sigvalt Quale, f. $^{30}/_{8}$ 1891). 5 Børn i 1ste Ægteskab:

VIII. 58. **Elise Anna Selmer**, f. $^{10}/_{5}$ 1876, gf. $^{4}/_{1}$ 1895 i Eau Claire m. Grosserer Henry Knutson. (2 Børn).

- 59. **Augusta Selmer**, f. $^{7}/_{9}$ 1878, gf. $^{24}/_{6}$ 1903 med norsk praktiserende Læge i Eau Claire J. R. Mathiesen, Søn af Komm.kapt. T. M. Mathiesen. (3 Børn).

- 60. **John Jacob Selmer**, f. $^{9}/_{11}$ 1882, gf. i Eau Claire $^{26}/_{5}$ 1914 m. Helga Birgitte Aanstad. — Han er ansat i Qualets Forretning smst.

- 61. **Frank Selmer**, f. $^{3}/_{7}$ 1885, d. 1886.

- 62. **Frank Selmer**, f. $^{12}/_{8}$ 1886, d. 1887.

VII. 27. **Johan Peter Hakon Selmer**, f. paa Lillehammer $^{30}/_{6}$ 1850, Student 1869, cand. jur. 1874, kgl. Fuldmgt. i Finants- & Tolddept.. fra 1893 var han Kasserer, Chef for Tællingskontoret i Norges Bank i Chra. Død i Chra. $^{26}/_{4}$ 1924. Gf. $^{5}/_{7}$ 1883 med Halvordine (Dina) Johnine Juell, f. $^{20}/_{7}$ 1855, Dtr. af Verkseier Hans Lemmich Juell, f. $^{8}/_{6}$ 1806, d. $^{30}/_{12}$ 1884, og Marthe Valentine f. Heyerdahl, f. $^{11}/_{8}$ 1817, d. $^{22}/_{4}$ 1875. — 2 Sønner:

VIII. 63. **Thorleif Juell Selmer**, f. $^{1}/_{5}$ 1884, udexm. som Bygningsingeniør v. Chra. tekn. Skole i 1906 (m. godt). 1913 ansat som Assistent i Statens Vasdrags- og Elektricitetsvæsens Anlægsafdl. i Førde. — Gf. $^{3}/_{7}$ 1915 m. Astrid Havnen, f. $^{6}/_{6}$ 1889, Dtr. af Udskiftningsformand Peder Olaf Knutsen Havnen, f. $^{1}/_{9}$ 1856, d. $^{22}/_{5}$ 1918, og Alvine Kristlibe Natalie f. Paulsen, f. $^{16}/_{10}$ 1859, d. $^{22}/_{5}$ 1917. — 3 Børn:

IX. 33. **Eli Juell Selmer**, f. $^{28}/_{4}$ 1916.

- 34. **Reidar Juell Selmer**, f. $^{11}/_{7}$ 1918.

- 35. **Per Alv Juell Selmer**, f. $^{14}/_{9}$ 1919.

- 64. **Reidar Juell Selmer**, f. $^{6}/_{1}$ 1886, udexm. som Maskiningeniør v. Chra. tekn. Skole i 1906 (m. godt). $^{1}/_{1}$ 1907 ansattes han paa Totens Cellulosefabr. og blev senere Bestyrer af Kirkebyens Sulfitfabrik i Segmon, Sverige, hvor han døde $^{1}/_{8}$ 1917 v. et Vaadeskud paa Jagt. Begravet paa Nordstrand Kirkegd.

- VI. 12. **Anna Tonette Selmer**, f. paa Næs, Hedemarken, $19/10$ 1811, d. ugift $11/3$ 1885. Hun boede paa Stiftelsen „Oscarsminde“ og ligger begravet paa Oslo Kirkegaard.
- 13. **Hanna Christine Selmer**, f. paa Næs, Hdmk., $5/1$ 1813, d. i Oslo $2/7$ 1871; gf. i Chra. $1/2$ 1837 m. Dampsk.fører senere Havnefoged i Chra. Peter Paul Ferdinand Gløersen, f. i Land $1/2$ 1808, Søn af Kaptein, Overinspektør ved Chra. Tugthus Hans G. og Karen Augusta f. Tandberg. — (7 Børn, se Gløersen-Stamtavlen).
- 14. **Christian Selmer**, f. paa Næs, Hedemarken, $5/2$ 1814, d. i Stavanger $22/5$ 1903, Student 1833, cand. theol. 1839 (haud.), var saa Huslærer, til han i 1843 blev persl. Kapl. i Haa og do. i Sogndal 1845. — 1856 udnv. til Sogneprest i Suldal, 1868 do. til Klep og 1875 til Vikør, hvor han var til $1/5$ 1886, da han tog Afsked; siden boede han til sin Død i Stavanger. — Gf. $23/6$ 1845 m. Trine Tobine Aamodt, f. $12/4$ 1818, d. i Stvgr. $4/8$ 1897, Dtr. af Provst Christen Thorén Aamodt, f. 1770, d. 1836, og Ambrosia Paluda f. Lund, f. 1792, d. 1874. — Chr. Selmer og Hustru feirede Sølvbryllup i Klep 1870 og Guldbryllup i Stavanger 1895. — 7 Børn (VII 28—34).
- VII. 28. **Gustav Ambrosius Selmer**, f. i Sogndal $17/4$ 1846, d. $11/9$ 1919, Student 1863, cand. philos. 1865, cand. theol. 1870, alle Examina m. laud; persnl. Kapl. i Høyland $24/1$ 1874; Sognepr. i Suldal $25/5$ 1878; Provst i Ryfylke $8/4$ 1881; Sognepr. til Sogndal $6/3$ 1885; Do. $4/9$ 1896 til Johannes Menighed i Stavanger; $24/3$ 1900 til St. Petri Menighed smst. — Gf. $11/2$ 1874 m. Helga Louise Bordoe, f. $16/8$ 1850, Dtr. af Bagermst. Jens Peter Bordoe i Chra. og Hustru Margrethe f. Andersen. — 11 Børn:
- VIII. 65. **Jens Kristian Selmer**, f. $18/11$ 1874, db. $4/12$ 1874, Student 1893 (laud.), tog 1896 Ingeniørexm. v. Chalmerska Institut i Gøteborg, var fra 1897 til 1900 ansat som Brandmester i Stavanger. Udvandrede 1900 til U. S. A., reiste 1904 til Mexico, hvor han blev til Januar 1910; fra Høsten 1908 til Sommeren 1909 var J. Kr. Selmer norsk Consul ad interim for Republiken Mexico. Fra 1910—1912 arbeidede han i Norge, til han Høsten 1912 reiste til Argentina, hvorfra han vendte tilbage Vaaren 1915, hvorefter han var beskjæftiget m. kommunale Ingeniørarbeider (bl. a. i Thune) og blev i Septb. 1919 Stadsingeniør paa Notodden. — Gf. 1. $11/10$ 1898 m. Ellen Johanson, f. i Gøteborg $10/2$ 1876. Efterat dette Ægteskab i 1917 var opløst, er Fru Ellen Selmer sammen med sin Datter Frk. Mildred Selmer bosat i Chra., begge som Pianoinformatricer. — J. Kr. Selmer blev gf. 2. $14/12$ 1917 m. Pauline Johanne Bartnes, f. $23/10$ 1888 i Fosnes i Namdalen, Dtr. af Anton Lervik og Henriette f. Kolberg. 2 Børn af 1. Ægteskab:
- IX. 36. **Mildred Selmer**, f. i Stvgr. $9/1$ 1900, db. smst. $4/2$ s. A. af hendes dengang 86 Aar gamle Oldefader, ved hvilken Anledning Barnets Far og Farfar stod Faddere. Cnfm. i Chra. $10/5$ 1914, tog Middelsk. exm. (m. tf.) smst. 1915 og gik i Gymn. til Vaaren

1916, da hun sluttet Skolen for at studere Musik. Efter at have studeret i Kjøbenhavn, Paris og München, debuterte hun Høsten 1921 i Chra. og gav sin første egne Konsert Octbr. 1923.

IX. 37. **Gustav Christian Selmer**, f. i Stvgr. $^{28}/_{10}$ 1904, db. smst. $^{4}/_{12}$ s. A. af Farfaderen — paa Dagen 30 Aar efter Barnets Fars Daab. Cnfm. $^{9}/_{5}$ 1920 i Chra., Middelsk.exm. (tf.) i 1920 og Artium (tf.) i 1923 v. Frogner Skole. Ved sin Afgang fra Skolen tildeltes han Kommandørkorset af Samfundsordenen (uddelt 33 i 56 Aar) og Storkors af Theaterordenen. Studerer jus.

VIII. 66. **Georg Selmer**, f. paa Sandnæs $^{6}/_{5}$ 1876; gik tilsjøs 1891 og traadte 1898 i Stvgr. D/s.selsk.s Tjeneste, hvor han fra 1907 har været D/s.fører. — Gf. $^{15}/_{3}$ 1906 m. Helene Schøning, f. $^{10}/_{7}$ 1880, Dtr. af Sognepr. til Hobøl Christian Martinius S. og Petra f. Olsen. (Uden Børn).

- 67. **Margrete Selmer**, f. $^{9}/_{5}$ 1878 paa Sandnæs, tog 1895 Middelsk.exm. (udmk. godt) og blev efter i nogle Aar at have været Guvernante, i 1903 Student (mg. tf.), 1903—1904 Vikar v. Sandnæs komm. Middelsk., 1904—5 v. Pigesk. i Fr.stad, 1905—6 v. Voss komm. Middelsk.; tog i 1913 sprogl. hist. Embeds-exm. (med laud.), hvorefter hun blev Overlærer i Chrssund N. I 1915 tog hun ped. Exm. og ansattes $^{1}/_{8}$ 1917 som Lektor v. Bergens komm. Middelsk.

- 68. **Katharina Selmer**, f. $^{6}/_{6}$ 1880, d. $^{21}/_{1}$ 1881.

- 69. **Peter Hærem Selmer**, f. $^{12}/_{9}$ 1882 i Suldal, tog 1899 Middelsk.exm. 1901 Exm. fra Holtsmarks Vinterlandbrgsk. i Asker, 1906 Exm. fra Veterinærhøisk. i Kjøbenhavn, 1906—7 Assistent hos Dyrlg. Winsnes i Chra., 1907 blev han Amtsdyrlg. i Snaasen, 1910 Assist. v. den komm. Kjødkontrol i Stvgr. og er fra $^{1}/_{7}$ 1916 Stadsdyrlg. i Stvgr. — Gf. $^{20}/_{3}$ 1908 m. Anna Boserup, f. i Kjøbenhavn $^{18}/_{10}$ 1882, Dtr. af Adam Gottlob Boserup og Christine f. Rasmussen. — 3 Børn:

IX. 38. **Georg Selmer**, f. i Snaasen $^{8}/_{1}$ 1909.

- 39. **Johan Henrik Selmer**, f. i Stvgr. $^{1}/_{5}$ 1913.

- 40. **Inger Margrethe Selmer**, f. i Stvgr. $^{6}/_{12}$ 1916.

- 70. **Katharina Selmer**, f. $^{15}/_{6}$ 1884, tog Middelsk.exm. 1899 (mg. godt), Student 1908, Tillægsprøve v. Nissens Seminar i Chra. Siden 1911 ansat som Lærerinde v. Stvgr. Folkeskole.

- 71. **Thorvald Nikolai Selmer**, f. $^{29}/_{3}$ 1886 i Sogndal, d. i Gjerstad $^{2}/_{2}$ 1922. Student fra 1906 blev han udexm. i 1910 fra Stenkjær Skogskole og ansattes i 1911 som komm. Skogbestyrer i Faaberg og fra 1915 som Bestyrer af de Heibergske Skoge i Gjerstad. — Gf. $^{27}/_{12}$ 1912 m. Anna Katarina Ulstrup, f. i Stvgr. $^{8}/_{3}$ 1889, Dtr. af Consul A. N. Ulstrup og Katrine f. Gimre. — 2 Børn:

IX. 41. **Tor Selmer**, f. i Gjerstad $^{3}/_{6}$ 1916, d. $^{17}/_{5}$ 1917.

- 42. **Helga Bordoe Selmer**, f. smst. $^{7}/_{7}$ 1918.

- 72. **Ingeborg Kathinka Selmer**, f. i Sogndal $^{3}/_{5}$ 1888, Student 1908; efter et Kursus paa Treiders Handelssk. havde hun 2 Aar Kontorarbeide v. D/s.expd. i Stvgr. — I Decbr. 1914 ansattes hun paa Hotel Augustin i Chra. — Gf. $^{16}/_{8}$ 1916 m. Kjøbmd. Olaf Sætersdal, Bergen. (3 Børn).

- 73. **Johannes Selmer**, f. $^{1}/_{9}$ 1889. Gik 1905 tilsjøs og blev 1915 Styrmd. i Bergenske D/s.selsk. — Sluttet 1917 med Sjøen og har siden drevet Hønseri m.

v. paa Botne Gaard i Ryfylke, som han bestyrer for sin Svigerfar. — Gf. $\frac{26}{6}$ 1919 m. Magda Marie Roth, f. 1896, Dtr. af Disponent Tobias Roth og Mathilde f. Nesler. — 2 Børn:

IX. 43. **Karen Wilhelmine Selmer**, f. $\frac{1}{6}$ 1920.

- 44. **Gustav Helge Selmer**, f. $\frac{25}{12}$ 1921.

VIII. 74. **Trygve Selmer**, f. $\frac{9}{5}$ 1891 i Sogndal, tog 1910 Exm. v. Skiensfj. mek. Fagskole i Porsgr. og studerte 1 Aar v. Thüringisches Technicum, Ilmenau, var fra 1913 - 16 ansat i „Norsk Hydro“ paa Rjukan, 1916—19 Konstruktør ved Det Norske A/S. Elektrokemisk Industri, Chra., og har siden $\frac{15}{6}$ 1919 været ansat v. A/S. Vallø Olieraffineri, Vallø. — Gf. 1912 m. Anna Maria Petersen, f. i Skien $\frac{24}{3}$ 1889, Dtr. af Kjøbmd. Ludv. E. Petersen. — 3 Børn:

IX. 45. **Odd Selmer**, f. i Chra. $\frac{8}{12}$ 1912.

- 46. **Arne Bordoe Selmer**, f. paa Rjukan $\frac{27}{9}$ 1914.

- 47. **Helge Gustav Selmer**, f. paa Vallø $\frac{21}{12}$ 1921.

- 75. **Sigurd Selmer**, f. i Sogndal $\frac{27}{12}$ 1893, tog Middelsk.exm. 1909 (Mtf.), var 3 Aar Skoglærning og tog 1914 Exm. (m. 1.53) v. Chra. tekn. Mellemsskole og ansattes Sommeren 1914 v. Dahles Landopmaalingskontor i Chra. Den $\frac{1}{7}$ 1918 ansattes han i Opmaalingsfirmaet Hidle & Finnemann, $\frac{15}{2}$ 1919 som Leder af dette Firmas Filial i Stvgr. og fra $\frac{1}{7}$ 1920 Leder af Opmaalingen v. Hovedkt. i Chra. — Gf. $\frac{27}{12}$ 1918 med Ragna Marie Selmer (VIII 107). 2 Børn:

IX. 48. **Jens Rynning Selmer**, f. i Stvgr. $\frac{27}{9}$ 1919.

- 49. **Thorvald Nicolai Selmer**, f. i Chra. $\frac{10}{8}$ 1922.

VII. 29. **Marie Magdalene Selmer**, f. $\frac{2}{4}$ 1848, d. $\frac{10}{4}$ 1848.

- 30. **Jens Andreas Selmer**, f. $\frac{19}{2}$ 1849, d. $\frac{22}{2}$ 1849.

- 31. **Jens Christian Thorvald Selmer**, f. $\frac{8}{2}$ 1850, Student 1868, cand. theol. 1874 — begge m. laud. — 1869 2den Exm. m. præ ceteris. — Var 1 Aar Lærer v. Missionsskolen og fra 1875 Lærer v. Amtssk. paa Halsnøen, 1879 Sognepr. til Høgsfjord. Tog 1885 Afsked for at reise som Missionær til Madagaskar, hvor han var til 1896. Efter sin Hjemkomst udnv. til Sognepr. i Snaasen, 1903 do. til Finnaas og i Decbr. 1909 til Vang, Hedemarken, fra hvilket Kald han tog Afsked og bosatte sig paa Stabekk pr. Chra. — Gf. 1. $\frac{20}{12}$ 1876 m. sin Svi-gerinde Ingeborg Margrethe Bordoe, f. $\frac{15}{2}$ 1853, d. paa Madagaskar $\frac{28}{4}$ 1896. — Gf. 2den Gg. m. Marie Lous, f. $\frac{10}{8}$ 1867, som var Oversøster ved „Det røde Kors“. — 6 Børn i 1ste Ægteskab:

VIII. 76. **Trine Selmer**, f. paa Halsnøen $\frac{14}{11}$ 1878, tog Middelsk.exm. 1895, blev uddannet som Søster v. „Det røde Kors“ (1900), var et Aar paa Missionsskole i Kjøbenhavn og drog 1911 til Madagaskar i Det norske Missionsselskabs Tjeneste, hvor hun døde den $\frac{23}{3}$ 1916. Hun var gift med Missionær paa Madagaskar Eggen.

- 77. **Harald Selmer**, f. i Høgsfjord $\frac{7}{5}$ 1880, d. $\frac{11}{5}$ 1881.

- 78. **Ingeborg Margrethe Selmer**, f. i Høgsfjord $\frac{10}{9}$ 1883, db. smst. $\frac{21}{10}$ 1883, cnfm. 1899 i Snaasen. Uddannet i praktisk Retning v. Industrisk. i Chra. og et Hushl.kursus v. Hankø Bad. Var derpaa i nogle Aar Kjøkkenchef ved Lyster Sanatorium og fra 1912 Bestyrerinde af

Ungdomshospitset i Chra., hvorefter hun i nogle Aar bestyrede Hotel Augustin smst. — Gf. $^{26}/_8$ 1916 paa Hamar m. Disponent Henry Ørbek, som døde efter ca. $1\frac{1}{2}$ Aars Ægtesk. Etpar Aar derefter blev Enkefru Ørbek Bestyrerinde af Skogli Sanatorium ved Lillehammer og overtog Sommeren 1923 efter Opfordring Ledelsen af Soldaterhjemmet paa Værnes. I 1924 har hun begyndt Drift af eget Hotel, „Stjørdal Hôtel“. (1 Barn).

- VIII. 79. **Gustav Kristian Selmer**, f. $^{31}/_7$ 1887 i Antananarive paa Madagaskar; frekventerte 1903—1906 Skiensfjordens mek. Fagskole i Porsgrund og i 1908 blev han udexamineret fra Technicum Strelitz, Mecklenburg, 1910—1912 ansat hos Siemens-Schuckert, Thjem, 1912—1915 Assistent i Elektroteknik v. Norges tekn. Høiskole, $^1/_11$ 1915 ansat som Driftsasst. v. Thjems Elektricitetsvk. — Gf. $^{10}/_8$ 1912 med Ingeborg Anna Christine Olsen, f. i Thjem $^{31}/_5$ 1881, Dtr. af Ingeniør Hans I. Olsen, f. p. Kongsberg $^9/_10$ 1824, d. $^{26}/_5$ 1902, og Hustru Laura Carenze f. Moe, f. $^4/_5$ 1841. — 3 Børn, f. i Thjem:

IX. 50. **Thorvald Selmer**, f. $^{22}/_5$ 1913, db. $^8/_6$ s. A.

- 51. **Laura Margrethe Selmer**, f. $^{19}/_11$ 1914, db. $^{13}/_12$ s. A.

- 52. **Hans Johan Selmer**, f. i Thjem $^6/_3$ 1919.

- 80. **Helga-Marie Selmer**, f. $^{25}/_11$ 1888 i Fisakana, Madagascar; gf. $^{30}/_6$ 1911 med kst. Lensmand i Finnaas Gerhard Meidell Gerhardsen, f. $^{25}/_4$ 1885, Søn af Lensmd. og Storthgmd. Gerhardsen og Hustru Anna f. Trovik. (6 Børn).

- 81. **Edel Sofie Selmer**, f. $^{16}/_11$ 1893 i Antananarivo, d. smst. $^{13}/_2$ 1894.

- VII. 32. **Anne Marie Magdalene Selmer**, f. $^7/_6$ 1852 i Sogndal, d. $^{19}/_7$ 1856 i Suldal.

- 33. **Johan Jørgen Emanuel Selmer**, f. $^{20}/_2$ og db. $^{28}/_3$ 1855, Student 1876, cand. theol. 1881, prsnl. Kapl. i Vikør 1882 (hos sin Fader), Kaldskpl. i Lyngdal 1888, Sognepr. til Kjærringø i 1893, do. i Bruvik i 1899 og do. i Nedre Stjørdal i 1912. I 1888 bestyrede han Valle Sognekald i Sætersdalen, hvor han blev gf. m. Thora M. Harstad, f. $^{10}/_8$ 1866, Dtr. af Gaardbrg. Mikkel G. Harstad og Hustru Mari. — 3 Børn:

- VIII. 82. **Christian Selmer**, f. i Lyngdal $^9/_4$ 1889, Middelsk.exm. 1905, Student 1908 (tf.), cand. med. 1916 (haud). Høsten 1916 ansat som Distriktslæge i Leksviken, $^1/_7$ 1919 som Kommunelæge i Nedre Stjørdal og 1923 Distriktslæge i Selbu. — Gift paa Vernæs Prestegaard (samme Dag som hans Broder) $^{11}/_7$ 1917 m. Viborg Rambeck, f. 1893, Dtr. af Provst S. Rambeck i Namsos. 2 Børn:

IX. 53. **Erna Selmer**, f. i Leksviken $^{23}/_4$ 1918.

- 54. **Christian Johan Selmer**, f. i Nedre Stjørdal $^{18}/_12$ 1919.

- 83. **Michal Marius Selmer**, f. i Lyngdal $^{27}/_2$ 1891, tog Middelsk.exm. 1905, Student 1908 (mg. tf.), cand. med. 1916 (laud.). Ansattes Høsten 1916 som konst. Distriktslæge i Skaanevik, fra $^1/_7$ 1917 Kommunelæge i Meraaker og fra $^1/_7$ 1920 som Distriktslæge i Dybvaag. Gift paa Vernæs Prestegaard $^{11}/_7$ 1917 m. Dagmar Julie Jørgensen, f. $^9/_5$ 1890 (paa Fyen), Dtr. af Proprietær Søren Kristian Jørgensen, Nørre-Aaby, Danmark, f. $^{13}/_1$ 1851, d. $^3/_10$ 1917, og Hustru f. $^{23}/_6$ 1853. 2 Børn:

- IX. 55. **Thora Mygind Selmer**, f. $15/4$ 1919 i Meraker.
 - 56. **Ruth Selmer**, f. $17/5$ 1921 i Lyngør.
- VIII. 84. **Trine Tobine Aamodt Selmer**, f. $27/8$ 1893 i Kjærringø. Er uddannet som Rødekorssygepleierske.
- VII. 34. **Anne Marie Sophie Selmer**, f. $21/6$ 1857, gennemgik 1882 Nissens Guvernanteskole i Chra. og tog 1891 Lærerindeexm. i Chrssand. Er siden 1894 Lærerinde v. Folkeskl. i Stavanger.
- VI. 15. **Johan Jørgen Selmer**, f. paa Næs, Hdmk., $18/11$ 1815, cand. juris 1839 (laud.) og var Overretssagf. i Thjem, 1863 Stiftsoverretsassessor smst. og siden 1900 Directør i Norges Bank. Død $29/4$ 1886. — Gf. i Molde $23/12$ 1845 m. Hilmar Cæcilia Krohg, f. $19/1$ 1823, d. $6/5$ 1909, Dtr. af Amtmand i Romsdals Amt Hilmar Meincke Krohg og Edel Sofie f. Stub. 11 Børn, alle fødte i Thjem:
- VII 35. **Hilmar Cecilie Selmer**, f. $11/4$ 1847, d. $7/9$ 1923, gf. $2/9$ 1884 m. Dp.sk.-expeditør Anton Nicolai Møller, f. $22/1$ 1840, d. $7/4$ 1892.
- 36. **Marie Magdalene Selmer**, f. $22/8$ 1849, gf. $15/7$ 1876 m. O.R.sagf., senere Assessor i Thjem Bernhard Konrad Bergersen, f. $21/4$ 1847, cand. juris 1872, vrnpl. Major, R. St. O. O. (10 Børn).
- 37. **Alfred Selmer**, f. $1/3$ 1851, d. $26/6$ 1919, Stud. 1871, cand. med. 1878. Efter 1 Aars Ansættelse paa Rigshsp. Chra. blev han Amanuensis hos Distriktslæge Hartmann i Orkedalen, siden Reservelæge v. Thjems Bys Sygehus og udnv. $13/7$ 1883 til Distriktslæge i Balsfjorden, 1902 til do. i Follo. — Gf. $6/10$ 1883 med Aagot Gjems, f. $27/10$ 1857, Dtr. af Kjøbmd. Sven Jørgen Gjems og Johanne Marie Edvardine f. Rolfsen. Fru Aagot Gjems-Selmer, som indtil sit Ægteskab var Skuespillerinde ved Chra. Theater, har gjort sig bekendt som Foredragsholderske og Forfatterinde, se herom Norsk Forfatterleksikon. — 7 Børn.
- VIII. 85. **Ragnar Selmer**, f. $4/9$ 1884, d. $7/9$ 1884.
- 86. **Tordis Selmer**, f. $2/6$ 1886, cnfm. i Balsfjord 1900. Studerte Sang i Berlin og London og har givet Conserter i Norge, Sverige og Danmark.
- 87. **Liv Selmer**, f. $29/4$ 1889, havde i flere Aar Kontorpost i London, nu i Chra.
- 88. **Aagot Gjems Selmer**, f. i Balsfjord $22/10$ 1890, db. smst. $1/3$ 1891, cnfm. i Chra. $22/4$ 1906. Middelsk.exm. — Gf. $14/6$ 1913 i Chra. m. daværende Forstcand., senere Fylkesskogmst. Julius Wilhelm Guthormsen, f. $28/9$ 1880 i Drammen, Søn av Grosserer Andreas G. og Hustru Kari. (2 Børn).
- 89. **Alfred Jørgen Gjems Selmer**, f. $4/6$ 1893, d. i Thjem $30/1$ 1919 af Spanskesygen. — Blev 1914 ansat som Skuespiller v. Stvgr. nye Scene; i 1917 v. Bergens nationale Scene og var Sommeren 1918 med dette Theater paa Ibsengjæstespil i Kjhavn. Fra Septbr. 1918 var S. ansat v. Thjems Theater, hvor ogsaa hans Hustru var engageret. — Gf. $28/7$ 1917 i Chra. m. Skuespillerinden Liv Uchermann, Dtr. af Maleren Carl Uchermann og Bolette f. Schnitler. Fru Liv Uchermann Selmer blev 1920 ansat v. Centraltheatret og 1923 v. Nationaltheatret. — 1. Barn:
- IX. 57. **Eva Selmer**, f. Marts 1918,

- VIII. 90. **Rajala Gjems Selmer**, f. $^{25}/_4$ 1895, d. i Balsfjorden $^{31}/_1$ 1896.
- 91. **Bergliot Gjems Selmer**, f. $^{20}/_{12}$ 1900. Skuespillerinde. Tog Undervisning 1 Aar hos Skuespillerinde Fru Hennings og v. d. danske Balletskole, debuterte i Thjem $^4/_{10}$ 1920 og var knyttet til denne Scene i 3 Aar; fra 1924 engageret v. Nationaltheatret.
- VII. 38. **Otto Hilmar Selmer**, f. $^{13}/_{10}$ 1852, Stud. 1870, cand. theol. (theor.) 1876 og (prakt.) 1879. Var Lærer i Thjem i 2 Aar, $^{13}/_{12}$ 1879 udnv. til prsnl. Kapl. til Inderøen, $^{19}/_5$ 1883 Stiftskpl. i Bergens Stift, $^{27}/_2$ 1886 til resd. Kapl. i Orkedalen, $^{21}/_5$ 1894 Sognepr. til Sveen Prestegjeld Søndhordland, 1905 Sognepr. i Tjomø, hvor han tog Afsked i 1923. — Gf. $^{23}/_8$ 1883 m. Laura Schübeler, f. $^{13}/_{12}$ 1855, Dtr. af Sognepr. til Inderøen Gabriel Fredrik Ludvig Schübeler, f. $^7/_9$ 1813, d. $^4/_6$ 1886, og Laura f. Roosen, f. $^{21}/_{11}$ 1815, d. $^{21}/_1$ 1894. — 3 Børn:
- VIII. 92. **Jørgen Selmer**, f. $^{21}/_6$ 1884, Exm. artium i Stvgr. 1902 (laud.), exm. philos. 1903 (laud. præct.), exm. theol. 1909 (laud.), prakt. exm. Høsten 1909 (laud.) $^6/_1$ 1910 ordineret for at betjene ledige Embeder i Bergens Stift, Febr. 1911 Kaldskpl. i Sandherred, $^{24}/_6$ 1911 udnv. til persnl. Kpl. i Sem, $^{11}/_7$ 1913 Stiftskpl. i Chra. Stift, $^6/_1$ 1917 udnv. til Sogneprest i Hauge Menighed. — Gift $^8/_{11}$ 1922 i Saude med Kristiane Sejersted Jervell, f. $^1/_8$ 1885, Dtr. af Sogneprest i Saude, Telemark, Jakob Jervell, f. $^{26}/_9$ 1856 og Hustru Johanne Fredrikke f. Sejersted, f. $^{26}/_1$ 1864.
- 93. **Gabriel Fredrik Ludvig Selmer**, f. i Orkedalen $^{17}/_5$ 1886, exm. artium i Stvgr. 1905 (laud.), forberedende Prøver 1906 (Karak. 1,0), cand. theol. theor. 1911 om Vaaren (laud.) og prakt. om Høsten (laud.); $^{22}/_{11}$ 1912 udnv. til Trediepr. i Ullensaker, hvorfra han i 1916 forflyttedes som Sogneprest til Siljan; August 1924 udnv. til Sognepr. i Hof, Oslo Bispedømme. Den $^2/_9$ 1913 tildeltes han Kongens Guldmedalje for Besvarelsen af en af det theol. Fakultet opst. Opgave: „Ludvig Holbergs Stilling i det 18. Aarhundredes religiøse Aandsliv“. Tog i 1924 den theologiske Doktorgrad. — Gf. $^6/_2$ 1917 med Marie Kristine Nyberg, f. $^{26}/_1$ 1888, Dtr. af Lærer Anton N., f. $^{14}/_3$ 1841 og Hustru Karoline f. Breien, f. $^{28}/_8$ 1849. — 2 Børn:
- IX. 58. **Otto Hjalmar Selmer**, f. $^5/_3$ 1918 i Siljan.
- 59. **Karoline Johanne Selmer**, $^{22}/_1$ 1920 i Siljan.
- 94. **Johannes Selmer**, f. i Orkedalen $^{23}/_5$ 1889, d. smst. $^{13}/_9$ 1892.
- 39. **Henriette Lovise Christiane Selmer**, f. $^{16}/_8$ 1854, ugift i Thjem.
- 40. **Inga Fredrikke Selmer**, f. $^{25}/_2$ 1856, gf. $^{18}/_{11}$ 1884 m. sin Fætter Ferdinand Emil Gløersen, f. $^6/_9$ 1851, Student 1868, cand. juris 1873, Kopist 1876, Fuldmægtig i Justitsdpt. 1886, Bureauchef 1896, 1898 Sorenskr. i Bamle, fra 1914 i Moss.
- 41. **Cecilia Edel Sofie Selmer**, f. $^8/_2$ 1858, gf. $^{11}/_4$ 1881 m. O.R.sagf. og Bank-directør Ingebrigt Buaas, f. $^3/_9$ 1852, Stud. 1872, cand. jur. 1875, O.R.sagf. 1876; døde ved et Ulykkestilfælde $^{28}/_5$ 1902. (3 Børn).
- 42. **Christian Frederik Selmer**, f. $^{15}/_{11}$ 1859, Stud. 1879, cand. jur. 1884, hvorefter han arbeidede paa Svogeren Bergesens Kontor til 1893, da han blev Bestyrer af Anton N. Møllers Dp.sk.expedition i Aalesund. Fra $^1/_1$ 1896 igjen bosat i Thjem beskæftiget hos Bergersen & Hirsch, Revisor i Thjems Brandfsk. og Thjems Hndlbank. Fra 1905 Forvalter ved Thjems Laaneindretning. — Gf. i

Thjem $^{19}/_8$ 1899 m. prakt. Tandlæge Johanne Caroline Marie Prydz, f. i Thjem $^3/_8$ 1874, Dtr. af Stadthauptmd. Gert Nicolai Flock Prydz, f. $^{24}/_4$ 1837, d. $^{27}/_6$ 1892, og Dorothea Wilhelmine Marie Gaden, f. $^{25}/_5$ 1849. — 2 Børn:

VIII. 95. **Erling Prydz Selmer**, f. i Thjem $^{27}/_{10}$ 1900.

- 96. **Marie Magdalene Prydz Selmer**, f. $^{10}/_{10}$ 1902.

VII. 43. **Hilmar Meincke Krohg Selmer**, f. $^{19}/_8$ 1861, gennemgik Haug Lndbrg.skole i Vardal og Aas høiere Lndbrg.skole. Reiste til U. S. A., bosatte sig i Faulkton, Dakota, hvor han døde ugift $^8/_{12}$ 1886.

- 44. **Johan Jørgen Selmer**, f. $^{25}/_8$ 1863, d. $^{31}/_3$ 1865.

- 45. **Johan Jørgen (George) Selmer**, f. $^{31}/_5$ 1866, Middelsk.exm. Thjem 1885, udv. 1886 til U. S. A., hvor han gik som Apothekerlærling i La Crosse, Wisc., var paa Apothek i Dakota, senere i Chicago, hvor han frekventerede Illinois College of Pharmacy og blev i 1891 Graduate of Pharmacy (Ph. G.). I 1893 startede han eget Apothek i Chicago, hvilket han drev til 1909, siden hvilket Aar han har drevet Utica Pharmacy, Utica, Ill. — Gf. $^{15}/_3$ 1904 med Anna Christine Skalstad, f. $^7/_{10}$ 1879, Dtr. af den norskfødte Tandlæge Carl August Skalstad, f. $^3/_5$ 1853, og Anna f. Nielsen, f. $^{28}/_2$ 1856, bosatte i Chicago. — 2 Børn:

VIII. 97. **Mildred Hilmara Cecilie Selmer**, f. $^{12}/_1$ 1905.

- 98. **Carl George Selmer**, f. $^{14}/_{11}$ 1907.

VI. 16. **Marie Magdalene Selmer**, f. paa Næs paa Hdmk. $^1/_4$ 1817, d. i Chra. $^{29}/_8$ 1903. Gf. i Chra. $^{13}/_3$ 1843 m. sin nedennævnte Fætter Ludvig Selmer (VI 21).

- 17. **Jensine Andrea Selmer**, f. i Chra. 1821, døde omtrent $^1/_2$ Aar gml.

V. 16. **Johan Peter Selmer**, f. i Aurdal $^{19}/_3$ 1778, d. i Chra. $^{11}/_7$ 1853; var Kjøbmand i Frhald, senere Forvalter v. Slotsbyggningsarbeidet i Chra. — Gf. 180 . m. Inger Elisabeth Leganger, f. 1787, d. i Frhald $^{12}/_{10}$ 1824. — 6 Børn:

VI. 18. **Hanne Elisa Georgine Selmer**, f. $^{18}/_7$ 1806 paa Frhald; døde ugift paa Oslo Hospital $^5/_{12}$ 1857.

- 19. **Emilie Selmer**, f. paa Frhald $^{13}/_9$ 1808. Hun skulde have været meget vakker og blev tilbedt af en bekjendt Digter, som hyldede hende baade i Vers og paa Prosa. Hun blev imidlertid forlovet med en anden, som senere blev en af Norges mest bekjendte Politikere og indehavde Landets høieste Embede. — Da hendes Forlovede skulde op til juridisk Embedsexamen, reiste Emilie Selmer paa Besøg til Bamle, hvor hun den $^{31}/_{10}$ 1828 døde af Tyfus og blev begravet paa en Kirkegaard, som laa ved den nuværende „Torvgade“ i Skien. Efterat denne Kirkegaard i lang Tid havde været nedlagt, besluttedes Tomten udlagt til Torv, hvorfor enkelte gjenstaaende Gravmonumenter i Jern (deribl. Emilie Selmers) i 1913 flyttedes op i Parken om Brække Museum.

- 20. **Johan Frederik Selmer**, f. $^7/_5$ 1811, d. $^{17}/_9$ 1860 i Chr.sund N., hvor han var Bogtrykker. — Gf. i Chr.sund $^6/_{10}$ 1839 m. Marie Henriette Baars, f. i Chr.sund $^{12}/_{11}$ 1817, d. $^{18}/_6$ 1897, Dtr. af Skibsfører smst. Hans Adolf B. og Hustru Johanne Christiane, d. $^5/_4$ 1850. — 5 Børn:

VII. 46. **Ludvig Wilhelm Selmer**, f. i Chr.sund N. $13/9$ 1842, Student 1860, cand. med. 1867, praktiserede i Chr.sund til $1/4$ 1872, da han tilflyttede Sundalen, efterat han $10/2$ s. A. var udnv. til Distriktslæge derst.; 1885 Distriktslæge til Surendals Lægedistrikt; siden 1896 bosat i Chr.sund som Distriktslæge i Søndre Nordmøre. S. er Sagkyndig i retsmedicinske Sager i Nordmøre. Den $15/7$ 1912 R.¹ St. O. O. for Embedsfortjeneste. — Gf. $24/11$ 1875 m. Jensine Rynning Elster, f. $11/9$ 1852 i Snaasen, Dtr. af Sognepr. Lorentz Peter Elster, f. $2/11$ 1812, d. i Surendal $11/7$ 1889, og Julie Cathrine f. Rynning, f. $2/9$ 1817, d. i Stangvik $19/11$ 1873. — 9 Børn:

VIII. 99. **Johan Fredrik Selmer**, f. $25/10$ 1876 i Sundalen; frekvt. Chrssunds off. høiere Skole; 1896 Exm. Bygningsingeniør fra Thjem; i 1898 2 Semestre v. teknisk Høiskole Dresden, hvorefter 8 Aars Praksis i Tyskland og Østerrige og derefter 1 Aar i U. S. A. Siden 1907 har F. Selmer Entreprenørforretning i Christiania.

- 100. **Lorentz Elster Selmer**, f. $16/11$ 1878 smst., tog Tandlægeexm. 1900 og har siden 1901 været praktiserende Tandlg. i Chrssund; studerede 1903—1904 v. Harvard & Pennsylvania Universt., U. S. A. — Gf. $24/7$ 1907 m. Helga Sand, f. i Thjem $30/5$ 1887, Dtr. af Doctor Anton Julius Sand, f. 1844, og Sofie Augusta f. Stang, f. 1853. 5 Børn:

IX. 60. **Ludvig Wilhelm Selmer**, f. $5/1$ 1909.

- 61. **Helga Antonie Selmer**, f. $1/2$ 1914.

- 62. **Lorentz Elster Selmer**, f. $30/8$ 1915.

- 63. **Jensine Julie Selmer**, f. $25/10$ 1916.

- 64. **Johan Fredrik Selmer**, f. $3/3$ 1918.

- 101. **Arne Selmer**, f. $18/9$ 1880 smst.; var en Tid Typograf i Chrssund N. — Har siden 1907 været Tandlæge og som saadan praktiserer han i Surendal, Nordmøre, bosat paa Familiens Gaard.

- 102. **Julie Catharine Selmer**, f. $25/7$ 1882 smst., er uddannet som Masseuse.

- 103. **Marie Cathrine Selmer**, f. $6/2$ 1884 smst., døde nogle Uger gml.

- 104. **Marie Henriette Selmer**, f. $21/4$ 1885 i Surendal, hvor hun døde $22/7$ 1886.

- 105. **Ludvig Flor Selmer**, f. i Surendal $29/6$ 1887, Student 1905, studerede v. tekn. Høiskole i Dresden og Berlin. Er ansat hos sin ældste Broder.

- 106. **Sigurd Selmer**, f. $4/11$ 1889 i Surendal, d. $15/6$ 1901 i Chrssund.

- 107. **Ragna Marie Selmer**, f. $9/4$ 1892 i Surendal. — Gf. $27/12$ 1918 m. forannævnte Landmaaler Sigurd Selmer (VIII 74).

- 47. **Hans Adolf Baars Selmer**, f. $25/1$ 1846 i Chrssund N., d. $12/6$ 1918. Bogtrykker og Redaktør af „Romsdalske Amtstidende“. Ugift.

- 48. **Henrik Fredrik Theodor Selmer**, f. $6/11$ 1855 i Chrssund N., Student 1873, cand. jur. 1879, Overretssagf. i Chrssund fra 1880 og ved Siden deraf fra 1886—1895 Bankchef for Kristianssund Kreditbank. Som interesseret konservativ Politiker indehavde han i sin Fødeby mange Tillidshverv og indtog en anseet Stilling i Byens offentlige Liv. Fra 1887 til han fraflyttede Byen, var Fr. Selmer (som han skriver sig) Medlem af Bystyret og fra 1901 i en Aarrække Byens Ordfører. I Juni 1908 valgtes han ved Extravalg til Varamand for Chrssund og mødte paa Stortinget. — Ved sin Fratræden som Ordfører i 1911

blev Fr. Selmer R.¹ af St. O. O. for fortjenstfuld kmnl. Virksomhed, ligesom han af Chrssunds Borgere overrakte en Æresgave. — ⁶/₅ 1911 udnv. til Sørenskriver i Nordre Jarlsberg, Bopæl Holmestrand. Indehaver af Kroningsmedl. 1. — Gf. 1902 m. Kathinka Edvarda f. Selmer (VII 89), f. i Chra. ¹⁴/₅ 1859, Enke efter Kjøbmd. Oscar Clausen, d. ²⁴/₃ 1917 i Holmestrand. — 1 Datter:

VIII. 108. **Frederikke Kathinka Selmer**, f. ¹⁷/₅ 1902.

VII. 49. **Johanne Christine Selmer**, f. ¹/₁ 1840, d. ²¹/₃ 1848.

- 50. **Hanna Constance Selmer**, død spæd ²⁰/₉ 1848.

VI. 21. **Ludvig Selmer**, f. ²⁹/₇ 1813, d. i Chra. ¹⁷/₁₂ 1898. Han var først Kjøbmand i Chra., senere indtil sin Død Bogholder paa Chra. Glasmagazin. — Gf. ¹³/₃ 1843 m. sin forannævnte Cousine (VI 16) Marie Magdalene Selmer. 5 Børn, alle fødte i Christiania:

VII. 51. **Johan Peter Selmer**, f. ²⁰/₁ 1844, død ²⁸/₉ 1910. Student 1862, Komponist. — Allerede som Barn røbede han musikalske Anlæg og begyndte tidlig at tage Pianoundervisning. Som Skolegut gav han Vidnesbyrd om Anlæg for Komposition og valgtes, da han var i 5. Mdl. klasse til Sangdirigent af Gutterne. — Pekuniære Vanskeligheder stillede sig imidlertid i Veien for hans Uddannelse til Musiker, hvorfor han bestemtes til at studere jus. Da han saa blev angrebet af et alvorligt Brystonde, raadede Lægen ham til at foretage en Sjøreise, til hvilken han vandt velvillige Skibsrederes Interesse, og vedblev han at reise meget de følgende Aar. Dette kom til at ændre hele hans Liv, og han gjenvandt efterhaanden sin Helse. De Indtryk, han paa disse sine Reiser modtog, virkede stærkt paa hans kunstneriske Naturel og øgede hans Trang til at blive Musiker. Mod Slutten af Aaret 1868 kom han til Odessa, hvor han forblev et Par Maaneder, og her modnedes hans Beslutning om at gjøre alt for at blive Musiker. Paa Tilbagereisen, for anden Gang i Konstantinopel, traf han en varmhjærtet Landsmand, Skibsmægler Schjøtt (senere Konsul i Dover) der som Laan forstrak ham med Midler til pr. Dampskib at naa Marseille og derfra videre til Paris for at opsøge en formuende Slægtning, Skibsreder Fredr. Nils Selmer i Håvre (VI 28), som sammen med sin Broder, daværende Byfoged, senere Statsminister Chr. Aug. Selmer (VI 27) og nogle andre Landsmænd nu gav ham Anledning til et roligt Studium ved Pariserkonservatoriet, hvor hans Lærer blev Ambroise Thomas. Den 1. Juli 1870 debuterede Johan Selmer ved en af ham selv foranstaltet skandinavisk Konsert i Paris og dirigerede Korsager „a capella“, hvoraf nogle af ham selv. Nogle Maaneder senere udbrød den fransk-tyske Krig, og de fleste Udlændinger forlod Paris, men Selmer blev og oplevede baade Beleiringen og Kommunens Oprør. De Indtryk, disse Begivenheder gjorde paa den unge Komponist, inspirerede ham til hans første Orkester-Komposition „Scène funèbre“. Ved et Dekret af Kommunen nedsattes en Kommission „til at vaage over den musikalske Kunsts og Kunstnernes Interesser“, og af denne Kommission blev „Borger“ Selmer Medlem. I veldædigt Øiemed skulde der afholdes en Konsert, ved hvilken Selmer selv skulde

dirigere sin „Scène funèbre“. Komponisten stod allerede paa Dirigentpladsen med hævet Taktstok; — men pludselig blev alt afbrudt og alle gav sig paa Flugt; der blev nemlig meldt, at nu rykkede Versailles tropperne under Mac Mahon ind i Paris. Paa eventyrlig Vis slap Selmer ud af Paris og maatte nu ty til sin nysnævnte formaaende Slægtning i Havre. Han skjultes i en Kjælder, da enhver Slags „Kommunard“ efterstræbtes, og forklædt som Matros slap han ved en opofrende tysk Skibskapteins Hjælp ombord i et Lastedampskib, som bragte ham til Hamburg, hvorfra han — stadig uden Penge og med tilfældig Hjælp — over Lübeck og Kjøbenhavn kom til Christiania. Efter 6 lange Ugers Venten lykkedes det ham at komme i Besiddelse af de for Flugtens Skyld i Paris efterladte Manuskripter, saa han den 14/9 1871 kunde afholde sin første Konsert i sin Fødeby, hvor hans „Scène funèbre“ endelig kom til Opførelse. — Til hans videre Uddannelse var der, før Krigen brød ud, bl. a. af Kong Carl XV's Privatkasse lovet ham en Understøttelse, som p. G. a. Selmers „politiske“ Historier holdt paa at blive taget fra ham. Men den bekjendte Redaktør Chr. Friele fattede levende Interesse for den begavede Flygtning, og han fik da udvirket, at det ham givne Løfte blev holdt. Samme Høst kunde Selmer saa med Understøttelse fra flere Hold begive sig til Leipzigs Konservatorium, hvor Professorerne Richter og Paul blev hans Lærere. Sommeren 1873 rammedes han af en Lungeblødning, hvorefter han Vinteren 1873—74 opholdt sig i Italien, væsentlig i Rom. Vendt tilbage til Hjemmet gav han den 24/10 s. A. en stor Konsert, som vakte megen Opmerksomhed. — Atter reiste han til Tyskland for at studere videre med Richter. Paa en Musikfest i Erfurt fik han Anledning til at dirigere sit Opus 11 „Nordisk Festtog“, efter hvis Udførelse han forestilledes for Storchertugen af Weimar, Festens Beskytter. I de paafølgende Aar gav han gjentagne Konserter i sit Hjemland, reiste atter ut og opholdt sig i Paris eller i Tyskland, og der for det meste i Leipzig. Hans Anseelse var i 1879 hjemme vokset saa stærkt, at der følte en almindelig Opinion for Bevilgning af „Komponistgage“ for ham, som vedtoges i Stortinget mod kun 11 Stemmer. Høsten 1883 blev han Dirigent i Musikforeningen i Chra., hvilken Stilling han igjen fratraadte i 1886. Ved Sangerfesten i Trondhjem i 1884 dirigerede Selmer sin til samme skrevne „Hilsen til Nidaros“ (Opus 23). Ved et Par nordiske Musikfester i Bergen og i Stockholm blev hans Arbejder dirigerede af Johan Svendsen, medens han selv i Kjøbenhavn i 1888 ledede sin „Nordens Aand“. Efter Opførelsen (1898) af hans Hovedværk „Prometheus“ i Chra. under egen Ledelse blev han dekoreret med St. Olafs Orden. — I 1899 fik han stærk Lungeblødning, og siden var hans Helbred saa svækket, at han ikke mere kunde lede nogen Orkesteropførelse og nødsagedes til at leve i sydligere Egne. — Hans vigtigste øvrige Arbejder for Orkester, med eller uden Kor, er „Tyrkernes Tog mod Athen“, „Karneval i Flandern“, „Mellem Fjeldene“, „Selvmorderen og Pilegrimene“. Han har skrevet talrige Sange med Piano og flere Solosange med Orkester (hvoribl. „La Captive“ og „Jacobsen“) og Nordiske Folkemelodier behandlede for Damekor. Af hans Mandskor er „Norge, Norge“, „Ulabrand“, „Vort Land“, „Gud signe“ etc. blevet vore Sangforeningers Repertoire. Paa Komponist Selmers Grav reiste norske Sangere i Octbr. 1912 et Mindesmerke med hans Buste. — Gf. 27/3 1888 med Marie Blich, f. 1/10 1842, Dtr. af Høiesteretsassessor Christian Julius Blich, f. 9/11 1812. d. 1891, og Emilie f. Poulsen, f. 26/12 1816, d. 31/3 1895. (Uden Børn).

VII. 52. **Jens Andreas Ludvig Selmer**, f. $14/7$ 1845. Skuespiller. Han var først bestemt for den militære Bane, som han dog forlod og debuterede paa Chra. Theater $10/5$ 1865. — Elsker- og Heltefaget mentes først at ligge bedst for den unge Skuespiller, men han indsaa efterhaanden, at hans Begavelse vilde mere komme til sin Ret i Roller, hvor hans joviale Lune og medfødte Komik kunde blive fremtrædende. — I Begyndelsen af 1870-Aarene spillede han et Par Sæsoner paa det Bjørnsonske Seccessionstheater i Møllergaden, hvor han foruden alvorligere Opgaver fik Anledning til at optræde i komiske Roller. Senere vandt han megen Popularitet ved flere morsomme Figurer, han skabte i sine forskj. Roller paa Chra. Theater. Ved Siden heraf ydede han ogsaa dygtige Præstationer i det klassiske Repertoire, og efter Johannes Brun's Død overtog han dennes Rolle som „Jeppe“ og var meget heldig i Udførelsen af den ypperlige Figur, som Brun havde skabt i denne Rolle. Her er det ikke godt muligt at opregne alle de Roller, som Jens Selmer i Løbet af Aarene har spillet i saavel udenlandske som norske Skuespil, men som Udtryk for hans Popularitet som Skuespiller skal her refereres, hvad et Dagblad i Chra. skrev, da Jens Selmer ved sit 40-Aars-Jubilæum var tilstaaet Beneficeforestilling paa Nationaltheateret, til hvilket han sammen med sin Hustru var gaaet over ved sammes Oprettelse i 1899. Nævnte Avis bragte Jubilantens Portræt og skrev: „Herr Jens Selmer fik igaar erfare, at faa er kommet vort Publicums Hjærte saa nær som han i de 40 Aar, han har været ved vor nationale Scene. Fra Kongeloge til øverste Amfi lød Bifaldet saa oprigtigt og kraftigt som kun sjelden i Nationaltheateret. Hver enkelt af hans Scener i „En Fallit“ som den trauste og gemytlige Brygger Jacobsen blev indrammet i en stormende Hyldest, der kom fra Publicums taknemmelige og bevægede Hjærte. — Efter Forestillingens Hæder holdtes Fest for Jens Selmer af Natnl.theatrets Direction og Skuespillere i Theatrets store Foyer. Den fungerende Theaterchef talte vakkert og træffende for Jubilanten som „den unge, gamle, konservativt radikale Jens Selmer“, — — — Skuespiller Henrik Klausen talte for ham som den bramfrie, elskelige Kamerat. Og som den bramfrie, elskelige Mand og Kunstner, han er, blev Jens Selmer igaar hyldet saa begeistret af sine Kamerater, som han blev det af sit store Publicum“. — I 1908 pensionertes Jens Selmer af Nationaltheateret. Den $25/4$ 1908 udnævntes han til Ridder af St. O. O. for fortjenstfuld kunstnerisk Virksomhed. — Gf. $25/1$ 1873 m. Skuespillerinden Eleonora Josefine f. Nielsen, f. $15/10$ 1851, Dtr. af Bogtrykker i Grimstad Johan Peter Nielsen. Fru Eleonora Selmer debuterede paa Møllergadens Theater i Begnd. af 1870-Aarene, knyttedes senere til Christiania Theater og ansattes i 1899 ved Nationaltheateret, hvorfra hun i 1907 trak sig tilbage med Pension. — 4 Børn:

- VIII. 109. **Gudrun Selmer**, f. $23/11$ 1873, død, gf. $1/9$ 1898 m. Læge Lars Green, f. $20/6$ 1874, Søn af Gaardbrg. Engebret Green. (2 Børn).
- 110. **Signe Selmer**, f. 1878, død s. A.
 - 111. **Ragnhild Selmer**, f. $3/10$ 1879, gf. $2/3$ 1901 m. Læge Theodor Langaker, f. $29/11$ 1864, Søn af Skibsreder Kristian L. og Hustru Theomalia. (2 Sønner).
 - 112. **Ulf Selmer**, f. $10/12$ 1885. Var først en kort Tid i Murerlære, derpaa lidt i Fotograflære, saa Elev ved Fahlstrøms Theater og fik i 1904 fast Ansættelse som Skuespiller ved Centraltheatret i Christi-

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

ania. Efterat han i nogle Aar havde været ansat ved Throndhjems Theater, kom han i 1921 igjen til Christiania. I Throndhjem indgik han $^{31}/_{12}$ 1917 Ægteskab med Ruth Moxness, f. $^{23}/_9$ 1891, Dtr. af Petter M. paa Eiendommen Cæcilienborg v. Throndhjem. 1 Barn:

IX. 65. **Jens Petter Selmer**, f. $^{23}/_9$ 1918 i Throndhjem.

VII. 53. **Marie Magdalene Selmer**, f. $^{5}/_7$ 1847, d. $^{14}/_7$ 1858.

- 54. **Hjalmar Selmer**, f. $^{26}/_2$ 1851, cand. jur. 1873, var Overretssagf. i Mandal fra 1876—1892, da han blev Politimester i Fredriksstad. 1899 udnævntes han til Sorenskr. i Hallingdal, hvilket Embede han indehavde, til han $^{5}/_8$ 1921 meddeltes Afsked. — Gf. $^{12}/_9$ 1877 m. Karen Elisabeth f. Hals, f. $^{19}/_4$ 1855, Dtr. af Overlærer paa Lillehammer Søren Brun Hals, f. $^{6}/_9$ 1819, d. 1901, og Helene Mathiesen, f. $^{28}/_{10}$ 1825, d. 1901. — 7 Børn:

VIII. 113. **Erling Selmer**, f. i Mandal $^{12}/_6$ 1878, cnfm. i Frsstad Ø. $^{1}/_4$ 1894, Student (laud.) 1896, Andenexm. (laud.) 1897, sproglig-hist. Lærerexm. (laud.) 1903; fra 1903—4 Lærer v. Quams Skole, Chra., v. Frogner Skole fra 1904—18 og samtidig v. Nissens Seminar fra 1905—16; fra $^{1}/_8$ 1918 Lektor v. Aars & Voss Skole smst. — Gf. $^{1}/_4$ 1917 m. Aagot Grøner, f. i Tønsberg $^{20}/_1$ 1887, Dtr. af Amund Christian Fredrik G., f. 1843, og Petra f. Bruun, f. 1850. — Frøken Aagot Grøner, som blev Student 1907, var Lærerinde v. Nissens Skole 1909—16. 2 Børn:

IX. 66. **Karen Elisabeth Selmer**, f. i Chra. $^{12}/_{12}$ 1917.

- 67. **Ingrid Selmer**, f. i Chra. $^{6}/_{12}$ 1920.

- 114. **Hildur Selmer**, f. paa Lillehammer $^{13}/_7$ 1879.

- 115. **Dagfin Selmer**, f. i Mandal $^{24}/_2$ 1881, Student (laud.) 1899, cand. philos. (laud.) 1900, cand. juris (laud.) 1905. Han var fra Vaaren 1906 edsv. Fuldmgt. hos Faderen i Hallingdal, indtil han i Septbr. 1908 constitueredes som Politifuldmgt. i Skien, 1909—13 Politiasistent i Chrssund N. og derefter Politifuldmgt. i Bergen.

- 116. **Signe Selmer**, f. i Mandal $^{2}/_{11}$ 1882. Tog i 1905 Lærerindeexm. v. Hallings sproglig-hist. Seminar og er fra 1912 Lærerinde v. Nissens Pigeskole, Chra.

- 117. **Ragnhild Selmer**, f. i Mandal $^{12}/_7$ 1884, d. smst. $^{20}/_{11}$ 1884.

- 118. **Margit Selmer**, f. i Mandal $^{14}/_{11}$ 1886. Tog Kjøkkenskolelærerindeexm. ved Bonnevie's Hushl.sk. 1912.

- 119. **Ruth Selmer**, f. i Mandal $^{16}/_8$ 1890

- 55. **Ludvig Marius Selmer**, f. $^{21}/_{11}$ 1860, Student 1882, cand. philos., Literat. — Gf. $^{8}/_6$ 1889 m. Mathilda Westerlund, f. $^{15}/_{12}$ 1868, Dtr. af den ogsaa i Norge bekjendte Dr. med. Ernst Westerlund i Enköping, f. $^{22}/_{10}$ 1839, d. $^{28}/_1$ 1924, og Hustru Nina f. Floderius, f. $^{10}/_3$ 1839, d. $^{23}/_3$ 1922. 1 Barn:

VIII. 120. **Ernst Westerlund Selmer**, f. $^{23}/_4$ 1890 paa Morfaderens Eiendom „Halmbyboda“ ved Upsala, frekventerede Chra. Kathedralsk., hvorfra han 1908 blev Student (præceteris) og tog 1909 „den forberedende Prøve“ (udmk. godt 1.00), Høsten 1911 tog han første Afdeling af philologisk Embedsexm. (m. 1.9) og 1913 sidste Afdeling med Hovedfag tysk Philologi (præ ceteris 1.5). — I 1914 tildeltes han Universi-

tetsstipendium for i Tyskland at studere Fonetik, hvilket han benyttet paafølgende Aar, idet han i 1915—1916 for Størstedelen af Tiden var ansat ved Kolonialinstituttet i Hamburg samtidig som han drev fonetiske Studier ved dette Instituts fonetiske Afdeling. I 1917 blev han Universitetsstipendiat v. Chra. Universitet og Vaaren 1918 tog han Doctorgraden i Fonetik med Afhandlingen: „Sprachstudien im Lüneburger Wendland“. I de paafølgende Aar har han skrevet en Række Afhandlinger, som tildels er udgivet af Videnskabs-selskabet, hvis Medlem han er. Blandt disse Skrifter kan nævnes en Haandbog i Fonetik udgivet sammen med Prof. Olaf Broch. Ved Universitetet har han været Hovedmanden v. Oprettelsen af et fonetisk Institut, hvis Bestyrer han er. Desuden deler han med en anden et Lektorat i tysk v. Universitetet. — I 1922 blev han indstillet til Docent i tysk Philologi. Men omend Det historisk-philosophiske Fakultet, det akademiske Kollegium og Regjeringen enstemmig anbefalte, at Stortinget bevilget det Nødvendige til dette nye Embede, gaves ikke Bevilgningen paa Grund af de vanskelige økonomiske Tider. — Gf. $19/3$ 1919 m. Ella Sejersted, f. $25/9$ 1895, Dtr. af Oberst og Director for Norges geogr. Opmaaling Nils Sejersted, f. $17/10$ 1865, omkom v. Jernbanekatastrofen v. Thjem $19/9$ 1921, og Anna f. Stefens, f. $8/9$ 1871. — 2 Børn:

IX. 68. **Ernst Sejersted Selmer**, f. $11/2$ 1920.

- 69. **Nicolai Sejersted Selmer**, f. $6/4$ 1921.

VI. 22. **Constance Selmer**, f. i Frhald $14/7$ 1815, d. i Chra. December 1852. — Gf. i Chra. $26/10$ 1842 m. Kontorchef under Revisionen Johan Conrad Schultz, f. i Frhald $13/4$ 1812, Søn af Kaptein, senere Overtoldbetjent i Bergen, Joakim Fr. Schultz og Kristense Sofie f. Conradi. (1 Datter).

- 23. **Wilhelm Hansen Selmer**, f. i Frhald $29/12$ 1816, d. i Chra. $25/9$ 1861. — Cand. jur. 1842 (laud.); var Overretssagf. i Chra. — Gf. $11/9$ 1850 i Romedal p. Hedemarken m. sin Cousine Ida Leganger, f. $25/11$ 1827, d. i Chra. $25/2$ 1862, Dtr. af Sorenskriver i Søndre Hedemarken Henrik Leganger, f. $8/4$ 1788, d. $19/2$ 1874, og Hustru Christiane Cathrine f. Dass, f. paa Lurø $31/1$ 1794, d. $27/8$ 1865. — 6 Børn:

VII. 56. **Axel Selmer**, f. i Chra. $18/7$ 1851, Student 1870; døde som Kopist i Justitsdept. $12/5$ 1881.

- 57. **Constance Selmer**, f. i Chra. $2/1$ 1853, ugift, bor i Chra. paa „M. Thorsen's Stiftelse“.

- 58. **Henrik Leganger Selmer**, f. smst. $20/4$ 1854, Student 1872, cand. jur. 1878; døde $27/3$ 1894, ugift, som Sekretær i Statsrevisionen. Han havde samlet mange personalhistoriske Notater angaaende sin Moders Slægt, Leganger-Familien, og blev hans genealogiske Arbejde efter hans Død overgivet Rigsarkivet.

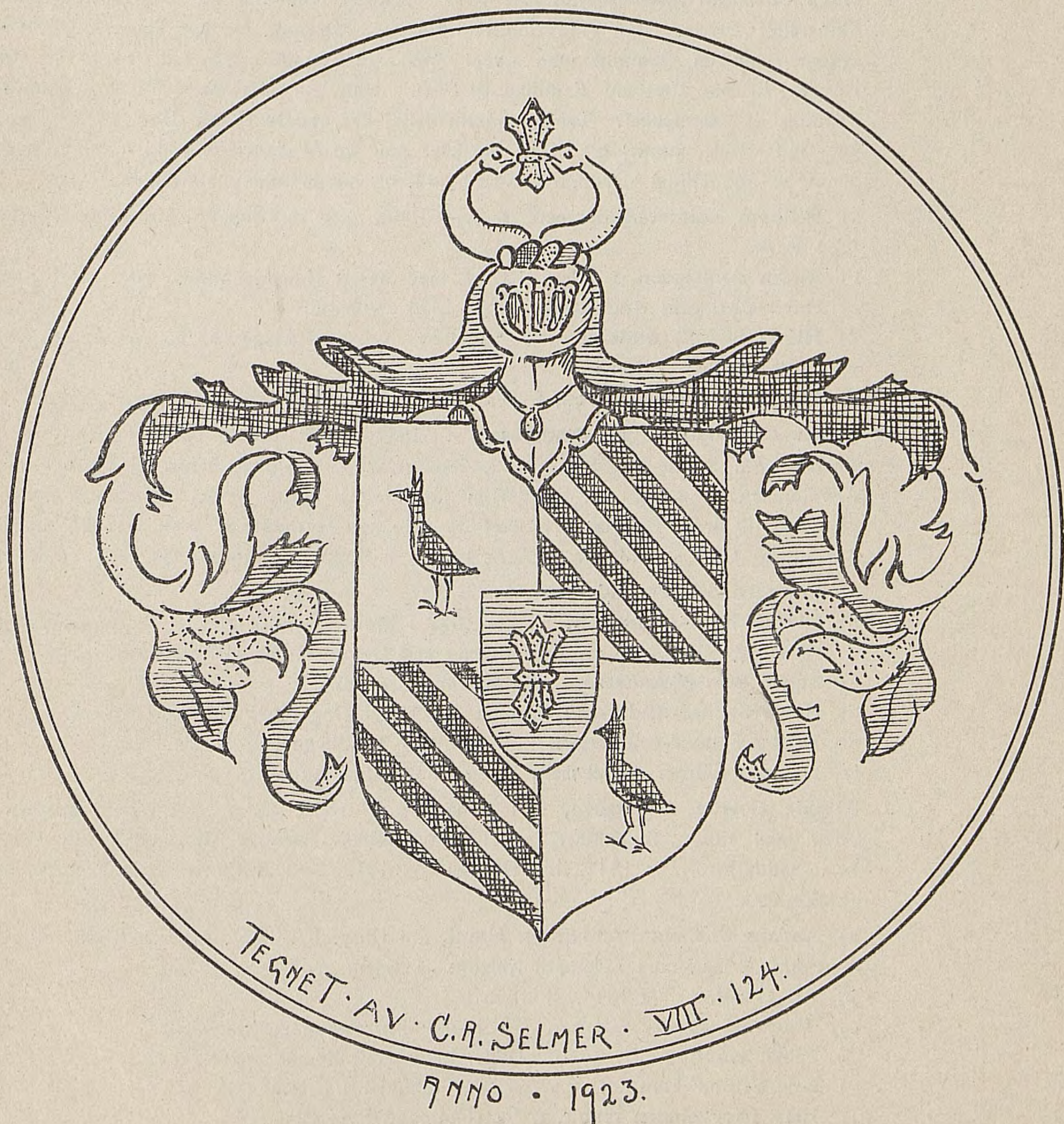
- 59. **Anna Sylvia Selmer**, f. smst. $18/10$ 1855, gf. $6/5$ 1880 med daværende Provisor i Kjøbenhavn, nu Apotheker i Nørre-Sundby (Danmark) Carl August Jordening, f. $5/3$ 1844. (3 Sønner og 2 Døtre, hvoraf 4 lever).

VII. 60. **Frederik Selmer**, f. $^{20}/_5$ 1857, d. $^{5}/_8$ 1859.

- 61. **Inger Elisabeth Selmer**, f. i Chra. $^{30}/_{10}$ 1859, bosat i Chra. ugift.

V. 17. **Anna Marie Selmer**, f. i Aurdal den $^4/_2$ 1781, død $^{28}/_{11}$ 1856 i Norderhov paa Ringerike. — Gf. $^{25}/_1$ 1811 m. Major og Veimester Johan Jørgen Krohn, f. $^6/_{12}$ 1766, d. i Norderhov $^5/_4$ 1834. (2 Børn). Krohn var skilt fra sin første Hustru f. Magelsen.

- 18. **Johan Christian (Pedersøn) Selmer**, f. $^{12}/_{12}$ 1783 i Valders, d. i Frhald $^{10}/_5$ 1830 som Grosserer dersteds. Under Krigen i 1808 deltog han ved Kampen paa Præstebakke 10. Juni 1808, ifl. Oberstløjtnant Juuls Rapport, sammen med H. Stang som Fører for 60 Mand af Tistedalens Brugsfolk. Rapporten er trykt i Meddelelse fra Krigsarkiverne, III (Kjhavn 1888), S. 400—404. — Det samme er ogsaa nævnt i Danmarks Krigs- og politiske Historie 1807—1809, II, S. 524. — — Gf. $^{24}/_{12}$ 1808 m. Johanne Ditlevine Michea Vibe, f. i Frstad $^{10}/_{10}$ 1788, d. $^{20}/_9$ 1879, Dtr. af. Capitaine i det dansk-norske Artilleri og Stiftamtmand paa Island Joachim Christian Vibe, f. 1849, d. $^{11}/_2$ 1802, og Ingeborg Kristine f. Hirsch, f. 1756, d. $^2/_2$ 1842. — Vibeslægten, hvis Vaaben hidsættes

nedstammer fra Karl den Store (f. 742, d. 814) Romersk Keiser, fransk Konge, og Konge af Norge Harald Haarfagre (f. 850, d. 933) jevnfør en af Boghandler i Chriania Nils Selmer Hauff (nedenfor under VI 25, 3 e) udarbejdet Stamtavle. Stiftamtmand J. C. Vibe havde 3 Børn, alle Døtre som alle var gifte, men kun ovenn. Fru Michea Selmer fik Børn, og af Stiftamtmandens 9 Søsken havde bare en Broder Descendenter, som har ført Slægtens Navn og Vaaben ned til vor Tid. — J. C. Selmer havde 6 Børn (VI 24—29).

VI. 24. **Hanne Jakobea Matea Selmer**, f. i Frhald $^{16}/_1$ 1810, d. i Bergen $^{16}/_5$ 1848. — Gf. i Frhald $^{16}/_1$ 1832 m. Arkitekt Ole Peter Riis Høegh, f. 1807, d. som Stadskonduktør i Bergen 1852, Søn af Foged i Solør og Odalen Dines Guldberg Høegh. (4 Børn).

- 25. **Bolette Kirstine Oline Selmer**, f. i Kjhavn $^{28}/_2$ 1812, d. $^{26}/_6$ 1888. — Gf. $^{28}/_2$ 1841 med daværende resid. Kapellan i Chra. Anders Christian Anderssen, f. $^4/_1$ 1811, d. $^{25}/_{12}$ 1885, Søn af Lensmand Hans Anderssen og Anna Andersdatter. 3 Børn, og da disse eller deres Børn bærer Dobbeltnavnet Selmer-Anderssen, hidsættes deres Navne:

1. **Hans Christian Anderssen**, f. $^{28}/_1$ 1842. Sendtes som ung til Onkelen, Grosserer og Skibsreder Fredr. Nils Vibe Selmer i Håvre, Frankrige, for der at faa de Forkundskaber, som en Sømand maa have. Med sin Familie boede han fra 1877—1896 i Håvre. I 1896 flyttede Familien til Chra. Han var Skibsfører, fik som saadan for Redning af Menneskeliv svensk Sølvmedalje, var senere til sin Død 1903 Fyrvogter paa Jeita Fyr, Søndfjord. Han ægtede, paa sin Moders Fødselsdag og Vielsesdag, den $^{28}/_2$ 1866 Hilma Caroline f. Sigholt, og havde følgende 5 Børn:

a) **William Selmer-Anderssen**, f. $^9/_12$ 1866, gift og bosat i Honfleur, Frankrige. 1 Barn.

b) **Elinor Anderssen**, f. $^{14}/_6$ 1872, gf. med Agent Hans Lunden, Chra. — 1 Søn.

c) **Hans Christian Anderssen**, f. $^9/_10$ 1874, Sømand.

d) **Hilma Sigholt Anderssen**, f. $^{25}/_5$ 1876 Gf. med Læge ved Tonsaasen Sanatorium Paul Konow. 2 Børn.

e) **Marie Selmer-Anderssen**, f. $^{27}/_5$ 1878. Underviser i fransk. Bosat i Chra.

2. **Johan Christian Selmer-Anderssen**, f. 1844, cand. theol. 1868, var Adjunkt ved Tromsø off. Skole fra 1869—1872, derefter i ca. 8 Aar Sognepr. til Bjørnør, do. til Agvaldsnæs til 1890, do. til Vefsen (Nordland) indtil 1899, da han udnævntes til Sognepr. til Gran, Hadeland, hvilket Embede han tiltraadte i 1900. I 1915 søgte han Afsked. — Gf. $^1/_9$ 1869 m. Valborg Elfrida f. Sogn, f. i Korsør $^5/_4$ 1848. 6 Børn:

a) **Ingegerd Selmer-Anderssen**, f. $^{15}/_5$ 1871 i Tromsø.

b) **Olaf Selmer-Anderssen**, f. $^{22}/_{12}$ 1872 i Bjørnør, cand. mag. Var ansat ved Universitetsbibliotheket, nu Amanuensis ved Det n. Nobelinstitut. Chra.

c) **Sigrid Selmer-Anderssen**, f. i Bjørnør $^{11}/_6$ 1874.

d) **Helge Selmer-Anderssen**, f. smst. $^1/_5$ 1879. Ingeniør, Buffalo, U. S. A.

e) **Erling Selmer-Anderssen**, f. $^{22}/_7$ 1880. Tandlæge paa Molde.

f) **Haakon Selmer-Anderssen**, f. $^{24}/_5$ 1882. Prm.løitnant, Chra.

3. **Alvilde Bolette Anderssen**, f. i Rendalen $^5/_1$ 1848, d. $^1/_8$ 1892 i Drøbak. Gf. $^{25}/_3$ 1870 med tidlgr. Skibsfører, senere Havnefoged i Drøbak Thorvald Westy Hauff, f. i Sandefjord $^{21}/_7$ 1841, d. i Drøbak $^{14}/_2$ 1912, Søn af Consul Nils Fredrik Hauff. (6 Sønner).

a) **Anders Christian Anderssen Hauff**, f. i Chra. $^{26}/_4$ 187 , gf. $^{11}/_{10}$ 1899 i Stevens-Point, Wisc., med Elisabeth Nelson. 1 Barn.

b) **Alf Hauff**, f. $^{23}/_9$ 1874. Farmer.

c) **Thorvald Westy Hauff**, f. $^{30}/_7$ 1876. Forretningsmd. i Seattle.

d) **Bjørn Hauff**, f. $^{22}/_7$ 1879. Død som Forretningsmd. smst.

e) **Nils Selmer Hauff**, f. $^{27}/_2$ 1882. Bogholder i Chra.

f) **Leif Thorvaldsen Hauff**, f. $^4/_8$ 1884, død $^{29}/_{11}$ 1885.

- VI. 26. **Eleonora Ulrikke Selmer**, f. i Frhald $\frac{8}{5}$ 1813, død $\frac{10}{5}$ 1814.
- 27. **Christian August Selmer**, f. i Frhald $\frac{16}{11}$ 1816, død $\frac{1}{9}$ 1889. Student fra Frhalds Skole 1837, cand. juris i 1842, med Laud. til alle Examina. Efter i endel Aar at have været edsv. Fuldmægtig hos Sorenskriver Leganger i søndre Hedemarken gik han i 1846 ind i Justitsdept. som Kopist, og blev i 1848 Fuldmægtig hos Prokurator Midelfart i Drammen. Ved dennes Befordring til Sorenskriver i Stør- og Værdalen i 1849 fik C. A. Selmer Constitution til at udprocedere dennes mange og store Retssager, hvorefter han i 1850 fik Bevilling som Sagfører med Forpligtelse til at tage Bopæl i Drammen. Her havde han en betydelig, indbringende Sagførerpraksis, indtil han i 1862 blev udnævnt til Drammens Byfoged- og Magistratseembede, med Forpligtelse til at udrede aarlig Pension til den fra-trædende Byfoged Praem af 800 Spd. til dennes Død, og da at finde sig i efter eget Valg at overtage enten Byfogedembedet eller Magistratseembedet. Ved Praem's Død i 1870 overtog C. A. Selmer Byfogedembedet. Hans Bolig var fra 1869 kommen ind under Drammens Jurisdiction, hvorved han fra da af blev valgbar som Storthingsmand fra Drammen. Han repræsenterede med Dygtighed denne By paa Storthingene 1871—1874 og indtog en fremtrædende Stilling blandt det konservative Parti og agtedes for en af Regjeringens bedste Støtter, da han i Juli 1874 indtraadte i Regjeringen som Statsraad. Han bestyrede forskellige Departementer og blev, da Fredrik Stang tog Afsked, den $\frac{14}{10}$ 1880 udnævnt til Statsminister. Han holdt den af Stang anlagte Kurs; til det store Tvistemaal om Kongemagtens absolutte Veto i Grundlovssager, der var bleven reist ved Sanktionsnægtelsen 1880 paa tredie Gangs Vedtagelse af Statsraadsagen, kom i de følgende Aar flere andre Stridsspørgsmaal, til hvis Løsning Storthinget ansaa Rigsrettens Mellemkomst for paakrævet. I 1883 undergaves han Tiltale ved Rigsret og dømtes $\frac{27}{2}$ 1884 til Embedsfortabelse. Ifl. kgl. Resolution af $\frac{11}{3}$ 1884 fratraadte han som Statsminister og constitueredes i April s. A. som Generalauditor, i hvilken Stilling han døde. — C. A. Selmer var Kommandør m. Storkors af St. O. O. og Nordstjerneordenen. Efter han den $\frac{13}{3}$ 1884 var udnævnt til Ridder af den svenske Serafimerorden, blev han anmodet om at indsende sit Vaaben med Valgsprog til fremtidig Ophængning i Riddarholmskirken i Stockholm. Serafimeriddernes Antal er fastsat til 32, deraf 8 udenlandske (ikke svenske). Foruden fyrstelige Personer er Ordenen tildelt en Række norske Statsministre siden 1814. Naar en af dem, der har faaet Ordenen, afgaar ved Døden, ringes der ifølge Statutterne med den saakaldte Serafimerklokke i Riddarholmskirken, og efter Riddernes Død males deres Vaaben paa Vægfeldter i Koret i denne ærværdige Kirke, som siden 1807 har tjent som sidste Hvilested for svenske Konger og fremragende svenske Mænd. Kun ved kgl. Ligfærd holdes Gudstjeneste i Riddarholmskirken, i hvis Høialter staar Æresgravminder over Kongerne. — Paa næste Side findes en Skisse af det Vaaben, som Statsminister Selmer valgte til sit Serafimervaaen, med Valgsproget: Cum rege pro lege et patria. Vaabenbunden paa venstre Side er ligesom Kappens Yderside, det venstre Horns øverste og høire Horns nederste Del hvid, mens Midtfiguren og Kappens Inderside samt noget af Hjelmen og Hornenes skraverede Dele er rødfarvet. I Vibevaabenet, som danner den høire Side, er Sølvfarven fremherskende, idet saavel Hjelmen og dens „Horn“ som Bunden i de Feldter, hvori de sorte Viber staar, og de lyse Striber i de andre Feldter har denne Farve. Halskjederne paa begge Hjelme er forgyldte i Lighed med Topfiguren paa Vibevaabenet (hvilken i

samme Farve findes i et blaat Feldt i Midten) og Hjelmens Visir. De øvrige Forsiringer er blaa. — Af dette Vaaben havde Statsministeren et Signet, som nu eies af hans Søn Emil Selmer. — Naar „de Vibers“ Vaaben blev føiet til, efter-

kom han derved sin Moders og Mormoders Ønske, mens det er uforstaaelig, at Vaabenets venstre Halvdel skulde være udledet fra Selmerstamfaderens Vaaben, som C. A. Selmer vel kjendte. —

C. A. Selmer blev $^{24}/_{12}$ 1848 i Romedal gf. med Anna Sylvia Leganger, f. $^{4}/_{10}$ 1825, d. $^{5}/_{1}$ 1896, Dtr. af Sørenskriver i søndre Hedemarken Henrik Leganger, f. $^{8}/_{4}$ 1788, d. $^{19}/_{2}$ 1874, og Hustru Christiane Cathrine Dass, f. paa Lurø $^{31}/_{1}$ 1794, d. $^{27}/_{8}$ 1865. — 7 Børn (VII 62.—68).

VII. 62. **Jørgen Leganger Selmer**, f. i Strømsø $^{22}/_{12}$ 1849, d. i Hammerfest $^{12}/_{4}$ 1906. — Gik først paa Strømsø Borgerskole i et Aar og derpaa indtil 1867 paa Drm. Latin- og Realskole og Heltbergs Latinskole; Student 1869; exm. philos. 1870 (laud.); cand. juris 1873 (laud.). Efter at have været ansat paa Drm.s Byfogedkontor og hos Adv. Thorne smst. blev han $^{6}/_{7}$ 1874 Overretssagfører; fra $^{13}/_{7}$ 1874— $^{31}/_{12}$ 1875 var han

Fuldmgt. hos O.R.sagfører Heidenreich i Christiania; fra $1/7$ 1876 Extraskriver i Justitsdepartementet, fra $1/1$ 1878 do. i Indredept., indtil han $9/9$ 1879 konstitueredes som kgl. Fuldmgt. i sidstn. Dept. og udnævntes som saadan $25/11$ 1882. — Jørg. Selmer (som han skrev sig) var Sekretær i den skandinaviske Kommission til Udarb. af Forslag til Lov om Beskyttelse for Varemærker: 1881—1882, og blev han Registrator for Varemærker fra $1/1$ 1885. Den $31/10$ 1885 overtog han Byfogedembedet i Hammerfest, til hvilket han var bleven udnævnt $13/7$ 1885. Fra $5/6$ 1886— $10/11$ 1886 var Jørg. Selmer konstitueret Amtmand i Finmarken; var Formand i Hammerfest Sygehuskommission fra $28/5$ 1887 til Janr. 1889. Han var ogsaa Medlem af Statens Laanekommission i Hammerfest fra $10/6$ 1887 og var valgt til Formand ($1/7$ 1888) i Bestyrelsen for Forsvarsforeningen i Hammerfest Kreds og mødte som saadan paa Fællesmøder i Chra. i 1889 & 1890. Afholdt og anseet som han var havde denne fremragende Mand mange baade statsborgerlige og kommunale Hverv; saaledes var han ogsaa Directør i Hmf. Brv.samlag og i Hmf. Sparebank. Som Politiker tilhørte han som Faderen det konservative Parti og mødte som valgt Storthingsmand for Finmarksbyerne paa Thinget 1889—1891 og var i de to sidste af disse Aar Sekretær i Odelstinget og fra $16/3$ 1891 Formand i Protokolkomiteén. — Gf. i Drammen $22/5$ 1878 m. Anna Christine Seeberg, f. i Drammen $1/10$ 1851, d. i Chra. $17/2$ 1907, Dtr. af Kjøbmand og Skibsmægler Carl Frederik Seeberg, f. 1816, d. 1881, og Hustru Maren f. Mørch, d. 1866 ca. 36 Aar gml. — 3 Børn:

VIII. 121. **Signy Selmer**, f. i Chra. $19/2$ 1879. — Gf. 1904 med Marineløitnant Fredrik Schulz, Søn af Apotheker paa Hammerfest Schulz og Frue f. Robertson. (2 Børn).

- 122. **Christian August Selmer**, f. i Chra. $26/12$ 1880, d. $29/4$ 1881.

- 123. **Carl Frederik Selmer**, f. i Chra. $31/1$ 1883, tog 1900 exm. artium (med 1.70), har Anciennitet som værnepligtig Secondløjtnant i Fæstningsartl. fra $3/9$ 1901, cand. juris (m. haud.) 1905. — Ansattes i 1913 i Andresens Bank, Chra., fra 1906 til 1913 var han ansat hos C. J. Hambro & Son, London, og er siden 1917 Bankchef i A/S. Klavenes Bank, Chra. — C. F. Selmer blev i 1906 gift m. Ingrid Østenstad, f. i Chra. $16/8$ 1886, Dtr. af fhv. Skibsfører H. M. Østenstad, f. $8/4$ 1856, og Hustru Amalie f. Gundersen, f. $25/8$ 1856. — 4 Børn:

IX. 70. **Per Fredrik Selmer**, f. i London $7/5$ 1910.

- 71. **Elsie Sylvia Selmer**, f. smst. $13/6$ 1913.

- 72. **Ingrid Elisabeth Selmer**, f. i Bærum $14/5$ 1916.

- 73. **Hans Jørgen Selmer**, f. i Bærum $25/1$ 1920.

VII. 63. **Nanna Selmer**, f. i Mai 1851 paa Strømsø i Drammen, bor sammen med sin Søster (VII 67) i Chra. Ugift.

- 64. **Anna Sylvia Selmer**, f. smst. $10/12$ 1852, d. smst. $8/8$ 1853.

- 65. **Joachim Christian Vibe Selmer**, f. i Skauger ved Drammen $14/5$ 1855. Har været Bysælger og Handelsfuldmgt., bosat i Chra. — Gf. med Gyda Isidora f. Tømmeraas, f. $8/9$ 1881.

- 66. **Henrik Leganger Selmer**, f. smst. $13/7$ 1856, cnfm. 1872, besøgte Drammens Latin- og Realskole, gik 1873 tilsøs og blev allerede i 20-Aarsald. Skibsfører.

Efterat han havde ført Skibe i Østersøisk, Syd- og Nordamrk. og vest-indisk Fart, forlod han Søen i 1888 og blev i 1889 Indehaver af Chra. varme Søbad. Efterat dette var gaaet ind, bosatte han sig i Sandviken pr. Chra. og blev i 1905 Bogholder v. Hamang Papirfabrikker. — Gf. $^{18}/_{11}$ 1890 m. Marie Elisabeth Virginia Due, f. $^{6}/_{5}$ 1861 i Carleston S. C. Amerika, Dtr. af Arkitekt Paul Due, Chra., og Hustru Franzisca Wilhelmina With fra Hannover. — 1 Barn:

VIII. 124. **Christian August Selmer**, f. $^{27}/_{6}$ 1893, cnfm. 1909; efter Middelsk. og Gymnasiet frekventerte han 1913—1915 Kunstindustriskolen og Kunstakademiet i Chra. og har — ved Siden af at være Maler — fra 1916 været ansat s. Tegnelærer ved Frogner Skole i Chra. — Gf. $^{2}/_{7}$ 1921 m. Henriette Dorthea Nordan Lund, f. $^{12}/_{6}$ 1899, Dtr. af Major Ivar Lund, f. $^{6}/_{6}$ 1861 og Jacobine f. Nordan, f. $^{20}/_{1}$ 1867. — 1 Barn:

IX. 64. **Marie Louise Selmer**, f. i Chra. $^{29}/_{10}$ 1923, db. $^{9}/_{3}$ s. A.

VII. 67. **Ida Selmer**, f. 1858, viedes $^{23}/_{7}$ 1887 i Bygdø Kapel, som da for første Gang benyttedes til Brudevielse, til Advocat Hellesen, d. i Chra. $^{30}/_{1}$ 1894. Som Enke har hun havt en Væveskole i Chra. — (3 Børn).

- 68. **Emil Abildgaard Selmer**, f. $^{7}/_{5}$ 1861 i Skauger. Var interesseret Sportsmand, har bl. a. opfundet forskj. Artikler for Skisporten, var Dommer ved en interntl. Skiudstilling i Chra. 1907. — I 1907 midlertdg. ansat v. Slemmestad Cementfabrik. Emil Selmer er Literat og var i 1907 bosat i Røken, senere paa Gaarden Egeberg i Frogn. — Ugift.

VI. 28. **Frederik Nils Vibe Selmer**, f. i Frhald $^{26}/_{10}$ 1824, d. Havre $^{23}/_{12}$ 1888, Skibsreder. Han var en rigt begavet Mand med særlige Anlæg for Matematik; om hans forbausende Evne som Gut at kunne regne med de største Tal gik der inden hans nærmeste Familie Fabler. Han bosatte sig 18 Aar gml. i Havre, hvor han startede som Skibsreder og Trælasthandler. Hans lyse Hoved og den Lethed, hvormed han trængte ind i de franske Forhold, gav ham tidlig Anseelse i Havre. Han blev Formand i den store Handelsclub dernede. Hans merkantile Virksomhed var vistnok ikke baseret paa nogen højere Uddannelse, alene Begavelsen, Geniet ledede ham. Til dette havde han ogsaa selv den største Tillid. Til en Slægtning (VII 51) ytrede han saaledes engang: „Hvis Du, min kjære, havde saa megen Begavelse at støtte Dig til som jeg i min Kjøbmandsvirksomhed, vilde Du ingen Vanskelighed have med at komme frem i Verden“. — Hans Forretning blomstrede især i Krigsaarene 1870—1871, da han bl. a. havde paataget sig store Leverancer til den franske Stat af Høi og Foder, som han importerede fra Norge. Men senere uheldige Speculationer bragte hans Hjem nedover, og hans 7 Skibe gik efterhaanden med i hans engang saa blomstrende Handelshus' Tilbage- og Undergang. — — Gf. i Havre $^{5}/_{2}$ 1848 med Céline Ancel, f. smst. $^{19}/_{10}$ 1829, d. $^{25}/_{6}$ 1901. — 5 Børn:

VII. 69. **William Georg Frederik Selmer**, f. $^{6}/_{8}$ 1849, d. $^{11}/_{4}$ 1866.

- 70. **Frédéric Vibe Selmer**, f. $^{12}/_{4}$ 1851, d. 1871.

- 71. **Christian Vibe Selmer**, f. $^{22}/_{5}$ 1852, d. 1888. — Gf. 1878 m. Anna Light, f. i England 1858. — 2 Børn:

VIII. 125. **Frédéric Vibe Selmer**, f. i Håvre 1879. Saavidt vides var han bosat i England, hvor han døde brystsvag.

- 126. **Amie Selmer**, f. 1881, d. 1888.

VII. 72. **Jeanne Selmer**, f. i Håvre $18/1$ 1854, død $10/2$ 1907 i Hartford i U. S. A. — Hun flyttet 1872 til Norge og blev i 1874 gift m. Consul Johannes Schiøtt, Chra., f. 1845, d. $10/4$ 1906, Søn af Brigadelæge Schiøtt. Efter Mandens Død reiste Fruen med sine 2 Sønner, Pianisten Christian Schiøtt (f. $11/3$ 1882) og Marineltnt. Johannes Schiøtt (f. $20/9$ 1879) til U. S. A., hvor hun fik opleve sidstnv. Søns Bryllup med en Dtr af Millionæren Bedford. Foruden nævnte 2 Sønner, som var de yngste, havde Ægteparret 1 Søn og 2 Døtre, som vistnok er bosatte i Norge.

- 73. **Berthe Selmer**, f. 1855, døde sm. A.

VI. 29. **Johanne Marie Magdalene Selmer**, f. $18/12$ 1827 i Frhald, døde ugift i Porsgrund $3/4$ 1854.

III. 8. **Christian Albert Selmer**, f. i Rendsborg $29/8$ 1707, d. i Næs i Hallingdal $8/3$ 1760. Maa vistnok antages at være den samme („unge Person“) C. A. S., som findes under $5/12$ 1721, altsaa ganske kort før Faderens Død, at være antaget som Søkadet. Han naaede dog ikke at blive Søofficer, men blev senere, ligesom de andre af hans Brødre, ansat i den norske Landhær. Blev $14/2$ 1729 Fændrik ved 1ste eller oplandske Nasjonalregiment, $30/4$ 1732 Overløjtnant ved Lands og Gran's Komp., $29/11$ 1735 Kaptajnløjtnant ved Ringerigske Komp., $13/1$ 1738 Kaptajn; fik Majors Karakter $7/4$ 1756 og Afsked $15/6$ 1857. — Gf. i Chra. $5/10$ 1734 m. Margrete Holter, f. smst. $9/9$ 1702, d. i Næs i Hallingdal $21/7$ 1785, Dtr. af Kjøbmand Ole Holter og Hustru Marie f. Bendeke. 10 Børn:

IV. 18. **Johan Henrik Selmer**, f. i Gran, Hadeland, $5/8$ 1735, d. $14/12$ 1746.

- 19. **Marie Selmer**, f. smst. $20/8$ 1736, d. $8/9$ s. A.

- 20. **Ole Selmer**, f. i Norderhov $21/9$, d. $28/9$ 1737.

- 21. **Anna Gjertrud Marie Selmer**, f. i Næs $13/1$ 1739, d. i Chra. $20/2$ 1748.

- 22. **Marie Bendeke Selmer**, f. i Næs $3/4$ 1740, d. smst. $28/7$ 1792. Gf. i Næs $10/9$ 1756 med Student, senere exam. jur. Jørgen Peter Rasch, f. $28/10$ 1738, Dødsaaet ubekjendt, Søn af Commeceraad Kr. Rasch og Birgitte Marie f. Vindekilde. (Børn). Gf. 2. i Næs $29/10$ 1778 m. Helge Trondsen, f. smst. $1/4$ 1744.

- 23. **Ole Selmer**, f. i Næs $28/8$ 1741, d. smst. som Kaptajn $1/6$ 1793 (efter en anden Angivelse begrav. $19/5$). Var 1764 Fændrik, 1787 Kaptajn v. 2. Oplandske Nasjonalregiment. Gf. 1. Gg. 1779 m. Karen Kjep, db. i Eidsvold $12/8$ 1756, d. som fraskilt (?) $24/3$ 1807 (efter en anden Beretning kjørte hun sig ihjel), Dtr. af Sogneprest til Næsodden Jens Kjep og Margrete f. Gamborg. — Gf. 2. i Næs $6/11$ 1787 m. Dorotea Vibe, f. i Rollag $25/4$ 1763, d. i Chra. $18/11$ 1846, Dtr. af Major Johan Christian Vibe og Anna Katrine f. Pihl og Søster til den ovenfor (se V 18) nævnte Stiftamtmand Joachim Chr. Vibe. — 6 Børn, 2 af første, 4 af andet Ægteskab (V 19—24):

V. 19. **Margrete Selmer**, f. i Eidsvold $21/11$ 1780, d. spæd.

- 20. **Helene Kirstine Selmer**, db. i Chra. $23/11$ 1781, døde spæd.

- 21. **Karen Kjep Selmer**, f. i Næs $6/5$ 1788, d. i Bergen $24/6$ 1856 hos sine 2 Sønner, bosatte der som Bundtmagere. — Gf. i Gran

p. Hadeland $9/3$ 1818 m. Lensmand i Røken pr. Drammen Kr. Selbo, f. 1784, d. 1834, Søn af Lensmand Johan Vibe Selbo.

V. 22. **Anna Katrine Selmer**, db. i Næs $7/10$ 1789, d. 1791, $1\frac{1}{2}$ Aar gml.

- 23. **Johan Christian Albert Vibe Selmer**, f. i Næs $23/4$ 1791, død i Chra. $24/5$ 1855. Var i 1813 Overløjtn. v. vesterlenske Fodrgmt., 1850 Kapt. og Kompagnichef v. d. Aggershs. hvervede Korps af 1ste Aggershusiske Fodfolkbrigade. — Gf. 1. Gg. i Norderhov $13/9$ 1819 m. Helene Dunker, f. i Chra. $10/9$ 1796, d. i Aal i Hallingdal $25/1$ 1836, Dtr. af Generaladjutant Henr. Dunker og Elisabeth Charlotte f. Lützow, f. 1763, d. $26/10$ 1840. Gf. 2. m. Marta Brejen, db. i Jevnager $3/2$ 1793, d. i Chra. $13/9$ 1849, Dtr. af Lensmand Mikkel Brejen og Ingeborg Hansdatter. — 12 Børn (VI 30—41) alle af 1. Ægteskab og fødte i Nordrehov.

IV. 24. **Anna Cecilia Selmer**, f. i Næs $20/5$, d. $7/6$ 1743.

- 25. **Jokum Selmer**, f. smst. $11/6$, d. $19/6$ 1745.

- 26. **Anna Dorotea Selmer**, f. smst. $20/8$ 1747, d. $20/5$ 1820. — Gf. 1789 m. Sagfører i Frhald Peter Bruun (som egentlig hed Brandt), f. i Bergen $24/6$ 1837, d. $12/6$ 1806, Søn af Tinstøber Markus Brandt og Helche f. Rytter (1 Søn: Chr. Alb. Selmer Bruun, f. 1786?)

- 27. **Anna Gjertrud Selmer**, f. i Næs $17/10$ 1749, d. i Chra. som Enke $3/10$ 1825. Gf. m. Løjtnant, senere Oberstløjtnant v. valderske Skarpskytterbataljon, Frederik Otto Rappe Juell, db. $7/1$ 1749, d. $20/3$ 1815, Søn af Foged Jens Juell. (1 Datter).

VI. 30. **Henrik Olaus Selmer**, f. $4/10$ 1819. Var først Undertoldbetjent i Bergen og fra Slutningen af 1863 i Chra. Han døde $4/4$ 1883 som Overtoldbetjent i Frhald. — Gf. i Chra. $28/4$ 1851 m. Luise Frederiksen, f. $29/10$ 1829, d. $1/3$ 1904, Dtr. af oprindelig Sømand, senere Slagterborger Kristen Frederiksen i Oslo. — 7 Børn:

VII 74. **Johan Christian Albert Vibe Selmer**, f. i Chra. $14/3$ 1852, d. smst. $19/9$ 1919, Secondlt. 1872, Prmltnt. 1877, Kaptein og Kvartermst. $1/1$ 1889, Komp.chef i 1. Akershs. Infnt. Brigade 1891, $28/11$ 1908 udnævnt til Major og beordret til Chef for Numedals Linjebtl., tog Afsked 1917. Gf. $4/11$ 1886 m. Margrethe Dorothea f. Jacobsen, f. $27/4$ 1859, Dtr. af Grosserer Ferdinand Jacobsen, i Haugesund, og Margrethe Katrine f. Jansen. — 6 Børn:

VIII. 127. **Curt Henrik Vibe Selmer**, f. $26/11$ 1887 i Fredrikstad, db. Mai 1888. Han tog Realartium 1906, vpl. Secdltnt. 1907, ulnt. Kapt. og Chef for 5. Automobilkomp. 1918, cand. oecon. 1909, Handelssk.exm. 1910, fra 1910—1912 i privat Forretning, $1/2$ 1912 Secretær v. Chra. Børs, fratraadte her $31/12$ 1916 og overtog Stillingen som Secretær f. Den norske Handelsstands Fællesfrg. (nu Norges Handelsstands Forbund) og Redaktør for Hndl standens Maanedsskrift. Ved Siden heraf Secretær f. Fetevareimportørernes Landsfrg. og Kunstgjødningsgrossisternes Landsfrg. Han fratraadte disse Stillinger $30/6$ 1920 og gik over

i privat Forretningsvirksomhed. Fra $1/9$ 1921 adm. Director for Varetrankanernes Kontor, Christiania. — Gf. $9/9$ 1914 m. Borghild Bauck, f. i Chra. $27/7$ 1891, db. $30/8$ 1891, Dtr. af General Ivar Bauck og Hustru Olga f. Hielm. 3 Børn:

IX. 75. **Trygve Bauck Selmer**, f. i Chra. $4/10$ 1915, db. $8/10$ 1915.

- 76. **Elisabeth Selmer**, f. i Chra. $6/1$ 1917, db. $14/1$ 1917.

- 77. **Ivar Bauck Selmer**, f. i Bærum $11/3$ 1922, db. $20/8$ 1922.

VIII. 128. **Johan Henrik Dunker Selmer**, f. i Chra. $20/2$ 1889, db. smst. $19/5$ s. A. og cnfm. smst. Høsten 1904. Sommeren 1907 udexm. fra Kra. Handelsgmn. og uddannedes videre i Forretningslivet, til han $1/1$ 1918 etablerede egen Agenturftg. i Chra.

- 129. **Sverre Selmer**, f. $29/5$ 1890 og db. $21/8$ 1890 i Chra.; Realartium 1908; Prmltnt. 1911; Exm. v. Militære Høiskole 1913; Kaptein 1917; Artillericonstructor og Chef for Feltartilleriets Konstructionskt. 1918. — Gf. $26/10$ 1918 m. Rebekka Erichsen, f. $27/9$ 1887, db. $27/11$ 1887, Dtr. af Gaardbruger Nils Johannes Erichsen og Hustru Eline f. Guldbransen.

- 130. **Henrik Trygve Selmer**, f. $14/7$ 1893, d. $16/11$ 1909.

- 131. **Alice Margrethe Selmer**, f. i Chra. $10/4$ 1895, db. $3/6$ 1895. Blev 1913 udexm. fra Kra. Hndlgymns.

- 132. **Helene Selmer**, f. i Chra. $2/12$ 1896, db. $14/5$ 1897. Tog 1915 sprogl. historisk Artium; 1916 Handelssk.exm.

VII. 75. **Elisabeth Charlotte Helene Kristiane Selmer**, f. i Bergen $22/7$ 1854. — Gf. Høsten 1883 m. Grosserer Glør Th. Mejdell, d. $31/3$ 1892, Søn af Sorenskr. Mejdell paa Lillehammer. — 3 Sønner, hvorom henv. til Stmtvl. over Mejdell-Familien.

- 76. **Louis Selmer**, f. $16/8$ 1856, d. $25/3$ 1857.

- 77. **Henrik Olaus Selmer**, f. smst. $16/8$ 1856, d. $18/10$ 1857.

- 78. **Anna Selmer**, f. smst. $5/11$ 1857, d. $27/11$ s. A.

- 79. **Mariane Selmer**, f. smst. $2/2$ 1860. — Gf. m. dansk Husarofficer, Oberstltnt. i det chilenske Kavaleri, Victor Lindholm.

- 80. **Henrik Louis Selmer**, f. i Chra. $20/6$ 1867, cand. jur. 1892, Overretssagfører, $22/3$ 1918 midlt. ansat som Kontrollør ved Tobaksbeskatningen.

VI. 31. **Nils Vibe Selmer**, f. $19/9$ 1820, d. $17/3$ 1864 som Kaptajn i den Bergenske Brigade. — Gf. i Norderhov $25/3$ 1848 m. sin Cousine Maren Frederikke Dunker, f. smst. $2/6$ 1825, Dtr. af Løjtn. Nikolaj Dunker (d. 1855) og Beate f. Moss. — 5 Børn:

VII. 81. **Johan Nikolaj Bernhard Vibe Selmer**, f. $5/5$ 1849, opgives død i Amerika.

- 82. **Betsy Helene Marie Selmer**, f. $3/11$ 1851. Opgaves af Faml. at være død i Chra.

- 83. **Albert Christian Selmer**, f. $3/3$ 1854, d. $24/10$ 1858.

- 84. **Hilmar Alfred Hagbart Dunker Selmer**, f. $24/9$ 1855, d. $30/3$ 1857.

- 85. **Laurits Hagbart Selmer**, f. $21/6$, d. $21/8$ 1857.

- VI. 32. **Elisabeth Charlotte Selmer**, f. $19/7$ 1821, d. $15/6$ 1871. Hun blev opdraget hos sin Tante Kammerherreinde Dunker i Stockholm, hvor hun $2/6$ 1854 blev gf. m. Vice Häradshöfding, Dr. filos., siden 1858 Notarie i Svea kgl. Hofrätt, Riddare af kgl. Wasa Orden Wilhelm Daniel Salomon Jakob Königsfeldt, f. $26/10$ 1820, døde flere og otti Aar gml., Søn af svensk Major M. Königsfeldt. (1 Datter).
- 33. **Dorothea Selmer**, f. $8/2$ 1823, d. 187. paa Gaarden Nord pr. Kongsvinger. — Gf. i Chra. $17/7$ 1849 m. Lastehandler Arne Lunderby, Eier af Gaardene Lunderby og Nord i Vinger Prestegjæld, f. smst. $13/3$ 1822, d. 1891. (7 Børn).
 - 34. **Nikolaj Karl Henning Selmer**, f. Febr. 1824, d. $6/11$ s. A.
 - 35. **Edvard Henrik Nikolaj Peder Jesper Hans Tor Christian Selmer**, f. $27/7$ 1825, d. i Chra. $17/6$ 1879. Var først Sømand, Skibsfører, senere indtil sin Død Kjøbmand i Chra. — Gf. i Chra. $28/2$ 1853 m. Katinka Pouline Flor, f. i Thjem $28/3$ 1833, d. i Chra. $13/9$ 1907, Dtr. af Kaptajn Jens Martinius F. og Anna Luise f. Bratt. Fru Katinka Selmer var blind de sidste Aar af sit Liv. — 5 Børn:
- VII. 86. **Johanne Olga Abrahamine Kirstine Selmer**, f. i Chra. $19/11$ 1854, d. smst. $26/12$ 1902. Gf. m. kgl. Fuldmgt. J. G. Schmidt. 4 Børn.
- 87. **Anna Luise Flor Selmer**, f. i Oslo $21/12$ 1855. Gf. m. Fabrikformand Johan Fjeldstad, ansat ved Heen Sliberi. (8 Børn).
 - 88. **Edvard Selmer**, f. smst. $23/4$, d. $4/5$ 1857.
 - 89. **Kathinka Edvarda Wilhelmine Selmer**, f. smst. $14/5$ 1859, d. $24/3$ 1917 i Holmestrand. Gf. 1. m. Kjøbmand Oscar Olausen, Christianssund; gf. 2. m. daværende Overretssagf. i Chrssund Fr. Selmer (VII 48). 3 Døtre, 2 i første, 1 i andet Ægtesk.
 - 90. **Kirsten Bull Selmer**, f. smst. $10/11$ 1861. Gf. m. Kjøbmand Adolf Larsen, bosat i Seatell U. S. A. — 1 Barn.
- 36. **Annette Kristine Selmer**, f. $2/3$ 1827, d. $3/11$ 1866 (i Barselseng m. en dødfødt Gut). Gf. i Vinger $23/11$ 1863 m. Landbruger, Forpagter af Gaarden Lunderby, Christopher Sophus Foss Bye, f. $13/9$ 1830, Søn af Stiftsamtsskriver Ole Bye og Anna Katrine f. Nannestad.
 - 37. **Karl Henning Dunker Selmer**, f. 1828, d. $9/3$ 1829, $1/2$ Aar gml.
 - 38. **Frederik Vilhelm Selmer**, f. paa Ringerike $20/2$ 1830, d. paa „Solihøgda“ $8/3$ 1901. Han var først Handelsborger, bosat i Hamar, derefter i 18 Aar Reisende for Firmaet Carl Schwensen & Co., Chra., indtil 1890, da han købte Gaarden „Solihøgda“ nær Chra., som han selv drev og opførte paa den Hotelbygning m. Skydsstation. Efter hans Død dreves „Solihøgda“ af hans Enke, til Eiendommen i 1917 solgtes til Skibsreder Fearnley. — Gf. $15/6$ 1872 i Chra. m. Sofie Fredrikke f. Seehuus, f. paa Røroen paa Hittern $24/6$ 1845, Dtr. af Handelsmd. Knut Seehuus og Nikoline Marie f. Holm. — 4 Børn:
- VII. 91. **Thorleif Vibe Selmer**, f. i Chra. $14/6$ 1876, db. $7/7$ 1876, cnfm. i Bærum 1891. Efterat han havde best. Middelsk.exm., besøgte han den kgl. Kunst- & Haandværkersk. og gennemgik 1898—1899 Kongsberg Skovskole (bedste Karakter). Drev som Gaardbruger paa „Solihøgda“, indtil han i 1917 flytted til Gaarden „Søndre Fjeld“ nær Drammen. — Gf. 1. $18/4$ 1901 m. Stine Marie Steen, f. . . , d. $7/1$ 1915, Dtr. af Skibskapt. Martin Steen og Maren f. Seehuus. — Gf. 2. 1916 m. sin Svigerinde Trine Steen, f. $21/1$ 1884. — 10 Børn, hvoraf 6 i første Ægteskab;

- VIII. 133. **Synnøve Selmer**, f. $17/9$ 1901.
- 134. **Sofie Fredrikke Selmer**, f. $9/5$ 1903, d. Juli 1903.
 - 135. **Vighild Sofie Seehuus Selmer**, f. $4/7$ 1904.
 - 136. **Thordis Selmer**, f. $14/6$ 1907.
 - 137. **Asgerd Helene Dunker Selmer**, f. $22/11$ 1909.
 - 138. **Wilhelm Fredrik Selmer**, f. $5/3$ 1912.
 - 139. **Aase Marie Selmer**, f. $28/7$ 1917.
 - 140. **Elin Margaret Selmer**, f. $7/3$ 1919.
 - 141. **Sofie Seehuus Selmer**, f. $22/6$ 1921.
 - 142. **Snorre Lützow Selmer**, f. $7/4$ 1923.
- VII. 92. **Aslaug Seehuus Selmer**, f. $26/3$ 1878. Gf. $3/1$ 1901 m. Lærer og Kirkesanger Svend O. Enger, f. $7/8$ 1872, Søn af Kirkesanger og Lærer Ole Enger i Lier. (4 Børn).
- 93. **Malmfrid Helene Selmer**, f. $31/3$ 1880. Gf. 1907 m. Gaardbruger Elling Olsen Elsrud, Aadalen, f. $12/2$ 1883. (2 Sønner).
 - 94. **Vilhelm Frederik Dunker Selmer**, f. $9/4$ 1883. Uddn. som Sjømand, var 1907 Styrmand paa norsk Skib, bosatte sig senere i Amerika, hvor han tog amerikansk Skipperexm. — Gf. i 1908 i Amerika m. Mary f. Lowton. 1 Barn:
- VIII. 143. **Brynhild Selmer**, f. $17/4$ 1910.
- VI. 39. **Beate Helene Selmer**, f. $30/1$ 1831. Hun boede, da Moderen var Enke, sammen med hende i Oslo; ved Moderens Død kom hun til sin Broder (VI 38) paa „Solihøgda“. Hun opholdt sig fra Decbr. 1902 paa Sygehjemmet Bethesda i Chra., hvor hun døde d. $1/4$ 1904.
- 40. **En Datter**, død under Fødselen $27/7$ 1832.
 - 41. **Carl Henning Lützow Selmer**, f. $27/11$ 1833, d. $8/10$ 1884. Var Sjømand og Skibskpt. i Chrssund N. — Gf. smst. $19/11$ 1862 m. Martine Adolphine Voss Møller, f. $11/2$ 1834, d. 1924, Dtr. af Skibsfører smst. Henning Olai Møller, d. 1866, |og Lucie f. Kjeldsberg, d. 1863 — 2 Børn:
- VII. 95. **Johan Albrecht Wibe Selmer**, f. i Chrssund $28/7$ 1864, d. af Tyfus $27/8$ 1910. Han begyndte $15\frac{1}{2}$ Aar gml. i Kjøbmdsfrtg. i Chrssund, reiste 1882 til England, hvor han i 8 Aar var ansat i Skibrederi- og Befragtningsforretning. Derpaa var Albr. W. Selmer i ca. 10 Aar i en større Befragtningsfrtg. og D/s.expedition i Thjem, indtil han 1898 i eget Navn startede sin betydelige D/s.reder- og Befragtningsforretning, som efter hans Død i 1910 overgik til A/S. Det Selmerske Rederi. Han var som en af Thjems største Forretningsmænd interesseret i flere Foretagender og var nogle Aar Medlem af Directionen for Den Nordenfj. Kreditbank. I 1905 blev Albr. W. Selmer portugisisk Viceconsul og Ridder af Port. Conç. O. — I 1901 købte han Gaarden „Overvik“, Ranheim pr. Thjem (300 Maal dyrket Jord og 200 Maal Udmark) som nu bestyres af hans ældste Søn. — Gf. $5/5$ 1894 i Thjem m. Nicoline Klinge, f. $24/5$ 1871, Dtr. af Underfoged Johan Andreas Klinge, f. $14/8$ 1823, d. $20/3$ 1890, og Nicoline f. Thomsen, f. $23/5$ 1831. — 5 Børn:
- VIII. 144. **Lilly Selmer**, f. $28/2$ 1895, d. $25/8$ 1910.
- 145. **Karl Andreas Selmer**, f. $19/5$ 1897, db. $11/7$ 1897, cnfm. $4/5$ 1913, tog Middelsk.exm. og frekventerte Skjetlein Landbruks-

skoles Vinterkursus. Bestyrer Moderens Gaard „Overvik“ nær Thjem.

VIII. 146. **Trygve Selmer**, f. $^{25}/_9$ 1900, db. $^{22}/_{11}$ 1900, cnfm. $^3/_{12}$ 1916, tog Middelsk.exm. (t.) og gik $1\frac{1}{2}$ Aar i Realgymn., hvorefter han tog 1 aarig Handelssk.exm. og hospiterte 1 Aar v. Aas Landbrugshøisk. — Har Kontorpost i Thjem.

- 147. **Johan Albrecht Wibe Selmer**, f. $^{31}/_5$ 1902, db. $^7/_8$ 1902, cnfm. $^{12}/_5$ 1918, har Middelsk.exm. (ngl.), et-aarig Hndlsk.exm. (1.50). Er Bankassistent i Thjem.

- 148. **Reidar Lützow Selmer**, f. $^{29}/_1$ 1907, db. $^{25}/_4$ 1907, cnfm. $^3/_{12}$ 1922.

VII. 96. **Lucie Kaja Martine Selmer**, f. $^1/_3$ 1867 i Chrssund, hvor hun var Lærerinde til 1920, da hun bosatte sig sammen med Moderen paa Hestnes, Otnes, Valsøfjord pr. Chrssund.

V. 24. **Anna Katrine Vibe Selmer**, db. i Næs i Hallingdal $^{10}/_2$ 1793, d. i Kongsvinger $^{23}/_5$ 1850. — Gf. i Sandsvær $^{11}/_7$ 1829 m. fhv. Kaptein Vilhelm Christian Hygen, f. 1775, d. i Kongsvinger $^{19}/_{11}$ 1849. (Han blev Officer 1793, Kaptein 1810 og afgik paa Vartpenge ved Hærindskrækningen i 1818).

III. 9. **Sigismund Christian Selmer**, f. i Rendsborg $^{31}/_{12}$ 1708, d. p. Cæcilienborg v. Thjem $^{21}/_7$ 1791. Det er dennes Linie, som i Norge pleier at kaldes den Nordenfjeldske i Modsætning til de andre, de Søndenfjeldske. Han blev $^{30}/_4$ 1732 Fændrik ved andet eller vestre Oplandske Nasjonalregm., $^{12}/_8$ 1735 Overløjtnant ved Gran og Jevnagers Komp. under samme Rgm., $^{13}/_1$ 1738 Kaptajnløjtnant v. Ringerigske Komp., fik $^{10}/_7$ 1739 Kaptajns Karakter; $^{17}/_2$ 1751 forsat til øvre Valderske Komp., $^{13}/_{11}$ s. A. til Sigdalske, $^{27}/_9$ 1757 igjen til Ringerigske med Majors Karakter, blev $^{11}/_7$ 1759 Sekondmajor, $^4/_3$ 1770 Oberstløjtnant ved tredie Trondhjemske Regiment. Fik Obersts Karakter $^1/_3$ 1780 og Afsked 1786 med 500 Rdl. i Pension. — Gf. i Chrssand $^{10}/_4$ 1749 m. Johanne Katrine Nyrop, f. $^{10}/_4$ 1727, d. p. Cæcilienborg $^{10}/_5$ 1804, Dtr. af Biskop Christoffer Hansen Nyrop i Chrssand og Elisabeth Kirstine f. Hjort. De havde følgende 14 Børn (IV 28—41), alle fødte i Norderhov paa Ringerike (Gaarden Frog):

IV. 28. **Gjertrud Selmer**, db. $^3/_4$ 1750. — Gf. i Norderhov $^6/_2$ 1769 m. Regimentskvartermesteren Tomas Jensen, f. 1727, d. $^{11}/_9$ 1786. (5 Børn).

- 29. **Kristoffer Selmer**, db. $^8/_5$ 1751, døde ugift og sindssvag.

- 30. **Elisabeth Kirstine Selmer**, db. $^{16}/_6$ 1752, d. $^{22}/_{12}$ 1811. — Gf. m. Oberst Johan Otto v. d. Osten, som stod i det 3die trondhjemske Fodfolkrgm., Eier af Gaarden Kulsaas v. Thjem, db. $^{21}/_8$ 1747, d. $^{15}/_{10}$ 1821, Søn af daværende Løjtnt. Jak. Fr. v. d. Osten og Ulrikke Eleonora f. Frølich. (Om der var Børn, vides ikke).

- 31. **Katrine Margrete Selmer**, f. $^{23}/_6$ 1753, d. $^{13}/_2$ 1832. — Gf. m. Kaptajn Nils Krabbe Vind Richelieu, f. i Tingvold i Romsdalen $^7/_8$ 1757, d. $^{24}/_2$ 1807, Søn af Major v. 2det trondhjemske Rgmt. Johan Kristoffer Richelieu. — Der var 2 Sønner og 3 Døtre, hvis Descendenter lever i Danmark.

- IV. 32. **Sara Maria Selmer**, db. $27/11$ 1754, d. Janr. 1755.
- 33. **Johan Henrik Selmer**, f. $26/4$ 1756, d. i Vejle $21/1$ 1831. — Allerede 12 Aar gml. satte Faderen ham som Underofficer ved sit Regmt., og i Begyndelsen af 1770 kom han paa Militærskolen i Chra.; derfra gik han 1772 til Kjhavn og blev Stykjunker ved Artillerikorpset, og i Novbr. 1773 Artilleriløjtnant. Blev 1784 tillige Landmaaler, 1785 Landinspectør og var i saadan Egenskab i idelig Virksomhed ved Opmaaling og Udskiftning af de kongelige Eiendomme paa Bornholm og i Fredriksborg Amt. 1786 blev han af Hensyn til disse Arbeider sat paa Vente i Hæren, men oprykkede iøvrigt efter sin Tjenstalder til Kaptajn af Artilleriet. Efterat alle Udskiftningerne i det nævnte Amt var tilendebragte, blev han 1792 ansat ved de nye Indretninger paa de Sorøske Godser, og blev 1795 Medlem af Hoverikommisionen for Sjælland og Øerne. Den $26/2$ 1800 udnævntes han til Amtmand i Bratsberg Amt (i Norge), hvorfra han under $27/4$ 1803 forflyttedes som Amtmand til Vejle Amt i Danmark, hvilken Post han beklædte, indtil han i 1820 efter indgiven Ansøgning under $20/5$ blev afskediget i Naade og med Pension. I 1806 var han tillige bleven Medlem af Matrikelkommisionen, og i denne vedblev han at virke — som Formand — ogsaa efter at være gaaet af som Amtmand, indtil han i 1825 heri standsedes af den langvarige Svaghed, hvoraf han tilsidst døde, henimod 75 Aar gml. — Amtmand Selmer blev $28/1$ 1813 Ridder af Dannebrog. — Gf. i Kjhavn $7/5$ 1800 m. Inger Marie Müller, f. paa Gaarden Stokholt i Bjernede Sogn paa Sorø Gods $14/9$ 1774, d. i Vejle $29/6$ 1828, Dtr. af Forvalter v. Sorø Akademi Kaspar Peter Müller og Anna f. Paludan. — 8 Børn:
- V. 25. **Johanne Katrine Selmer**, f. paa Gaarden Men (nu Menstad) i Gjerpen i Norge $7/2$ 1801. Død ugift i Kjhavn $15/6$ 1893.
- 26. **Hannibal Peter Selmer**, f. smst. den $9/9$ 1802, d. p. Fredriksberg $2/10$ 1877. — Han blev Student fra Horsens 1820, juridisk Cand. (laud) 1826; $30/9$ 1828 Kopist i Universitetsdirectionens Kontor, hvor han oprykkede til under $27/6$ 1837 at blive sammes Chef (som Kancellisekretær, senere Kancelliraad), fra hvilken Post han ved Universitetsdirectionens Opløsning Vaaren 1848 gik af ($11/4$) paa Vartpenge og som Justitsraad ($5/6$). — Resten af sit Liv henlevede han som Privatmand. H. P. Selmer udgav flere periodiske Skrifter, saasom „Akademiske Tidender“ (1833—1841), „Kjhavns Universitets Aarbog“ (1849—1852, med Biografier af nylig Afdøde i Ind- og Udland); stor Opmerksomhed vakte han ved sine puristiske Værker, især den i 1861 udgivne tykke Bog: „om de i det danske Sprog forekommende fremmede Ord samt Tyskagtigheder, andre Ufuldkommenheder og Sprog- og Retskrivningsfeil“. — Han var ivrig med at opfinde nye danske Ord til at afløse de fremmede med; men hermed var han ikke heldig, han blev tilsidst en ren Særling, der stod ganske alene med sine Idéer og underlige Ord, og han bidrog med disse til at bringe Sprogrensningen i Vanry; nogen virkelig Indflydelse paa Sproget havde han heller ikke. — Slægten Selmer maa være H. P. Selmer taknemlig for hans Udgivelse af Stamtavlen Ud-gave af 1868. — Gf. i Kjhavn $14/12$ 1837 med Johanne Adelaide Vilkens, f. $29/1$ 1809, d. $2/7$ 1852, Dtr. af Kontorchef i Nationalbanken Kancelliraad Jessenius Nikolaj Henrik Vilkens, f. $6/3$ 1780, d. $6/5$ 1842, og Johanne f. Hvid, f. $23/12$ 1786. — 3 Børn:

- VI. 42. **Inger Marie Johanne Selmer**, f. i Kjhavn $^{26}/_2$ 1843, d. $^{22}/_7$ 1913 som sindssyg.
- 43. **Johanne Adelaide Selmer**, f. smst. $^{30}/_8$ 1845, d. $^{17}/_{11}$ 1853.
 - 44. **Nikoline Henriette Selmer**, f. i Fredriksberg $^{12}/_9$, d. $^{22}/_{10}$ 1848.
- V. 27. **Luisse Augusta Selmer**, f. i Vejle $^{16}/_8$ 1804, d. $^{27}/_5$ 1806.
- 28. **Luisse Augusta Selmer**, f. smst. $^{1}/_{12}$ 1806, d. $^{22}/_5$ 1807.
 - 29. **Valdemar Sigismund Selmer**, f. smst. $^{24}/_6$, d. $^{23}/_{10}$ 1808.
 - 30. **Inger Marie Charlotte Selmer**, f. smst. $^4/_1$ 1811, døde (ugift) i Kjhavn $^{22}/_7$ 1881.
 - 31. **Sigismund Selmer**, f. & d. i Vejle $^7/_6$ 1812.
 - 32. **Harald Selmer**, f. smst. $^{18}/_3$ 1814, d. $^{17}/_{12}$ 1879. Student 1831; efter i 1838 at have taget Lægeexm. (med laud.) var han Lægekand. p. Bistrup, siden prakt. Læge i Stege, i Jylland og endelig i Kjhavn, hvor han 1847—1852 var Udgiver af „Bibliothek f. Læger“. I 1841 udgav han sit polemiske Skrift „Om Psykiatriens Tilstand i Danmark med særligt Hensyn til St. Hans Hospital paa Bidstrupgaard“, som fremkaldte en literær Feide. — I 1842 udgav han „Om Sindssygdomme og andre sygelige Sjælstilstande“ og i 1846 „Alm. Grundsætninger for Daarevæsenets Indretning“, og han fik derefter en væsentlig Del i Bygningen og Indretningen af Sindssygeanstalten v. Aarhus, ved hvilken han fra $^{11}/_6$ 1852—1878 var Overlæge. S. blev $^1/_1$ 1856 Professor og $^1/_1$ 1859 Ridder af Dannebrog. I 1877 blev han ved 400-Aaarsfesten i Upsala creeret til Dr. med. honoris. Efter Ansøgning (p. Gr. af nedbrudt Helbred) fik han Afsked $^1/_4$ 1878. Som Anerkjendelse fik han af Rigsdagen forhøiet Pension og Titel af Etatsraad. Høsten 1879 udgav han „Statistiske Medd. og Unders. fra Sindssygeanst. v. Aarhus“. — S. blev af Staten begravet paa Sindssygeanstaltens Kirkegaard ved Aarhus. — Gf. i Fredensborg $^{10}/_{10}$ 1842 m. Julie Frederikke Bodenhof, f. $^{12}/_{11}$ 1818, d. $^{20}/_2$ 1863, Dtr. af Forpagter af Bidstrupsgaards Jorder ved Roskilde Andr. Bodenhof og Golla Hermantine f. Rosing. — 7 Børn:
- VI. 45. **Johanne Charlotte Selmer**, f. p. Hjortespring, Viborg St., den $^7/_8$ 1844, døde i U. S. A., hvorhen hun udvandrede 1883. — Gf. $^4/_8$ 1866 m. Kunstmaler Robert Peel Bojesen, f. $^{27}/_{12}$ 1841, d. $^4/_12$ 1876, Søn af Kredslæge i Holbek Bo B. og Jensine Mathilde f. Opitius. (7 Børn).
- 46. **Golla Hermantine Selmer**, f. p. Hjortesp. $^{31}/_1$ 1846, d. i Kjhavn $^{27}/_4$ 1851.
 - 47. **Johan Henrik Selmer**, f. i Kjhavn $^{22}/_{11}$ 1847, d. i Roskilde $^{17}/_{11}$ 1893. Blev Student 1866, cand. med. (laud.) 1873, og praktiserede først i Ferritslev. Blev $^1/_11$ 1877 cand. paa K. H. i Kjhavn, fra $^1/_6$ — $^1/_12$ 1879 Reservelæge i Hæren, $^1/_12$ 1879— $^1/_12$ 1881 Reservemedicus ved Fredriks Hosp. Fra $^1/_11$ 1878 assisterede han Stadslægen i Kjhavn ved statistiske Arbejder m. H. t. Kjhavns Syge- og Dødelighed, var om Sommeren i Aarene 1880—1886 const. Stadslæge. — $^1/_6$ 1882 blev han Læge ved Karantænen i Kjhavn, $^1/_5$ 1879 Assistent ved Vaccinationsanst. i Kjhavn. — Den $^{13}/_3$ 1880 blev J. H. Selmer Goodtemplar og var fra August 1882—1885 Ordenschef. Han indlagde sig stor Fortjeneste i Arbeidet for Ædruelighedens Fremme i Danmark, var Medstifter af „Samfundet til Ædruelighedens Fremme“ og var Ophavsmanden til Planen om Oprettelse af et Drankerhjem og Sjælen i det forberedende Arbejde for dette. — Gf. 1. den $^{10}/_{10}$ 1874 m. Elna Marie Jensen, f. i

Kjhavn $13/4$ 1848, d. $3/7$ 1877, Dtr. af Overlæge ved Østifternes Sindssygeanst. v. Vordingborg H. P. Jensen og Golla Hermandine f. Bodenhof. — Gf. 2. den $12/7$ 1884 m. Ida Dorothea Elisabeth Wolff, f. $25/1$ 1860 i Rendsborg, Dtr. af Overauditor C. J. Wolff og Karen Margrethe Cathrine f. Agerup. — 1 Barn af 1ste Ægteskab:

VII. 97. **Estrid Selmer**, f. i Ferritslev $24/11$ 1875. Var først Sygepleierske, senere Kontordame i Kjhavn.

VI. 48. **Andreas Julius Selmer**, f. i Kjhavn $8/2$ 1850. Gik 1866 tilsøs efter at have bestaaet den høiere Realexamen; tog 1871 Styrmandsexm. i Kjhavn og aftjente 1876 sin Værnepligt i Marinen som Reserveofficer. — S. fører nu Dampskib under chilensk Flag paa Vestk. af Syd-Amerika med Bopæl i Valparaiso. — Gf. $15/1$ 1897 i Valparaiso m. Fanny Biber, f. $19/4$ 1862 i Nördlingen, Bayern, Dtr. af Lokomotivfører Johann Gottlieb Michael Biber og Marie Anna f. Dycke. — 3 Børn:

VII. 98. **Harald Selmer**, f. $20/11$ 1897.

- 99. **Frances Ann Selmer**, f. $9/11$ 1899.

- 100. **Karen Elisabeth Selmer**, f. $18/1$ 1803.

- 49. **Golla Hermandine Selmer**, f. i Kjhavn $23/4$ 1852, død ved Aarhus $21/2$ 1854.

- 50. **Udøbt Datter**, f. v. Aarhus $5/1$, d. $11/3$ 1854.

- 51. **Marie Sofie Selmer**, f. smst. $17/4$ 1855. Udvandrede 1883 sm. m. Søsteren (VI 45) til U. S. A., hvor hun blev Sygepleierske.

IV. 34. **Sara Marie Selmer**, db. $19/7$ 1857, d. s. A. 13 Uger gml.

- 35. **Peter Selmer** (eller **Peter Hersleb Selmer**, som han kaldte sig selv, efter Sigende til Minde om en Velgjører, men hans Døbenavn var kun Peter), f. $6/12$ 1758, d. i Kjhavn $27/1$ 1819. Blev $27/12$ 1780 Underløjtnant i Søværnet, 1789 Overløjtnant, s. A. Inspections-Officer v. Holmens Reberbane, 1796 Kaptajn-løjtnant, 1800 Kaptajn, 1810 Kommandørkaptajn, $1/10$ 1815 Kommandør. — Gf. i Kjhavn $3/9$ 1788 m. Marie Grove, f. $5/10$ 1762, d. i Kjhavn $8/7$ 1827, Dtr. af Kontorchef v. Holmen Etatsraad Joh. Kr. Grove og Mette Marie f. Ærebo. — 9 Børn (V 33—41) alle fødte i Kjhavn:

V. 33. **Johanne Katrine Marie Selmer**, f. $21/6$ 1789, d. i Kjhavn $5/9$ 1870. — Gf. i Kjhavn $27/2$ 1815 m. Kontorchef i Rentekammeret, Justitsraad, senere kommitteret og Konferensraad Christian Rothe, Rdd. af Dannebrog og Dannebrogsmænd, f. $27/6$ 1770, død som afskediget $1/9$ 1852, Søn af Etatsraad Tyge Jesper Rothe og Karen f. Bjørn, og gift 1. m. Charlotte Kirstine Müller, Sstr. af den ovenfor (IV 33) nævnte Inger Marie Müller. — (8 Børn, hvis Descendenter lever i Danmark, mestendels i Kjhavn).

- 34. **Mette Marie Petrea Selmer**, f. $7/2$, d. $30/3$ 1791.

- 35. **Johanne Christiane Selmer**, f. $20/3$ 1792; døde ugift i Kjhavn $7/8$ 1873.

- 36. **Sigismund Christian Peter Selmer**, f. $6/10$ 1794, d. $24/2$ 1795.

- 37. **Karen Mariette Dorotea Selmer**, f. $7/2$ 1796, d. ugift p. Herregaarden Buderupholm i Jylland $2/7$ 1821.

- 38. **Johan Henrik Selmer**, f. $1/7$, d. $7/7$ 1799.

- V. 39. **Immanuel Selmer**, f. $^{22}/_7$ 1800, d. ugift $^{23}/_4$ 1842. Blev Student 1817, cand. jur. (laud.) 1821. Var Auditor ved 2det Livregimt. og ved Hestgarden samt Overauditor, i nogle Aar tillige overtallig Assessor i Kjhavns Politiret, fra hvilket sidste Embede han under $^9/_{12}$ 1841 blev i Naade og m. Ventepenge afskediget. — Han forulykkede paa en Lystreise i Schweiz, idet han styrtede ned af Rigibjerget, hvor han var gaaet op uden Fører.
- 40. **Udøbt Søn**, f. og d. 1802.
 - 41. **Mariane Elisabet Kirstine Selmer**, f. $^{23}/_4$ 1804, d. $^1/_2$ 1891. Gf. i Kjhavn $^8/_1$ 1830 m. Overretssagfører, senere Skifteforvalter i Vestindien, Justitsraad, Byfoged og Borgermester i Slagelse, Peter Lorens Benz on, f. $^{29}/_5$ 1799, d. $^{23}/_5$ 1879, Søn af Urtekræmmer og Grosserer i Kjhavn Peder Benz on og Elisabeth Katrine f. Sejdelin. — (4 Børn).
- IV. 36. **Sigismund Christian Selmer**, f. $^{23}/_2$ 1760, d. paa Cæcilienborg v. Thjem $^4/_5$ 1827. Blev $^5/_5$ 1779 Underløjtnant, $^{17}/_3$ 1786 Overløjtnant v. 3die thron dhj. Rgmt. til Fods; $^8/_2$ 1794 Auditor og Regimentskvartermester v. 1ste thron dhj. Fodrgmt. og ved Garnisonen, og fik $^{13}/_5$ 1803 Titel af Generalauditor. Ved den Hærindskrækning, som paafulgte Adskillelsen fra Danmark, gik han ud af Virksomhed, formodentlig med Pension ell. Vartpenge, og levede forresten af en liden Formue, han havde erhvervet ved sit første Ægteskab. Han giftede sig nemlig 1. i Thjem $^{21}/_{12}$ 1785 m. Frk. Nannette Pavillard, en fransk Dame, der var bleven indforskrevet som Selskabsdame for den derværende General Kroghs rige Svigermøder Fru Schøller; denne skjænkede dem i Medgift den smukke og betydelige Landeiendom Nedre Stafne, som efter Fruen fik det ovenanførte Navn Cæcilienborg. — Ægteskabet blev barnløst, og snart bukkede den fine franske Dame under for det barske Klima. — Gf. 2. $^{21}/_9$ 1793 m. Karen Juliane Matea Heltzen, f. i Kongsberg $^{14}/_8$ 1773, d. i Thjem $^{24}/_2$ 1839, Dtr. af Overbjerghauptmand, Konferensraad Kristian Ernst Heltzen og Anna Kirstine f. Hoxthausen. — 7 Børn (V 42—48):
- V. 42. **Nannette Pavillard Selmer**, f. $^7/_3$ 1795, d. 1796.
- 43. **Johanne Katrine Christiane Selmer**, f. $^2/_5$ 1796, d. $^{24}/_4$ 1826. — Gf. $^{25}/_8$ 1813 m. Krigsraad Andreas Svane Dick, f. i Danmark $^{23}/_3$ 1786, d. $^{30}/_{10}$ 1849. Dick havde i Krigens Tid været Løjtnant, var Eier af en Reberbane, senere af et Brændevinsbrænderi v. Thjem. — (6 Børn).
 - 44. **Sigismund Christian Ernst Selmer**, f. $^{21}/_{10}$ 1798, d. i Thjem $^9/_1$ 1849. Han var bestemt til Studeringer, men maatte p. G. af Sygdom (Krampe-slag), som overfaldt ham allerede i Skolen, sættes til Handelen, og blev da Kjøbmand i Thjem, men døde sindssvag. — Gf. $^{26}/_{10}$ 1829 med Luise Pihl, f. $^{12}/_{12}$ 1795, d. $^6/_4$ 1875, Dtr. af Sogneprest, Professor Ole Pihl og Anna Katrine f. Holm. 1 Datter:
- VI. 52. **Sigismunda Christiane Selmer**, f. $^{13}/_3$ 1832, d. $^1/_6$ 1853.
- 45. **Georgine Margrete Frederikke Selmer**, f. $^9/_3$ 1800, d. $^{26}/_{10}$ 1852. — Gf. $^{21}/_9$ 1820 m. Kjøbmand og Stadskaptajn Hans Arentz i Thjem, f. $^{18}/_7$ 1791, d. $^3/_1$ 1860. — (7 Børn).
 - 46. **Nikoline Brog Selmer**, f. $^{12}/_7$ 1802, d. $^{25}/_{10}$ 1891. Gf. $^{11}/_5$ 1828 m. Stiftsoverretsjustitiarius og Bankdirectør i Thjem Jakob Roll, Ridder af Nordstjernen og St. Olafs O., f. $^{17}/_5$ 1783, d. $^7/_3$ 1870. Hun var hans

3die Kone og fødte ham 4 Børn, hvoribl. Sønnen Assessor i Høiesteret, F. N. Roll, f. $^{28}/_5$ 1831.

V. 47. **Nannette Margrete Pavillard Selmer**, f. $^{28}/_1$ 1805, døde ugift i Thjem i Decbr. 1888.

- 48. **Caroline Luise Charlotte Selmer**, f. $^2/_{12}$ 1809, døde ugift i Thjem i Mai 1886.

IV. 37. **Frederik Christian Selmer**, f. $^{15}/_2$ 1762, d. i Hørsholm (Sjælland) $^1/_{12}$ 1843. Han blev saaledes baade den Ældste af Aar og den længstlevende af alle sine Brødre. Han blev Officer i den norske Hær, og var Kaptajn og Landinspectør. da han i 1795 blev Medlem af Hoverikommisionen for Jylland. Blev i 1799 constitueret og $^{19}/_6$ 1805 udnævnt til Amtsforvalter i Hørsholm; $^{24}/_6$ 1808 udnævntes S. til Justitsraad. Han var tillige Landvæsenskommissær og Forstkasserer. Under $^{22}/_{12}$ 1821 blev han i Naade afskediget fra Embedet og levede siden i Hørsholm til sin Død. — Gf. $^2/_6$ 1799 med sin Søsterdatter Ellena Jakobine Jensen (Dtr. af IV 28), f. $^{23}/_9$ 1774, d. i Hørsholm $^{12}/_{12}$ 1852. 9 Børn, alle fødte i Hørsholm:

V. 49. **Johanne Catrine Selmer**, f. $^3/_3$ 1801, død ugift i Hørsholm $^4/_9$ 1871.

- 50. **Frederikke Kristiane Selmer**, f. $^{22}/_{10}$ 1802, d. smst. $^{19}/_{10}$ 1822.

- 51. **Eline Jakobine Selmer**, f. $^{11}/_3$ 1805, d. ugift smst. $^{17}/_6$ 1880.

- 52. **Pouline Selmer**, f. $^7/_8$ 1807, d. ugift smst. $^{17}/_{10}$ 1870.

- 53. **Marie Bartholdine Selmer**, f. $^7/_8$ 1809, død ugift smst. $^{13}/_{12}$ 1852.

- 54. **Anna Catrine Selmer**, f. $^7/_6$ 1811, død ugift smst. $^9/_3$ 1846.

- 55. **Tomas Selmer**, f. $^{13}/_6$ 1813; blev Student 1832 og døde som stud. juris $^{20}/_1$ 1836.

- 56. **Ida Ulrikka Andrea Selmer**, f. $^{27}/_6$ 1817, død smst. $^7/_1$ 1829.

- 57. **Laura Selmer**, f. $^{19}/_2$, d. $^{28}/_2$ 1820.

- 38. **Jakob Bendiks Selmer**, db. $^{13}/_9$ 1763. Blev Officer og avancerede til Artillerikaptajn, men blev sindssvag, da han var omtrent 30 Aar gml., og døde ugift i det slesvigske Sindssygeasyl, hvor han havde opholdt sig de sidste 15 Aar, $^{20}/_5$ 1838.

- 39. **Peder Jespersen Selmer**, f. $^{11}/_3$ 1765, d. $^{31}/_{12}$ 1821. (Opkaldt efter sin Morbroder Provst Peder Jespersen Nyrop, som var Prest i Norderhov indtil 1763). Blev Oberstløjtnant i Kavalleriet, var Eskadronchef i et Dragonregiment, hvorfra han senere havde Atsked. Han var antagelig i nogle Aar i Tiden før 1790 bosat som Officer paa Bynæsset ved Throndhjem. Var fra 1790—1821 Eier af følgende Gaarde i Stadsbygdens Thinglag: 1) Nedre Ingdal 2) Grostad 3) Øvre Ingdal 4) Skjelbred og desuden flg. i Børsen Thinglag (det senere Gjetestrandens Herred) 5) Bjørnbeth og 6) Aunet ell. Hammerfjeld. Solgte i 1800 Gaarden Skjelbred ligesom Aunet ogsaa i hans Tid frasolgte „Ingdalsgodset“, som hørte under Reinkloster til 1663, da det solgtes til Kjøbmd. Hans J. Bull fra Thjem. „Ingdalsgodset“ eiedes siden af H. J. Bulls Enke, Margrethe Hansdatter, fra hvem det overdroges hendes Søn af 1ste Ægteskab Fredrik Hansson Green (hvis Fader var Raadmand Hans J. Green), som eiede Godset fra 1691—1714. Dennes Enke Elisabeth Rasmusdatter giftede sig med Jakob Mortensen Reen ell. Reener, som besad Godset fra 1720—1735 (?). Senere Eiere har været Hans Fredrik Green (1735—1744, Søn af ovenn. Fredr. H. Green), dennes Enke Maren, f. Lind (1744—1747), senere gift m. Jon Christofersen Todal (Eier fra

1747—1769). Maren Todal f. Lind eiede atter Godset som Enke fra 1769—1788, da hun solgte det til Sønnen Svend Jonsen Todal, der i 1790 solgte det til sin Halvsøster Sille Green, og gennem hende, som blev P. J. Selmers Hustru, kom „Ingdalsgodset“ i Selmerfamiliens Besiddelse. Oberstløjtnant P. J. Selmer købte Stadsbygdens og Rissens Kirker af Justitiarius von Trampe i Thjem. — S. fik „kgl. Bevilling“ til at drive Nedre Ingdals Sagbrug med Angivelse af, hvor mange Tylvter Trær der kunde hugges i de hans Eiendomme tilhørende Skove. — Oberstl. P. J. Selmer deltog i 1808 & 1809 i Krigen mod Sverige og havde med sine Soldater Tilhold i Indherred. — — Gf. 1) $23/6$ 1790 med Prestenken Sille Kaas f. Green til Ingdalen, db. $1/12$ 1742, d. $11/4$ 1800, Dtr. af „Monsiur“ Hans Fredrik Green til Ingdalen og Maren f. Lind, og Enke efter Skibsprest Johan Kaas; 2) $20/9$ 1801 m. Marie Lucie Heintz, f. $29/9$ 1774, d. $3/9$ 1845, fra Grytten i Romsdalen. Hun var i sine sidste Leveaar stok blind. Af 2det Ægteskab 6 Børn:

- V. 58. **Peter Christian Green Selmer**, f. $20/3$ 1802, d. $31/7$ 1803.
- 59. **Sille Selmer**, f. $19/1$ 1803, d. $2/2$ 1878 paa Herø hos sin Søn. Gf. m. Skibskapt. Jakob Østby, d. $15/11$ 1859, med hvem 2 Børn:
 - Marie Louise Østby, f. $8/8$ 1833, d. $2/11$ 1891, gf. m. Lensmd. N. Brodtkorb, f. 1826, d. $4/9$ 1898.
 - Peter Jesper Østby, Prest, f. $26/1$ 1836, d. 1900.
- 60. **Johanne Katrine Selmer**, f. $11/2$ 1805, d. i Thjem $7/11$ 1865. — Gf. $12/6$ 1835 m. Eier af Aafjords Gods Tore Peter Berg, f. $1/8$ 1805, d. i Kjhavn $17/10$ 1871, begrv. i Thjem. 2 Døtre:
 - Amalie Marie Berg, f. $17/3$ 1836, d. $11/6$ 1847.
 - Marine Kristiane Berg, f. $9/5$ 1838, gf. m. sin nedenauførte Fætter, Artilleriløitn. M. H. Arentz.
- 61. **Kirstine Andrea Selmer**, f. $3/9$ 1806, d. i Thjem $20/12$ 1864. — Gf. $2/4$ 1832 m. Inft.kapt. Otto Schreuder Arentz i Thjem, f. $3/4$ 1793, d. $25/8$ 1882. Kapt. Arentz kom gjnm. sin Hustru i Besiddelse af „Øvre Ingdal“ i Stadsbygden, som han eiede fra 1832—1856, da han solgte den tilligm. „Bjørnbeth“ i Børsen, som han i 1846 havde købt af Svogeren S. C. Selmer. Arentz flyttede saa til Thjem, hvor han døde nær 90 Aar gml.; han deltog som Løitnant i Krigen mod Sverige i 1814, var med i Slagene ved Lier og Matrand. — 3 Sønner:
 - Nils Peter Selmer Arentz, f. $8/8$ 1833. Var først Adjunkt, senere Overlærer ved Thjems Katedralskole, hvorfra Afsked 1898. Gf. $8/8$ 1861 med Fanny Arentz, Dtr. af Hans Arentz (se V 45). 2 Børn.
 - Mauritz Hilarius Arentz, f. $14/5$ 1835; Artilleriløitn., senere Kaptein, faldt som saadan for Aldersgrændsen i 1895, senere bosat i Kjhavn. Gf. $11/1$ 1859 m. nysnævnte sin Cousine Marine Berg. — 4 Døtre.
 - Christian Arentz, f. $19/2$ 1841; faldt i 1902 for Aldersgr. som Inft.kapt., bosat i Thjem. Gf. $23/9$ 1885 m. Kristine Ihler.
- 62. **Marta Margrete Selmer**, f. $12/2$ 1809, d. ugift $6/4$ 1850.
- 63. **Sigismund Christian Selmer**, f. $1/5$ 1812 i Ingdalen (db. i Bynæssets Kirke; hans Fader eiede formodentlig en Chefsgaard paa Bynæsset), d. i Chra. i Juni 1888. Var Agronom fra Sverdrups Landbrugsskl. — Landets første Landbrugsskl. — Godseier til Ingdalen i Stadsbygden fra 1836 til 1856. Eiede desuden Gaarden Bjørnbeth i Børsen Thinglag, som han i 1846 solgte til Svogeren Kapt. Otto S. Arentz. — Den $7/10$

1856 solgtes Ingdalen med Undtagelse af Underbruget Grostad til Lorentz Oxaal og Nils Christian Nielsen fra Trondhjem, hvilke imidlertid den 8/8 1858 bortskjødede den til S. C. Selmers ældste Datter (VI 53). — Efterat han den 7/9 1858 havde solgt Grostad til bemeldte Datter, flyttede han i 1859 til Chra., hvor han boede til sin Død i 1888. S. C. Selmer eiede Stadsbygdens og Rissens Kirker til i 1859, da de solgtes til de resp. Kommuner. — Gf. 1. 14/6 1837 m. Hadoline Fremming, f. 28/6 1817, d. 7/1 1858, Dtr. af Skibsfører Fremming og Hustru f. Thronsen, tidlgr. gf. m. Kjøbmd. Henny; gf. 2. 1859 m. Skolebestyrerinde i Chra. Anna Sofie Meyer, f. 6/6 1816, d. 189 ., Dtr. af Kapt. Jakob Kornelius Henrik Meyer og Nikoline Annette f. Buntzen. — 3 Børn, alle af 1. Ægteskab:

VI. 53. **Louise Margrethe Selmer**, f. 22/7 1839 i Ingdalen, d. smst. 8/5 1890. — Gf. 8/8 1859 m. Proprietær til Ingdalen Johan Fredrik Klebo Selmer (VII 20).

- 54. **Peter Jesper Nyrop Selmer**, f. smst. 18/9 1840, cand. med. 1868, 1869 Distriktslæge til Skjærvø. Blev i 1871 sindssvag og døde paa Gausta Asyl i 1872. — Gf. 1869 m. Jenny Caroline Reymert, d. 14/11 1900, Dtr. af Brigadelæge Theodor Denoon Reymert, f. 1816, d. 1891, og Anne Malene f. Beer, f. 1822, d. 1874. — 1 Søn:

VII. 101. **Jamer Peter Theodor Denoon Selmer**, f. 31/3 1871, Ingeniør fra Chra. tekn. Skole, nu bosat i Los Angeles U. S. A., hvor han i 1897 blev gf. m. Fannie Mildred Craig, f. 16/10 1875, Dtr. af Irlænderen M. Craig, f. 1838, d. 1904, og Hustru Fannie f. Kelly. 1 Søn:

VIII. 149. **Harald Richard Selmer**, f. 20/12 1898.

- 55. **Ernesta Wilhelmina Hadoline Selmer**, f. 7/12 1844, d. 6/12 1898; gf. 1/8 1867 med sin forannv. Slægtning Peder Martin Selmer (se VII 22).

IV. 40. **Johanne Katrine Selmer**, db. 21/12 1766, død ugift i høi Alder.

- 41. **Henrikke Katrine Selmer**, db. 25/9 1768, skal være død ugift i ung Alder.

III. 10 og 11. Foruden de anførte 4 Sønner maa Oberst Johan Henrik Selmer have havt 2 Døtre, hvilket erfares deraf, at der som ovenfor omtalt efter hans Død tillagdes hans 2 Døtre en Pension af Postpensionskassen paa 30 Rdl. hver. Deres Navne anføres ikke, og der vides intet andet om dem, end at den ene sandsynligvis har været den „Frøken“ Katrine Charlotte Selmer, som i Kirkebøgerne findes at have staaet Fadder i Gran i 1735, og i 1741 og 1755 i Næs i Hallingdal, og da rimeligvis har opholdt sig i Broderens, Major Christian Albert Selmers Hus.

I Slægtsregistre som nærværende er som oftest indlagt Oversigtstavler, hvoraf Slægtskabsforholdet tydeligere fremgaar. Mine Forsøg i lignende Retning har jeg imidlertid opgivet, da Slægten er saa talrig, at selvom Oversigtstavlerne udarbejdes bare fra den 3. til 9. Generation, vilde de blive uhaandterlig lange og dertil dyre at trykke.

For til en vis Grad at bøde paa dette har jeg opstillet med fortløbende Nummer Personerne i hver Generation med fuldt Navn, Fødsels- og eventl. Dødsaar. I denne Fortegnelse findes Kvinderne opførte med deres Pigenavne, selvom de er gifte. For de indgiftede Navne har jeg ingen Fortegnelse.

Jeg mener, at man gennem denne Fortegnelse over Slægtens 506 Personer let vil kunne udfinde hver enkelt Slægtnings Plads i Slægtsregistret.

II.

1. Matias Selmer, Kommissær, 1666—1710.	6. Kristiane Helene Selmer, 1674—
2. Franke Elisabeth Selmer, 1667—1689.	7. Johan Henrik Selmer, Oberst, 1678—1721.
3. Katrine Hede vig Selmer, 1668—1720.	8. Katrine Barbara Selmer, 1682—
4. Susanne Magdalene Selmer, 1671—	9. Frederikke Marie Selmer, 1686—
5. Anna Margrete Selmer, 1673.	10. Christian Selmer, 1688—1713.

III.

1. Magdalene Cecilia Selmer, 1686—1689.	7. Frederik Christian Selmer, Kaptein, 1704—1769.
2. Christian Erasmus Selmer, 1687—1722.	8. Christian Albert Selmer, Major, 1707—1760.
3. Ulrik Frederik Selmer, 1694—	9. Sigismund Christian Selmer, Oberst, 1708—1791.
4. Cæcilia Magdalene Selmer, 1696—	
5. Frederik Carl Selmer, Kaptajn, 1702—	
6. Jakob Matias Selmer, Major, 1700—1763.	

IV.

1. Karen Selmer, 1745—1785.	19. Marie Selmer, 1736.
2. Johan Henrik Selmer, 1746—1788.	20. Ole Selmer, 1737.
3. Christian Selmer, 1747—1797.	21. Anna Gjertrud Marie Selmer, 1739—1748.
4. Gjertrud Christiane Selmer, 1748—1789.	22. Marie Bendeke Selmer, 1739—1748.
5. Severine Alette Selmer, 1749—1812.	23. Ole Selmer, Kaptein, 1741—1793.
6. Gjertrud Christiane Selmer, 1724—	24. Anna Cecilia Selmer, 1743.
7. Johan Henrik Selmer, 1725—	25. Jokum Selmer, 1745.
8. Marie Elisabeth Selmer, 1726—1809.	26. Anna Dorotea Selmer, 1747—1820.
9. Unævnt.	27. Anna Gjertrud Selmer, 1749—1825.
10. „	28. Gjertrud Selmer, 1750—
11. Peder Klebo Selmer, Kaptajn, 1731—1797.	29. Kristoffer Selmer, 1751—
12. Mette Helene Fredriksdatter Selmer, 1733—1823.	30. Elisabeth Kirstine Selmer, 1752—1811.
13. Alhed Selmer, 1743—1811.	31. Katrine Margrete Selmer, 1753—1832.
14. Frederikke Kirstine Selmer, 1745—1815.	32. Sara Maria Selmer, 1754—1755.
15. Mette Alette Selmer, 1746—	33. Johan Henrik Selmer, Kaptajn, Amtmand, 1756—1831.
16. Rangdi Selmer, 1747—	34. Sara Marie Selmer, 1857.
17. Anton Skøjendal Selmer, 1749—	35. Peter Selmer, Kommandør, 1758—1819.
18. Johan Henrik Selmer, 1735—1746.	36. Sigismund Christian Selmer, Generalauditor, 1760—1827.

37. Frederik Christian Selmer, Justitsraad, 1762—1843.	39. Peder Jespersen Selmer, Oberstløjtnant, 1765—1821.
38. Jakob Bendiks Selmer, Artillerikaptein, 1763—1838.	40. Johanne Katrine Selmer, 1766—
	41. Henrikke Katrine Selmer, 1768—

V.

1. Peter Selmer, Overløjtnant, 1776—	34. Mette Marie Petrea Selmer, 1791.
2. Severine Alette Selmer, 1780—1798.	35. Johanne Christiane Selmer, 1792—1873.
3. Anna Katrine Selmer, 1783—1821.	36. Sigismund Christian Peter Selmer, 1794—1795.
4. Jacob Matias Selmer, 1781—1802.	37. Karen Mariette Dorotea Selmer, 1796—1821.
5. Anna Marie Selmer, 1782—	38. Johan Henrik Selmer, 1799.
6. Severine Alette Selmer, 1783—1808.	39. Immanuel Selmer, Assessor, 1800—1842.
7. Eleonora Christiane Selmer, 1785—1809.	40. Udøbt Gut, 1802.
8. Johan Nilsen Selmer, 1787—1812.	41. Mariane Elisabet Kirstine Selmer, 1804—1891.
9. Karen Henrikke Selmer, 1791—1859.	42. Nannette Pavillard Selmer, 1795—1796.
10. Christian Selmer, Kjøbmd., 1797—1834.	43. Johanne Katrine Christiane Selmer, 1796—1826.
11. Et Barn, Navn ubekjendt, 1768.	44. Sigismund Christian Ernst Selmer, Kjøbmand, 1798—1849.
12. Alet Marie Selmer, 1769—1770.	45. Georgine Margrete Frederikke Selmer, 1800—1852.
13. Fredrik Selmer, Kaptajn, 1770—1838.	46. Nikoline Brog Selmer, 1802—1891.
14. Alet Marie Selmer, 1771—1849.	47. Nannette Margrete Pavillard Selmer, 1805—1888.
15. Jens Andreas Selmer, 1776—1830.	48. Caroline Luise Charlotte Selmer, 1809—1886.
16. Johan Peter Selmer, Kjøbmand, 1778—1853.	49. Johanne Catrine Selmer, 1801—1871.
17. Anna Marie Selmer, 1781—1856.	50. Fredrikke Kristiane Selmer, 1802—1822.
18. Johan Christian (Pedersen) Selmer, Gros-serer, 1783—1830.	51. Eline Jakobine Selmer, 1805—1889.
19. Margrete Selmer, 1780.	52. Pouline Selmer, 1807—1880.
20. Helene Kirstine Selmer, 1781.	53. Marie Bertholdine Selmer, 1809—1870.
21. Karen Kjep Selmer, 1788—1856.	54. Anna Catrine Selmer, 1811—1846.
22. Anna Katrine Selmer, 1789—1791.	55. Tomas Selmer, stud. juris, 1813—1836.
23. Johan Christian Albert Vibe Selmer, Kapt., 1791—1855.	56. Ida Ulrikka Andrea Selmer, 1817—1829.
24. Anna Katrine Vibe Selmer, 1793—1850.	57. Laura Selmer, 1820.
25. Johanne Katrine Selmer, 1801—1893.	58. Peter Christian Green Selmer, 1802—1803.
26. Hannibal Peter Selmer, Justitsraad, 1802—1877.	59. Sille Selmer, 1803—1878.
27. Luise Augusta Selmer, 1804—1806.	60. Johanne Katrine Selmer, 1805—1865.
28. Luise Augusta Selmer, 1806—1807.	61. Kirstine Andrea Selmer, 1806—1864.
29. Valdemar Sigismund Selmer, 1808.	62. Marta Margrete Selmer, 1809—1850.
30. Inger Marie Charlotte Selmer, 1811—1881.	63. Sigismund Christian Selmer, Godseier, 1812—1888.
31. Sigismund Selmer, 1812.	
32. Harald Selmer, Læge, 1814—1879.	
33. Johanne Katrine Marie Selmer, 1789—1870.	

VI.

1. Søren Christian Selmer, 1829—	3. Karl Fredrik Selmer, 1813—1839.
2. Cæcilia Frederikke Selmer 1811—1842.	4. Peter Andreas Selmer, 1814—1903.

5. Anna Marie Selmer 1818—1873.
6. Johan Christian Selmer, Bundtmager, 1825—1882.
7. Peter Frederik Klebo Selmer, Bogtrykker, 1831—1911.
8. Erik Gløersen Selmer, Prest, 1805—1882.
9. Peder Martin Selmer, „ 1806—1876.
10. Johan Fredrik Klebo Selmer, Læge, 1807—1835.
11. Hans Jensen Selmer, Bogtrykker, 1809—1892.
12. Anna Tonette Selmer, 1811—1885.
13. Hanna Christine Selmer, 1813—1871.
14. Christian Selmer, Prest, 1814—1903.
15. Johan Jørgen Selmer, Bankdirectør, 1815—1886.
16. Marie Magdalene Selmer, 1817—1903.
17. Jensine Andrea Selmer, 1821.
18. Hanne Elisa Georgine Selmer, 1806—1857.
19. Emilie Selmer, 1808—1828.
20. Johan Fredrik Selmer, Bogtrykker, 1811—1860.
21. Ludvig Selmer, Bogholder, 1813—1898.
22. Constance Selmer, 1815—1852.
23. Wilhelm Hansen Selmer, O.R.sagfører, 1816—1861.
24. Hanne Jakobea Matea Selmer, 1810—1848.
25. Bolette Kirstine Oline Selmer, 1812—1888.
26. Eleonora Ulrikke Selmer, 1813—1814.
27. Christian August Selmer, Statsminister, 1816—1889.
28. Frederik Nils Vibe Selmer, Skibsreder, 1824—1888.
29. Johanne Marie Magdalene Selmer, 1827—1854.
30. Henrik Olaus Selmer, Overtoldbetjent, 1819—1883.
31. Nils Vibe Selmer, Kaptein, 1820—1864.
32. Elisabeth Charlotte Selmer, 1821—1871.
33. Dorothea Selmer, 1823—187.
34. Nikolaj Karl Henning Selmer, 1824.
35. Edvard Henrik Nikolaj Peter Jesper Hans Tor Christian Selmer, fhv. Skibsfører, Kjøbmand, 1825—1879.
36. Annette Kristine Selmer, 1827—1866.
37. Karl Henning Dunker Selmer, 1828—1829.
38. Frederik Vilhelm Selmer, Hotelvært, 1830—1901.
39. Beate Helene Selmer, 1831—1904.
40. En Pige, død under Fødselen.
41. Carl Henning Lützow Selmer, Skibskaptein, 1833—1884.
42. Inger Marie Johanne Selmer, 1843—1913.
43. Johanne Adelaide Selmer, 1845—1853.
44. Nikoline Henriette Selmer, 1848.
45. Johanne Charlotte Selmer, 1844—1883.
46. Golla Hermandine Selmer, 1846—1851.
47. Johan Henrik Selmer, Læge, 1847—1893.
48. Andreas Julius Selmer, Skibsf., 1850—
49. Golla Hermandine Selmer, 1852—1854.
50. Udøbt Datter, 1854.
51. Marie Sofie Selmer, Sygepleierske, 1855—
52. Sigismunda Christiane Selmer, 1832—1853.
53. Louise Margrethe Selmer, 1839—1890.
54. Peter Jesper Nyrop Selmer, Læge, 1840—1872.
55. Ernesta Wilhelmina Hadoline Selmer, 1844—1898.

VII.

1. Carl Fredrik Selmer, 1846—1899.
2. Annie Cecilia Selmer, 1847—
3. Johan (John) August Selmer, Farmer, 1849—
4. Johan Petter Selmer, 1851—1865.
5. Bolette Helene Selmer, 1854—
6. Cecilia Selmer, 1857—1897.
7. Syverine Selmer, 1859—1861.
8. Christian Otto Selmer, 1861.
9. Antonette Severine Selmer, 1864—
10. Frederika Christine Selmer, 1867—
11. Johan Peder Selmer, 1869—
12. Cecilia Ingeborg Fredrikke Selmer, 1861—
13. Emilie Antonette Selmer, 1863—1918.
14. Johan Christoffer Selmer, Stationsmester, 1865—
15. Olaf Anton Fredrik Selmer, Verksmester, 1867—
16. Anton Olaf Frithjof Selmer, 1865—1889

17. Jens Andreas Selmer, Læge, 1832—1916
18. Marius Maximilian Selmer, Skovdirectør, 1833—1916.
19. Eveline Margrete Selmer, 1834—1912.
20. Johan Fredrik Klebo Selmer, Proprietær, 1835—1920.
21. Marie Magdalene Selmer, 1838—
22. Peder Martin Selmer, Læge, 1839—1912.
23. Kaja Kristiane Selmer, 1842—1844.
24. Isak Wilhelm Fleischer Selmer, Forstmester, 1832 - 1904.
25. Jens Andreas Selmer, Overførster, 1835—1907.
26. Hans Andreas Einar Selmer, Apotheker, 1848—1889.
27. Johan Peter Hakon Selmer, Chef for Tællingskt. i Norges Bank, 1850 - 1924
28. Gustav Ambrosius Selmer, Prest, 1846—1919.
29. Marie Magdalene Selmer, 1848—1848.
30. Jens Andreas Selmer, 1849—1849.
31. Jens Christian Thorvald Selmer, Prest, 1850—
32. Anne Marie Magdalene Selmer, 1852—1856.
33. Johan Jørgen Emanuel Selmer, Prest, 1855—
34. Anne Marie Sophie Selmer, Lærerinde, 1857—
35. Hilmar Cecilie Selmer, 1847—1913
36. Marie Magdalene Selmer, 1849—
37. Alfred Selmer, Læge, 1851—1919.
38. Otto Hilmar Selmer, Prest, 1852—
39. Henriette Lovise Christiane Selmer, 1854—
40. Inga Fredrikke Selmer, 1856—
41. Cecilia Edel Sofie Selmer, 1858—
42. Christian Frederik Selmer, Revisor, 1859—
43. Hilmar Meincke Krohg Selmer, 1861—1886.
44. Johan Jørgen Selmer, 1863—1865.
45. Johan Jørgen (George) Selmer, Apotheker, 1866—
46. Ludvig Wilhelm Selmer, Læge, 1842—
47. Hans Adolf Baars Selmer, Redaktør, 1846—1918.
48. Henrik Fredrik Theodor Selmer, Sørenskriver, 1855—
49. Johanne Christine Selmer, 1840—1848.
50. Hanna Constance Selmer, 1848.
51. Johan Peter Selmer, Komponist, 1844—1910.
52. Jens Andreas Ludvig Selmer, Skuespiller, 1845—
53. Marie Magdalene Selmer, 1847—1858.
54. Hjalmar Selmer, fhv. Sørenskriver, 1851—
55. Ludvig Marius Selmer, Literat, 1860—
56. Axel Selmer, Kopist i Justitsdpt., 1851—1870.
57. Constance Selmer, 1853—
58. Henrik Leganger Selmer, Sekretær, 1854—1894.
59. Anna Sylvia Selmer, 1855—
60. Frederik Selmer, 1857—1859.
61. Inger Elisabeth Selmer, 1859—
62. Jørgen Leganger Selmer, Byfoged, 1849—1906.
63. Nanna Selmer, 1851—
64. Anna Sylvia Selmer, 1852—1853.
65. Joachim Christian Vibe Selmer, Bysælger, 1855—
66. Henrik Leganger Selmer, fhv. Skibskaptein, Bogholder, 1856—
67. Ida Selmer, 1858—
68. Emil Abildgaard Selmer, Literat, 1861—
69. William Georg Fredrik Selmer, 1849—1866.
70. Frédéric Vibe Selmer, 1851—1871.
71. Christian Vibe Selmer, 1852—1888.
72. Jeanne Selmer, 1854—1907.
73. Berthe Selmer, 1855.
74. Johan Christian Albert Vibe Selmer, Major, 1852—1919.
75. Elisabeth Charlotte Helene Kristiane Selmer, 1854—
76. Louis Selmer, 1856—1857.
77. Henrik Olaus Selmer, 1856 - 1857.
78. Anna Selmer, 1857.
79. Mariane Selmer, 1860—
80. Henrik Louis Selmer, O.R.sagf., 1867—
81. Johan Nikolaj Bernhard Vibe Selmer, 1849—
82. Betsy Helene Marie Selmer, 1851—
83. Albert Christian Selmer, 1854—1858.
84. Hilmar Alfred Hagbart Dunker Selmer, 1855—1857.

85. Laurits Hagbart Selmer, 1857.	95. Johan Albrecht Wibe Selmer, Skibs-
reder, 1864—1910.
86. Johanne Olga Abrahamine Kirstine Sel-
mer, 1854—1902.	96. Lucie Kaja Martine Selmer, Lærerinde,
1867—
87. Anna Luise Flor Selmer, 1855—	97. Estrid Selmer, Sygepleierske, Kontor-
dame, 1875—
88. Edvard Selmer, 1857.	98. Harald Selmer, 1897—
89. Kathinka Edvarda Wilhelmine Selmer,
1859—1917.	99. Frances Ann Selmer, 1899—
90. Kirsten Bull Selmer, 1861—	100. Karen Elisabeth Selmer, 1903—
91. Thorleif Vibe Selmer, Gaardbrg., 1876—	101. James Peter Theodor Denoon Selmer,
Ingeniør, 1871—
92. Aslaug Seehuus Selmer, 1878—	
93. Malmfrid Helene Selmer, 1880—	
94. Vilhelm Frederik Dunker Selmer, Sø-
mand, 1883—	

VIII.

1. Anton Theodor Selmer, 1871—	33. Ida Marie Selmer, 1870—1875.
2. Marie Charlotte Selmer, 1873—	34. Valborg Selmer, 1872—
3. Carl Fredrick Selmer, 1875—	35. Karl Selmer, 1873—1874.
4. Clara Henriette Selmer, 1877—	36. Hjalmar Carl Marius Selmer, Sekretær,
1879—
5. Adolp Otto Selmer, 1879—1887.	37. Erik Gløersen Selmer, Mekaniker, 1860—
6. William Ludwig Selmer, Kjøbmand,
1881—	38. Hadoline Kristiane Fremming Selmer,
1861—1871.
7. John Morgan Selmer, Kjøbmand, 1884—	39. Edvard Marentius Selmer, 1863—1881.
8. Emma Helene Selmer, 1879—	40. Ernst Wilhelm Fremming Selmer, Bog-
holder, 1866—1919.
9. John Oscar Selmer, 1881—1884.	41. Karl Andreas Selmer, Mekaniker, 1867—
10. Ella Josephine Selmer, 1884—	42. Eveline Marie Selmer, 1873—1907.
11. Palma Oletta Selmer, 1886—	43. Jenny Petra Selmer, 1874.
12. James Le Ray Selmer, 1888—	44. Johanne Louise Selmer, 1877—
13. Mabel Amanda Selmer, 1890—	45. Ragna Selmer, Lærerinde, 1878—
14. Bessie Christina Selmer, 1894—	46. Ragnvald Selmer, Smed, 1878—
15. Evelin Rosella Selmer, 1896—	47. Edvard Marentius Selmer, Maler, 1883—
16. Olger Frithjof Selmer, 1894—	48. Ingvald Kristian Selmer, Inspektør,
1884—
17. Morris Bernhard Selmer, 1898—	49. Johan Louis Frederik Selmer, Kjøbmand,
1868.
18. Farris Alta Selmer, 1897—	50. Gut død spæd 1871.
19. Herrold Fredrik Selmer, 1899—	51. Gut „ „ 1886.
20. Benny Leonard Selmer, 1900—	52. Pige „ „ 1886.
21. Erling Christian Selmer, 1902—	53. Frederikke Louise Kathrine Selmer,
1861—
22. Dora Cecilie Selmer, 1893—	54. Marie Elisabeth Selmer, 1863—
23. Ruth Frederikke Selmer, 1898—	55. Peder Martin Selmer, Overretssagfører,
1872—
24. Jul Olaf Selmer, 1900—	56. Erik Gløersen Selmer, Banksekretær,
1874—
25. Øivind Selmer, 1902—1905.	57. Fredrikke Louise Jenny Selmer, 1865
—1912.
26. Julie Johanne Selmer, 1906—	
27. Arne Selmer, 1908—	
28. Dora Juliane Selmer, 1888—	
29. Einar Thams Selmer, Ingeniør, 1869—	
30. Jens Vilhelm Selmer, Læge, 1872—	
31. Jacobine Marie Selmer, 1878—	
32. Eivind Vidkun Selmer, Ingeniør, 1868—	

58. Elise Anna Selmer, 1876—
59. Augusta Selmer, 1878—
60. John Jacob Selmer, Forretningsmand, 1882—
61. Frank Selmer, 1885—1886.
62. Frank Selmer, 1886—1887.
63. Thorleif Selmer, Ingeniør, 1884—
64. Reidar Selmer, Ingeniør, 1886—1917
65. Jens Kristian Selmer, Ingeniør, 1874—
66. Georg Selmer, Skibsfører, 1876—
67. Margrete Selmer, Lektor, 1878—
68. Katharina Selmer, 1880—1881.
69. Peter Hærem Selmer, Dyr læge, 1882—
70. Katharina Selmer, Lærerinde, 1884—
71. Thorvald Nikolai Selmer, Skogbestyrer, 1886—1922.
72. Ingeborg Kathinka Selmer, Bestyrerinde, 1888—
73. Johannes Selmer, Sømand, 1889—
74. Trygve Selmer, Tekniker, 1891—
75. Sigurd Selmer, Landmaaler, 1893—
76. Trine Selmer, Rødekorssøster, 1878—1916.
77. Harald Selmer, 1880—1881.
78. Ingeborg Margrethe Selmer, Bestyrerinde, 1883—
79. Gustav Kristian Selmer, Ingeniør, 1887—
80. Helga Marie Selmer, 1888—
81. Edel Sofie Selmer, 1893—1894.
82. Christian Selmer, Læge, 1889—
83. Michal Marius Selmer, Læge, 1891—
84. Trine Tobine Aamodt Selmer, Rødekors-søster, 1893—
85. Ragnar Selmer, 1884—1884.
86. Tordis Selmer, Sangerinde, 1886—
87. Liv Selmer, 1889—
88. Aagot Gjems Selmer, 1890—
89. Alfred Jørgen Gjems Selmer, Skuespiller, 1893—1919.
90. Rajala Gjems Selmer, 1895—1896.
91. Bergliot Gjems Selmer, 1900—
92. Jørgen Selmer, Prest, 1884—
93. Gabriel Fredrik Ludvig Selmer, Prest, 1886—
94. Johannes Selmer, 1889—1892.
95. Erling Prydz Selmer, 1900—
96. Marie Magdalene Prydz Selmer, 1902—
97. Mildred Hilmar Cecilie Selmer, 1905—
98. Carl George Selmer, 1907—
99. Johan Fredrik Selmer, Entreprenør, 1876—
100. Lorentz Elster Selmer, Tandlæge, 1878—
101. Arne Selmer, Tandlæge, 1880—
102. Julie Catharine Selmer, 1882—
103. Marie Cathrine Selmer, 1884.
104. Marie Henriette Selmer, 1885—1886.
105. Ludvig Flor Selmer, Ingeniør, 1887—
106. Sigurd Selmer, 1889—1901.
107. Ragna Marie Selmer, 1892—
108. Frederikke Kathinka Selmer, 1902—
109. Gudrun Selmer, 1873—
110. Signe Selmer, 1878.
111. Ragnhild Selmer, 1879—
112. Ulf Selmer, Skuespiller, 1885—
113. Erling Selmer, Lærer, 1878—
114. Hildur Selmer, 1879—
115. Dagfin Selmer, Politifuldmgt., 1881—
116. Signe Selmer, Lærerinde, 1882—
117. Ragnhild Selmer, 1884.
118. Margit Selmer, 1886—
119. Ruth Selmer, 1890—
120. Ernst Westerlund Selmer, Docent, 1890—
121. Signy Selmer, 1879—
122. Christian August Selmer, 1880—1881.
123. Carl Frederik Selmer, Bankchef, 1883—
124. Christian August Selmer, Tegnelærer, 1893—
125. Frédéric Vibe Selmer, 1879—
126. Amie Selmer, 1881—1888.
127. Curt Henrik Vibe Selmer, adm. Director, 1887—
128. Johan Henrik Dunker Selmer, Agent, 1889—
129. Sverre Selmer, Kaptein, 1890—
130. Henrik Trygve Selmer, 1893—1909.
131. Alice Margrethe Selmer, 1895—
132. Helene Selmer, 1896—
133. Synnøve Selmer, 1901—
134. Sofie Fredrikke Selmer, 1903.
135. Vighild Sofie Seehuus Selmer, 1904—
136. Thordis Selmer, 1907—
137. Asgerd Helene Dunker Selmer, 1909—
138. Wilhelm Fredrik Selmer, 1912—
139. Aase Marie Selmer, 1917—
140. Elin Margaret Selmer, 1919—
141. Sofie Seehuus Selmer, 1921—

142. Snorre Lützow Selmer, 1923—	147. Johan Albrecht Wibe Selmer, Bank-
143. Brynhild Selmer, 1910—	assistent, 1902—
144. Lilly Selmer, 1895—1910.	148. Reidar Lützow Selmer, 1907—
145. Karl Andreas Selmer, 1897—	149. Harald Richard Selmer, 1898—
146. Trygve Selmer, Kontormand, 1900—	

IX.

1. Cora Geneva Selmer, 1899—	38. Georg Selmer, 1909—
2. Theodor Franklin Selmer, 1900—	39. Johan Henrik Selmer, 1913—
3. Elwin Cornelius Selmer, 1902—	40. Inger Margrethe Selmer, 1916—
4. William Selmer, 1904—	41. Tor Selmer, 1916—1917.
5. Ruth Sodalía Selmer, 1908—	42. Helga Bordoe Selmer, 1918—
6. Andrew Fredrick William Selmer, 1910—	43. Karen Wilhelmine Selmer, 1920—
7. Morgan Luther Gerhardt Selmer, 1911—	44. Gustav Helge Selmer, 1921—
8. Anne-Marie Selmer, 1909—	45. Odd Selmer, 1912—
9. Jens Andreas Selmer 1911—	46. Arne Bordoe Selmer, 1914—
10. Ida Margrethe Selmer, 1913—	47. Helge Gustav Selmer, 1921—
11. Erik Gløersen Selmer, 1916—	48. Jens Rynning Selmer, 1919—
12. Else Marie Selmer, 1913—	49. Thorvald Nicolai Selmer, 1922—
13. Inger Ida Selmer, 1917—	50. Thorvald Selmer, 1913—
14. Alf Carl Selmer, Styrmand, 1891—1918.	51. Laura Margrethe Selmer, 1914—
15. Eivind Maximilian Selmer, Ingeniør, 1894—	52. Hans Johan Selmer, 1919—
16. Kaare Edgard Selmer, 1898—	53. Erna Selmer, 1918—
17. Karl Marius Selmer, 1910—	54. Christian Johan Selmer, 1919—
18. Per Tønning Selmer, 1923—	55. Thora Mygind Selmer, 1919—
19. Laura Johanne Selmer, 1890—	56. Ruth Selmer, 1921—
20. Elmer Kristoffer Selmer, 1895—	57. Eva Selmer, 1918—
21. Louise Margrethe Selmer, 1910—	58. Otto Hjalmar Selmer, 1918—
22. Johan Fredrik Klebo Selmer, 1912—	59. Karoline Johanne Selmer, 1920—
23. Agnes Eveline Selmer, 1916—	60. Ludvig Wilhelm Selmer, 1909—
24. Ragna Pauline Josefine Selmer, 1918—	61. Helga Antonie Selmer, 1914—
25. Johan Rikard Selmer, 1917—	62. Lorentz Elster Selmer, 1915—
26. Robert Wynne Selmer, 1922—	63. Jensine Julie Selmer, 1916—
27. Gjertrud Oline Selmer, 1914—	64. Johan Fredrik Selmer, 1918—
28. Erika Mathilde Selmer, 1901—	65. Jens Petter Selmer, 1918—
29. Henrik Hoyer Selmer, 1903—	66. Karen Elisabeth Selmer, 1917—
30. Isak Wilhelm Fleischer Selmer, 1905—	67. Ingrid Selmer, 1920—
31. Margareta Eveline Elisabeth Selmer, 1908—	68. Ernst Sejersted Selmer, 1920—
32. Curt Per Herman Selmer, 1913—	69. Nicolai Sejersted Selmer, 1921—
33. Eli Juell Selmer, 1916—	70. Per Fredrik Selmer, 1910—
34. Reidar Juell Selmer, 1918—	71. Elsie Sylvia Selmer, 1913—
35. Per Alv Juell Selmer, 1919—	72. Ingrid Elisabeth Selmer, 1916—
36. Mildred Selmer, Pianistinde, 1900—	73. Hans Jørgen Selmer, 1920—
37. Gustav Christian Selmer, stud. juris, 1904—	74. Marie Louise Selmer, 1923—
	75. Trygve Bauck Selmer, 1915—
	76. Elisabeth Selmer, 1917—
	77. Ivar Bauck Selmer, 1922—

X.

1. Carl Eivind Selmer, 1919—

ANHANG.

Christianssund, 28. Febr. Skonnert Lucie, hjemmehørende hersteds og bestemt hertil fra Antwerpen med en Ladning Tagsten og Tøndebaand, er indkommen paa Veiholmen paa Smølen, efterat den udenfor Kysten i Søndags har mistet Stængeriggen. Over Skibet, der gik ud herfra i Septbr. Maaned f. A., har der hvilet en uheldig Skjæbne, idet dets dygtige Fører, Kaptein Selmer (VI 41 Carl Henning Lützow Selmer) som tidligere meddelt (^{8/10} 1884) skylledes overbord, hvorefter Styrmanden, der overtog Kommandoen, afgik ved Døden i Lissabon. Paa Foranstaltning af vedk. Konsul gik en østlandsk Styrmand ombord paa Skibet, hvis Reise er endt paa foranmeldte uheldige Maade. Dampskibet Ganger Rolf gik imorges ud for at faa Fartøiet indbukseret hertil.

(Fra „Aftenposten“, 6. Marts 1885).

Bogtrykker H. J. Selmer, der var Grundlægger af „Lillehammer Tilskuer“, er Thorsdag den 14de ds. efter et kort Sygeleie afgaaet ved Døden i Christiania, over 82 Aar gammel.

Hans Jensen Selmer (VI 11) var ifølge „Lilleh. Tilskr.“ født i Christiania den 24de November 1808 og kom i 1837 op til Lillehammer, hvor han etablerede sig som Bogtrykker og begyndte samtidig i Forening med daværende Løitnant, senere som Kjøbmand afdøde, Ludvig Wiese Udgivelsen af „Oplands-Tidende“. Dette Kompagniskab opløstes dog ved Udgangen af 1840, hvorefter Selmer fortsatte Bladet under Navn af „Lillehammer Tilskuer“ fra Januar 1841 med Sylvester Sylvertsson („Urdsongis“) som Redaktør*).

Selmer var i al sin Gjerning ærlig og trofast, samvittighetsfuld og sandhetskjærlig og vandt derfor ikke ringe Paaskjønnelse hos Medborgere.

Paa Grund af tiltagende Sygelighed solgte Selmer i 1875 sit Bogtrykkeri og „Lillehammer Tilskuer“ til den nuværende Eier og flyttede, da han havde adskillig Slægt i Christiania, til Hovedstaden, hvor han var saa lykkelig nogenlunde snart saavidt at gjenvinde sin Helbred, at han kunde søge og fandt lønnende Arbeide i sit Fag.

*) Efter dette skulde „Lillehammer Tilskuer“ nu udgaa i 51de Aargang; men at det kun er den 48de, kommer deraf, at i Begyndelsen af 50-Aarene stiftedes her et Interessentskab for Udgivelsen af et nyt Blad, kaldet „Kristians Amtstidende“, med daværende Adjunkt ved Lillehammer offentlige Skole, senere afdøde Overlærer Jakob Løkke som Redaktør. Selmer, der som praktisk Mand indsaa Umuligheden af, at to Blade med nogen Fordel kunde udgaa paa et saa lidet Sted, stansede derfor „Tilskueren“ og overtog Trykningen af det nye Blad, som imidlertid holdt sig kun i 3 Aar, hvorefter Selmer atter fortsatte Udgivelsen af „Tilskueren“.

(Fra „Morgenbladet“ for ^{21/1} 1892).

Regimentsliv paa Oplandene.

Ved Oberst Gulowsen.

Søndag den 19de August 1811 havde Kaptein og Landinspektør Selmer, der dengang boede paa Gaarden Skinstad paa Næs — Hedemarken —, Middagsselskab i Anledning af, at hans Svigerfader, Sorenskriver Gløersen, var tilstede i Bygden ved en Aabodsforretning. Indbudne var foruden de andre juridiske Embedsmænd, der ligeledes var tilstede, nemlig Prokuratorerne Meidell og Timmermann, Bygdens Honoratiores: Sogneprest Bull med Familie, Kommerceraad Holter med Frue fra Helgeby paa Næs, Løitnant Hoel og Frue og Halvor Hoel fra Helgeøen. Endvidere en Kjøbmand Dallas fra Christiania, der var paa Besøg i Prestegaarden, samt Kaptein v. Schinstad med Familie og Løitnanterne v. Arøe og v. Lassen, de to sidstnævnte af Søndenfjeldske Dragonregiment*).

Løitnant Carl Lassen var bekjendt som en heftig og fredsforstyrrende Person, hvilket ogsaa fik sit Udtryk ved nærværende Anledning, idet der opkom Uenighed mellem ham, Sorenskriver Gløersen og et Par af de øvrige Gjæster, der endte med en Udfordring fra Lassens Side. Duellen blev imidlertid afværget ved, at Sorenskriveren i Henhold til Duelloven af 1741 nedlagde embedsmæssigt Forbud herimod og indmeldte Sagen til Chefen for Dragonregimentet, Generalmajor Meier**), dengang bosat paa Toten.

Ved Regimentet verserede Sagen et Par Aar og fik først sin Afslutning i 1813, da Lassen endelig bestemte sig til at gjøre en rimelig Undskyldning for sin Optræden, hvilket Gløersen — efter gjentagen Opfordring fra Regimentschefen, som gjerne vilde have Sagen bilagt — havde sat som Betingelse for at frafalde sin Klage.

Sagens Detaljer, saaledes som de fremstilles efter Regimentets Dokumenter, er i flere Henseender karakteristiske for Tidens Kultur og det militære Liv paa Oplandsbyggerne de Par sidste Aar før Adskillelsen fra Danmark. Af de omhandlede Personer var flere i sin Tid meget bekjendte. Sorenskriver Erik Gløersen var dengang Sorenskriver i Nordre Hedemarken, i hvilken Egenskab han boede paa Gaarden Skarpsno paa Ringsaker, hvor han døde 1819. Hans Svigersøn, Kaptein og Landinspektør Jens Andreas Selmer, døde i 1830 som Overtoldbetjent i Christiania. Prokurator Johan Ernst Meidell blev siden Sorenskriver paa Ringerike, hvor han døde 1845. Sogneprest Vincents Stoltenberg Bull havde havt Næs Sognekald siden 1799 og blev forflyttet til Vang 1816, hvor han døde 1836. Prokurator Timmermann døde som saadan i Stange 1816.

Løitnant Lassen blev ikke længe efter denne Historie forsat til et dansk Regiment.

Løitnanterne Arøe og Hoel samt Halvor Hoel var store Eiendomsbesiddere paa Ringsaker og Helgeøen.

Sorenskriveren indmeldte som sagt, at han havde været i Selskab hos sin Svigersøn, Kaptein Selmer, hvor blandt andre ogsaa Løitnant Lassen var buden sammen med Løitnant Arøe med Familie, hos hvem Sidstnævnte havde opholdt sig nogen Tid.

„Jeg anvendte“, siger Sorenskriveren, „efter Sædvane i Selskaber, min medfødte Munterhed til at forøge Selskabets uskyldige Glæde, og deri herskede der fuldstændig Harmoni indtil ud paa Eftermiddagen, da man begyndte at spille Kort ved 3 Borde. Det faldt i min Lod at gjøre Parti med Løitnanterne Arøe, Schinstad og Lassen. Den sidste, hvis fornemste Beskjæftigelse er at spille høit Spil, har jeg ofte og ved adskillige Anledninger venskabelig foreholdt hans i honette Selskaber usømmelige Spillemaade, og ved

*) Af Oplandske Dragonregiment og 4 Kompanier af Akershusske oprettedes Søndenfjeldske Dragonregiment ²⁰/₄ 1811,

**) Knud Andreas v. M. 1811 til 1818.

denne Leilighed maatte jeg igjentage det samme og tilsidst alvorlig, hvorover han ansaa sig fornærmet og overøste mig med Skjældsord og yderst fornærmende Udtalelser. Prokurator Timmermann, som ikke havde noget Spilleparti, nærmede sig Lassen og siger, at han ikke taalte, at jeg som en gammel Embedsmand saaledes skulde blive overfuset af en ung Dreng. Han og Lassen kom derfor i Haandgemæng. Frygtende, at Timmermann skulde lide nogen Overlast for min Skyld, søger jeg at rive Lassen fra ham, hvilket ogsaa lykkedes, men dette havde tilfølge, at Lassen griber mig i Haaret og i Klæder og saaledes tumler med mig, indtil jeg af andre blev løsreven. Siden væltede han sig ind paa og tumlede med Prokurator Meidell og Løitn. Schinstad og udfordrede dem og Timmermann til at slaaes med sig paa Pistoler eller paa hvad Maade de vilde vælge, samt i det Hele viste den mest umiskjendelige Brutalitæt og Ondskab. Alle Selskabets Fruentimmer, som var forsamlede i Værelset, blev forskrækkede over denne langvarige Allarm og Tummel, og Selmer var, saavel som jeg og min Kone, bekymret for sin høist frugtsommelige Hustru, vor Datter, og hendes 4 smaa Børn, som ogsaa var i Værelset. Han nærmede sig derfor Lassen med et af Børnene paa Armen og siger ham, at dersom han ikke vilde være fredelig, havde han en haandfast Karl ved Haanden, der skulde føre ham ud af Værelset, pegende i det samme paa den døvstumme Johannes Schinstad, som har sit Livsophold paa Gaarden Schinstad, og som var bragt ind i Værelset. Herover anser Lassen sig fornærmet og forlader Værelset og reiser fra Stedet ifølge med Arøe.

Dagen efter, den 20de August om Aftenen kom et gaaende Bud med Brev fra Lassen til von Schinstad, Selmer og mig. Af det sidste, som er det groveste og skjændigste, jeg i hele min Levetid har faaet, giver jeg mig herved den Ære at lade følge bekræftet Afskrift. Brevene til von Schinstad og Selmer, hvilke jeg saa og læste, indeholdt Udfordring fra Lassen til at møde ham paa Askeskogen paa Næs for at slaaes med hvilke Vaaben, de vilde vælge. Han nævner som sin Secundant Løitnant von Heramb fra Gaarden Heramb paa Ringsaker.

Ved Udfordringen til Selmer blev jeg og min Kone sat i endnu større Bekymring for vor unge Datter; jeg greb derfor til den Beslutning strax at forbyde baade von Schinstad og von Selmer at møde paa Udfordringen. Til dette Skridt var jeg desuden forbunden, efterdi Forordningen om Dueller af 17de Marts 1741 befaler mig det under Embeds Forbælgelse, ligesom jeg ifølge deraf skulde have Deres Høivelbaarenhed*) underrettet om Udfordringen, hvorfor jeg lige ærbødigst ansøger om, at da Lassens Brev til mig indeholder et Slags Undsigelse, min Person ved Deres Høivelbaarenheds Foranstaltning maatte sættes i Sikkerhed. Mit gode Navn og Rygte og mit moralske Værd kan Lassen ikke ned-sætte, men efter hans Brev kan jeg ikke længer være sikker paa Liv og Lemmer, saalænge han opholder sig i den mig allernaadigst betroede Jurisdiktion.

At Lassens Adfærd paa Gaarden Schinstad har været saadan, som jeg her har opgivet, vil i Tilfælde kunne bevises ved mange Vidner; — at han har vist lignende Brutalitæt i mange andre honette Selskaber og Forsamlinger i den Tid, han har været paa Hedemarken, vil ligeledes være at bevise ved Vidner.

Skreven paa Ringsaker 23de August 1811.

E. Gløersen“.

*) Regimentschefen.

Lassens Brev:

Min Herre!

Den dybe Foragt for Deres graa Person følger disse Linier. Deres Opførsel igaar-aftes i Deres Dem ganske værdige Svidersøns Hus var den skjændigste og mindst at vente af en Mand paa Deres Alder, som bilder sig ind at have Kultur og kjende Verden. Deres graa Haar hindrer mig fra at hevne mig, som De havde fortjent; dog vil jeg give Dem det gode Raad, at i Tilfælde vi skulde mødes oftere, hvilket min gode Genius bevare mig for, og De ikke var omgivet af den Døve, Svidersønnen og Kompagni, da at opføre Dem en Smule mere høvisk. I modsat Fald kunde jeg let forglemme, at De er 60 Aar.

Samsahl, 20de August 1811.

Carl Lassen.

Sagen sees efter denne Indmelding at have været holdt gaaende ved Korrespondance mellem Generalen og Sorenskriveren til medio 1812. Imidlertid havde Lassen tilladt sig at foretage en Reise udenfor Distriktet uden Regimentschefens Tilladelse. Han skriver i den Anledning under 4de April 1812 til denne, at „han brugte Frihed at tilmelde Deres Høivelbaarenhed, at han igjen var returneret til Regimentet fra en Reise, som ikke var tilladelig, men som jeg smigrer mig med Hr. Generalens mig bekjendte Godhed vil undskyldes, da Ungdom og Visdom sjelden er Følgesvende“. — For dette Fravær udenfor Distriktet blev han dikteret 4 Ugers Arrest paa Akershus.

Under 14de Mai 1812 tilskriver Sorenskriveren Generalen fra Skarpsno paa Ringsaker, at da han ved, at Løitnant Lassen er dikteret 4 Ugers Arrest paa Akershus, saa anmoder han om, at der intet maa foretages med ham, før han har udstaaet denne Straf.

„Deres Høivelbaarenhed har anmodet mig i Skrivelse af 4de Oktober f. A. om at tage min Klage tilbage, hvortil jeg svarede, at jeg var villig under de i mit Svar givne Betingelser. Den 30te Januar sidstl., da Lassen var paa Samsahl hos Arøe, tilskrev han mig og ligeledes anmodede mig om at tage min Klage tilbage blot paa denne hans Erklæring, at han ikke havde noget imod mig som Embedsmand og Menneske. Da jeg ikke staar under hans Bedømmelse som Embedsmand og Dommer, har jeg svaret, at jeg ikke med saadan Erklæring kunde være tilfreds eller satisficeret. Nogle Uger efter kommer Hr. v. Arntzen hid til mig i Besøg og gjentager sin Anmodning til mig om at tilgive Lassen, beder mig derfor opsætte mine Tanker, hvorledes jeg vilde, Lassen skulde tilskrive mig, hvilket sker i Form af et Brev fra Lassen til mig, og da jeg overleverede Arntzen dette Koncept, finder han det saa moderat, at han ikke kunde tvivle om, at Lassen antog det; men da han forrige Maaned atter var paa Samsahl nogle Dage og af Arntzen forelægges Konceptet, erklærer han sig uvillig til at tilskrive mig saadant Brev; fordi det efter hans Tykke indeholdt et Slags Afbigt, hvortil han ikke kunde bekvemme sig Efter saadant Forhold af Hr. v. Lassen haaber jeg, at D. H. ikke misbilliger, at jeg vedbliver at søge ham tiltalt og straffet.

Maaske man paa denne Maade kunde des hastigere blive kvit denne Fredsforstyrrelse, som, efter hvad mange fortæller, skal ved adskillige Anledninger have yttret Forundring over, at den norske Armé ikke for den største Del er besat med danske Officerer.

Skarpsno d. 14de Mai 1812.

Gløersen“.

Thingsvidner blev nu optaget ved Forhør paa Gaarden Skjelve paa Næs, hvor var stevnet til Fremmøde Prokurator Timmermann, Kommerceraad Peder Holter (Helgeby), Kjøbmand Georg Dallas og Pastor Bull.

„Prokuratoren havde siddet som Tilskuer ved et af Spillebordene, hvor der spilledes et Spil som man navngav „Boston“, og hørte da Lassen sige til en af de Medspillende, hvoriblandt ogsaa Sorenskriveren, at hvis det Kort, som Løitnanten nævnte, blev kastet til, saa var Sorenskriveren Bet. Vidnet syntes ogsaa at erindre, at det nævnte Kort blev kastet til, saaledes som Løitnanten foregav, og da sagde Sorenskriveren, det var urigtigt at tale saadan i Spillet — lagde Kortene paa Bordet og sagde: „Jeg sætter paa saadan Maade ingen Bet“, hvorpaa Lassen sagde, at ingen skulde forbyde ham at tale i Spillet, — hvorpaa Sorenskriveren vendte sig og sagde, at han ikke vilde spille med Løitnanten, og føiede hertil nogle Ord, som Vidnet ikke erindrede. Lassen reiste sig da af Stolen og sagde til Sorenskriveren, at han var en gammel Gjedebuk, eller at han, nemlig Løitnanten, ikke havde Gjedebukkeskjæg som Sorenskriveren — en af Delene var hans Udtalelse, hvorpaa Sorenskriveren ogsaa bragte nogle Udtalelser, at Lassen talte som en Fjolle eller noget saadant, hvorpaa Lassen greb efter Sorenskriverens Hoved, hvorpaa de blev staaende og disputere sammen i denne Stilling. Imidlertid kom Sorenskriver Gløersens Kone til og vilde mægle mellem dem og bar sig ilde for sin Mand, da Komparenten sprang til for at skille Sorenskriveren fra Løitnanten; derved blev denne mere opbragt, og da vexlede Komparenten nogle Ord med ham, og idet han kom længere ned i Selskabet, kom flere til at tale sammen . . . Vidnet blev da udfordret paa Pistoler, som han imidlertid ansaa som Spøg“ . . .

Kjøbmand Dallas stod noget fra, henne i Gjesteværelset, og saa, „at en sort Kalot, som Sorenskriveren havde paa Hovedet, var afkastet, og hørte, at Lassen kaldte ham en gammel Gjedebuk, hvortil Sorenskriveren svarede: „De opfører Dem som en „Labs“.“

Pastor Bull meddelte skriftlig, „at han havde været i Selskab hos Hr. Kaptein og Landinspektør Selmer med Familie paa Schinstad . . .

Han maatte tilstaa, at Løitnantens Opførsel mod Sorenskriveren som en gammel agtværdig og anseet Embedsmand forekom ham meget uanstændig og fornærmende“.

Fru Selmer*) oplyste ved nyt Thingsvidne 21de Dec. 1812, „at hun havde seet, at Løitnanten greb hendes Fader i Haaret og tumlede med ham en Stund — og siden tumlede han vexelvis med daværende Løitnant, nu Kaptein, v. Schinstad og Prokuratorerne Meidell og Timmermann, indtil han bekvemmede sig til at forlade Selskabet — efterat min Mand havde sagt ham, at dersom han ikke vilde være rolig, saa havde han en haandfast Karl ved Haanden, som skulde føre ham ud —“.

Fru Anna Bull oplyste under samme Datum som sidstnævnte, at hun intet havde hørt; iligemaade hendes Datter Margrete Bull.

Thingsvidne blev derpaa optaget paa Hadeland for at faa Prokurator Meidells Forklaring.

„Efterat Middagsmaaltidet, Kaffe og Thedrikken var forbi, blev Selskabet anbuden Spillepartier“.

Han hørte Lassen meget hidsig kalde Gløersen en gammel Nar og en Gedebruk. Ved det herved fremkomne Ordskjænderi sagde Gløersen til ham, at han opførte sig som en saakaldt Labs.

*) Magdalene Marie S. f. Gløersen.

Vidnet havde hørt fortælle, at Løitnanten skulde været paa Vei til at give Pastor Bull en Ørefig, men ved ikke, om det er sandt eller ikke. Han hørte videre, „at han udsagde Bitterheder baade mod Løitnant Hoel og Løitnant Arøe, fordi de ikke toge hans Parti, men det kunde ikke disse vide, da de ikke vare saa nær“.

Efter disse Vidneforhør — og da Løitnanten ikke vilde gjøre Undskyldning, som tidligere nævnt, blev der afholdt Stabskrigsforhør paa Fangbjerget i Ringsaker den 29de Decbr. 1812 og 29de Januar 1813, efter hvilke der blev berammet Krigsret paa Gaarden Alfstad paa Toten Mandag den 8de Marts 1813.

Imidlertid maa Løitnanten endelig have bekvemmet sig til at fremsende en passende Undskyldning; thi 7de Marts, Dagen før Krigsrettens Afholdelse, skriver Sorenskriveren til ham, som følger:

„Ligesom jeg aldrig har kunnet bekvemme mig til at forlange Afbigt af nogen, som endog i høieste Grad har fornærmet mig, thi dette er en Ydmygelse, som det ene Menneske ikke bør fordre af det andet, saa erklærer jeg herved, at Brevet af Gaars Dato, som min Herre har bæret mig med, og hvori De tilstaar, at De i Overilelse har fornærmet mig, er mig fyldestgjørende, i hvis Følge jeg paa Deres Anmodning tilbagekalder en af mig til vedkommende Regiment indgiven Klage og Anmeldelse, saa at det vil bero paa Regimentet alene, om den imod dem i Anledning deraf ordinerede Action kan bortfalde.

Gløersen“.

10. Juni 1808.

Prestebakke

er Navnet paa den endelige Seier i en seirrig Krig mod en overtallig Fiende.

Efter de heldige Affærer paa den nordlige Del af Krigsskuepladsen stod Landet i Juni Maanedes Begyndelse forøvrigt frit for Fiender.

Kun en Del af Fiendens venstre Fløi stod endnu paa norsk Grund.

Denne Fløi havde under hele Feiden saa at sige ligget uvirksom og kun indskrænket sig til at befæste de Punkter, som den ved Krigens Frembrud havde besat.

Dels skyldtes denne Uvirksomhed slet ledet Intendantur, dels Lederen General Vegesacks Sygdom og Jalousi ligeoverfor Armfeldt, dels vel den Respekt, som der stod af Fredrikstens berømte Fæstning, hvilken vel gjorde Angriberne forsigtige. Man vilde vel først opstive Troppernes moralske Mod ved Seiervindinger andetsteds, før man gik til en af Krigens vanskeligste Opgaver.

Brigaden Holst, der oprindeligt, som den norske Armés yderste høire Fløi, stod ved Idefjorden, var ogsaa, idet vor Overgeneral Prins Christian August indsaa den sterke Stilling, vi her indtog, lidt efter lidt flyttet nordover for at fylde de Huller, der opstod i Bevogtningslinjen derved, at man havde maattet forskyve Styrken saa langt nord som omkring Kongsvinger, hvor Svenskerne syntes at være heldigst i sit Angreb.

Forsvaret af Fredrikshald med Fæstning og Omegn var derfor, naar en Bataljon af søndenfjeldske Regiment og endel Landeværn og Depottropper undtages, overladt til dette Grænsedistrikts egen Befolkning.

Fredrikshalds Borgere havde dannet et frivilligt Korps, som under Navnet Christian Augusts Jægere stod under Kaptein Mamens Kommando.

Arbeidere ved Tistedalens Sagbrug var organiserede til et Korps, kommanderet af Kjøbmand Johan Christian (Sttv. V 18) Selmer og Overtoldbetjent Hans Stang, og

endelig havde man ved Hjælp af de mange Sjøfolk, som fordi Krigen med England gjorde Skibsfarten umulig, kunnet bemane en liden Flotille af Baade og Pramme.

Hele Styrken stod under Oberstløjtnant Juuls Kommando og gennem ham direkte under Overgeneralen.

Denne havde givet hele sin Armé Ordre til at skride til et samlet Angreb paa Fienden den 10de Juni for at drive ham over Grænsen.

For den øvrige Del av Krigsskuepladsens Vedkommende var dette som sagt gjort overflødig ved Svenskernes Afmarsch; kun for vor sydligste Fløis Vedkommende førte Generalsordren til Kamp.

Her stod nemlig endnu i sterke Stillinger om Ende og Gaarden Berby ved Bunden af Idefjorden og om Veikrydset Prestebakke, nær Enningdalens Kirke og Ørsjøen 1400 Mand svenske Tropper af Skaraborgs og Elfsborgs Regimenter. Oberstløjtnant Baron Knorring førte Kommandoen ved Prestebakke. Den senere saa bekjendte Major Georg Adellersparre havde just overtaget Kommandoen ved Ende og Berby.

Oberstløjtnant Juul havde lagt Planen for sit Angreb saaledes:

Løjtnant Magnussen skulde med Flotillen gaa op Idefjorden og engagere de ved Ende og Berby staaende Fiender, medens Prestebakke, Fiendens Hovedstilling, skulde angribes dels i høire Flanke og Ryg af en Afdeling under Løjtnant Tambs, som skulde udføre dette ved en omgaaende Bevægelse rundt Ørsjøens Øststrand, dels ved et direkte Frontangreb, udført af Kaptein Arild Huitfeldt.

Da Oberstløjtnant Juul selv var syg, blev det Arild Huitfeldt, som kom til at lede Træfningen og vinde Seiren.

Under Fremmarschen om Morgenens kom man forbi en Husmandsplads, hvor der just turedes Bryllup. Den norske Troppeafdelings Chef, Løjtnant Birch, bad om en Veiviser, og Brudgommen tilbød sig som den bedst kjendte at vise Veien.

Han greb sin Rifle ned fra Væggen og fulgte Tropperne den hele Dag.

Da alt var klart til Angreb, blev han opfordret til at vende tilbage til sin Brud; men den kjække Kar vilde intet høre derom. Han var vel ogsaa Nordmand? Han skulde vel ogsaa faa gjøre sin Pligt fuldt ud, og saa deltog han da i Slaget og fandt Heltedøden.

Wilhelm Tell og Arnold Winkelried er Sagnfigurer. Brudgommen fra Prestebakke er en historisk Person.

Ære være hans Minde!

De Norskes Seier blev fuldstændig.

*} Han har aldrig eksisteret.
Han ogsaa er en sagnfigur.*

Overanføreren Baron Knorring og 20 andre Officerer blev fangne med 334 Mand, medens omkring 100 faldne og saarede Svensker bedækkede Valpladsen.

Vort hele Tab var foruden omtalte Brudgom kun 2 Officerer og 3 Soldater samt 6 Saarede.

En vakrere Seier er ikke vunden af Nordmænd end denne. Og i Modsætning til ved Trangen, kjæmpede vi ved Prestebakke mod stor Overmagt.

Hvad der desuden udmerker Prestebakkebedriften er, at den vandtes væsentlig af frivillige Folk under Ledelse af ganske unge Officerer, og at Kampen var afgjørende for hele Krigen.

Den Bautasten, som idag reises dernede, kommer til at staa der med rette.

V. 32.

Dødsfald.

Efter længere Tids Sygdom døde i Onsdags Aftes den tidligere Overlæge ved Sinds- sygeanstalten i Aarhus, etatsraad Harald Selmer, 65 Aar gammel. Saalænge den Af- døde stod i sin fulde Manddomskraft, var han en af vort Fædrelands kyndigste, nidkjæreste og mest ansete Sindssygelæger, og ikke blot den Anstalt, som blev til under hans Til- syn, og ved hvilken han i en lang Aarrække virkede, men Sindssygevæsenet i det Hele skyldte ham overordentlig Meget. Han var født 1814 i Vejle, blev Student 1831 og medicinsk Kandidat 1838. Psykiatrien blev snart et Fag, som han i særlig Grad viede sin Interesse og sine Kræfter, og efterat han i 1841 havde udgivet sit første Skrift om „Psykiatriens Tilstand i Danmark, med særligt Hensyn til St. Hans Hospital paa Bidstrup- gaard“, fulgte efter det forskjellige andre Afhandlinger om lignende Æmne, deriblandt et af „Filiatrien“ kronet Prisskrift, „Almindelige Grundsætninger for Daarevæsenets Indret- ning“. I 1847 overtog han Redaktionen af „Biblothek for Læger“, som han beholdt til 1852, og i hvilket han selv skrev ikke faa Afhandlinger, tildels ogsaa om psykiatriske Forhold, og samme Aar udnævntes han til lægekyndigt Medlem af den Kommission, der skulde udse en Byggeplads for en Helbredelsesanstalt for Sindssyge i Nørrejylland; da Valget af Byggepladsen var truffet, udarbejdede han Programmet for Anstaltens Opførelse, og som lægekyndigt Medlem af Bygningskommissionen øvede han en uafbrudt Ind- flydelse paa Anstaltens Indretning i alle Enkeltheder, medens han tillige fra 1851—53 var Medlem af Komiteen for St. Hans Hospitals Reorganisation. Han var selvskreven som Overlæge for den nye Anstalt, og i 1852 indviede han dens velsignelsesrige Virk- somhed, som han vedblev at lede, indtil nedbrudt Helbred nødte ham til at overgive til andre Hænder Fortsættelsen af en Gjerning, som han havde ofret al sin humane Energi. Den Maade, hvorpaa han røgtede sit smukke, om end møjsommelige og vanskelige Hverv, skaffede ham Alles Anerkjendelse, og ligesom han hædredes af Kongen med Ud- nævnelse til Professor, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd, saaledes viste Regerin- gen og Folkerepræsentationen ham, efterat han havde trukket sig tilbage til Privatlivet, deres Paaskjønnelse ved Bevilling af en extraordinær Forhøjelse af den ham tilkommende Pension. Af hans Skrifter bør foruden dem, der vedrørte Psykiatrien, endnu nævnes „Den danske Lægestand“, en Fortegnelse over levende og afdøde Læger med personal- historiske Notitser, der er udkommen i flere Udgaver.

(Fra Dagens Nyheder).

VI. 47.

Afsløring af et Mindesmærke.

Paa Frederiksberg Kirkegaard afsløredes igaar Formiddags Kl. 2 det Mindesmærke for Karantænelæge J. H. Selmer, som Afholdsforbundet med Støtte af forskjellige andre Afholdsforeninger har reist over den første Chef for I. O. G. T. i Danmark.

Om Graven havde samlet sig en stor Mængde Mennesker, over hvis Hoveder de mange brogede Bannere, med hvilke Afholdsforeningerne vare mødte frem, lyste i den klare Foraarssol. Man læste her med gyldne Bogstaver: Nørrebroes Afholdsloge, Social- demokratisk Afholdsloge, Christianshavns Afholdsloge, Danmarks Storloge af I. O. G. T., Afholdssamfundet, Danmarks Stortempel af Templarordenen, „Reform“, Logen Øresund osv.

Paa Afholdsforbundets Vegne bød Kommunalærer Thomsen Velkommen og bad Forsamlingen synge den første af de til denne Leilighed trykte Sange, som et Musik- korps blæste Melodien til.

Sagfører Skovbye holdt derefter Talen ved Monumentets Afsløring.

— I Begyndelsen kneb det for Afholdssagen her hjemme. De Fornemme og Rige spottede os eller trak medlidende paa Skuldrene af vore Bestræbelser, og de Fattige nærede Mistillid til os, fordi de troede, vi vare komne for at tage Glæden fra dem. Vi maa da hædre dem, der toge det første Stød af — dem, der bragte Sagen frem ved deres ihærdige og selvopofrende Arbeide.

Den mest fremtrædende mellem disse var Karantænelæge Selmer, den første Chef for I. O. G. T. i Danmark, den Mand, for hvem vi her have reist et beskedent Mindesmærke.

Ham var det, der indførte den Organisation, som endnu samler os og hans fremragende Energi var Storlogen til uvurderlig Nytte.

Det Mindesmærke vi have reist, svarer ingenlunde til hans Fortjeneste af Sagen. Da maatte det have raget høit mod Himlen. Men det svarer i sin Beskedenhed til hans bramfri Virken. Og det behøves vel heller ikke mere straalende, al den Stund hans Gerning har sat ham et uforgængeligt Minde i alle Afholdsfolks Hjerter.

Efter at have afsløret Monumentet, der er udført i Granit og bærer Indskriften:

„Johan Henrik Selmer,

R. af D.

22. November 1847 † 17. November 1893.

Den første Chef for I. O. G. T. i Danmark.

Reist af Taknemmelige Danske Afholdsfolk“

overgav han den til Dr. Selmers Familie, der overværede Høitideligheten.

(Fra Dagens Nyheder ¹⁴/₃ 1896).

Lidt om Drammen for 50 Aar siden.

Av Sørenskriver Rolfsen.

VIII.

— Sidste Artikel. —

Den høie, ranke Mand, som gaar der, er Drammens Formandskabs Ordfører ved denne Tid, Prokurator John Collett Falsen. Officielt førte han Titelen Prokurator, da han, før Sagførerloven udkom, var udnævnt til Prokurator i Grimstad. Efter Prokurator Midelfarts Befordring beholdt han Afsked som Prokurator og Beskikkelse som Sagfører i Buskerud, med Bopæl i Drammen. Han kom derned i det Tilfælde at „have været Embedsmand“ og blev uden at erhverve Gaard stemmeberettiget og valgbar. Han kom snart ind i Formandskabet som selvskrevet Ordføreremne og blev inden faa Aar Storthingsmand fra Drammen. Han havde et distingveret, nobelt Ydre og var ogsaa Dygtigheden og Nobelheden selv, en fin og behagelig Mand, skjønt vittig Ironiker. Han fik snart udmærket Praxis som Sagfører og nød stor Tillid. Ved at se ham færdes paa Thingene maatte jeg sande Rigtigheden af en Ytring af Sørenskriveren paa Eker: Han er for god for denne Stilling. Jeg husker, at han en Dag mødte en ung Kollega i Retten ved Ekers Thing, der tilførte Protokollen: for Citanten mødte Stiftsoverretssagfører N. N.; Falsen tilførte derpaa: For Indstevnte mødte Underretssagfører Falsen, ganske tørt, men med stor Virkning. Stiftsoverretssagføreren fortalte siden, at han havde følt sig meget flau ved denne Leilighed.

Ved Siden af Falsen kan man ikke undgaa at nævne hans Ven og Kollega C. A.

Selmer, der samtidigt blev Sagfører i Drammen og snart erhvervede sig en endnu større og navnlig mere indbringende Praxis end Falsens. Der er tidligere i disse Optegnelser talt om den uheldige Maade, hvorpaa Drammens Handelsstand optraadte ligeoverfor Pengekrisen i Hamburg i 1857. En fremtrædende og saare fortjenstfuld Andel i det gode Resultat tilkom Falsen og Selmer, hvorfor Sagen her kortelig skal nævnes.

Da i Høsten 1857 mange og tidligere anseede Bankierhuse i Hamburg, der havde Forretninger paa Norge, stansede eller truedes med Stansning, resulterede heraf, at norske Tratter paa Hamburg kom tilbage med Protest, hvilket atter medførte Uro og Vanskeligheder her hjemme. I Drammen var en hel Del Kjøbmænd indviklede med Hamburgerhusene og stod nu i Forlegenhed, da Pengelaan ligesaalidt var at opdrive, som der var Udsigt til at faa de hjemsendte Tratter optagne andetsteds, skjønt de norske Trassenter gennemgaaende var solvente, iallefald de i Drammen. I et talrigt Møde paa Drammens Børs i December 1857 valgtes en Komite af 10 Medlemmer til at træffe de fornødne Foranstaltninger i denne Anledning. Denne Komite indbød til Stiftelse af en midlertidig Laaneindretning, grundet paa Depositum af Værdipapirer eller ædle Metaller. Indbydelsen dateredes 12te December og medførte paa Stedet en betydelig Tegning. Allerede to Dage efter kunde Komiteen henvende sig til den norske Regjerings Udsendinge for Optagelse af et Statslaan i Anledning af Krisen, D'Hrr. Advokat Homann og Fabrikeier Halvor Schou, som da opholdt sig i Hamburg, med Underretning om, at der var tegnet 150,000 Spd. efter Indbydelsen, og med Forespørgsel om et saadant Beløb kunde erholdes i Udlandet paa 6, 12 og 18 Maaneder. Fra Kommissærerne indløb Svar, at dette var umuligt for Tiden. Det var kun efter megen Møie og efter langvarige Underhandlinger, heder det, at de saa sig istand til at skaffe Staten et Laan (paa 1 Million Spd.) paa nogenlunde rimelige Vilkaar. Komiteen stiftede da en Garantiforening, hvori alle Medlemmer tegnede sig ansvarlige for bestemte Beløb, belagte med Sikkerhed. I det Hele blev der i kort Tid tegnet 193,000 — et hundrede og tre og niti tusende — Spd., altsaa henved 800,000 Kr., og vel at mærke belagt med ubetinget Sikkerhed. Garantiforeningens Bestyrelse bestod af Falsen, E. Børresen, J. Lærum, S. Capjon og C. Collett, der havde en dobbelt Funktion, først at godkjennde de af Garanterne stillede Sikkerheder og Valutaer, dernæst, hvad der var vanskeligere, at bedømme de nødlidende Firmaers Status, og bestemme, om og for hvilke Beløb Garanti af Foreningen kunde gives dem. Falsen var Formand i Garantiforeningens Bestyrelse. I Begyndelsen indskrænkede denne sig til at meddele Garanti for visse Beløb, men senere, da Statslaanet var optaget, og først 60,000, senere yderligere 30,000 Spd. deraf var stillet til Disposition for Drammens Distrikt, ved direkte Udlaan, med Henstand for Tilbagebetaling i 18 Maaneder. At Falsen herunder havde et betydeligt Arbeide, siger sig selv. Men Selmers Bidrag var heller ikke lidet. Han tog, som man siger, Tyren ved Hornene og reiste i December 1857 i Følge med en indsigtfuld og udenfor Vanskelighederne staaende Mand i Drammen, Grosserer J. A. Juel, til Hamburg, hvor de konfererede med Statslaanets Kommissærer og Bankier Andresen som Repræsentant for Norges Bank. Disse indrykkede i Børsenhalle en Erklæring om Forholdene i Norge, der virkede beroligende paa Børsen i Hamburg. Tilstanden her skildredes i Udsendingernes Breve som yderst trykket. Som Bevis paa Tilstandens Alvor fortaltes det at en Tratte af Donner paa Norges Bank en Dag ikke kunde honoreres. Ved en Samling hos Bankierhuset Schröder & Eife i Hamburg, hvor Husene Warnecke, Sifweking, Busse & Halske, Barbech & Wall, Lorent am Emde og Jacobi & Sohn var repræsenterede, oplystes, at alene disse 7 Huse havde Engagement i Norge af 6½ Million Bankomark. Imidlertid opnaaede vore norske Udsendinge strax den væsentlige Indrømmelse, at alle nødlidende Papirer skulde sendes til én Bank i Norge, nemlig den da ny

oprettede norske Kreditbank, hvis Direktion var N. A. Andresen, O. J. Broch og Thv. Meyer, hvorved ialfald en lempelig Inddrivelse stilledes i Udsigt.

Foruden at Garantiforeningen ved Hjælp af Statslaanet erholdt kontante Midler til at beskytte de nødlidende Vexler, begyndte efterhaanden Konjunkturerne at bedres og Pengemarkedet at lettes. Resultatet blev da det glædelige, at Garantiforeningen i Drammen allerede efter halvandet Aars Forløb, nemlig i September 1859 ekstraderede Garantisterne deres Forskrivelser og dertil hørende Værdipapirer, endog med Tilbagebetaling af Garantisternes Udlæg til Thinglæsning og Aflæsning af de udfærdigede Pantedokumenter. For Garantisterne var altsaa intet Tab opstaaet. Jeg kan heller ikke erindre, at i denne Tid noget Firma i Drammen stansede eller hjemsøgte med Retsforfølgning, skjønt vistnok enkelte fik et føleligt Knæk ved denne Begivenhed.

Man skulde have troet, at Administrationen af denne Sag med de betydelige Garantimidler og med de to Mænds Reise til Hamburg, samt den enes til Holland, maatte have draget betydelige Udgifter med sig. Men heller ikke dette blev Tilfældet. Garantiforeningen beregnede sig 2 pCt. i Endossementsgebyr af Laantagerne, og derved bestredes alle Udgifter. Gebyrerne beløb sig til omtrent 800 Spd. De to Udsendinges Reiseudgifter udgjorde 430 Spd., Thinglæsning og Aflæsning omtrent 200 Spd., og Resten medgik til Avertissementer, Sekretær og Bud. I Bestyrelsens sidste Møde indeholdt Protokollen den Meddelelse, undertegnet af Erik Børresen, John Lærum, Søren Capjon og Christ Collett, at „Dr Hrr. Prokuratorerne Falsen og Selmer ikke vilde modtage noget Honorar for deres mange og besværlige Forretninger“ for Foreningen.

Falsen og Selmer var gode Venner med en mærkelig Lighed i deres Livsbanes ydre Forhold. Jevnaldrende Universitetskamerater og samtidige Kandidater ansattes de først som edsvorne Fuldmægtige, hver hos en Sorenskriver paa Hedemarken, blev Svigersønner hver af sin Sorenskriver, derpaa først Falsen og derefter Selmer Fuldmægtig hos Prokurator Midelfart i dennes store Sagførerbedrift i Drammen, derefter begge Sagførere her samtidigt, og efter 10—12 Aars betydelige Praxis udnævnte til høie og betydelige Embeder, Falsen til Amtmand i nordre Bergenhus og Selmer til det da forenede Drammens Byfoged- og Magistratsembede. Efter begge at have været Storthingsmænd, gik de ind i Kongens Raad.

Falsen døde pludselig af Hjerteslag i 1879, 63 Aar gammel, og slap for at opleve Regjeringens kritiske Aar efter 1880, medens Selmer maatte gennemgaa Rigsrettens Skjærsild og Dom. Han døde som Generalauditor i Christiania i 1889.

Begge Mænds Minde lever høit agtet og æret i taknemmelig og varig Erindring hos Drammens Indvaanere.

(Fra „Morgenbladet“).

Hs. Maj. Kongens Tilkjendegivende i Anledning af Rigsretsdommen over Statsminister Selmer.

I Anledning af den af Rigsretten den 27de Februar 1884 afsagte og den 1ste Marts næstefter overbragte Dom i Sagen mod Statsminister Selmer har det under 11te d. Md. naadigst behaget Hans Majestæt at tilkjendegive og befale som følger:

„Hvad mine Forgjængere paa Kongeriget Norges Throne have udtalt efter Rigsretsdommene i 1827 og 1845, gjentager jeg her paa det bestemteste.

Ingen Rigsretsdom kan af mig erkjendes som afgjørende Grundlovsfortolkning eller at medføre for mig eller nogen af mine Efterkommere i ringeste Maade bindende Præcedens.

Jeg erklærer altsaa, at jeg ikke ved den nu afsagte Rigsretsdom vil anse mig i noget Punkt eller i nogen Henseende indskrænket i min Beføielse til fremtiden som hidtil at styre Riget med al den Myndighed, som efter Grundloven rettelig tilkommer Kongen.

Angaaende det i Dommens 1ste Punkt omhandlede vigtige Anliggende anser jeg det særligt nødvendigt at udtale, at den afsagte Rigsretsdom ikke kan ophæve eller omgjøre den hidtil anerkjendte konstitutionelle Ordning, hvorefter ikke nogen Forandring i Grundloven kan blive gjældende uden Kongens Bifald.

Ved min Thronbestigelse har jeg besvoret Forfatningen, saaledes som den ved en mangeaarig Praxis var bleven forstaaet og ved de kyndigste Mænds saavel som ved selve Storthingets Udtalelser var forklaret og bekræftet. Men jeg har ikke lovet og er ved min Ed hindret fra at love ubetinget Tilslutning til enhver Forandring af Rigets Grundlov, som en Storthingsmajoritet maatte beslutte. Dette vilde være intet mindre end at opgive den statsretslige Stilling, som ved Forfatningen er tillagt Kongemagten, og som derfor Norges Konge er kaldet til at opretholde og værges.

De Forpligtelser, der paahvile Unionskongen, fordre derhos med bydende Nødvendighed, at jeg i Et og Alt hævder den Statsmagts Stilling, der alene kan betrygge den mellem Rigerne bestaaende Forening. En saadan Opgave er ved Grundlov og Rigsakt tillagt Unionskongen og maa efter Tingenes indre Nødvendighed være ham tilsikret.

Begge Riger ere ligeberettigede Medlemmer i den ved fælles fri Villie og i lovlig Form sluttede Union, men begge Folk ere ogsaa bundne ved denne Union, og Kongen som deres fælles Repræsentant har ikke blot Retten, men ogsaa Pligten til at vaage over, at denne Overenskomst nøie holdes. Jeg tilbageviser derfor paa det bestemteste ethvert ensidigt Angreb paa nogen af Garantierne for Unionens Bestaaen, og en af de vigtigste Garantier ligger i Kongens ubetingede Sanktionsret ved Grundlovsforandringer i det ene som i det andet Rige.

Paa Lydighed under Loven, paa Agtelse for Ret og Retfærdighed og for Statsforfatningen, saaledes som den er bleven fastsat og i Tiderne anvendt og forstaaet, maa ethvert Samfund bygges. Denne store Grundsætning kan ikke krænkes uden de alvorligste Følger for Folkets Hæder og Velfærd.

At give Indholdet af en Dom, som den, der er overgaaet Statsminister Selmer, min Tilslutning, vilde være at gjøre mig og det norske Folk medansvarlige i den og dens Følger for Landet og Foreningen.

Det er vitterligt, at der er grebet ind i Rettergangens Anordning og Domstolens Sammensætning paa en Maade, som strider mod Grundsætningerne for en upartisk Retspleie.

Dyb er min Sorg over, at en saadan Retsforfølgning og Dom har kunnet forekomme i vort Land.

Jeg finder dog under de Forhold, som foreligge, at maatte opfatte min Pligt saaledes, at jeg handler ret, og at jeg bedst beforder Fædrelandets Vel ved at lade Statsminister Selmer træde tilbage.

Han har derhos selv i Underdanighed tilkjendegivet Ønsket om at udtræde af Raadet. Jeg bestemmer altsaa:

Statsminister Christian August Selmer fratræder sit Embede.

Jeg bevidner den fratrædende min naadige og varme Anerkjendelse for hans lange Embedsvirksomhed og troe Tjeneste mod Riget og mig“.

Et mørkt Minde.

Det er idag 25 Aar,

siden Rigsrettens Dom faldt over Statsminister Selmer. Det er et saa mørkt og uhyggeligt Minde i vor politiske Historie, at vi ikke finder Grund til at dvæle nærmere derved. Det er vor bestemte Opfatning, at Venstre ved Rigsretssagen besudlede vort politiske Liv, og det bedste, som kunde ske, var, at man overgav Sagen til Historien.

Foranledningen til Rigsretssagen var som bekjendt, at Ministeriet Selmer havde tilraadet Kongen 1. ikke at sanktionere Beslutningen om Statsraaders Adgang til Storthinget, — 2. ikke at fuldbyrde Beslutningen om Bevilgningen til Folkevæbningssamlagene og Centralforeningen for Udbredelse af Legemsøvelser og Vaabenbrug, — 3. delvis at tage til Følge Storthingets Beslutning ang. Lønningsregulativ for Omordning af en Centralstyrelse for Jernbanerne.

Den 23. April 1883 besluttede Odelstinget med 53 mod 32 St. Ministeriet Selmer sat under Tiltale. Debatten herom havde varet fra 6. April. Der valgtes en Aktionskomité, bestaaende af Steen, Johan Sverdrup, S. Nielsen, Haugland og H. E. Berner. Aktorer blev Høiesteretsadvokat (senere Lagmand) W. S. Dahl, Overretssagførerne H. Bentsen og (nu Stiftamtmand) Blehr. Af disse sidste kom dog alene W. S. Dahl og Blehr til at optræde for Rigsretsskranken, idet H. Bentsen ved Sygdom blev forhindret.

Man behandlede Sagen mod de 11 Ministre hver for sig. Den 18. Februar 1884 afsluttedes Proceduren mod Statsminister Selmer; Voteringen begyndte den 22. og afsluttedes den 27. Februar. Selmer dømtes til at have sit Embede forbrudt. Den samme Dom rammede Statsminister Kierulf, Statsraaderne Nils Vogt, Jens Holmboe, Helliesen, Chr. Jensen, A. F. Munthe og O. A. Bachke. Statsraaderne J. L. Johansen, C. H. Schweigaard og Nils Hertzberg ilagdes hver en Bod paa 8000 Kr. Alle tilpligtedes desuden at deltage i Sagsomkostningerne.

Vi skal indskrænke os til disse korte Meddelelser og afholde os fra nogen yderligere Dom over, hvad der passerede hine Aar, da Spændingen og Ophidselsen var saa sterk, som den aldrig har været i norsk Politik. Vi skal heller ikke fortabe os i Mindet om, hvorledes Rigsretten lavedes, hvorledes Venstre skjød alle Hensyn tilside for at naa sit Maal.

Og Betegnelsen en Folkesynd staar den Dag idag lige urokket.

(„Ørebladet“, Lørdag 27. Februar 1909).

80 Aar.

Direktør J. A. Selmer

ved Rotvold Sindssygeasyl pr. Trondhjem fylder imorgen 80 Aar. Selmer er født i Bakke Prestegjeld paa Lister, hvor hans Fader dengang var Prest. Senere forflyttedes hans Far til Vaage i Gudbrandsdalen, hvor han var Prest i over 40 Aar. Direktør Selmer er af de Mænd i vort Land, som har gjort sig mest fortjent af Sindssygevæsenet. Allerede kort efter at have underkastet sig medicinsk Embedsexamen i 1859 drog han udenlands for at studere Sindssygdommenes Pleie. Fra 1864 til 1870 var han Læge ved Nordre Trondhjems Amtssygehus i Overhalden, men gik saa atter tilbage til Sindssygevæsenet, idet han de paafølgende to Aar fungerede som Reservelæge ved Gaustad. Fra 1872 til 1875 var han Distriktslæge i Søndre Valdres, men udnævntes saa til Direktør ved Rot-

vold Sindssygeasyl, hvilken Stilling han nu har indehavt i 37 Aar. Direktør Selmer, som har søgt Afsked fra April dette Aar, nyder megen Anseelse som Sindssygelæge og har paa sit Omraade stor Autoritet. Personlig er Direktør Selmer den personificerede Elskværdighed.

Den store Vennekreds, som han og hans Hustru, f. Thams — der ogsaa har Fødselsdag idag, idet hun fylder 62 Aar —, har vundet, vil idag erindre Hædersparret med Høiagtelse.

(„Aftenposten“, 25de Januar 1912).

Nekrolog

i Norsk Magazin for Lægevidenskaben — nr. 10, 1916.

Direktør J. A. Selmer.

Jens Andreas Selmer var født 26. januar 1832 paa Lister, blev medicinsk kandidat 1859, nedsatte sig samme aar som privatlæge i Trøgstad, foretok derefter en længere studiereise til utlandet, var 6 aar læge ved Overhallens sykehus, 3 aar reservelæge ved Gaustad, 3 aar distriktslæge i Valdres og blev 25. november 1875 direktør ved Rotvold asyl, hvor han blev, til han vaaren 1912 tok avsked. Han døde 25. august 1916 av tumor (cancer) intestini.

Saa enkelt tegner sig de ytre linjer for et langt liv, som litet tildrog sig offentlighetens opmerksomhet. Direktør Selmer var en stilfarende mand, som hadde en sterk sky for aa stikke sig frem. Han blev 1892 R., senere K. av St. Olaf, hadde ogsaa kroningsmedaljen, men jeg tror ikke, han nogengang bar disse udmerkelsestegn, som faa kunde mottat med større ret. For i det stille hadde han i mere end en menneskealder utført et selvforglemmende og utaknemlig arbeide med en plikttroskap, som ikke kjendte grænser.

En beskedenhet som hans blir let feil bedømt — og hans blev det vel iblandt av dem, som ikke kjendte ham. Men vi, som fik arbeide under ham i en aarrække, vi lærte at forstaa og sette riktig pris paa ham. Vi fik se, at hvor meget end denne tause og tilknappe mand gik av veien for hurtige avgjørelser og skarp justis, saa fik han dog altid igjennem det, han vilde, og en lempelig irettesættelse fra ham bet mere end tordentaler andre steder. For alle de, som arbeidet under ham, følte, at paatalte han noget, saa var det med fuld grund.

Rotvold asyl blev ikke noget arnested for videnskabelig forskning. I det stykke var direktør Selmer ikke nogen rettænkende mand — mot sig selv. Hans grundige utdannelse, hans rike erfaring, som underbyggedes av en uavladelig vel vedlikeholdt læsning, og hans store menneskekundskap berettiget ham til at tale med. Det forstod vi bedst, som under det daglige samarbeide med ham fik øinene aapnet for hans selvstændige og fordomsfri syn paa mange av de spørsmaal, som endnu staar uløst i vor videnskap. Han kunde ha ydet vegtige bidrag til deres løsning, om ikke en urimelig selvundervurdering hadde hemmet ham. Desværre. Men hvis direktør Selmer saaledes unddrog sig en plikt, han ikke følte som en saadan, saa unddrog han sig sandelig ikke den plikt, som hans sindssykelægegjerning paala ham og som for ham blev, hvad den bør være: den første og viktigste. I de 5½ aar jeg var hans reservelæge, kan jeg ikke mindes, at jeg mere end en eneste gang, — og da bare for en ganske kort tid — nød den saart eftertragtede ære at fungere som direktør i hans fravær. Hver eneste dag til-

bragte han utrættelig mange timer i samtale med patientene eller deres paarørende. Men saa var han ogsaa avholdt som det sjelden falder i en sindssykelæges lod at bli det. Og det særlig av dem, som kom i litt nærmere berøring med ham. Derom mottok han mange beviser. Ved sit 25 aars jubilæum som direktør bragte daværende og tidligere underordnede ham en hædersgave, som han glædet sig over næsten som et barn: et stort billede av Gudmund Stenersen, malet paa Rotvold og visende den herlige utsigt, man har fra asylet og indover Trondhjemsfjorden. Og nu til hans baare sendte betjeningen paa Rotvold en mægtig sølvkrans.

Et meget viktig fremskridt i vor tids sindssykepleie er den saakaldte familiære forpleining, hvorved de syke søkes optat som medlemmer av den familie, i hvilken de mottages i pleie, ikke gjerne flere end en eller to i hver familie. Den hadde direktør Selmer gjennomført i meget stor utstrækning længe før den blev berømt ved tyske forfatteres programskrifter. Men han gjorde saa vist intet nummer av det. Saa meget mere paakrævet er det da her at minde om det og om den store fortjeneste, han saaledes har indlagt sig ved tidlig at gjøre vor offentlige sindssykepleie saa god og tidsmessig som mulig.

Naar jeg nu her forsøker at riste en minderune over min kjære gamle chef, av hvem jeg har lært saa meget, føler jeg med vemod, hvor ordene blir bleke og forslitte. Saasnart en mand er vel død, ødsles der med lovord, som mangen gang for den indviede klinger som den rene haan, saa ufortjent er de. Skulde jeg vælge i forhold hertil, maatte jeg nok ta sterkt i. Men det vilde litet passe med den mands væsen og tænkesæt, det her gjælder. Han likte sig bedst, naar han var ubemerket, gjorde sin gjerning ubemerket, og vil sikkert ogsaa bli husket med hengivenhet og tak, om kanske ogsaa det vil ske oftest ubemerket.

H. D.

Skogdirektør Selmer

feirer idag 25 Aars Jubilæum som Direktør og har i den Anledning i Formiddag været Gjenstand for megen Opmerksomhed baade fra officielt og privat Hold. Det blev en smuk Fest i Direktørens Hjem. Her var omtrent Alt, hvad Kolleger heder, mødt frem, alle Direktører i Statens Tjeneste, og alle de Forstmænd, som findes i Byen, foruden talrige Tilreisende. Telegrafdirektør Rasmussen tolkede i varme og anslaaende Ord Kollegernes Følelser for Jubilanten og betonedde Skogdirektørens Fortjenester af Skogvæsenet i de forløbne 25 Aar.

Da han tiltraadte sit Embede, var der næsten ingen Interesse for rationel Skogdrift i vort Land; derfor havde han havt meget at kjæmpe med, inden man — i væsentlig Grad takket være ham — nu var naaet saa vidt, at man virkelig forstod den rationelle Skogdrifts Betydning. Taleren takkede derefter Jubilanten for godt kollegialt Samarbeide og ønskede ham under almindelig Tilslutning, at han i sit Livs Aften maatte faa se glædelige Frugter af sit Arbeide. Fra udenbys Medlemmer af Forstetaten bragte Skogingeniør Krog en Hilsen, for hans Kontorpersonale, der havde overrakt ham et vakkert Billede, tolkede Cand. Fauchald Følelserne for den afholdte Chef. En vakker Hilsen fik Direktørøn i følgende Telegram fra en udenbys Forstmand:

„I Kamp og Møie mangan Dag
De femogtyve lange Aar
Du kjæmped frem den gode Sag,
Der bunden var i trange Kaar.

Var Lønner ringe end
Og dyrekjøbt vel Seiren,
Den er dog sikker nu.
Og derfor Tak fra os, som Veien
Fandt bredere at gaa end Du“.

Fhv. Skogdirektør Selmer

er avgaat ved Døden idag paa sin 83-Aars Fødselsdag. Marius Maximilian Selmer var født 28de Marts 1833, tok Artium 1853 og juridisk Embedseksamen 1858. Derefter studerte han Forstvæsen i Tyskland, kom hjem og blev Forstassistent i Trondhjemsamterne under daværende Forstmester P. Chr. Asbjørnsen. Da denne i 1864 gik over til Torvvæsenet blev Selmer først konstituert som Forstmester og fik i 1866 fast Ansættelse som saadan og virket i denne Stilling til han 6te Februar 1875 blev konstituert som Norges første Skogdirektør. Fra denne Stilling søkte han Avsked i 1902. Selmer har været Medlem av forskjellige departementale Kommissioner, som har behandlet Spørsmålet vedrørende Skogvæsenet, og han var en Tidlang Formand i Den norske Forstforenings Direktion. Han var ogsaa en flittig Medarbeider i Tidsskrifter og Aviser.

Da Selmer sattes i Spidsen for Statens Skogvæsen, var Skogsaken ikke saa populær som nu, og der var dengang store Uoverensstemmelser inden interesserte Kredse. Det lykkedes Selmer ved sin Dygtighet, og ved sit lune og jevne Væsen at komme gjennom Vanskelighetene paa en Maate, som vandt almindelig Anerkjendelse. Han har i det Hele gjennom sin Virksomhet for Skogvæsenet indlagt sig store Fortjenester.

I 1882 blev Selmer utnævnt til Ridder og i 1901 til Kommandør av St. Olavsordenen for fortjenstfuld Embedsvirksomhet.

(„Morgenbladet“ 28/3 16).

Dødsfald.

Fhv. distriktslæge P. M. Selmer er fredag 9de ds. afgaaet ved døden af hjertelammelse.

Selmer var født 1839 i Bakke prestegjeld i Kristianssands stift, hvor hans far dengang var sogneprest. I 1867 tog han medicinsk embedsexamen. Samme aar blev han udnævnt til distriktslæge i Loppen med bopæl i Hasvik, hvor han bl. a. fungerede som viceordfører i formandskabet. I 1879 blev han distriktslæge i Hitteren; senere samme aar blev han udnævnt til distriktslæge i Alten, fra hvilket embede han søgte afsked i 1883 paa grund af sygdom. Han flyttede saa til Stadsbygden og var 1884—85 konstitueret som distriktslæge i Indre Fosen, aaret efter i Hevne, 1886 udnævntes han til distriktslæge i Indre Søndmøre og i 1891 til distriktslæge i Hevne; fra dette embede tog han afsked i 1900 paa grund af svækket helbred. I juni 1878 kuldseilede han paa en embedsreise paa Hitteren. Skydsfolkene kom samtlige paa hvælvet, men doktoren satte kursen mod land, svømmende i ulster og reisestøvler. Han blev i sidste øieblik reddet af en forbifarende baad, aldeles udmattet. Doktoren havde da alt opgivet alt haab om redning. 4 aar efter denne katastrofe blev han i Alten angreben af en saa ondartet nervefeber, at den behandlende læge havde liden tro paa, at han vilde staa denne sygdom over. Denne nervefeber efterlod en generende tunghørthed, som han siden var plaget af.

Selmer var en broder af fhv. direktør ved Rotvold asyl Selmer og og fhv. skogdirektør Selmer. Han var en dygtig og anset læge, der røgtede sin embedsgjerning med den største samvittighedsfuldhed og interesse.

Overretssakf. bysekretær P. M. Selmer.

50 år

er ingen alder, spesielt ikke for en mann med en så kraftig konstitusjon som overretts-sakfører Selmer. Som et litet fjell vandrer han blant os. Men som det pleier være tilfelle med store menn: Han er en elskværdig og tjenestevillig mann. Han bruker sine krefter til det gode i kommunens, det vil si: våres alles interesse. Det er vel få mennesker, om nogen, hvis arbeide i den grad gjelder os alle. I adskillig utstrekning kan det sies om ham som bysekretær, men absolutt som ligningsvesenets sekretær og ganske særlig som formann i ligningsrådet. I alt som berører ligningsvesenet er han kjent som i sin egen lomme. Han vet sikkert hvad som er lov, forordning, resolusjon, tillegg og tilleggs tillegg. Og det fins ingen værre lovmaterie enn skattevesenet, sier folk som skjønner sig på det. Aldrig har det vært lappet slik på et gammelt lovkledebon som netop på dette.

Så det skal både lovkyndighet og krefter til å arbeide sig gjennom det og så å si til daglig å tumle med det.

Selmer er født i Skien, sønn av en ledende mann i vårt forstvesen, forstmester S. Han tok juridisk embedseksamen i 1896, var derefter i 2 a 3 år edsvoren sorenskriver- og kriminaldommerfullmektig og blev sakfører i 1899. Efter et års tid å ha bestyrt forretning for advokat Arvesen, mens denne var på stortinget, overtok han forretningen efter Arvesens død. Helt har han ikke forlatt sakførerens gjerning som interesserer ham, især da den side av den som vender inn mot retsskranken. Han er fast beskikket offentlig forsvarer ved meddomsretten. Selmer innvalgte i 1907 i bystyret og var ordfører i 1908, men fratrådte i 1909 da han blev ansatt i den nyoprettede stilling som kommunesekretær, efter at han som formann i både lignings- og overligningskommisjonen var kommet godt inn i arbeidet. Desuten har han siden ligningsrådet opprettedes i 1913 vært formann i rådet med undtagelse av første periode, altså fra 1915. Han har den hele tid vært den egentlig ledende mann i vårt ligningsvesen, dets faste punkt, mens sammensetning av ligningskommisjon, ligningsnevnd eller ligningsråd har skiftet ved hvert valg.

Når vi til alt dette har nevnt at hr. Selmer er en dyktig og aktiv sanger, som forleden foredrog Gluntarne på en velgjørenhetstilstelning og for sin sang høstet stor ros, at han har vært formann i sangforeningen og som den gemytlige selskapsmann han er også formann i Klubben — ja så har vi visst nevnt det meste av det ved ham som vender ut mot offentligheten.

Alle mennesker har sine feil, bevars. Og hr. Selmer har også sine. Han har ialfall den å trekkes med at han er høiremann — sikkert et kors for en mann som ellers synes anlagt for en frisinnet åndsretning. Han har endog vært formann i byens høireforening.

Men meningsfelle som motstander vil ved 50 års milepelen 1. oktober hilse ham med sine varmeste lykønskninger.

(„Glommen“ torsdag 28. september 1922).

Et Minde om Johan Selmer.

Da den døde Komponist gav Koncert.

I det store Udstillingsaar 1889 var den nu afdøde norske Komponist Johan Selmer i Paris.

Under Tilslutning fra hele den skandinaviske Koloni gav han en Koncert i Trocadero-Paladset.

Forinden havde han imidlertid haft nogen Vanskelighed med sine Papirer, da han i Frankrige officielt var afgaaet ved Døden. Herom fortalte han selv paa sin gemytlige, drastiske Maade:

— I 1869 kom jeg til Paris for at studere Theori hos Alexis Chauvet og besøge Ambroise Thomas' Kompositionsklasse.

Det gik raskt fremad med Studierne, men saa udbrød den fransk-tyske Krig, og Paris blev indesluttet, inden jeg kunde slippe bort.

Jeg havde faaet en liden Ansættelse i den store Opera og boede sammen med en italiensk Musiker. Stakkels Fyr! Jeg siger stakkels Fyr! og nu skal De høre hvorfor.

Da Kommunen havde erobret Paris, besatte den alle Pladser med de Kræfter, der var for Haanden.

Saaledes gik det til, at jeg for en Aften blev den store Operas Leder — dog kun paa Plakaten.

Vi fik andet at bestille end at give Opera, idet Versaillesstropperne stormede Byen under General Galiffet, der fra den Dag kom til at hede Markien med de røde Hæle!

Thi der blev bogstavelig vadet i Blod. Alle, der paa en eller anden Maade havde hjulpet Kommunarderne, blev sat paa Proskriptionslisten. Og saaledes gik det til, at jeg og den uskyldige italienske Musiker, der paa Plakaten var bleven ophøiet til Koncertmester, ved Standret dømtes til Døden.

En Morgen kommer vi listende fra vort Logi ud paa Gaden for at faa fat i lidt Mad.

Vi blev strax attraperede og ført hen til en Militærvagt.

— Er De Kapelmester ved den store Opera Johan Selmer?

— Ja!

Italieneren bliver ogsaa identificeret.

Endnu aner vi intet Ondt. Saa bliver vi sammen med en 5-6 andre stillede op mod en Mur, en Peloton Soldater sigter paa os med sine Geværer, og det lyder: Fyr!

Italieneren, der staar ved Siden af mig, synker sammen i sit Blod. Jeg merker, at jeg er hel, og da jeg har Plads lige paa Hjørnet, smører jeg hurtig Haser. En Soldat er saa tjenstivrig, at han vil skyde efter mig, men Officeren, hvem Bøddeltjenesten aabenbart er imod, raaber til ham:

— Aa, skidt! Lad den stakkars Spillemand løbe!

Saa anmeldtes det, at Direktøren for den store Opera, Johan Selmer, norsk af Fødsel, var skudt som Oprører, og jeg blev slettet paa Registret over Fremmede i Mairiet.

Saaledes fortalte Johan Selmer spøgefuldt om sin Død, der nu er bleven til det store Alvor.

Johan Selmers

store Orkesterverk „Prometheus“ kommer i denne Maaned til Opførelse ved en Symfoni-Konsert, givet af Tonkünstler-Orkestret (det forrige Kaim-Orkester) under Ledelse af Josef Lasalle, skrives der til „Morgenbladet“ fra München. Komponisten har siden Januar opholdt sig ved Rivieraen.

En „Selmer-Abend“ vil i Løbet af Marts Maaned blive foranstaltet i Frankfurt am Main af den derværende „Tonkünstlerverein“. Forskjellige Solosange og Ensembleverker for Sang kommer til Opførelse. I Spidsen for disse Musikaftener og som Leder af disse staar Opera-Scenens første Kunstner Einar Forchhammer og Richard Breitenfeld, samt Hofpianist, Professor ved Høiskolen Willy Rehberg.

Det var inden denne Kreds Fridthjof Backer-Grøndahl fik sin Debut i Frankfurt.

(²⁴/₂ 1909).

Komponisten Johan Selmers Begravelse.

Under sjelden stor Deltagelse og under megen Høitidelighed foregik vor berømte Tonekunstners Begravelse ²⁸/₉ 1910 paa Vor Frelsers Gravlund. Kapellets Baggrund, Orgelgalleri og Søiler var florumvundne og Kapellet forøvrig vakkert dekoreret med florumvundne Laurbærtræer og Palmer samt efeuklædte Søiler.

Den smukke, lyse Egetræs Kiste med Komponistens Navn, indfattet paa en Messingplade, var opstillet paa en høi Katafalk. Paa Kisten laa Kongeparrets pragtfulde Krans af hvide Chrysanthemer, Nelliker og Liljekonvaller. Foran Kisten var plantet en smagfuld Lyre fra Gina Oselio, bestaaende af hvide Chrysanthemer, Asters og Myrther. Rundt Kisten var forøvrigt et rigt Væld af Blomster og Kranse.

Et Strygeorkester, bestaaende af Orkesterforeningens Medlemmer, intonerede et af den afdøde Komponists vakreste Verker „Angelus“. Da de sidste Toner var døet hen, istemte et stort Kor af Studenternes og Handelsstandens Sangere under Grøndahls Ledelse de første Vers af Salmen „Bedre kan jeg ikke fare“. Sogneprest Herman Lunde traadte derpaa bort til Kisten og holdt en formfuldendt og gribende Mindetale over Afdøde.

En Række Kranse blev derefter nedlagt paa Baaren: Fra Musikforeningen ved A. Jacobsen; fra Kunstnerforeningen ved Operasanger Halvdan Rode; fra Nationaltheatrets Orkester ved Kapelmester Halvorsen; fra Orkesterforeningen, hvis Stifter Selmer var, ved Iver Holter; fra Musikforeningen ved Oberstløjtnant Alexis Ræder; fra Fahlstrøms Theater ved Theaterchef Fahlstrøm; fra Holters Korforening ved Fuldmægtig Lundfeldt; fra Forfatterforeningen ved Sigurd Bødtger; fra Nationaltheatret ved Kapelmester Halvorsen; fra Studentersamfundet ved Stud. Ullmann; fra Norsk Musikforlag ved Holter; fra Wilhelm Hansens Musikforlag i Kjøbenhavn ved Kapelmester Halvorsen.

Ligfølget, som nu satte sig i Bevægelse, var stort og imponerende. Et Musikkorps, spillende Chopins Sørgemarsch, aabnede Processionen. Som Marskalker fungerede Thorvald Lammers og Advokat Lous.

Johan Selmer

er Nat til igaar afgaaet ved Døden i Venedig i en Alder af 66 Aar.

Allerede fra Barndommen af havde Selmer Lyst og Anlæg for Musiklivet. Efter flere Sjøreiser for sin Helbreds Skyld blev han ved sin Onkels, Statsminister Selmers, Hjælp sat istand til at følge sin Lyst til musikalske Studier.

Sin første offentlige Optræden havde han ved en skandinavisk Koncert i Paris 1870. Han dirigerede her selv Udførelsen af sine første Kompositioner. Fra denne Tid skriver sig ogsaa hans Orkesterkomposition „Scène funèbre“.

Efterat han havde foretaget flere Studiereiser til Tyskland og Italien, bevilgede Stortinget ham i 1878 Komponistgage i Erkjendelse af hans store Betydning for norsk Musikliv.

Selmer opholdt sig meget lidet i Norge af Hensyn til sin vaklende Helbred. Alligevel er alle hans Musikverker, om ikke i saa sterk Grad som hos Grieg, præget af en varm Fædrelandskjærlighed. Blandt hans mange Musikverker maa fortrinsvis nævnes „Prometheus“, der har vundet udelt Anerkjendelse i udenlandske Musikkredse. Hans sidste Komposition var „Samles skal Norge“.

Johan Selmer var en udpræget Kunstnerpersonlighed med et ildfuldt Temperament. Og dette hans Kunstnertemperament gav sig stadig Udtryk i hans Musikverker.

Skjønt hans Ophold herhjemme bestandig var saa kortvarige, havde han dog samlet sig en talrig Venneskare, som med oprigtig Beklagelse vil modtage Budskabet om hans Død.

Vort Land har i ham mistet en af sine Stormænd, hvem Udenverdenen kjendte og saa op til.

(„Ørebladet“, Lørdag 23. Juli 1910).

Johan Selmer

er inat avgaat ved Døden av Lungebetændelse i Venedig.

Sidst saa vi ham her i Byen i Vinter. Han var paa Besøk i Fødebyen efter et av de mange og lange Utenlandsophold, som hans Sykelighet tvang ham til. Det blev tydelig lagt for Dagen under hans sidste Ophold herhjemme, at man forstod at vurdere ham og hans Kunst. Nationalteatret opførte en Del av hans Komposition „La captive“. Paa Orkesterplads saa man Selmers kraftige karakteristiske Hode med det tætte graa Haar og Skjæg og de skarpe Øine bak Brillerne. Komponisten blev hjertelig hyldet av Tilhørerne. Flere Sangforeninger opførte i de Dage Sange av Selmer og viste ham sin Ærbødighet og Taknemmelighet.

Som alle fremragende Kunstnere har Selmer maattet vente længe paa den almindelige Anerkjendelse. Han var en steil Karakter, som ikke beilet til Folkegunst. Mest av alt hadet han det banale. Den slagne Landevei gik han aldrig. Han søkte altid en karakterfull og original Form for sine Tanker og slog aldrig av paa sine kunstneriske Krav. Ofte kunde hans Steilhet føre ham over i Yderligheter, som virket haardt; men alltid bar hans Kompositioner Præg av en frodig Fantasi og en sterk kunstnerisk Følelse.

Blandt det store Publikum herhjemme vil hans friske, tændende Sange være mest kjendt. Men det er særlig som Orkesterkomponist han har vundet et Navn ogsaa utenfor Landets Grænser. Hans Hovedverk „Prometheus“ er en storstilet Symfoni av høi Rang. Da dette Verk i 1898 blev opført i Christiania under Selmers egen Ledelse, vakte det ogsaa stor Begeistring. Kort efter Konserten utnævntes Selmer til Ridder av St. Olav.

Av Selmers øvrige store Instrumentalverker bør nævnes „Carnaval flamande“, „Scène funèbre“, „Nordisk Festtog“, „Mellem Fjeldene“. De mest kjendte av hans Korverker, som utgjør en betydelig og værdifull Del av hans Produktion, er „Tyrkerne gaar mot Athen“, „Nordens Aand“, „Hilsen til Nidaros“ og „La captive“.

Selmer hadde en utpræget Evne til at gi en bestemt Tanke og Idé et træffende Uttryk. Hans Evne til at detaljere var ogsaa fremtrædende og Instrumentationens Kunst behersket han med stor Dygtighet.

Noget utpræget nationalt var der ikke ved Selmers Musik som ved Griegs. Han hadde et mere internationalt Anstrøk. Den franske Komponist Berlioz var det, som fik den første bestemmende Indflydelse paa ham. Selmer har selv sagt, at Berlioz's Musik gjorde et saa sterkt Indtryk paa ham, at den syntes at aapne Døren til Kunstens Helligdom for ham.

Men Kjærligheten til Fædrelandet gaar allikevel som en Understrøm gjennom hele Selmers musikalske Digtning og har git sig mange og sterke Uttryk.

Johan Selmer var født i Christiania 20de Januar 1844. Han var altsaa ved sin Død 66 Aar gammel. Som ganske ung røbet han musikalske Anlæg og fik lidt Musikundervisning; men meget blev det ikke. I 1862 blev han Student og sattes til at studere Jus. Men Kunstnertrangen vaagnet. Samtidig blev han betænkelig syk og maatte tiltræde en Sjøreise. Under denne Reise blev han klar over sit Kald og han begyndte at utdanne sig som Musiker — først i Paris, hvor han maatte rømme, da Versaillestroppe stormet Byen under Kommunen. — I 1871 reiste han med Stipendium av det Schäferske Legat og en Privatunderstøttelse av Karl den XV til Leipzig. Senere studerte han ogsaa i andre tyske Byer.

I 1878 dirigerte Selmer ved Musikfesten i Erfurt sin Marsch „Nordisk Festtog“ og mottok kort efter Komponistgage av Stortinget. Fra 1883--1886 var Selmer Dirigent i Musikforeningen og paa hans Initiativ stiftedes i 1884 Orkesterforeningen.

Senere har Selmer for det meste maattet opholde sig i Utlandet. Sygdom har tvunget ham til Ophold i Syden; men han har stadig været hjemme i Norge paa Besøk.

(„Morgenbladet“, 22. Juli 1910).

Johan Selmers mindesmerke afsløres.

Norske sangere har paa komponisten Johan Selmers grav paa Vor Frelzers gravlund reist et mindesmerke, som blev afsløret idag. Den smukke høitidelighed indlededes med, at brigademusiken spillede Selmers komposition „Til Nidaros“.

Derefter holdt konsul Haldor Larsen følgende tale:

Ærede forsamling!

Johan Selmer, dette navn maner atter frem billedet af en Norges søn og kunstner, hvis musik og sang vi alle elsker og beundrer. Han selv er ikke mere, men hans personlighed lever endnu hos os i de toner, han har skabt, og hans tonekunst vil med uforgjængelig skrift være indristet i Norges historie om sang og musik. Selmer var født i Kristiania 1844, og skjønt han som ganske ung røbede musikalsk begavelse, havde ingen nogen tanke om hans uddannelse som musiker, og efter artium i 1862 forberedtes han for embedsstanden. Imidlertid blev han syg og maatte efter lægernes raad foretage en længere sjøreise. Paa denne gjenvandt han sin helbred, og efter det var det, at de mange indtryk, som han havde modtaget i løbet af et par aar, virkede saa sterkt paa hans kunstneriske naturel, at han blev fuldt klar over, hvad hans kald var, og reiste i 1869 til Paris og studerede under Alexis Chauvat og Ambroise Thomas. Han stod i sin bedste udvikling, da den fransk-tyske krig brød ud, men forblev dog i Paris under beleiringen og under kommunen, indtil begivenhederne nødte ham som saa mange andre til at flygte. Disse eventyrlige oplevelser inspirerede ham til et af hans betydeligste og merkeligste arbeider: „Scène funèbre — jeg husker selv, hvor begeistret Selmer var, da han fik dette prægtige verk opført i selve Paris under sangerbesøget 1900, og hvilken mægtig virkning gjorde det ikke paa de franske tilhørere! Fra 1871—74 studerede Selmer i Leipzig, senere besøgte han Wien, Leipzig og andre tyske byer og dirigerte i 78 i Erfurt sin marsch „Nordisk festtog“, hædredes kort tid efter af det norske storting med komponistgage og gav flere koncerter her. Fra 83—86 var han dirigent i musik-

foreningen, stiftede 1884 orkesterforeningen og dirigerede i 1888 paa den første nordiske musikfest i Kjøbenhavn sin „Nordens aand“ for mandskor og orkester.

Senere tilbragte Selmer sin meste tid i udlandet, men besøgte hver sommer og høst sit fædreland og gav hyppig koncerter i Kristiania.

Johan Selmer har skapt flere instrumentalverker som Prometheus, Carnaval flamande, Scène funèbre, Mellem fjeldene og Nordisk festtog, en række verker for kor og orkester, kor a capella, solosang og orkester og mange sange med klaver. Som komponist indtager han en særegen stilling, og altid hviler der et sterkt fantastisk præg over hans kompositioner, og hans evne til at gribe det centrale i en digtning og gjengive den musikalsk er beundringsværdig; altid merker man den overveiende intelligens ved siden af den sterke følelse, og stadig er det en bestemt ide, han søger at forme, og det lykkes ham som oftest at finde baade et sterkt personlig og meget karakteristisk indtryk for den opgave, han har stillet sig. Af hans større sangverker indtager „Tyrkerne mod Athen“, „Nordens aand“, „Hilsen til Nidaros“ og „La captive“ en fremskudt plads i nordisk musik. Selmer var som tonedigter nærmest kosmopolit, hans skarpe intelligens og lydhørhed for forskjellige folkeslags musikalske udtrykssæt gjør, at han med overraskende sikkerhed træffer det rette i stemning og tone. Men hvor meget han end færdedes derude, stod dog altid hans hug og længsel til sit land, Norges land, som han elsket over alt, som en Per Gynt modtagelig for alle de fremmede indtryk, tryllede han dem frem i musik og sang, men fandt først fred og lykke ved fædrelandets store arne. Hvor kan ikke Selmer betage os sangere i hjerte og sind ved sine finstemte toner i sange som: „Tre foraarsdage“, „I Seraljets have“, og i „Vort Land“, hvor følte vi os varmet af hans patriotiske stemning i „Tollekniven“ — Jeg er fra Norge og jeg er god — „Ulabrand“, „Norge“ og mange andre. Og selv om sangene krævede meget af os, hvor kjære er de ikke blevet, naar vi først havde greiet dem. Før den slagne landevei havde Selmer en udpræget frygt, han valgte den steile og trange sti, hvor man undertiden snubler og støder sin fod, men hvor ogsaa den intelligente kunstven kan glæde sig over mangt udsyn, han aldrig faar paa alfarvei. Derude i fremmede lande, hvor han havde beriget sin kunstnersjel med mægtige toners klang, brast ogsaa Johan Selmers sidste tonestreng, idet han døde den 21de juli 1910 i Venedig.

Selmers sidste ønske og længsel var at blive begravet i fædrenejord, og førtes han derfor af sin trofaste og opofrende hustru den lange vei hid til sit sidste hvilested.

Naar jeg nu paa norske sangeres vegne lader dækket falde for Johan Selmers buste, er det i det haab, at denne skal blive staaende til alle tider som et tegn paa norske sangeres taknemlighed til den store og kjære kunstner, som skjænkede os saa megen herlig musik og sang.

Lad Johan Selmers minde aldrig dø!

Hermed har jeg den ære at overlevere Johan Selmers mindesmerke til hans gjenlevende familie.

Efter talen sang Handelsstandens sangforening, Haandverkersangforeningen, Studenterangforeningen og Arbeidersamfundets sangforening, som var fremmødt under sine faner, „Norge, Norge“ under Iver Holters ledelse.

Skuespiller Jens Selmer takkede paa enkefru Marie Selmers og familiens vegne i varme ord for den ære, der var vist Johan Selmers minde.

Tilslut bekransedes støtten med kranse fra de fire sangforeninger, Kunstnerforeningen og Norske tonekunstneres forening. Desuden saaes endnu en række kranse. Kunstnerforeningen var fremmødt under sit merke.

(„Aftenposten“, 22de oktober 1912).

De Unges Forbund.

Selmer.

„Kjære vene, hvem er det, som vil snakke med mig, da?“

Bogtrykker Aslaksen kommer hæsblæsende ud fra Prøven paa „De Unges Forbund“.

„Vil Di skrive ennaa mere om mig da? Det var snilt det; men det er nok ikke mere at skrive om mig. Det er ikke det. Jovist er det morsomt jo. Aassaa er det jo det da, at jeg stod jo paa Scenen første Gang, Tæppet gik op for „De Unges Forbund“, Det er bare mig igjen naa. Jeg var Erik Bratsberg dengang. Det var jeg.

Aassaa fik jeg denne Rollen efter Isachsen.

Men jeg er saa urolig. Det er rart, naar En har vært fra det en Stund. Jeg er ikke tryg, før det er over, skal jeg si Dem.

Bare jeg var lidt sterkere saa. Men dette er jo rigtig saan pen og rolig Rolle, som passer for en Pensionist.

En har Forpligtelser som Pensionist ossaa. En har det. En maa ikke være for frisk heller. Men jeg har nok ingen Tid til at snakke no med Dem, jeg. Det er saa uheldig, at min Kone er blit daarlig. Riktig daarlig ja. Jeg trodde, det var Bud fra hende jeg, ser Di. Nei, Di faar skrive nogen pene Ord, som De selv finder paa. De finder nok paa no.

Pent — men ikke udfordrende — ikke for pent, saa Folk kommer med Forventninger. Ellers er det jo lite at koge Suppe paa slig en gammel Pølsepind som mig da.

Ja, jeg faar rusle ind igjen, jeg da. For jeg har altsaa ikke Tid til at snakke med Dem. Og jeg er lissom saa urolig, før det er over. En blir gammel“.

„Hvor gammel blir — En da?“

„Jeg gaar i mit fireogsekstiende Aar, jeg. Ja, adjø da. Adjø da“.

Og hans runde, koselige Fjæs med de muntre Øine forsvinder, — og jeg ved ikke penere Ord at si om Selmer, som saa mangen god Gang har faaet os baade til at graate og til at le og til at bli varm om Hjertet, end at fremføre ham selv.

(b. i „Ørebladet“ 18. Januar 1909).

50 Aars Jubilæum.

Skuespiller Jens Selmer

debuterede idag for 50 Aar siden paa Christiania Theater som Ruy Govez i et fransk Skuespil: „Man kan, hvad man vil“. Jens Selmer har i høi Grad vist, at han kunde, hvad han vilde; hans Repertoire har spændt over de aller forskjelligste Mennesketyper, hans rige Talent skabte altid det ypperste, og i hele 43 Aar stod han som en af vor Scenekunsts Første.

Jens Selmer stod som en af de bærende Kræfter fra Christiania Theaters Storhedstid, og som en af dem var han med paa at bygge de gode Traditioners Bro fra den gamle til den nye Scene, hvor det blev ham forundt at virke fra dens Aabning i 1899 til 1908, da en Ørelidelse nødte ham til at trække sig tilbage til et velfortjent Otium. Aar om andet har vi imidlertid havt Anledning til at se ham i hans gamle Glansrolle, Bogtrykker Aslaksen, som han imorgen spiller for allersidste Gang. For sidste Gang vil imorgen Begeistringens bruse op mod den store Kunstner og den rige Personlighed. Afholdt af Kolleger, elsket og beundret af Publikum vil han imorgen for sidste Gang tage

Afsked med den Scene, hvor han har staaet som den sidste Veteran fra en svunden Storhedstid.

Jens Selmer kan iaar ogsaa feire en anden Mindedag. I Juli Maaned fylder han 70 Aar. Ved sin Fratræden fra Nationaltheatret i 1908 blev han Ridder af 1. Klasse af St. Olafsorden for fortjenstfuld kunstnerisk Virksomhed.

(„Ørebladet“, 10. Mai 1915).

Jens Selmers Jubilæumsforestilling.

Naar Nationaltheatret har ønsket at hædre Jens Selmer med en sidste Jubilæumsforestilling, saa ligger der i denne Hyldest noget mere og noget inderligere end det, som bare gjælder Skuespilleren Jens Selmer. Da den gamle Kunstner igaaftes stod — bogstavelig begravet — i Laurbærkranse, var der ikke et Blad i disse, som ikke var fortjent. Jens Selmers fine Personlighed, hans varme Hjerte og hans mangeaarige disciplinære Takt i Theatrets Tjeneste er vel et af de smukkeste Mindeblade, dette har i sine Analer.

Som Skuespiller har Jens Selmer været saa skattet, at han ingen flere Lovord trænger. Igaar maatte han da ogsaa føle, at han havde Laurbær nok for Resten af sit Liv.

„Theatret“ er et vanskelig Arbeidshjem for Personligheden. Det ligger i Sagens Natur, at Kampen her gaar haardere paa end i andre Grene af Kunsten. Forfængeligheden kommer let til at kue og hemme Sindets fineste Vekst. Og krænket Skuespillerforfængelighed har ikke altid klart for sig, at den dræber for Kunsten i samme Grad, som den skader Personligheden. Et vakrere Eksempel paa rent Hjerte og fin Vilje, end det Jens Selmer har givet de Yngre til Efterfølgelse er ikke let at finde.

De Unges Forbund sneg sig over Scenen i et saa langtækkelig Tempo, at man bør give Festen, hvad Festens var og lade selve Forestillingen hvile, til den kan faa en grundig og gennemgribende Oplivelse. Stub Wibergs Stensgaard dannede en smuk Undtagelse. Den var ligesaa livfuld og yrvaagen som nogen Gang tidligere. At Bogtrykker Aslaksen var Gjenstand for de varmeste Ovationer fra det fuldt besatte Hus, er selvsagt.

Ludovica Levy.

(„Ørebladet“, 11. Mai 1915).

Jens Selmers Beneficeforestilling.

„For første Gang
det gir saa mangen Smaating Rang.
For sidste Gang

det aapner Mindets Hall.
At I mig vil erindre
vil Avskedsstundens Smerte lindre“.

Med de Ord tok Jens Selmer igaar som Boktrykker Aslaksen Avsked med Christiania Publikum. Fra han under endeløs Applaus traadte ind paa Scenen, til han tilslut begravet i fem store Laurbærkranser, henved et Snes Ganger maatte ind og takke for sig og gi dem som han i halvhundrede Aar har glædet med sin Kunst, og deres Børn, et sidste Glimt av sig, var der en bevæget Stemning i Teatret. Bare Selmer oplot sin Mund, braket Huset av Klap, og han var vist ikke den eneste, den hvithaarede gamle Mand som sa til sin Sidemand, mens han tørket sine Øine: „Jeg gaar aldrig i Teatret mere, men jeg maatte se Jens for sidste Gang“.

B. R.

Efter Forestillingens Slutning havde Theatrets Styrelse og Administration samlet Personalet til en Festlighed i Skuespillernes Foyer for Jubilanten, Jens Selmer, hvis nærmeste Familie og Venner ogsaa var indbudt.

Ved et Glas Champagne udbragte Theaterchef Christensen Jubilantens Skaal, idet han i hjertelige Ord takkede for hans beundringsværdige kunstneriske Gjerning og for hans varme Menneskehjerte. Hr. Selmer takkede bevæget og bad om endnu — trods sin definitive Afsked — at faa høre til „De Unges Forbund“; han udbragte en Skaal for Nationaltheatret med Ønske om, at det altid maatte staa i Ungdommens Tegn.

Senere paa Aftenen holdt Hauk Aabel en vittig og morsom Tale for Fru Selmer, hvorefter Festen fortsattes i den bedste Stemning.

(„Morgenbladet“, 11. Mai 1915).

40 Aar paa Brædderne.

Hr. Jens Selmer

fik igaar erfare, at faa er kommet vort Publikums Hjerte saa nær som han i de 40 Aar, han har været ved vor nationale Scene. Fra Kongeloge til øverste Amfi lød Bifaldet saa oprigtigt og kraftigt som kun sjelden i Nationaltheatret. Hver enkelt af hans Scener i „En Fallit“ som den trauste og gemytlige Brygger Jakobsen blev indrammet i en stormende Hyldest, der kom fra Publikums taknemmelige og bevægede Hjerte.

Efter Forestillingens Hæder festedes for Hr. Selmer af Nationaltheatrets Direktion og Skuespillere i den store Foyer. Den fungerende Theaterchef, Hr. Olaf Hansson, talte vakkert og træffende for Jubilanten som „den unge gamle, konservativt radikale Jens Selmer“. Selmer takkede med hjertevindende Ord. Hr. Advokat Helliesen hilste ham fra Theaterchef Bjørnson, og Hr. Henrik Klausen talte for ham som den bramfrie, elskelige Kamerat. Og som den bramfrie og elskelige Mand og Kunstner, han er, blev Jens Selmer hyldet saa begeistret af sine Kamerater, som han blev det af sit store Publikum.

(„Ørebladet“ 11/5 1908).

Jens Selmers Afskedsforestilling.

1865—1905.

Det smukkeste Øieblik i Afskedsforestillingen igaaraftes kom, da Oscar Wildes Skuespil „Den ideale Ægtemand“, hvor Hr. Selmer spillede den gamle Lords Rolle med stilfærdig Finhed, var tilende, og Jens Selmer alene traadte frem for at holde en liden Tale til Publikum. Paa Armen bar han en Laurbærkrans, som Theaterchef Krag netop havde rakt ham, og med rolig Inderlighed takket han sin kjære Fødeby Kristianias Publikum for de over 40 Aar, han havde arbejdet her ved Landets Hovedscene. Hvis det var saa, at man i ham saa en Traditionens Bærer, saa vilde han ønske, man i Erindringen vilde give ham en Plads blandt de gamle Kamerater, som var gaat bort før ham. Han vilde ønske, man særlig vilde huske ham for det gode Smil gennem Taarer, som han selv havde sat høiest i sin Kunst.

Disse enkle og smukke Mindeord af Jens Selmer selv blev ledsaget af Touche fra Orkesteret og af begeistret Bifald fra det fuldtallige Publikum, som havde reist sig, og blandt hvilket ogsaa Kongen befandt sig. Mange Fremkaldelser fulgte efter Talen, som sikkert hos de fleste netop fremkaldte den Stemning, som er karakteristisk for Selmers Kunst.

Efter Forestillingen holdt Nationalteatret i Foyeren en smuk og stemningsfuld Fest, hvor Skuespillerne og en Række andre Indbudne var tilstede. Der blev holdt en Række Taler for Hædersgjæsten, som alle de tilstedeværende kappedes om at hylde. Jens Selmer holdt selv en meget morsom Tale, hvori han blandt andet fortalte Træk fra sin første Skuespillertid.

Ogsaa paa andre Maader fik Selmer igaar føle, med hvor stor Kjærlighed hans noble Personlighed og Kunst omfattes. Fra Nationalteatrets Skuespillere overrakte en Deputation, bestaaende af Bernt Schanche, Sofie Reimers og August Oddvar, ham et stort Sølv-Mindebæger og et Askebæger af Sølv. Laurbærkranser blev sendt ham fra Nationalteatrets Styre og Administration, fra Kapelmester og Orkester, fra Fahlstrøms Teaters Direktion, Fahlstrøms Teaters Skuespillere og fra Centralteatrets Direktør og Skuespillere. Og ellers strømmet der ind Blomster og Telegrammer fra alle Kanter.

(„Verdens Gang“, 11. Mai 1908).

Jens Selmers Afskedsaften.

Sjelden har der været saamegen hjertelig Stemning i Nationaltheatret som igaar-aftes, da Jens Selmer tog Afsked med det store Publikum, som har fulgt ham trofast paa hans Kunstnervei og nu med kraftige Ovationer skjænkede ham sin begeistrede Hyldest og sin hjerteligste Tak for godt Arbejde i Kunstens Tjeneste.

Theatret var udsolgt til sidste Plads. Alle Selmers gamle og unge Venner var mødt frem.

Da han gjorde sin Entre som den statelige engelske Gentleman af den gamle Skole, brød der en Jubel løs, som varede baade vel og længe. Og Begeistringen fulgte ham den hele Aften uden Afladelse. Blomsterne faldt rigere og rigere for hver Akt og kulminerede tilslut med en hel Haug af Laurbærkranse og Roser, som næsten fyldte Scenen.

Theaterchef Krag overrakte ham en Laurbærkrans fra Theatrets Administration med Touche fra Orkestret og vældige Ovationer fra Tilskuerpladsen.

Dybt bevæget traadte Selmer frem og takkede med faa Ord for al den Velvilje, han i sin Kunstnertid havde været Gjenstand for. Naar det havde været sagt, at han havde lokket Taarer og Smil frem hos Publikum, vilde han tage det som det sidste Bifald, der skulde glæde ham til hans sidste Stund.

Atter en Række Fremkaldelser — en varm og vemodig Afskedshilsen til den hjertevarme Kunstner, hvis Minde er uforglemmelig knyttet sammen med vor Scenekunsts bedste Tid. — — —

Fra alle Kanter modtog Selmer igaar Beviser paa den Hengivenhed, hvormed han er omfattet. I hans Hjem var der den hele Formiddag et stadigt Indryk af Visiter. Fra Kolleger ved Nationaltheatret blev der overleveret ham en overordentlig smuk Sølvpokal. Bernt Schanche tolkede paa Kollegers Vegne den Hengivenhed, man følte for ham, hvorefter Selmer glædelig rørt takkede for det gode Kameratskab i mange Aar.

Endvidere blev der overrakt Selmer en smuk Jardiniere af Sølv ved Maskinmester Wedén.

En Mængde Telegramer indløb i Dagens Løb — fra Bjørnstjerne Bjørnson, Bjørn Bjørnson, Knut Hamsun, Olaf Hansson og mange flere.

Blomster sendtes fra Nationaltheatrets Kor, fra de samvirkende Fagforeninger, og desuden Laurbærkranse fra Fahlstrøms Theaters Direktion og Skuespillere, fra Centralteatrets Direktion og Skuespillere.

Efter Forestillingen holdtes i Foyeren en belivet Fest med Nationaltheatrets Repræsentantskab som Verter.

Ved Desserten talte Bankdirektør Rygh for Selmer, som takkede og udbragte et Leve for Nationaltheatrets Styrelse og Administration.

Ludvig Müller talte paa Kollegernes Vegne for Selmer som det gode Menneske og den fine Kunstner. Hvorpaa Selmer svarede med en humoristisk Tale om sin Ungdoms Sværmerier. Han var begyndt med at aspirere efter Officersepauletterne og sværme for Napoleon, og fortalte om Minder fra sin Debuttid. Sluttede med en Skaal for den dramatiske Kunst.

Festen fortsattes udover Midnat. —

(„Aftenposten“, 11te Mai 1908).

Jens Selmers Afskedsbenefice.

Saa har da Jens Selmer sagt Farvel til sit Publikum.

Fuldtalligt mødte det frem for at hylde ham.

I de fornøielige Scener, han i Oscar Wildes vittige Komædie, som Lord Caversham, har med Ingolf Schanche, som Sønnen, morede han som altid.

Det er ogsaa en saa lun og vittig liden Duel, som man kan ønske sig.

Ved Stykkets Slutning overræktes Beneficianten en mægtig Laurbærkrans fra Theatret af Theaterchefen.

Der blev flere saadanne.

Publikum vilde ikke gi sig. Det fremkaldte sin Yndling Gang paa Gang.

Hr. Selmer takkede tilslut fra Scenen sine Bysbarn for alle de festlige Stunder, de havde haft sammen, takkede for Sympathi og Hjertelighed, og bad dem med sig mindes de store hedengangne Kunstnere, som han havde haft den Glæde at arbeide sammen med, og mellem hvem han haabede at blive erindret. Havde han haft den Lykke at kunne fremlokke Smil og Taarer, da skulde det være hans Glæde.

Efter Theaterforestillingen samledes Theater-Styrelsen, Skuespillere og endel Indbudne i den festlige Foyer for at hylde Hr. Selmer og Frue. Der holdtes mange Taler og blev raabt mangt et Hurra. Stemningen var dog høiest, da Hædersgjæsten paa sin lune og elskværdige Maade fortalte sit Liv, og hvorledes det gik til, at han kom til Theatret.

Ved 1-Tiden afsluttedes den vakre Festlighed.

(„Ørebladet“, 11. Mai 1908).

Jens Selmer.

I det Øieblik, da Jens Selmer forlader den offentlige Skueplads og for altid overskrider Privatlivets Tærskel, følger vi ham med de bedste Ønsker og et hjerteligt Haandslag. Vi ser atter for os det varme Glimt i Øiet, som vexler mellem Smil og Taarer, vi gjenkalder i vor Erindring med Glæde den Stemme, som kan lægge et saa pudsigt Tonefald i Ordene, men som ogsaa lader dem lyde med en Underklang af dyb Følelse og Vemod. Hvem kan nogensinde glemme „Tullingen“ fra „En Hanske“, saa rørende hjælpeløs, saa gribende ulykkelig, saa menneskelig latterlig, — denne forknytte og bedragne Ægtemand med de frygtsomme Lader, de saare Øine og det famlende Minespil, der beder om Undskyldning for, at han overhodet er til! Og saa til andre Tider det helt løsslupne Farcehumør, som „Bibliothekaren“ med den store Paraplui. Mange festlige Stunder har

Jens Selmer beredt os, — lad da os skjænke ham én Aften igjen, som er hans, og hans alene, til Tak for den Glæde, han har givet os, for de Taarer, hvormed han har varmet os, for den Latter, der gennem ham er os skjænket.

(— 8 — i „Morgenbladet“ 9de Mai 1908).

Jens Selmers Afsked

med Theatret og Publikum igaaraftes blev, som man kunde vente det, hjertelig og varm. Venner og Beundrere af Selmers Kunst havde indfundet sig i stort Antal for at bringe ham den sidste Hyldest over Lamperækken. Kongen var tilstede ved Forestillingen. I Oscar Wildes fornøielige Skuespil „Den ideale Ægtemand“ spillede Selmer den gamle Lord Caversham med Lune og Finhed. Efter Stykkets Slutning overrakte Theaterchef Krag den veltjente Kunstner en mægtig Laurbærkrans fra Theatret og Theaterchefen. Med Kransen paa Armen traadte Selmer frem og takkede i jevne, hjertelige Ord sine Bysbarn for alle de festlige Timer han havde havt sammen med dem i de 40 Aar han havde arbeidet ved Landets Hovedscene. Var det saa, sagde han, at man i ham havde seet en Bærer af Traditionen, haabede han, at man i Mindet vilde give ham en Plads blandt hans gamle Kamerater, som var gaaet bort tidligere. Havde det lykkedes ham at lokke frem det gode Smil gennem Taarer, vilde det være hans største Glæde.

Publikum, som havde reist sig, da Selmer begyndte sin lille Tale, ydede ham begeistrede Ovationer, da han havde endt den. Under Touche fra Orkestret fremkaldtes han Gang paa Gang. Baade Publikum og Selmer var tydelig nok meget bevæget.

Efter Forestillingen holdt Theaterstyrelsen, Skuespillerne og nogle Indbudne en stemningsfuld Fest i Foyeren, hvor Hædersgjæsten hyldedes i Taler og med Hurraer. Selv holdt han en morsom Tale, hvori han fortalte om sit Kunstnerliv, og om hvordan han kom til Theatret.

Ogsaa andre Tegn paa Sympathi modtog den afholdte Skuespiller paa Afskedsdagen. En Deputation bestaaende af Bernt Schancke, Sofie Reimers og August Oddvar overrakte ham fra Nationaltheatrets Skuespillere et stort Minde-Bæger og et Askebæger af Sølv. Fra Nationaltheatrets Styre og Administration, fra Orkestret, Kapelmesteren, Fahlstrøms Theaters Direktion og Skuespillere og fra Centraltheatrets Direktør og Skuespillere over-sendes der Selmer Laurbærkranse. En vakker Blomsterdekoration overræktes ham ved Bestyrer Bergendahl fra de samvirkende Fagforeninger. Ogsaa fra mange Private modtog han Hilsener i Form af Blomster og Telegramer.

(„Morgenbladet“, 11. Mai 1908).

Jens Selmers Afskedsbenefice.

Det vil for mangen god, gammel Theatergjænger og Elsker af norsk dramatisk Kunst blive en underlig Aften, naar imorgen Kveld Jens Selmer tager Afsked med sit Publikum.

Megen varm Følelse vil strømme ham imøde; thi er det ikke, som selve det norske Theaters første Glanstid i ham siger os Farvel.

Har han end ogsaa paa Nationaltheatret og i nyere norsk Scenekunst gjort et stort og fortjenstfuldt Arbeide, saa vil han dog, naar norsk Theaterhistorie skal skrives, helst nævnes sammen med Navne som Johannes Brun, Laura Gundersen, Arnoldus Reimers, Lucie Wolf, Fru Juul, Hammer osv.

Han hørte til den Garde, som under Ibsens Aand og Bjørnsons Ild drog fra Seir til Seir gjennom Menneskesind.

Han tilhørte vel engang de store Følelsers Tid; men som med Johannes Brun var de Laurbær, han høstede, vel ofte duggede af Taarer, Taarer fødte under Smil.

Han havde to Veie at gaa til Menneskehjertet.

Humørets og Rørelsens.

Naar han forlader Theatret, da er der ingen, som kan tage hans Gjerning fuldt op.

Kun for tre Rollefag har vi gode Kræfter: For de tragiske, burleskkomiske og for Paraderollerne. — Hvor finder vi atter en Kunstner, der evner den komiske Idyl?

Johan Løvaas og Fru Symra er de, der har de bedste Betingelser for at tage Op-gaven op her. Men den første tiltrækkes ofte av det lavkomiske, som ved Hauk Aabel med Triumf gjorde sit Indtog paa norsk Scene, og den anden vil jo forlade os.

Det er sandelig Skade. Thi det norske Theater har her en smuk Tradition at op-retholde.

Og dette Smil mellem Taarer er næsten en national Eiendommelighed.

Vi er generte. Vi er indesluttede. Vi har et aabent Blik for Følsomhedens Komik. Derfor smiler vi halvt forlegent til den.

Tyskeren flæber ugenert. Dansken griner med tørre Øine. Svensken slaar sig for sit Bryst med himmelvendte Øine eller gapskratter som sjutusan. Englænderen sidder tvær og apathisk eller larmer og synger med. Kun vi mellem Germanerne forstaar at nyde med et glad Smil og et fugtigt Øie.

Der vil imorgen Aften sidde et fuldtalligt Theaterpublikum, som takker den gamle Kunstner, fordi han saa mangen Gang gjorde dem til bedre Mennesker. — Hvem vil dog kunne nænne at gjøre noget slet og lavt lige efter, at man har leet og grædt til en saa hjertevindende Kunst.

J. F. V.

(„Ørebladet“, 9. Mai 1908).

Jens Selmer,

vor ærværdige, populære skuespillerveteran, har idag naadd frem til de fyldte 75 aar. Endnu i siste sæson var han ofte at se som gjæst i Nationalteatrets skuespillerloge, og en enkelt gang har han — det er nu fem aar siden — latt sig beundre paa bredderne. Ellers tilhører hans liv som skuespiller fortiden. Selmer trak sig tilbake 1908 og blev da Nationalteatrets æresmedlem. Mange av hans skikkelser paa scenen vil mindes som saa at si historiske; de vil staa for erindringen i den utformning, Selmer gav dem. Først og fremst hans Ibsenroller, Aslaksen i „De Unges Forbund“, den vidunderlige gamle kaptein i „Vildanden“, merkelig levende billeder ogsaa fra Bjørnsons galleri av norske typer, som brygger Jakobsen i „En Fallit“ og det tragiske vrak Tullingen i „En Hanske“, for bare at nævne et par av hans uhyre mange roller. Selmer blev i sin helt avklarte periode en komiker av høi rang: hans karakteristik var fin, dybtgaaende, baade aand- og uttrykksfuld; der var den store humor over hans kunst, baaret som den blev av hjertevarme og forstaaelse likeoverfor alt menneskelig. Bak det latterlige lot han os ane det sørgelige, den ubønhørlige haardhet, som knuser menneskeskjæbner. Det gav hans fremstilling en inderlighet, som kunde gjøre den rørende vakker midt i dens komik. Selmer behøvet ikke at buldre og braake for at være morsom; han fortalte os sandheten med smaa diskrete midler. Og han opnaadde derigjennem som sin store forgjænger og læremester Johannes Brun, de seire, som vil bære hans navn til efterverdenen. Han fortjener en lykkelig livsaften.

K. V. H.

(„Tidens Tegn“ 14/7 1920).

Festmiddagen for Politimester Hj. Selmer

havde samlet ca. 80 af Byens Borgere. Middagen gaves Kl. 6 i Phønix. Hædersgjæsten førtes af Ordføreren, Dr. Giebelhausen, som ved Stegen holdt Festtalen. Byens Formandskab havde sat sig i Spidsen for at hædre den afgaaede Magistrat og Politimester, som ved at se saa mange af Byens mest fremtrædende Borgere, maatte forstaa, at han havde vundet megen Sympathi i de 8 Aar, han havde været i Byen. Tal. ønskede tilslut Sørenskriver Selmer alt godt i hans nye Embede og haabede, at han og hans Familie maatte trives paa deres nye Hjemsted. Viceordføreren Overretssagfører Ramm talte for Hædersgjæstens Familie. Til Talen sluttede sig en Sang, som blev sunget under megen Munterhed. Ordføreren holdt ogsaa en Tale for Amtmand Arneberg, der var indbuden som Gjæst som Amtets øverste Myndighed. Hermed var de officielle Taler endt. Der blev selvfølgelig holdt Svartaler, ligesom en hel Del af Byens „Væsener“ og „Kommissioner“, hvorefter Politimester Selmer har været Medlem, ved sine Formænd eller andre Medlemmer takkede Politimesteren for den Tid, han havde arbejdet sammen med dem. Men noget nærmere Referat af disse Taler finder vi ikke paakrævet. Vi har i vort Blad allerede tidligere fremholdt Hr. Politimester Selmers overordentlige Arbeidskraft og Arbejdsdygtighed og den store Andel, han har haft i omtrent alt, der har vedkommet Byens Udvikling og Fremgang. Fra alle Hold blev nu den afgaaede Magistrat takket ikke blot for, hvad han havde udrettet, men ogsaa for den Humanitet og Elskværdighed, han altid havde vist under Samarbejdet.

Medens der serveredes Kaffe avec, troppede Fr.stad Handelsstands Sangforening op paa Galleriet under sin Dirigent, Hr. Organist Vik, og fremførte endel af sit Repertoire. Foreningens Formand, Hr. Lærer Torp, takkede Hr. Selmer for hans udviste Interesse for Sang og Musik.

Den hele Fest var sjelden vellykket, og Stemningen var den hele Tid meget cordial og belivet. Man kunde forstaa, at Hr. Selmer var agtet og afholdt, og vi er overbevist om, at han fra sit Ophold i Fr.stad vil tage mange lyse Minder med sig op til Fjeldbygden, der skal bli hans nye Bopæl. Ikke mindst lod Sangforeningens Fremmøde til at glæde ham, noget han ogsaa fremholdt i sin Svartale, hvor han udbragte et Leve for Sangen, for alt som var skjønt og vakkert.

(„Fredrikstad Blad“ 5. Mai 1900).

Sørenskriver Hj. Selmer

i Hallingdal fylder idag 60 Aar. Den populære Embedsmand er en Bror av Komponisten Johan Selmer og av Skuespiller Jens Selmer. I sin Ungdom var han en kjendt Skikkelse inden Studenterverdenen. Han spillede særlig en fremtrædende Rolle ved Samfundsteatret, hvor han stadig var i Ilden som Skuespiller. Sin Embedseksamen tok han i 1873, var derefter et Par Aar edsvoren Fuldmægtig i Lillehammer og kom saa til Mandal, hvor han gennem en lang Aarrække drev Sagførerforretning og forøvrig indehadde en Mangfoldighed av forskjelligartede Tillidshverv. Embedsmand blev Selmer i 1891, da han konstitueres som Politimester i Fredriksstad. Sit nuværende Sørenskriverembede overtok han i 1899.

(„Morgenbladet“, 26. Februar 1911).

Vakker Erkjendtlighedsgave.

Drammen, 6. Mai 1918. Sørenskriver Selmer er overrakt en vakker Gave bestaaende af Hest, Sæle og 650 Kroner i Kontanter. Gaven er indsamlet i alle Hallingdals Bygder som Erkjendtlighed til den afholdte Sørenskriver.

En, som har bygget for Fremtiden.

Tante Lena.

Ingen Tante Lena mere!

Det er rent utænkeligt. Det er altfor saart. Ingen at ty op til mere dernede paa Sehesteds Plads Nr. 4 — hvor hun altid var hjemme — hvor hun altid sad i Gyngestolen med sit velsignede lyse Smil, med sit varme, forstaaelsesfulde Hjerte, der altid var aabent for alles Sorg og Glæde.

Bare denne ene Ting: at hun altid var hjemme.

Man var saa sikker paa at træffe hende, — saa sikker paa, at enten man kom glad eller bedrøvet til hende, saa var hun altid harmonisk — altid tryk — altid forhaabningsfuld — hun fik os altid hen i Solskinnet.

Hendes Menneskekjærlighed var som det store Hav, hvori alle vore Bekymrings store og smaa Regndraaber blev optat og gjemt — og der blev altid Rum — aldrig for meget for hende, af alt, som Store og Smaa, Slegt og Venner bar til hende af Sorg og Glæde. At et Menneske altid er hjemme for en henede i al Uroen, hvor man helst elsker Menneskene „paa Afstand“, hvilken Lykkefølelse det gir! Om hun var aldrig saa træt og svag, saa tog hun imod os.

Det er saa faa, som er hjemme for andre henede!

Knap nok er man hjemme for — sig selv.

* *
*

Hun har bygget for Fremtiden denne Kvinde!

I sine Sønners og i hele Slegtens Hjerte har hun nedlagt det, som alt Liv voxer af: Velsignelsen.

Alt, hvad hun har gjort i Stilhed, alt hvad hun har ofret, hvert Smil hun gav os, hver Bøn hun opsendte, hver Gang hun forstod, hjalp og veiledet os — bygget hun Fremtiden i alles Hjerter, som elsket hende med Tak og Velsignelse.

Hun vil altid blive den, som vi alle vil stræbe op efter.

Alt, som er i hendes Aand, vil blive vor Velsignelse.

Dette er at bygge for Fremtiden. At give Slegten et høit Maal.

Hver Gang jeg stod indfor hendes lyse Øine, da maatte jeg i Ærbødighed bøie Knæ i mit Hjerte og ønske:

Den som kunde blive saa god, saa overbærende, saa snil, forstaaelsesfuld og kjærlig, som Tante Lena er.

* *
*

Hendes fire Sønner er Komponisten Johan Selmer, Skuespiller Jens Selmer, Sorenskriver Hjalmar Selmer og Literat Marius Selmer.

Kunstnerisk Evne og et varmt Hjertelag er, hvad de alle har taget i Arv.

Spurgte man dem, vilde de sikkert sige: det bedste, jeg eier, det takker jeg Mor for. Mor som styrket og forstod det, Mor, som altid var hjemme for os.

Aagot Gjems Selmer.

I Aas, 1ste Septbr. 1903.

Overretssagfører Fr. Selmer

er født i Kristianssund 1855 og har fra 1880 virket som Overretssagfører i sin Fødeby.

Ved Siden deraf har han i en lang Aarrække indehavt de vanskeligste og mest betroede Tillidshverv og indtaget en fremskudt og anset Stilling i Byens offentlige Liv. Han har altid næret en levende Interesse for sin Bys Fremgang og derhos været en utrættelig Forkjæmper for det konservative Partis Synsmaader.

Paa de konservative Landsmøder har han hørt til de mest bemærkede Delegerede, en Plads, der har været sikret ham ved hans ubestridelige Dygtighed og hans Uforfærdethed og Overbevisningstroskab.

Paa det konservative Partis Vegne hilser vi ham velkommen til Stortinget, hvor han vil hævde sig en anerkjendt Plads.

(„Aftenposten“, 24de Juni 1908).

En Tak til Overretssagfører Selmer.

Efter en uavbrutt Funktionstid av 10 Aar fratraadte Overretssagfører Fr. Selmer igaar som Ordfører for Christianssunds Bystyre, idet han frabad sig Gjenvalg for næste Aar. Han fortsætter dog som Medlem av Bystyret. Baade politiske Meningsfæller og Motstandere er enige om — telegraferer „Morgenbladet“s Korrespondent —, at Overretssagfører Selmer har været en mere end almindelig dygtig Ordfører.

(„Morgenbladet“, 1. Januar 1911).

En for filantropiske Gjøremaal i Holmestrand meget interesseret Dame, Fru Sørenskriver Kathinka Selmer, født i Christiania 1859, er afgaaet ved Døden den $24/3$ 1917. Den elskværdige, varmhjertede Dame vil blive savnet af mange.

Dr. Selmer i Aas omkommet ved en Cykkelulykke.

Doktor Alfred Selmer i Aas avgik Torsdag Aften $26/6$ 1919 ved Døden paa Rikshospitalet som Følge av en Cykleulykke. Doktoren var Torsdag Middag cyklet avgaarde paa et Sykebesøk. I en liten Bakke ved Gaasedammen paa Landbrukshøiskolen brak Gaffelen, og Doktoren stupte paa Hodet i Marken. Folk kom straks til og fandt ham besvimet. Han kom dog snart til sig selv og sa da: „Det er Nakken. Jeg har brukket Nakken“. Han blev saa transportert herind til Rikshospitalet, hvor han døde om Aftenen.

Dr. Selmer var født i Trondhjem 1851, blev medicinsk Kandidat 1878 og udnævntes 1883 til Distriktslæge i Balsfjorden. Han blev 1902 kongelig konstitueret Distriktslæge i Folle med Bopæl i Aas og var ogsaa Læge ved Aas Landbrukshøiskole.

Selmer var siden 1903 Medlem av Repræsentantskapet i Selskapet for Norges Vel som Repræsentant for Tromsø Amts Landhusholdningsselskap.

Dr. Selmer var en dygtig og avholdt Læge som ofret sig for sin Gjerning med usvækket Interesse, og han nød almindelig Agtelse og Sympati paa Egnen.

Kaptein Selmer mod Oberst Rieck.

Den 7de Februar d. A. lod Kaptein J. C. V. A. Selmer udtage saadan Forligsklage:

„Hr. Oberst A. Rieck har som Chef for Hedemarkens Landeværns Bataljon i en bedømmelsesmæssig Erklæring af 5te Januar 1904 om Kaptein i 1ste Brigade J. C. V. A. Selmer udtalt: „Kaptein Selmer har været og er fremdeles en praktisk, dygtig Kompanichef som Instruktør, Exersør og Fører, der maa siges endnu at være i Vigør. Hans Kompaniadministration har ogsaa været tilfredsstillende. Undertegnede anser ham dog ikke skikket til at avancere til Stabsofficer og Bataljonschef, da jeg tror, at han ikke har den fornødne høiere Stilling fornødne Takt og Hensynsfuldhed i Kommando og Opførsel. Derfor er han efter min Formening heller ikke kvalificeret dertil paa Grund af sin Optræden i de sociale Forhold, ved sin Livsførelse og ved sit private Liv“. Den sidste Del af denne Udtalelse, hvori Kapteinens Optræden i de sociale Forhold, hans Livsførelse og hans private Liv omtales som Hindring for hans Avancement, er efter sit Indhold af ærekrænkende Art og egnet til at skade Kapteinens gode Navn og Rygte eller til at udsætte ham for Ringeagt eller Tab af den for hans Stilling fornødne Tillid“. — — —

Efter forgjæves prøvet Forligsmægling og efter erholdt fri Sagførsel anlagde Kaptein Selmer privat Straffesag mod Oberst Rieck for at faa Udtalelsen kjendt død og magtesløs.

Ved Christiania Meddomsrets Dom af 11te Juni blev de paaklagede Ytringer mortificerede og Oberst Rieck ilagt Sagsomkostninger.

Under Sagen paastod den for Oberst Rieck befalede Sagfører Sagen afvist som henhørende under militær Ret, og efterat denne Indsigelse af Meddomsretten var forkastet paastod han Sagen afvist paa Grund af at Retten til at paatale Sagen er forældet, hvilket Indsigelse ligeledes blev forkastet.

Oberst Rieck har derefter paaanket Dommen til Kjæremaalsudvalget, idet Anken gik ud paa, at de to Kjendelser er urigtige. For det Tilfælde, at Anken ikke gaves Medhold begjærede han Kjæremaalsudvalgets Samtykke til, at Sagen indbringes til fornyet Behandling ved Lagmandsret. Kjæremaalsudvalget har i Møde den 18de ds. henvist Anken til Prøvelse i Høiesteret.

(„Morgenbladet“, 20de Juli 1908).

Et utrykt Digt af Henrik Wergeland.

Da jeg for en Tid siden ryddede op i nogle gamle Papirer, fandt jeg virkelig et utrykt Digt af Henrik Wergeland, skrevet da han var 18 Aar gammel. Det lyder saaledes:

Nytaarsvers 1826

til

Jomfruerne E. Selmer, C. Conradi, C. Hansson, Fru Praëm
og Frøken von Krogh.

Mat klinger Harpen, naar Jorden mon hvile
Slumrende hen udi Vinterens Skjød,
Sneens Liglagen vor Moder omfavner,
Om hendes Isse vi Blomsterne savner.
— Dog jeg maae glemme Naturen er død,
Naar skjønnere smile

Ja skjønnere Blomster end Dødelig finder
Danner den Krands jeg besyngte nu vil!
Ei Misnødens den skinnende Krone,
Ei Himlens Belte den stjernede Zone,
Straaler saa yndigt, beskedent og mild
Som mine Gudinder!

En nysprungen Rose Emilie er,
I Øiet Forglemmigei smiler,
Og himmelske Ynder den Rosenknop bær.
Og Uskyld i Bægeret hviler.

En Lillie er Thrine — den Lillieblomst er
En Vugge for Skjønhed og Dyder,
Og Stempleet, som paa Diademmet den bær,
Er „Lillien just Skjønhed betyder“.

Hvad dufter vel sødt som det snehvide Blad.
Du yndige smukke Jasmine?
Hvad yndes vel saa som Talenternes Rad
I dit Diadem, Caroline?

Beskedent saa smiler den blaae Glemmigei,
Den skjuler sin Skjønhed bag andre:
Saa yndigt, beskedent gaa altid din Vei
O Hedchen! Gid alle saa vandre!

Viola! jeg fletter dig ind i min Krands!
Elise! jeg hylder din Ynde:
Hvad er uden Denne vel Skjønhedens Glands?
Nei skjøn er man ei uden Ynde!

Min Lyra jeg stemmer ved Nyaarets Rand,
Dens Toner er vildfarend Due,
Som flager og flyver i Vinterens Land.
— Ak! den er saa venlig at skue.

Den banker og banker paa Vinduet med
Nebbet, thi Duen den fryser,
Luk op mine Damer! Den bringer jo med
Et Brev — ak! den Lille den gyser!

Men straxen den synger og ønsker det, at
Den Krands ingen Dødelig saare.
Den Krands ikke visne i Alderdoms Nat:
Den Krands ikke dugges af Taare!!!

Hendrik Vergeland.

Ja — det kan ikke negtes, det er kjedeligt med den Bogstavering av Navnet. Men det skal vi komme tilbage til senere.

* *
*

Lad os først se lidt paa, hvem de var disse fem Damer, som den unge Digter besynger i sine Nytaarsvers.

Emilie Selmer er jo saa ofte hyldet af Wergeland baade i Vers og paa Prosa og under forskjellige Navne. Det bedst kjendte af disse er vel „Stella“.

Hun var født paa Fredrikshald, men blev i en tidlig Alder optaget som Pleiebarn i min Bedstefar Stiftsoverretsprokurator Hanssons Hjem. Her blev hun forlovet med en Mand, som senere blev en af vort Lands mest bekjendte. Forlovelsen skulde i Begyndelsen være hemmelig — det hørte vist med til god Tone i de Dage —, men Wergeland kjendte iallefald til det. Hefstig og paagaaende som han var, kunde han imidlertid ikke lægge Baand paa sig. Han friede til hende alligevel. Da en af hans Venner bebreidede ham dette, at han virkelig vilde gaa hen og fri til en Dame, han vidste var forlovet med en anden Mand, svarte han bare:

„Det kan jeg umulig tage noget Hensyn til. Hun er af Himlen bestemt for mig“. Men det tog han nu altsaa Feil i da.

Emilie Selmer døde i en ganske ung Alder. Da hendes Forlovede skulde op til Embedsexamen, blev hun sendt ned til Kancelliraad Morgenstierne, som var Sørenskriver i Bamle. Hun døde i hans Hus af Tyfus og ligger begravet dernede.

Min Bedstefar havde en Sommerbolig paa Hengsengen lige overfor Bygdø Kongsgaard.

Wergeland laa da med en svær Kikkert og manøvrerte over paa Høiderne ved Drammensveien for at faa se et Blink af den Elskede.

Om dette fortæller han selv i „Hasselnødder“ bl. a.:

„— — — Familien var flyttet paa Ladegaardsøen, og jeg havde strax skaffet mig en uhyre Dollond for at faa Øie gjennem den paa min Elskede den Fjerdingvei over Fjorden. Det var nok for mig.

I fjorten Dage var jeg det lyksaligste Menneske. Næsten hver anden Morgen Klokken omtrent 6 saa jeg min Tilbedte komme ud i nydelig Morgendragt forat tilse Blomsterne. Men da fik jeg vide af en Bondekone, at jeg havde taget Feil af Landstedet,

saa den jeg havde betragtet med saadan Henrykkelse, maatte være den rige Kjøbmand P.s ikke for smukke Kone.

Det rette Sted kom nu i Kikkerten, og i de næsten 14 Dage var jeg virkelig saa lykkelig at opdage en Fruentimmerskikkelse, som kunde være hende“.

Et andet Sted i samme Stykke fortæller Wergeland om, hvorledes han virkelig maa have elsket hende i ædleste Forstand.

„Synet af et Gjenfærd har jeg altid følt vilde udøve en forfærdelig Indflydelse paa mig, ja selv Mennesker, jeg havde nærret den største Agtelse for, var det rystende for mig at tænke synbare efter Døden. For hin Piges Geist — hun døde nemlig kort Tid efter — har jeg derimod aldrig været bange. Det har endog i en lang Aarrække forekommet mig, som om hun virkelig tog Del i mit Vel og Ve, og som hun ofte omsvævede mig, uden at jeg kunde se hende, uagtet jeg ofte i ensomme Nætter bad hende om at vise sig, om det var muligt“.

— — — — —
Saa vender vi tilbage til dette kjedelige Punkt med Feilene i Underskriften. For det havde jo været betydelig hyggeligere for mig, om Digtet havde været skrevet med Wergelands egen Haand. Selv havde jeg desværre liden Tro paa det, men efter en Vismands Raad sendte jeg det til vore to mest udmerkede Wergelandskjendere. Jeg føler mig ikke berettiget til at offentliggjøre deres Navne, men jeg benytter Leiligheden til at takke dem for deres elskværdige Hjælp.

Som saa ofte, saa her: de Lærde er ikke enige udi alle Dele.

Den ene skriver:

„Det oversendte Digt er sikkert ikke skrevet med Henrik Wergelands Haandskrift. Imidlertid lader dette sig med absolut Vished konstatere ved en Sammenligning med Haandskrifter fra 1825 og 1826 . . . Men Digtet er af Wergeland“. (Udhiævelsen af mig). „Tredie Vers af det har han benyttet i et Digt, som han offentliggjorde i 1826 (Hermoder 10)“.

Den anden skriver:

„At dette Digt ikke er nedskrevet af Henrik Wergeland, viser allerede Underskriften, som har to Bogstaveringsfeil. Men det er heller ikke H. W.s Haandskrift. Det er en slet Afskrift af en andens Digt, kanske fleres Digte, for Midtpartiet synes at være skrevet af en anden end de første og sidste Vers. Det tredie og de næstfølgende Vers er muligens af H. W., men Resten er det aabenbart ikke“.

Se, — dette var jo unegtelig temmelig nedslaaende. Og naar jeg har valgt at holde mig til den først citerede Autoritets Erklæring: Digtet er af Wergeland, da er det bl. a., fordi denne udmerkede Artikel ellers vilde have faaet et ganske andet Udseende, hvis den da i det hele taget var naaet frem til Dagens Lys. Det havde været Synd for Efterslegten.

Den eneste, som med nogen Grund kan mistænkes for at have forlystet sig med at anbringe nogle Vers af W. mellem et Par andre mindre talentfulde Forfatteres Udgydelser og undertegnet det hele Mixtum „Hendrik Vergeland“, 2 — to — Bommerter altsaa! — den eneste, siger jeg, som kan mistænkes for dette, er min Tante. Ellers kan det vel vanskelig tænkes, at Dokumentet skulde være kommet ind mellem Familiens Papirer.

Men min Tanke vægrer sig ved at tro det. Jeg har altid kjendt hende som en mere end almindelig hæderlig og troværdig Dame.

Og jeg var endda ikke mere end to Aar gammel, da hun døde.

Olaf Hansson
(i „Aftenposten“).

Fra en svunden Tid.

Af Overlærer J. A. Schneider.

(Skrevet for „Varden“).

Paa Skiens ældste Kirkegaard, der ved den nye Regulering er dømt til at forsvinde om en Del Aar, findes ved Siden af det anselige Gravmonument over Medlemmer af den Cappelenske Familie en mindre iøinefaldende, men paa sin Vis lige saa mærkelig Grav med en vel bevaret Gravplade, hvorpaa læses:

EMILIE SELMER

født paa

Fredrikshald den

11. Sept. 1808

af

Forældre Kjøbmand

Johan Selmer og Hustru

Inger Elisabeth født

Leganger, død i Skien

den 31. Oct. 1828.

Den unge Dame, som endte sit Liv her i Tyveaarsalderen, var en af Henrik Wergelands Flamme i hans sværmeriske Ungdomsaar, da han flagrede fra den ene til den anden uden Resultat. Idealet kaldte han „Stella“, dets jordiske Former var mange, saa Biograferne har numereret dem og disputerer om, hvem der var den egentlige. Wergeland har i sine første erotiske Digte nævnt flere af dem ved Fornavn og i sine paa Dødsleiet nedskrevne Erindringer („Hasselnødder“) fortalt med den med Livet færdige Mands seirrige Humor om disse mange Ungdomsforelskelser.

Tilrods for, at over 70 Aar er rundne siden den Tid, har man hidtil omhyggelig undgaaet at nævne dem paa Prent med deres fulde Navn, en Forsigtighed, der er dikteret af Hensynet til vort Samfunds Sneverhed. Vi er en faatallig Nation, hvori Alverden kjender hverandre; derfor har man trukket Slør for disse Navne, samtidig med at Wergelands Biografer og andre Litteraturhistorikere indgaaende har beskjaftiget sig med disse Forhold og deres Betydning for W.s Digtning, ja endog meddelt Brevvekslinger fra den Tid. Den længstlevende af disse Damer, Stella No. 3, levede endnu i Ottierne og har meddelt Henrik Jæger Oplysninger, som satte ham istand til at berigtige Wergelands egne Beretninger; hendes Portræt pryder da ogsaa vedkommende Parti af H. Jægers store Litteraturhistorie.

Det burde nu, efter saa mange Aars Forløb, være tilladt at trække Sløret væk fra disse „Stjerner“, der lyste over vor første Digtters Ungdomsliv; der klæber intetsomhelst urent ved disse rent ideale Forhold, og det er ud af denne Opfatning, at jeg her vover at erindre om det Minde, som vor By paa sin gamle forladte og vanrøgtede Kirkegaard har om en af „Dæmrings-Tidens“ Skikkelser. I Digtet „Ida og Selma“ (1826) har Wergeland besunget to af sine erotiske Idealer paa en Gang; Selma er, som man let skjønner, en Omdigtning af den sidstnævntes Familienavn, og desuden nævner han hende i Digtet med hendes virkelige Fornavn. Det er hende, som han i Kapitlet „Kjærlighed paa Distance“ fortæller om. Hun var „den sødeste Blondine“, til hvem han hver Dag skrev Frierbrev, uden at turde afsende det, og strøede derpaa Papirstumperne ud af Vinduet, saa hans Vertinde troede Æbletræerne blomstrede af for tidlig det Aar. Saa mander han sig endelig op til et Brev til hende og hendes Pleiemoder paa én Gang, med Anmod-

ning om at faa Lov til at aflægge dem en Visit; Svaret lød gunstig, men — W. turde ikke komme! Saa griber han til at udspeide hende gennem en stor Skibskikkert, fra Byen over Vandet til Bygdø, hvorhen hun var flyttet, og lever en Tid lykkelig ved paa denne Maade at have i Kikkerten en Skikkelse, som kunde være hendes. Det hele er saa overmaade betegnende for disse Forhold fra W.s Side ideale og sværmeriske Natur. Intet Under, at en mere prosaisk anlagt Medbeiler en vakker Dag snapper hende bort fra ham. Han sidder ved Middagsbordet, da den nye Forlovelse berettes, og blir saa alterert, at han maa rekvirere baade en Dram og en hel Flaske Øl, ja en til, for at skjule sin Forvirring. En Mængde Beslutninger tumler om i hans Hoved; men han ender med det fornuftigste, han som født Poet kunde tage sig til: han skriver Vers. Og Aaret efter dukker en ny Stjerne frem, en Sorenskriverdatter paa Romerike (Stella Nr. 3).

Emilie Selmer var efter W.s Udtryk i „Hasselnødder“ et „fattigt, forældreløst Barn, der maatte lære Ydmyghed af Barmhjertigheden“. Hun flyttede som forlovet til Skien, hvor hun blev optaget i Sorenskriver Morgenstiernes Hus. Her døde hun allerede i 1828. Hendes Begravelse foregik, efter et Øienvidnes Beretning, med særegen Høitidelighed; en af Følget tog en Haandfuld Jord af Graven og gjemte den. Det er noksaa bekjendt, at hendes Forlovede (saavel som dennes Søn, der skal være opkaldt efter hende) senere spillede en fremtrædende Rolle i vort offentlige Liv. Han besøgte i en Række af Aar hvert Aar den tidlig bortgangnes Grav og blev senere gift med en af Døtrene i den Familie, hvori hun tilbragte sine sidste Leveaar. Det Indtryk „Selma“ havde gjort paa Wergeland, holdt sig langt udigjennem Aarene, trods alle nye „Stellaer“. Han siger selv, at hun som et venligt „Gjenfærd“ omsvævede ham og tog Del i hans Ve og Vel, og det maa være hende han sigter til i et Digt fra 1838 („De to Elskerinder“), hvori han fortæller sin Forlovede, at hun har en Engel til Medbeilerske. Forsaavidt kan man sige, at hun virkelig „gaar igjen“ i hans Digtning.

(„Varden“ 15/12 1900).

